

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1993

Praznicul Nașterii Domnului

Domnul arată necredința arhierilor și a cărturarilor.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, iar între oameni, bunăvoință! Așa cântau îngerii deasupra ieslei cea primitoare de Dumnezeu, iar păstorii de la stână, auzind cântul îngerilor, au coborât spre iesle să se bucure de arătarea în mijlocul oamenilor a Domnului Iisus Hristos, Împăratul Cel vestit prin prooroci.

Slavă dintru cele de sus pruncului Iisus Hristos, Cel născut în ieslea cea credincioasă Lui! Slavă, iubiții Mei, și pace peste voi, pace și bună orânduială, căci astăzi îngerii au umplut văzduhul cel de deasupra ieslei Fiului ceresc, Iisus Hristos, căci iesle cerească și credincioasă are Hristos Cuvântul pe pământul care este de la voi dat Celui ce a făcut cerul și pământul. Slavă și pace pe pământ, căci puțin pământ se mai află lăsat spre sălășluire lui Dumnezeu. Pace vouă cu Mine, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat din Sfânta Treime ca să fie Treimea Dumnezeiască în oameni.

Pace, și iarăși zic, pacea Mea peste voi! Eu nu sunt supărat pe voi. Chiar dacă unii din voi ar fi supărați pe Mine, Domnul, Eu nu sunt supărat. Eu folosesc măsură bună și dulce, nu folosesc măsura cu care-Mi este măsurat. Și iată, vă vestesc bucuria amintirii nașterii Mele, a Fiului Treimii Dumnezeiești, și vă vestesc bucuria cântării Maicii cea Născătoare, care a cântat cu bucurie și a zis: *«Mărește sufletul meu pe Domnul, căci duhul meu se bucură de Mântuitorul meu»*. Cântă Născătoarea Mea la voi în ziua serbării nașterii Mele între oameni, cântă, și se aude cântarea ei, și cântă: *«Mărește, duhule al meu, pe Mântuitorul și pe Răscumpărătorul, Care face tărie cu brațul tăriei Sale și risipește mândria de pe înălțimile ei; Care coboară la pământ puternicia de pe tronurile ei și înalță la cer smerenia celor de jos; Care dă bunățate celor înfometați și scoate spre deșertăciune pe cei îndestulați cu bogății pământești, căci Domnul, Mântuitorul, ridică și vestește pe Israel, sluga Sa, și Își aduce aminte de făgăduința cea bună către Avraam peste veacuri, iar cugetele cele semețe se vor face țărână»*. Amin.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel vestit prin prooroci, dar când a fost să Mă arăt și ca să vin spre făptura lui Dumnezeu și ca să petrec văzut în mijlocul oamenilor, era mare semeția omului de atunci, și cu bună-știință a lucrat Irod atunci și a făcut adunare de arhierii și de cărturari ca să cerceteze și să înțeleagă din Scripturi locul în care va fi să apară Mesia lui Dumnezeu. Și când au aflat de cetatea Betleemului, așa cum era scris în prooroci, s-au sculat ca să nimicească împlinirea proorociilor, că aceia nu s-au uitat mai departe ca să poată pricepe că Fiul Cel Sfânt, ieșit de la Betleem, va fi în veac Împărat peste oameni și va fi nesfârșită viața și dănuirea Sa pes-

te pământ, și va fi Biruitorul Cel de la Tatăl Treimii cerești. Și, ca și cei de atunci, nici cei de azi nu vor să Mă primească cu cele ce stau scrise în prooroci pentru vremile Mele; nu vor, pentru că nu pricep de la carne și de la sânge, și pricep de la Duhul Sfânt dacă ar fi să priceapă, dar vă spun vouă, nu le este dat să priceapă, iubiții Mei. Și de ce nu le este dat? Nu le este dat, așa cum a grăit Născătoarea de Dumnezeu și a spus atunci că *«vor fi risipiți cei mândri în cugetul inimii lor și vor fi coborâți de pe tronuri și vor fi scoși afară cei bogați în deșert și va ridica pe Israel, cel ce slujește întru smerenie stă-tător și întru credință lucrător»*. Și dacă așa este scris, nu poate fi neadevărat cuvântul Maicii lui Dumnezeu cel proorocit de ea în vremea bune și marii vestiri a arătării Mele între oameni.

Arhierii și cărturarii vremii de acum zic că știu tot și zic că au totul. O, și cei de atunci nu ziceau altfel, dar și Eu am fost Arhieriu, și încă ce ungere am avut de la Tatăl, și nu știau mai-marii legii și nu știu nici acum cum vine o astfel de ungere, căci ungerea pe pământ este una, și ungerea în cer este alta, iubiții Mei. Slavă Tatălui Meu și mulțumire aduc, împreună cu cerul și cu voi, că a lucrat Tatăl întru puterea Treimii și a dat de veste nașterea acestei lucrări și creșterea ei și arătarea ei între oameni și împărăția ei între oameni, adică în mijlocul oamenilor, așa cum cuvântă Ioan cel viu și spune acestei vremi și vestește așa: *«Iată cortul Domnului între oameni, și va împărăți și va cuprinde pe Israel cel credincios»*. Voi face să fie înțeleasă această lucrare și o voi vesti învățătorilor legii, și aceștia vor fi prinși de ea, căci vor fi judecați de ea, fiindcă ei nu vor să vină Domnul, nu vor să împărătească Împăratul Cel Care vine, și vor ei să împărătească peste turma Mea, dar cei ce nu știu să împărătească nu vor mai împărăți, și vor împărăți cei slabi și cei mici și cei smeriți cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor, așa cum Eu am cuvântat din vârful împărăției fericirilor ce vin cu Mine. Și aceasta va fi minunea, că voi fi pe pământ cu oamenii și Îmi voi arăta văzut împărăția Mea între cei credincioși cărții proorociilor Domnului. Vor, nu vor aceștia, cred sau nu cred, Eu sunt, și voi fi împlinitor întru împărăție cerească pe pământ, căci al Meu este pământul și nu al celor ce au uitat că Eu așa am spus. Atunci ei vor fi judecați după lege; ei și nu voi, cei ce ați fost judecați cu legea lor. Eu sunt Judecătorul, Eu sunt Iconomul Cel credincios, Care am voit să fiu crezut prin această lucrare cerească între oameni, și am voit să șterg vina și să scriu jumătate, și am voit să șterg păcatul osândirii și să scriu jumătate, dar dacă ei nu vor să lucreze după pilda iconomului cel păgân, ca să meargă spre fapte credincioase, Eu cum să-i primesc în corturile dreptilor Mei? Când ei fac nedreptate oilor Mele și sunt cruți cu cei credincioși minunilor Mele, Eu nu pot să fiu nedrept ca și ei. Iată, Eu nu voi fi judecătorul

acestora, dar le voi pune în față legea, care va osândi faptele cele făcute împotriva cuvântului legii, căci ei nu au iubit mila, ci au cerut jertfă pentru cuvântul legii călcate. Biserica Mea este cu acoperământul legii dragostei și nici o lege nu o va apăsa pe ea, căci scris este: *«Legea este pentru cei nedrepti și nu pentru cei ce lucrează dreptate și milă»*. Voi vorbi încă o dată în casa Tatălui Meu și voi înfricoșa pe tot sufletul necredincios care propovăduiește cartea legii nesupunându-se acestei cărți. Această lucrare se numește Cuvântul lui Dumnezeu și așa este menirea ei, să vorbească și să nu fie legat cuvântul cel din cer. Eu nu voi lucra peste necredința aceasta, ci din iubire voi lucra ca să deschid inima cea închisă, cea semeață, cea plină de sine, pentru că Eu sunt Stăpânul făpturii și nu voi lăsa făptura să se abată de la adevăr, că voi ieși în calea ei, după adevăr, și voi împlini ce mai este de lucrat.

Eu sunt Împăratul lui Israel. Eu sunt Cel născut din Fecioară în peștera necuvântătoarelor, și acestea vor cuvânta și vor mărturisi minunea cu care M-am coborât iarăși, după cum am făgăduit când M-am dus la Tatăl Meu și al vostru. Eu sunt fructul vieții; Eu și grădina Mea de aici; Eu și ieslea Mea cea caldă, care este la voi cu Mine. Voi coborî naștere nouă, din Duh Sfânt și din foc, și voi cuvânta înăuntrul inimilor moarte, și acelea vor lua foc și vor fi jertfă plăcută Mie, căci împărăția Mea este scrisă în prooroci ca să fie în vremea aceasta. Adevăr adevărat vă spun vouă: Eu sunt această lucrare, și adevărată este ea în mijlocul vostru.

Eu sunt Cel Unul născut din Tatăl, și din Duhul Sfânt sunt născut în voi, iubii Mei fii, iar voi sunteți iesle Mie, și iată, serbăm amintirea nașterii Mele ca Om și Dumnezeu din pântecel Preacuratei Fecioare Maria, împărăteasa cerului și a pământului, căci așa se numește locașul Meu; și serbăm împreună bucuria nașterii Mele în voi, copii ai nașterii cea de sus, cea de la Duhul Sfânt, întru bucuria Tatălui nostru. Binevestiți taina cerurilor între oameni! Strigați, ca să audă cei însetați de cuvântul lui Dumnezeu! Strigați și vestiți despre nașterea acestei lucrări! Voiesc să stau în sfat cu îngerul bisericii din România și voiesc să cuvintez din cer peste mai-marii care stau peste turma Mea. Nu vă temeți voi, copii ai nașterii cea de sus, căci nașterea de sus este aceea care nu se dezbracă pe sine. Nu vă întristați dacă sunteți huliți ca fii ai învierii care vine cu Mine. Eu mai înainte de voi am fost hulit și judecat, și iată, Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în aceia.

Nu vă supărați, iubii Mei, dacă vă amintesc din nou și vă spun să aveți grijă de sfințenia ieslei Mele, că în aceasta stă biruința care va lucra din mijlocul acestei grădini cerești și nu pământeste. Verginica, cea care v-a născut prin cuvântul Meu care a fost din ea născut, vă spune vouă, împreună cu cerul vă spune: „*Pace!*“, iar Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl și din Duhul Sfânt, și întrupat spre arătare în Fecioară curată, vă las vouă pacea și bucuria acestui praznic începător de lucrare de Fiu ceresc între oameni.

Verginica este cuvântul Meu, și cuvântul Meu este cu voi.

— **M**ama Gigi vă iubește. Mama Gigi stă la ușă și așteaptă deschiderea ușii.

Fiilor, eu vă iubesc, dar îmi e frig fără voi. Voi sunteți căldura mea, și fără cuvântul meu vă stingeți, iar vouă vă este vremea să ardeți și să curățiți prin foc ceea ce este de curățit. Vouă nu vă este frig fără mine, fără cuvântul meu? Dar le este altora frig, să știți că le este. Îi este frig lumii de azi, chiar dacă ea nu știe ce este frigul acesta.

Astăzi este ziua nașterii așa se numește praznicul zilei de azi. Domnul S-a născut în paie, iubii mei, și paiele L-au primit pe Domnul, iar astăzi tot în paie Își serbează amintirea nașterii Lui peste lume, căci lumea este pai uscat, lumea este ca un braț de paie uscate, așa cum a fost și atunci, dar despre voi, fiii acestei lucrări, altfel a grăit Domnul prin cuvintele acestei lucrări și a spus acestui popor: *«Poporule creștin, nu fi surcele, tată. Fii floricele, nu surcele. Fii buchet de flori nemuritoare, ca să aibă Domnul»*. Amintirea nașterii Domnului este serbată de lume ca o naștere în paie uscate și fără viață. La voi să fie în flori și în iesle de flori, căci eu așa am spus: să fiți floricele și nu surcele.

O, florile mele iubite, am vlagă multă în brațe; mereu stau cu ea în brațe în jurul vostru ca să suflu peste voi vlagă și sânge sfânt în voi. Și cum adică sânge sfânt? Adică dor sfânt, adică Duh Sfânt. Nu am flori multe, dar voi face din voi un buchet amestecat cu miresme îmbătătoare și voi lua și voi împărți după fapta fiecăruia la cei ce vor veni să primească miros de flori cerești.

O, raiule al meu, grădina mea cea cântată încă din vremea trupului meu, căci așa cântam atunci, cântam și plângeam, și cântam grădinii de la voi, care este raiul meu de acum, și ziceam: „*Raiul meu, grădină dulce, din tine nu m-aș mai duce. Raiule-n porțița ta, multe suflete plângeau că nu pot intra*“.

Eu am avut, măi copii, darul profeției profețiilor proorocilor cei de demult. Am avut acest dar, deși nu am fost cu înțelepciune pământească, dar darul meu a fost Dumnezeu Cuvântul, Cel Care a vorbit prin gurița mea vouă. Și am avut darul vederii-înainte și am văzut acest rai coborât din cer, această grădină de la voi, și am cântat-o după puțina mea pricepere de atunci. Și dacă am vestit-o ca să fie, apoi de ce să nu stau în ea? O, nu m-aș duce nicăieri din ea, că voi nu știți cu ochii voștri cum este această grădină. Eu știu, că Domnul a împodobit-o pentru mine și pentru fiii mei din ea, adică pentru străjerii mei din această grădină, adică pentru slugile acestei grădini. O, și n-a știut poporul meu ce cântam eu atunci, n-a știut, și stă la poartă fiul acestui popor și nu voiește să-și facă hăinuță albă poporul meu. Îl rugam mereu să cânte cântarea nunții Fiului Împăratului ceresc și n-a priceput poporul meu că se apropie împlinirea celor cântate. Am venit în mijlocul poporului meu însoțit de această grădină arătată mie de Domnul, arătată de departe, așa cum au văzut Avraam și Isaac și Iacov, căci și ei au văzut de departe vremea Fiului lui Dumnezeu, și iată, este aici acel lucru văzut de mine de departe, este. Acesta este lucrul cel minunat pe care l-am văzut atunci. Voiesc să stau fericită în raiul cel pregătit mie de Domnul Iisus Hristos. Voiesc să ia naștere cuvântul lui Dumnezeu în ieslea cea din raiul de la voi. Să nu mai fie pustiu de cuvântul cerului, să nu mai fie raiul meu pustiu de mine, căci fără mine raiul acesta nu e viu, nu e fericit, nu e lucrător peste moarte. Să fiu cu voi, să facem vie și plină de îngeri această grădină, căci cuvintele cerești sunt purtate de îngeri spre ieslea lor, iubii mei, puținii mei copii.

Avem de lucru, măi copii. Hai să ne sculăm la lucru, că Domnul are de așezat mai înalt, și apoi și mai înalt pe îngerul cel purtător de bunăvestire a bisericii mele. Dumnezeu Cuvântul să fie cu voi prin cuvânt, iar eu cu voi să fiu prin cuvântul lui Dumnezeu. Bucurie să fie peste noi, peste mine și voi și peste îngerii care au venit purtând cuvintele cerești pe aripile lor până la voi, căci voi sunteți ieslea cuvântului Fiului lui Dumnezeu.

Cu pace vom lua și vom mânca și ne vom bucura de pâinea cea spre ființă și de cuvântul lui Dumnezeu care s-a născut la voi și a luat ființă în cartea mărturiilor acestei vremi.

Unii pe alții să ne îmbrățișăm și să cântăm cântările nașterii și să serbăm cerului cu bucurie cerească peste voi și peste tot poporul meu cel credincios. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1992/7 ianuarie 1993

Sărbătoarea sfântului Vasile cel Mare

Domnul găsește necredință pe pământ și suflă duh de trezire peste mai-marii bisericii lumii. El vine ca vindecător, nu ca prooroc mincinos.

Pace vouă! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace vouă, celor credincioși făgăduințelor Mele pe care le-am rostit pe vremea trupului Meu! Pace și Ierusalim nou peste făptura Mea, că pentru aceasta am venit cu această lucrare pe pământ, dar n-am găsit loc la nimeni, și am găsit la voi, cei care ați cunoscut că Eu sunt Cel ce sunt, că Eu sunt Cel ce vin, precum scrie în Scripturi. Eu sunt prin cuvânt cu voi, Eu sunt Cel ce grăiesc vouă cuvintele Duhului Sfânt, cuvintele Tatălui și ale Fiului și ale Duhului Sfânt, și am grăit la voi și am poruncit să scoateți apă vie din această fântână și să turnați peste cei ce vor sta și peste cei ce nu vor sta sub această ploaie timpurie și târzie, iar cei ce vor crede cuvintelor Mele, vor învia și vor lua viață; și, iarăși, cei ce se vor lepăda de Cel ce grăiește din ceruri ca să-și trezească ciobanii și turma, aceia se vor lovi de această piatră și se vor zdrobi în ea. Eu sunt această piatră care se numește Cuvântul lui Dumnezeu, Care grăiește din muntele cel sfânt, din cele cerești grăiește Cuvântul lui Dumnezeu. Fericiți vor fi cei ce Mă vor primi și vor alerga să asculte și să creadă pe Dumnezeu Cuvântul și să îplinească viață sfântă înaintea Celui ce vine. Am zis vouă să vestiți de pe acoperișuri această lucrare de cuvânt dumnezeiesc, și am împlinit dacă am zis, căci voi sunteți supușii Mei, fiii Mei, sunteți așternutul Meu întru care am fost primit și întru care am binevoit și întru care lucrez prin cuvânt.

O, copii ai credinței! Amin, amin zic vouă: nu mai este credință pe pământ. Dar cine zice lumea că sunt Eu? Că iată, femeia samarineancă este de atunci și până acum, și una ca aceea crede și cunoaște vremea cercetării care vine cu Mine, fiindcă așa am spus, că oriunde se va lucra Evanghelia Mea, acolo se va vedea credința acestei femei, căci M-am întâlnit cu ea la fântână și am lucrat, și tot așa lucrez și azi.

Dar cine zice lumea că vorbește la voi? Dar cine zice sinedriul că sunt Eu, Cel ce grăiesc la voi? Că iată, ca și atunci, zice că sunt demon, zice că nu sunt, zice că sunt mort și că voi vorbiți cu un mort. Nici măcar prooroc, nici măcar Ilie nu mai zice că sunt, nici măcar atât. Dar voi cine ziceți că sunt? Voi ziceți că Eu sunt Cel ce sunt, și să audă cărturarii și arhierii și învățătorii legii, și mulțimile să audă ce ziceți voi despre această lucrare care se numește Cuvântul lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: a venit ziua ca să vorbesc încă o dată din Scripturi în casa Tatălui Meu. Cuvântul lui Dumnezeu lucrează din cele cerești, lucrează cuvântul peste sinedriul turmei române.

Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste apropiați-vă, voi, ciobani ai turmei creștine; voi, slujitori ai celor sfinte; voi, învățători și talmăcitori ai legii, și voi, cărturari, apropiați-vă de Cel ce grăiește vouă din cele cerești, din

dreapta Tatălui Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Vreți, nu vreți, credeți sau nu, apropiați-vă și ascultați, ca să-L vreți și să-L credeți pe Dumnezeu și să vi se scrie dreptate lucrată din credință. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, al Cărui nume este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt Omega și Alfa, căci Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit. Eu sunt începutul cel nou, care vine cu Mine. Dar cine ziceți voi că sunt Eu? Ziceți că sunt demon, că sunt duh rău, că sunt prooroc mincinos. O, nu zi așa, Ierusalime, nu arunca cu pietre în Mine, că Mă duc de la tine dacă zici așa și dacă faci așa; Mă duc și nu mai stau cu tine dacă nu te uiți în această lucrare ca să Mă cunoști. Mă duc, și Mă vei vedea când voi veni și când se va auzi cântare de îngeri: „*Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!*“. Amin.

Să nu zici, Sioane, că sunt demon, să nu zici ca atunci. Uită-te în această lucrare pe care Eu o lucrez de mult; uită-te și vei vedea pe Cel Care este scris că vine. Dar nu voiesc să vin spre tine pe neștire, nu voiesc să te găsec dormind sau zăcând, nu voiesc să vin ca un fur, că dacă vin așa tu ce faci atunci și ce-Mi dai Mie atunci? O, trebuie să-Mi dai rod viu și rămas în picioare. N-am venit să-ți vestesc o altă Scriptură, căci Cel ce a înființat Scriptura, Acela este Cel Care vorbește cu tine. N-am venit cu o altă Evanghelia, căci Evanghelia Eu sunt, dar n-ar încăpea în lumea aceasta cuvintele Domnului Iisus Hristos, și încap în cei născuți de sus. Eu sunt Iconomul Cel bun și Cel credincios și voiesc bine ție, Sionul Meu iubit, și voiesc să șterg vina și să scriu jumătate, și voiesc să șterg păcatul necredinței și să scriu jumătate, și voiesc să șterg păcatul hulei și să scriu jumătate. Dar dacă tu osândești după legea ta, să știi că voi veni pe neștire și voi pune această lege la judecată cu tine și îți voi aminti că n-ai lucrat după ea, că n-ai lucrat iertare, nici măcar ca iconomul cel păgân.

O, ciobani ai turmei Mele, cine ziceți voi că sunt? Eu sunt Cel ce am luat jugul legii de pe grumazul turmei Mele și am pus acoperământul legii dragostei peste biserica Mea și am zis să nu se osândească frate pe frate, și am stat întins pe cruce ca să auziți voi cuvinte de pe cruce, căci așa am spus: «*Părinte, iartă-i, că ei nu știu ce fac!*». Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel vestit prin prooroci, și nu sunt ce spuneți voi că sunt. Eu nu sunt dintre hristoșii mincinoși care sunt în lume. Eu sunt Hristosul lui Dumnezeu și nu sunt în trup, ci în Duhul Sfânt sunt.

O, sinedriule al bisericii Mele, n-am adus pe pământ această lucrare ca să fiu judecat din nou de arhierii și de cărturari și de farisei, și am venit ca vindecător pentru salvarea omului de la moartea cea mare. Nu sunt prooroc mincinos, n-am venit în casa ta ca să fac stricare de lege, și am venit să-ți îngrijesc rana necredinței și a păcătuirii, ca să nu te găsec cu mădulare stricate când voi bate ca să Mi se deschidă.

Dar ce ziceți voi că înseamnă proorocul mincinos? Acela spune că nu este Dumnezeu și mai spune că aici e și raiul și iadul. Proorocul mincinos nu mărturisește pe Iisus Hristos venit în trup și nu este de la Duhul lui Dumnezeu acela. Și cum adică Iisus Hristos în trup? Adică să trăiești cu trupul așa cum a trăit Hristos în vremea trupului Său, cu duhul și cu trupul viu, după chipul și asemănarea Mea.

O, biserica Mea, de ce ai rămas numai pe dinafară cu Mine? De ce crezi tu că biserica lui Hristos e zidul cel sub care intri ca să zici că ești biserică Mie? O, proorocul mincinos te vede și te știe că nu ești ca Mine și se bucură și râde de numele tău de creștin. Proorocul mincinos nu face voia lui

Dumnezeu în trupul său, și se bucură și râde de Mine când te vede pe tine că nici tu nu faci voia Celui ce-I pronunți cu gurița numele în fața turmei tale. O, ce mare este Scriptura aceea care-ți spune ție că Mă cinstești cu buzele, dar cu inima ești departe de Mine; care-ți spune ție că auzind nu auzi și văzând nu voiești să înțelegi și să crezi că Eu sunt și că lucrez peste via Mea.

O, Ierusalime, o, turmă din vremea aceasta, nu-Mi căuta vină după lege, că acum nu Mă mai ascund, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega. Eu am venit spre tine cu această lucrare și îți spun ție să-L iubești pe Domnul Dumnezeu tău, să-L iubești cu viața ta, și să iubești pe fratele Meu ca pe tine însuși, căci cel ce nu este fratele Meu, acela nu este aproapele Meu și nu este aproapele tău; acela s-a dus să lucreze la alt stăpân și ascultă de alt stăpân și nu este acela aproapele Meu și nu Mă pot arăta aceluia dacă el nu Mă iubește pe Mine, Dumnezeu. Eu nu dau tainele Mele pe mâna necredincioșilor, și le dau credincioșilor, dar adevăr adevărat scrie în Scripturi că nu mai vede Domnul credință pe pământ și de aceea nu știu cei de azi să cunoască tainele lui Dumnezeu.

O, sinedriule care stai și judeci peste turma Mea! Dar cine zici tu că sunt Eu, Cel Care grăiesc acum cu tine? Îți spun Eu cine zici că sunt. Sunt Cel judecat de tine, judecat de blasfemie în sinedriul tău. O, și cei de atunci nu ziceau altfel, dar astăzi zic Eu altfel: Eu sunt Cel Întâi-Stătător în casa Tatălui Meu și Mă uit la tine cum faci păcatul blasfemiei și îți spun: nu mai fă blasfemie față de cele scrise de Mine ca să le împlinești și ca să te sfințești. O, ce am lăsat Eu peste tine? Am lăsat legea dragostei și am spus să Mă iubești cu inima și cu cugetul și cu darurile și cu sufletul și cu mersul tău cel bun. Am lăsat această lege peste tine și tu nu faci cu tine după legea Mea, și faci blasfemie și calci peste obrazul și peste duhul apropielui tău, căci aproapele tău este acela care lucrează după legea Mea cea sfântă.

O, slujitorilor de cele sfinte ale Mele! Eu am spus că cele sfinte nu se spurcă, dar uită-te, preotule; uită-te, slujitorule, uită-te bine la mâna ta și la inima ta și nu le lăsa spre spurcare, că mâna ta se atinge de cele sfinte ale Mele, și cele sfinte ard și curăță orice murdărie și pedepsesc păcatul blasfemiei asupra celor sfinte ale Mele. Dar iată, aproapele Meu este fratele tău, este aproapele tău, și Eu am spus să nu-ți acoperi păcatele tale și am spus să nu osândești pe fratele tău, că dacă defaimi pe cel sfințit, pe cel uns de Mine, și dacă tu osândești pe fratele tău, să știi că nu ești un iconom al împărăției Mele dacă faci osândire peste cel uns de Mine ca să păstorească turma Mea. Nu fă răutate cu mintea, și judecă cu inima, și iubește-l pe fratele tău care crede în Dumnezeu și care crede tainelor Mele cele greu de înțeles. Iubește pe cel ce Mă iubește pe Mine, iubește pe cel ce iubește viața cu Mine, că dacă nu vei face așa Eu cum să te primesc în corturile dreptilor? Eu cum să-ți șterg păcatul blasfemiei pe care-l faci peste cele sfinte ale Mele?

Ai făcut în numele Duhului Sfânt carte și lege și dogmă peste tine, și Eu am zis că e bună cartea aceea și cârma aceea; am zis după sfatul tău, și vai ție, sinedriule și preotule, și ție, monahule, vai, dacă Eu te voi pune față în față cu cartea aceasta, că te-am lăsat s-o faci ca să Mă uit apoi ce faci și ce nu faci din ea. Că iată ce faci din ea: faci judecată asupra creștinilor Mei, care ies din lume și din ranguri și din pământul lor și din trupul lor, ies ca să calce după voile Mele cele sfinte și curate. Cel ce Mă iubește pe Mine, acela lucrează poruncile

Mele. Legea este pentru cei nedrepti și nu pentru cei drepti, și tu te scoli acum și judeci pe cel ce Mă ascultă pe Mine, pe cel ce petrece întru poruncile Mele, și voi veni pe neștire și îți voi spune că ești crud și osânditor, și am să-ți iau dregătoria dacă nu vei lucra după pilda iconomului cel necredincios care a lucrat milă și nu judecată. Iată, râde de tine proorocul mincinos și este păcat să-i dai proorocului mincinos prilej de blasfemie asupra lucrurilor lui Dumnezeu. Am venit în casa Tatălui Meu și tu zici că nu sunt Cel ce sunt. O, și Eu sunt cu voi mereu, sunt întru Duhul Sfânt, Cel coborât în sfatul vostru, și sunt cuvântător prin prooroci în sfatul vostru.

O, biserica Mea, am venit prin cuvânt ca să te întreb ce faci, și ca să vezi tu ce faci, și ca să-ți arăt ce faci, că este scris ce faci. Am venit să-ți spun, ca să nu poți spune că n-ai știut de la Duhul Sfânt. Nimic nu este ascuns de la fața lui Dumnezeu, dar mai crezi tu în această Scriptură? Și iată ce-ți mai spun: am venit să-ți spun că au trecut aproape patruzeci de ani de când lucrez lângă tine o lucrare cerească pe care Eu am adus-o cu Mine de la Tatăl Meu. N-am venit de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis cu această lucrare pe pământ, dar, ca și atunci, n-am avut loc cu ea în casa Tatălui Meu, și am fost primit și adăpostit într-o iesle săracă și am stat cu ea în mijlocul unui popor umil și mititel și neluat în seamă de stăpânii pământului. Am trecut cu un mănunchi mititel de inimi vii prin Marea Roșie și am sfărâmat lumea din ei și i-am păscut și i-am adăpat prin pustiul necredinței și le-am dat pâine din cer, căci scris este în Scripturi că omul nu numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu se hrănește și trăiește viu. Am dat acestui popor mititel tainele pe care mai aveam să le aduc, că nu puteai tu purta atunci tainele cele pentru acum și ca să nu Mă fi vândut lui Irod. Și am lucrat și am împrejmuțat apoi o grădină și am zis să nu mai fie ca pe pământ în această grădină, și am zis să fie un început de Canaan acest staul mic în care-și are iesle cuvântul Meu.

O, arhierule, și cărturarule, și învățătorule, crezi tu că la botezul Fiului lui Dumnezeu a vorbit glasul Tatălui Treimii Dumnezeiești? Așa să înțelegi și această lucrare pe care ți-o descopăr Eu ție, și nu te mânia pe cei ce au ținut-o vie. Să nu îmbraci haina mânia ca să faci rău și să vii cu necredință asupra acestei grădini curate din care te îndemn și pe tine să duci viață sfântă și să-ți faci hăinuță nouă și inimă credincioasă făgăduințelor rostite de Dumnezeu tău. N-am venit de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis. Am venit și M-am supus ție și orânduieii din tine, biserica Mea. N-am putut bate la ușa ta ca să Mă vezi, și am venit tainic, și am chemat pe un Nicodim și am vorbit cu el din cele cerești și M-am supus ție prin mâna lui, și acum iată ce fac: vin cu el de mână în fața ta, sinedriule de acum, și ferice ție dacă vei crede că sunt cu el în mijlocul tău. Și dacă ai vrea să-l osândești pe el pentru că a ascultat și a crezut că Eu sunt, atunci nu pe el, ci pe Mine M-ai osândi.

Iată ce pace în cuvânt! O, sinedriule din vremea Duhului Sfânt, sinedriule al României Mele, iată-Mă prin cuvânt în foisorul tău și al Meu. Eu sunt. Pace ție! Am grăit mereu poporului Meu cel mititel pe care l-am ținut ascuns de irozi și de iude. De patruzeci de ani vin și vorbesc în mijlocul lui și îl înfășor în duhul păcii și îi spun: «*Pace ție, popor mititel!*». Și l-am numit mănunchi de floricele, și pe aceste floricele le-am numit ieslea Mea cea caldă, ieslea cuvântului lui Dumnezeu, și am ajuns cu cel mititel la țărnișele Iordanului, dar lungă și grea a fost calea prin pustiul necredinței. O, și Eu știam, Sionule, știam că ești nepregătit și că ești tare la cerbice și n-am bătut prea mult ca să-Mi deschizi, dar am scos deasupra

această fântână de miere și am făcut gard în jurul acestei vii, ca să fie sfânt pământul acestei grădini și să am în această grădiniță un Eden mititel, din care să încep o înviere de la Mine, o mireasmă învietoare și un curs de apă curată și netulburată, din care să scot și să dau mulțimilor însetate ca să prindă duh de bucurie și de sfințenie și de pace cerească și veșnică; până și lupilor să le dau să bea și să pască lângă mieii Mei, și să fie și ei mieii, că mult iubesc Eu țara ta, poporul român!

O, tu te-ai născut odată cu Mine în lume, țara Mea! Când am venit Eu întrupat în lume, tot atunci te-a înființat și pe tine Tatăl Meu, și am trimis apoi la tine pe cel întâi chemat între ucenicii Mei și a suflat peste tine duh nou și Duh Sfânt, și te-a încreștinat pe tine cel întâi chemat al Meu, și Tatăl Meu te-a numit de atunci întâia chemată, după rangul celui întâi chemat la apostolie. O, dar tu ai fost apoi o martiră, țară iubită de Tatăl Meu, ai fost în toată vremea piatră de încercare între neamuri, și iată ce a avut Dumnezeu păstrat pentru tine ca să-ți dea plata răbdării. A avut pentru vremea aceasta o lucrare Tatăl Meu, și M-a trimis cu ea la tine ca să te curăț și să te trezesc și să faci voia Tatălui Meu și să chemi apoi sub vița ta pe cel ce te-a oropsit și să-i dai de la Mine ca să fie și el ca Mine și ca tine, și să-Mi faci tu Mie cămașă nouă, biserică nouă, curată și sfântă, așa cum a fost biserica Mea cea dintâi. O, vino în dragostea cea dintâi! Vino, iubito, ca să vin și Eu cu slavă văzută și să cânti tu cu Mine cântarea lui Dumnezeu! Vino în dragostea Mea! Iată, Eu nu te las să mori în sângele tău, și vin spre tine și sun din trâmbiță peste tine. O, lasă-te trezit de Dumnezeul tău și spală-te și sfințește-te și fii în legea Dumnezeului tău, iubito!

O, ciobani ai bisericii! Eu sunt capul bisericii. Eu sunt Păstorul Cel bun, după rânduiala lui Melchisedec. Am venit la tine, biserica Mea, și am venit la ciobanii turmei tale. Am venit să-ți văd fața și să-ți amintesc cum să fie fața ta și inima ta și viața ta întru viața Mea. N-am venit să stric legea, și am venit să-ți amintesc să nu mai calci, să nu mai strici legea Mea, și să te îndrepti spre Mine, că Eu sunt Cel ce iert păcatul tău, dar fii cu iconomie cerească întru duhul tău, ca să poată lucra Duhul Sfânt peste duhul tău, peste sfatul tău, peste sinedriul tău.

O, sinedriule, să nu primești în inimile tale duhul minciunii și al mării de sine, să nu primești duhul lumii și al lăcomiei, și să cunoști cercetarea Mea în mijlocul tău. Nu te teme de irozii care nu cred în Dumnezeu, nu te teme de acești prooroci mincinoși, că aceștia vrând-nevrând vor asculta de Dumnezeu. Caută cu împărăția cerească și întărește-ți sfințenia, căci toate podoabele de pe pământ vor fi adăugate ție și vei fi vie. Vorbește-i despre Dumnezeu lumii păcătoase, dar să fie întreg trupul tău, și să aibă apostoli, și prooroci, și învățători, și talmăcitori ai limbilor cerești, și să fii curată, biserica Mea, și să învieze lumea la glasul tău și să vadă calea și să meargă pe ea. Scris este: «*Cel ce cunoaște căile Mele și nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu*», dar tu să umbli cunoscând și vorbind ca Domnul tău, de pe muntele Său. Amin.

O, slavă Ție, Tatăl Meu ceresc, că ai fost și ai vorbit în Fiul Tău, în casa Ta și a Fiului Tău și a Duhului Nostru Cel Sfânt, lucrător peste Sion.

Am venit în foișorul apostolilor Mei și zic și astăzi: Pace vouă! Eu sunt, în Duhul Sfânt sunt. Ferice vouă, celor ce veți cunoaște că Eu sunt Cel ce sunt, căci biserica este cerească și nu pământească. Ferice celor ce cred duhurilor cerurilor. Nu ucideți duhurile cerurilor. Nu îngrădiți cu litera pe Duhul

Sfânt. Nu judecați pe Dumnezeu întru lucrarea Sa. Eu sunt cu cei mici, cu cei slabi; cu cei neluați în seamă am venit spre voi. Precum a crezut în Domnul, Noe și cu casa sa, așa au crezut și cei cărora le-am vestit în vremea aceasta, și aceștia nu împlinesc nimic până nu vin să le vestesc, și ei așa lucrează, precum grăiesc Eu. Să nu se lucreze ispitire peste locul Meu de la ei, căci veți vedea în curând cumpăna lui Zorobabel în mâinile lui Dumnezeu.

Pace ție, Sionul Meu! Amin, amin zic ție: nu de la carne și de la sânge vei pricepe tainele dumnezeiești, și vei pricepe de la Duhul Sfânt, Care lucrează peste tine dacă tu lucrezi întru Duhul Sfânt și dacă voiești să fie vie viața ta. Am zis că nu va rămâne piatră pe piatră să nu se risipească, dar piatra bisericii se va întări până în veac, și va fi stare cerească peste biserică, și voi face să fie înțeleasă această lucrare de nou Ierusalim peste făptura Mea.

Am venit să las pace peste cei fără de pace și am venit să iau pacea celor fără Dumnezeu, să iau pacea lor de la ei, și să dau acestora pacea lui Dumnezeu, căci pacea Mea este bună, și jugul Meu este ușor.

Amin, amin zic vouă: vine ceasul, și a și venit, să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel este poporul cel credincios, și vine Domnul să-Și așeze împărăția Sa peste făptura Sa. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 1993

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Îndoiala înjumătățește biruința.

Dumnezeu răspunde la glasul inimii. Pace inimii din al cărei glas se strigă și se aude la cer! Pace ție, inimă mică! Dar Eu am sălaş în inima ta mică și o fac mare prin sălășuirea Mea în ea, și o fac scaunul Meu de domnie, iar din cortul inimii tale fac așternut picioarelor Mele, căci numele Meu este Creatorul tău. Amin.

Am auzit, și iată-Mă, dar nu te teme de lovituri, nu te teme de armele care nu lovesc în tine, ci nimeresc înapoia lor precum este orânduiala pusă de Dumnezeu. Armele cele rele, cele pornite spre rău, acelea n-au ținta înainte, și o au înapoia lor; acelea își au ținta spre locul din care pleacă glonțul lor. Nu te teme de armele care varsă foc din gura lor. Nu te teme, copil păzit de Dumnezeu, că Eu am spus că voi preface armele în fiare de pluguri, și cele scrise vin spre împlinire. Și dacă tu ai pus mâna pe plug, nu te mai uita înapoi, că Eu ți-am spus ție și te-am învățat să fii vrednic de împărăția lui Dumnezeu dacă ai pus mâna pe plug.

Am început destelenitul la rădăcina ogorului Meu și M-am sculat să îngrijesc via Mea cea culcată la pământ. Un picuț stau în sfat cu tine ca să-Mi spui că tu ești cu Mine și nu fără Mine, și ca să-ți spun că sunt cu tine și nu fără tine. Dar să fii cu tine, și tu știi cum vine această lucrare ca să fii Eu cu tine. Scoate frica afară din tine și nu căuta să cazi din cer, copilule plâpând. Lasă cerul să te țină în sânul său, că nu este alt cer în afară de Mine, dar fii înțelept, căci cerul Meu este inima ta, și în ea este domnia Mea.

Nu cumva să slăbești sau să te lași doborât de cei vicleni și ispititori care ar îmbrăca haină peste haină. Nu cumva să te clatini, că iată, îți spun: că sunt dintre oile Mele oi care abia așteaptă prilej să se ducă spre împrăștiere. O, să nu uiți că Eu Mi-am dat viața pentru oi și am fost Păstor iubitor de oi, căci oile Mele sunt cele care ascultă de glasul Meu și îl îm-

plinesc pe el. Mă doare când aud că înclini să zici ce ar zice sfatul celor ce n-ar putea crede în lucrarea Mea din vremea aceasta. O, să nu strici pe cele zidite și nu așa să zici, ci altfel trebuie să zici. Să zici că Eu sunt această lucrare care se numește Cuvântul lui Dumnezeu, că dacă nu ai zice așa, Eu pe cine aș mai avea de partea Mea ca să am prin cine coborî în sfatul bisericii? Căci scara pe care Eu cobor cu lucrul Duhului Sfânt în zilele acestui sfat, este credința ta în mijlocul celor care au pierdut frica de Dumnezeu și dreptatea din Dumnezeu și dragostea de Dumnezeu.

O, Eu am voit să fii între ei, dar n-am voit și nu voiesc să fii dintre ei, că nu te-ar mai fi uns mâna Mea cerească între ei dacă n-aș fi avut de împlinit o lucrare de trezire prin tine. Nu te-aș mai fi trimis printre ei dacă n-ai fi fost cu lucrarea Mea din vremea aceasta. Și iarăși îți amintesc: Eu Mi-am pus viața pentru oi, iar tu pune-ți credința în Mine pentru dragostea de oile turmei Mele, de oile cele grase și sănătoase și de oile cele slabe și, iarăși, de oile care au murit, că nu le pot lăsa în moarte, copile pus de Dumnezeu ca să păstorești turma Mea din vremea aceasta. Am spus că Mă rup și Mă împart în zeci de mii de laturi, și de ce te mai lași lovit dacă Eu stau în laturile toate? O, Eu mereu ți-am spus să nu mergi alături cu îndoiala care dă să înjumătățească biruința cea bună. Dar Eu, ca un Dumnezeu bun și plin de răbdare, am șters de fiecare dată și am scris altceva și am dat mereu de rușine pe duhul rău, dar acum, iată, și Eu trebuie să fiu ajutat de tine ca să fii tu ajutat de Dumnezeu.

Când eram pe cruce, așa am zis: «*Tată, de ce M-ai părăsit?*». Auzeam de jos, de sub cruce, cuvinte de râs de la cei necredincioși arătării Mele, și așa se auzea: «*Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, salvează-Te pe Tine Însuși!*», și ziceau: «*Să-L scape Dumnezeul Lui!*». Dar iată că astăzi zic Eu: dacă tu ești fiul Meu, salvează turma Mea și nu te lăsa fără lucrarea Mea, că ea este mâncarea cea curată și vie, care se coboară din cer peste cei loviți de foametea necredinței.

Am spus în vremea acestei lucrări că M-am coborât pe malul mării ca să beau apă și am găsit numai pietriș și apă tulburată de picioare nespălate și de călcături străine de Dumnezeu. Nu te teme. Eu sunt cu tine, așa cum am fost cu Daniel între lei, căci Eu voi face miei din lei și voi vorbi prin gura lor după ce voi închide graiul lor. Adu-ți aminte de credința lui Daniel, căci Daniel numai de Dumnezeu s-a temut, dar nu s-a temut de împărați sau de înțelepți sau de lei. Nu uita că înțelepții pământului nu sunt înțelepți ai cerului, dar tu fii înțelept născut din cele de sus și nu din cele de jos. Nu fi cu cei de pe pământ, și să fii cu cei din cer peste pământ, căci cerul înseamnă Dumnezeu.

Este scris despre Dumnezeu că în soare Și-a pus locașul Său, și El iese ca un Mire din camera Sa. Și cum adică pilda aceasta? Adică luminătorii puși peste turma Mea, adică apostolii, adică arhierii cei mari și cei mici, de la care trebuie să se vadă ieșind și umblând Hristos, luminând calea turmei Sale dinlăuntrul ei; adică Mirele și mireasa Sa. Dar iată, întuneric de trei zile dă să se așeze peste soare ca să-și piardă luna lumina sa și ca să se unduie stelele și ca să se clatine cerurile și puterea lor cea bună, și iată, încerca-voi credința păstorului și privi-voi peste credința oilor. Dar nu așa să fie peste cei credincioși ai Mei, ci ei să stea ca ceara cea curată, arzând și stând în sfeșnic înaintea Domnului și înaintea întunericului, luminând și văzându-și lumina lor prin întuneric, căci semnul Domnului nu va zăbovi, iar îngerii luminii vor suna deșteptarea întru numele Domnului, și Evanghelia se va întinde în

toate laturile, și Domnul va lucra lucrarea Sa. Nu te teme, că toate acestea vor aduce împărăția Mea vouă, celor care ați lucrat calea ei spre oameni. De ce să te temi? Eu lucrez izbăvire cerească și nu pământească, și apoi soarele va străluci de șapte ori mai mult decât am făgăduit prin prooroci. Sfârși-se-vor toate cele lumești și se va arăta o împărăție curată, dar lucrați-Mi la ea, iubiții Mei cei credincioși făgăduințelor Domnului Iisus Hristos, căci Eu cobor lumină nouă și înnoiesc cu Duhul Sfânt, Care va arde pământul cel rău și va rămâne pământul nou, care va purta în el cerul cel nou, și aceasta este Scriptura de nou Ierusalim, coborât din cer.

Oamenii pământului nu știu să înțeleagă această Scriptură care este din cer. Nici măcar nu știu aceștia că biserica Mea este cerească și nu pământească, și că Eu nu locuiesc cu Ierusalimul cel nou în locașuri omenești, ci locuiesc în locașuri care vor să fie cerești și nu pământești. Dacă Eu am poruncit și am cuvântat să se înființeze o piatră de mărturie, și cuvântul Meu s-a coborât cu Mine din cele cerești, iată, Eu sunt Dumnezeul nevăzutei și al văzutei celor cerești și nu al celor pământești, și sunt al celor pământești care înseamnă cele cerești, dar Domnul nu mai vede credință pe pământ și nu mai vede înțelepți cerești, și vede numai înțelepți pământești și rămași pământ, adică înghițiți de pământ, adică fără înțelepciune din cer. Așa am grăit prin vreme în această lucrare, și am spus că o voi scoate deasupra, și am spus că cine va lovi în ea și nu va crede în ea, acela va fi înghițit de pământ și își va pierde înțelepciunea care vine de la veacul acesta.

Am venit și am răspuns la glasul inimii tale, copile care stai cu gurița deschisă ca să primești din cer. Iată-Mă, și nu voi pleca de lângă tine, dar nu te teme cu Mine. De vei trece prin întuneric, Eu sunt cu tine. De vei trece prin foc și apă, tot cu tine sunt. Și vom face altar din credința ta, și vom face ce a făcut Ilie în vremea jertfei sale către Dumnezeu, dar tu să strigi ca el, și Eu voi coborî pe Duhul Sfânt și va mistui necredința de pe pământul României Domnului. Amin.

Sunt acoperământul tău, sunt veșmântul tău cel dinăuntru și cel dinafară, sunt puterea ta cea bună, sunt cuvântul tău cel de foc lucrător și ziditor, și sunt cu tine, dar nu te teme cu Mine, dar nu te rușina cu Mine, dar nu te opri din lucrul cel ce aduce viață peste cei ce nu mai știu ce este viața Mea. Frica nu este pentru tine. Frica este pentru cei ce nu mai au frică de Dumnezeu, iar cine n-are frică de Dumnezeu, acela nu are început de înțelepciune. Dacă cineva ar da cu piatra în tine, tu atunci ar fi să le spui că cine dă cu piatra, acela va fi ucis de ea. Așa trebuie să știi să lucrezi, că nu este armă rea care să-și aibă ținta în față, și aceea își are ținta înapoia sa. Dar arma ta sunt Eu, Cel ce iert pe cel ce te-ar lovi, pentru că tu îl ierți pe acela, și el se face miel și nu mai știe să tragă cu arma rea, cu arma străină de legea iubirii.

Să nu te pleci de frica ispititorilor, să nu te ofilești înaintea lor, căci curajul cel ceresc culcă la pământ și risipește toată iscusința cea care iese de la oamenii necredinței. Să crezi în tine, dar să crezi în Dumnezeu, căci Domnul este în tine, și nu mai este vremea să Se lase biruit. Îndrăznește, Eu am biruit lumea, și tot așa este și lucrarea ta. Ce-ți poate face ție omul? Eu sunt cu tine. Ce-ți poate face omul când ai pe Domnul în fața ta? Îndrăznește, vremea e târzie. Îndrăznește, că vremea este să lucrezi îndrăznind pentru viața oilor Mele, căci pe toate voi să le adun în staul nou și curat, de nou Ierusalim, întru duhul făpturii Mele.

Pace ție! Pace inimii tale și glasului Meu înlăuntrul inimii tale! Amin, amin, amin.

4/17 ianuarie 1993

*Cuvântul Domnului către Sebastian Șerban de la Cluj**Îndemn spre neclătinată credință.*

Copilului lucrării Mele, celui mic de la Cluj, îi duc Domnul o carte mititică și o învățătură mare prin carte.

Pace, copilule mic, copil răsărit din această lucrare, din bunici și din părinți fii ai acestei lucrări, din rădăcină altoită o dată, și iarăși o dată! Pace și sănătate duhului tău, sănătate credinței tale și statorniciei tale prin învățăturile acestei lucrări! Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, și să nu ai alți dumnezei afară de Mine și să nu iei în deșert numele Domnului Dumnezeuului tău, Care a adus această lucrare la voi pe pământ. Să nu ucizi Duhul lui Dumnezeu, Care stă în această lucrare. Să nu faci desfrânare iubind mai mult altceva decât lucrarea Mea pe care am dat-o părinților tăi. Să nu furi, să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui Meu care stă și trăiește din fructele acestei lucrări mărturisind lucrarea Mea.

Amin, amin zic ție, că este rostită profecție peste tine, și cele rostite, Domnul nu le ia înapoi. Fii treaz, și fii ca Timotei, care stătea alături de apostolul neamurilor și lucra slujire de fiu bun și statornic. Fii treaz, și să nu ai alți dumnezei afară de Mine! Să iubești pe Domnul Dumnezeuul părinților tăi, care au stat cu Domnul la masa acestei lucrări de cuvânt ceresc. Să nu mănânci din fructele altei grădini ca să te lași scos din grădina Mea de aici, că dacă vei pleca din grădina învățăturilor Mele și dacă vei lua în deșert această lucrare cerească și dacă vei rămâne pământ față de cele vii coborâte prin lucrarea Mea, să știi că pământului tău îi voi cere sângele tău. Iar dacă pământul altei grădini te va îndulci mai mult, ca să lași învățătura Mea și ca s-o iei în deșert, atunci să știi că sângele tău ar fi cerut din pământul grădinii care te-ar scoate de la Mine.

O, copilul Meu, copil micuț, nu mai e, tată, hrană curată prin grădini. E amestecată, iubitul Meu copil, e grâu înăbușit de buruieni și de neghină, și așa mănâncă turma toată; mănâncă grâu amestecat cu neghină, tată, că n-ai să vezi nicăieri neghina, n-ai s-o găsești decât în grâu. De ce nu-și are locul neghina și în altă parte? De ce numai în grâu? Pentru că ea are o lucrare potrivnică pentru grâu și nu pentru altceva. De aceea îți zic să iubești pe Domnul Dumnezeuul părinților tăi și al tău. Să-L iubești, tată, că Domnul Iisus Hristos este Dumnezeuul acestei lucrări prin care te-a păzit de pierzare și de lume și de grâu amestecat cu neghină. Ai grijă, alege bine grăul din neghină, că astăzi nu mai este ca înainte când se alegea neghina din grâu ca să fie aruncată și să fie grăul ales. Acum trebuie ales grăul din neghină, că numai puținele fire de grâu se mai zăresc prin neghina de azi. Eu am venit în trup și am lucrat în numele Tatălui Meu și am semănat grâu, copilul Meu, am semănat și cu Duhul și cu trupul, și când bobul Meu de grâu cădea în pământ, ieșeau lanuri de grâu, și așa era odată semănătura. Dar acum puțin grâu se mai strecoară în semănătură, și cu greu mai găsești firicele de grâu, și cine mănâncă neghină, moare, copilul Meu.

Stai sub cortul acestei lucrări de nou Ierusalim, că vei vedea prooroci și magi și crai și regi plecându-se la acest izvor ceresc, căci Duhul Sfânt Își are lărgime în grădina acestei lucrări, și se va vedea lumina acestei grădini, iar fiii Mei din ea vor lumina la porți și vor străluci curați. Fii înțelept și nu uita învățătura Mea de aici și nu cârți și nu șopti nici cu gândul cuvinte de dispreț față de Domnul, Care lucrează, față de cuvântul Domnului, căci cuvântul bun mântuiește, iar cuvântul rău osândește pe cel ce-l rostește. Ține-te treaz și curat și

credincios față de locul din care ai fost cerut spre însoțire în lucru, și niciodată să nu te știi în alt loc în afară de cel care te-a născut duhovnicește, căci voi, copiii acestei lucrări, din mamă duhovnicească sunteți. Iubirea ta să n-o iei de aici, și dacă o iei, ia-o cu tot ce este aici și să nu stai fără locul Meu de aici și fără așezarea Mea de aici. Ține-te treaz, și să fii cu vedere bună, ca să vezi că nu mai e credință pe pământ. Strigă la Domnul tău ca să te aibă în sânul Său, și cereți, tată, apă din acest izvor. Cere și tu, și cel mare să ceară. Cereți, și veți avea apă. Cereți ca să aveți în cămară, că vine lepădarea de credință, vine ca un fur, vine în haină de miel, și n-o veți cunoaște dacă nu veți fi cu Mine și cu învățătura Mea și cu trezirea de la Mine. Și dacă veți fi cu Mine, Eu vă voi vesti din vreme și vă voi izbăvi din vreme, căci după lepădarea de credință, lumina nu se va mai vedea, dar în lucrarea Mea de aici voi fi cu toată lumina Mea. Așa să cereți, precum ziceți când ziceți: „*pâinea noastră, cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi*“, așa să cereți cuvântul lucrării Mele prin întunericul care este și care vine.

Verginica a venit și a vestit pe copiii ei să aibă grijă de tine. Iată, ți-am trimis carte spre întărirea credinței tale ca să nu fii nici rece, nici căldicel, ci să fii fierbinte, și să fii cu fiii Mei în toată vremea lucrului tău. Fii lucrare luminată lângă cel ce te-a cerut de la Mine pentru lucrul său, dar fii lucrarea Mea în tot statul tău cu el. Cu mica ta putere și înțelepciune și cu multa ta iubire, ține-te treaz cu lucrarea Mea, dar ține-l treaz pe cel ce umblă printre fiii necredinței, care dau să-i ciugule lucrarea Mea de la el și s-o sfâșie. Dar Eu îl am mare, așa îl am scris la Mine. Mai crede el, oare, că este mare la Mine și că va fi mare de la Mine precum am făgăduit? O, ajută-l în necredință, ca să pot să împlinesc cu el cele făgăduite peste el. Gândește-te la Mine și la lucrul Meu de aici, și Eu voi avea în tine gândul lucrării Mele. Nu te depărta de Ierusalim, că vine vremea îmbrăcării cu putere și cu slavă văzută, copilul Meu, și vine vremea să fie o singură grădină și o singură lumină.

Pace inimii tale, copil răsărit în grădina lucrării Mele, căci această grădină se va întinde pe tot pământul Domnului. Domnul îți trimite mângâiere și carte de învățat. Învață din ea calea vieții și fii împărăția Mea, precum în cer așa și întru tine. Pace și înviere între tine și lucrarea Mea! Și vă voi da din acest izvor și vă voi stămpăra setea din această fântână cerească. Iată, vă adun cum adună cloșca puii sub aripi, și vă hrănesc și vă adăp și vă încălzesc, și nu vă las. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 1993

*Cuvântul Domnului către monahiile mănăstirii**Dobric, Cluj**Îndemn la lucrarea ascultării și la viață vie în mănăstire.*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, împarte Domnul Iisus Hristos cuvânt de învățătură pentru fiii și fiicele acestei lucrări. Domnul dă de știre celor trimiși de El, să stea așa cum cere învățătura Domnului care curge din această lucrare de izvor ceresc.

O, copii și copile, copii ai Ierusalimului ceresc, lucrat de Dumnezeu pe pământ! Amin, amin zic vouă: nu vă depărtați de Ierusalimul lucrărilor cerești, căci lucrarea Ierusalimului nu se va opri în loc niciodată, și se va vesti și se va întinde această grădină de nou Ierusalim, dar vai celor ce n-au statul bun în vremea aceasta!

Vin cu cuvântul spre voi, căci v-am trimis aici ca să vă ocrotesc, tată, ca să fiți de o singură mână și să-Mi fiți Mie mână dreaptă și să stați de-a dreapta Mea și să vă iubiți ca fii ai aceiași lucrări, că nimeni din voi nu este care să nu fi fost trimis prin această lucrare.

Copila Mea Varvara, cine te-a născut pe tine, tată, și cine te-a dus pe tine la viața cea monahală? Domnul Dumnezeu al acestei lucrări, ca să mărturisești în mănăstire lucrarea Mea. Prin ce să mărturisești? Prin trăirea ta după învățătura Mea, că nu mai este viață de monah pe pământ. Te-am crescut de micuță în leagănul acestei profeții de lucru ceresc, și să fii, tată, oglindă de copil ascultător, oglindă de smerenie și de cuminenie și de mănăstire. Cine vă poate pe voi despărți de lucrarea Mea în care sunteți de o viață și care v-a condus prin pustie?

Fiicele Mele Anisia și Teodora, Eu sunt Dumnezeul părinților voștri, care au stat la masă cu Mine în vremea acestei lucrări. Din pânțele v-am arătat călugărițe. V-am arătat mamei voastre până să vă crească și i-am spus că voi sunteți ceea ce vede ea. Și v-am crescut la sânul acestei lucrări, și iată ce a făcut Domnul cu voi: v-am unit într-o lucrare pe toate copilele cele călugărițe ale lucrării Mele, și le voi aduce și pe celelalte pe care le mai am în mănăstiri și voi arăta prin voi ce fel de fii și fiice a crescut Domnul pentru biserica Sa, prin lucrarea Sa. Fiți pline de dăruire sfântă, de învățatură sfântă unele altora așa cum sunt copiii dintr-o mamă. Fiți oglindă în care să Se uite Dumnezeu și să-Și vadă asemănarea Sa în voi, căci voi n-ați avut altă creștere în afară de creșterea întru lucrarea Domnului, întru lucrarea de nou Ierusalim.

Miorița Mea Minodora, copilă blândă care n-ai iubit nimic din lume! O, tată, așa cum ați stat cumiți și neumbrate prin drumul lumii acolo unde ați fost până acum, așa și aici, fiți cu trăire monahală așa cum Îi place lui Dumnezeu, căci monahul Domnului de aceea iese din lume și din trup și din rudeni, de aceea, ca să stea, ieșit, cu Domnul și să stea stare îngerească în loc sfințit și curat prin curățenia celor ce îl locuiesc. Bucurați-vă cu Domnul și cu virtuțile umilinței, tată!

Mai are Domnul două floricele, două surioare bune. Iată, vă întăresc cu învățături de iubire și suflu peste voi trezire sfântă și viață sfântă și iubire cerească, tată. Ieșiți din rudeni, și din voi ieșiți afară, și dați-Mi Mie locașul trupului vostru și al duhului vostru, ca să fie tron lui Dumnezeu locașurile voastre cele curate și păstrate curate. Fugiți de lume, tată, că pe drum umblă duhul lumii și intră în oamenii lui Dumnezeu, intră și prin ochi și prin urechi și prin miros și prin auz și prin atingere, intră și Îmi lovește locașul Meu care este în voi. Această lucrare v-a luat pe voi în sân și v-a așezat în viață monahală și v-a adus acum, aici, într-un buchet, dar să fie viu acest buchet. Udați-vă unele pe altele cu apa învățaturii Mele care curge prin această fântână cerească. Veniți când și când și luați și beți și fiți vii și fiți flori, că e plin pământul de ciulin și de pământă, tată. Fiți flori și pliviți din jurul vostru toate buruienile și măturați-vă căsuța, ca să stea îngerii cerului în ea, și fiți copii ai vieții.

Miorița cea sprijinită de Mine și adusă în casa lucrării Mele, Veronica după numele cel nou! Vreau, tată, să știi ce înseamnă numele de monah, că tu ești copilă în care este turnat mir plăcut, dar mult ar voi Domnul să stea de vorbă cu tine și să-ți aducă împărăția cea nouă în casa înțelepciunii tale. Te-am luat din lume te-am luat de mână, și am folosit o mână cuminte și credincioasă, o mână necăjită ca și mână ta. Și am lucrat peste această mână, am lucrat acum din ea o mână sfântă, și am pus-o să facă mâncare cerească, din

Dumnezeu, și să aveți voi mână cunoscută vouă. Mână aceasta de copil al Meu te-a luat pe tine de mână și te-a adus la sânul lucrării Mele, și apoi Eu te-am îmbrăcat în haină îngerească și am lucrat să vă adun iar, și să lucrați și în Domnul împreună și să vă înțelegeți bine și în Domnul. Iată ce lucrare minunată am lucrat de v-am strâns laolaltă pe toți, tată, și nu mai aveți lupi și vulpi printre voi, și sunteți numai voi, dar sunteți din lucrarea Mea de nou Eden, de nou Ierusalim. Nimic nu vă trebuie vouă decât iubire între voi și milă unul de altul și răbdare și umilință și sfială întru lucrare sfântă. Nimic nu vă trebuie vouă decât împărăția cerurilor în voi și între voi. O, copila Mea, Mi-e milă de inima mănutei care vă face vouă mâncare cerească de la Domnul. A fost o inimă zdrobită și străină și disprețuită, și nu-i altul mai bun pentru voi ca să vă știe și ca să fie un duh cu voi. Dați-vă mâna unii altora în slăbiciuni și în neîndemânări, și să nu fie, tată, dispreț între voi, și să fie milă și ajutorare și să nu știe nimeni neajunsurile familiei voastre din mănăstirea cea nouă pe care v-a dat-o Domnul vouă s-o faceți nouă, s-o faceți Ierusalim nou și trăire de nou Ierusalim, și să se ducă vestea de sfințenia voastră și de biserica voastră, căci voi sunteți biserica lui Dumnezeu cea iubită, cea păstorită de Domnul. Tu ai fost copilă orfană, dar Măicuța Domnului ți-a fost ție mamă și ți-a purtat pașii spre porțile acestei lucrări cerești. Ție îți zic mai mult decât la toate să faceți, tată, bucurie celui ce este mare peste voi, căci am arhieru de la Mine peste voi. Faceți-i bucurie de la voi, și să se laude cu voi printre cei necredincioși, că mult a suferit el pentru lucrarea Mea. El a ascultat de Mine, și la cuvântul Meu v-a luat sub ocrotirea lui, dar arătați-vă cu viață bineplăcută, cu rânduială bine așezată, ca niște fiice trimise de o lucrare cerească, și așa mângâiați-i lui încrederea în voi. Luptați-vă să nu se ducă spre el nici o supărare de la voi, că dacă el vede că vă iubiți și vă sfințiți, îi va fi lui spre mângâiere, dar dacă va vedea că vă înțepați, rămâneți, tată, de sub mâna lui și Îmi faceți Mie rușine. El v-a luat acolo pentru că știa că veniți din lucrarea Mea. Dar să vadă creștere întregă la voi, și să mărturisiți lucrarea care v-a dat pe voi și să spuneți despre ea prin viața voastră, prin purtarea voastră cea plăcută.

Fiți cu mâinile curate, tată. Duhovnicește este această vorbire. Fiți cu mâinile curate. Feriți-vă una pe alta de duhul trufiei și al mândriei, că omul niciodată nu se poate vedea pe sine. Dar să se lase omul spre paza celuilalt, căci aceasta este lucrarea smereniei de duh și de inimă. Domnul voiește să trăiți ca în cer, tată, căci cer am venit să așez pe pământ și în inimile cele credincioase și aplecate. Iubiți lucrarea ascultării, căci aceasta se numește viață vie în mănăstire. Aveți grijă și iubire de cel ce este între voi, că sufletul lui e cald. Dacă este slab, nu-l lăsați slab, dar cu iubire dați-vă mâna unul altuia. Voi sunteți scriși toți într-aceiași buchetel, și așa voi să vă iau, tată.

O, inimioară pribeagă, ți-a dat Domnul să-L lucrezi pe El și să-L dai acestor copile. Fii ca un copil slujitor întru smerenie. Iubește răbdarea, și sfatul iubește-l. Iată, Domnul îți zice ție: lasă-te spre sfat, tată. Chiar și un copil dacă-ți dă ceva bun, ia și de la el, și folosește ce e bun. Ajută-Mi aceste copile și le întrebă ce să faci să le fii de ajutor, că pe Mine Mă ajuți așa. Nu te bizui pe tine niciodată, și numai așa vei avea îndemânare plăcută în fața Domnului. Căutați mereu să știți unul de altul, în lucrarea iubirii și a măririi de duh și de pace. Iubiți-vă unii pe alții precum Eu vă iubesc pe voi. Iată, v-am strâns laolaltă. Fiți plăcuți unii altora, și Dumnezeu Își va găsi

plăcerea în voi și între voi. Am trimis la voi două copile cu îndemănare mănăstirească, și fiți de ajutor unii altora, din darul fiecăruia, tată.

Când veți veni să luați de la izvorul Meu, să vestiți, iubii Mei, pe cei de la gura izvorului Meu. Nu umblați cu carte între voi și izvorul Meu. Eu îi zic carte, dar voi ziceți scrisoare. Antichrist se uită, și nu e bine să știe de la noi. Vestiți voi cu atenție și cu puține cuvinte, tată, și Eu vă voi învăța pe voi. Cel ce a venit și s-a așezat lângă arhierul Meu, acela este cu inimă bună, dar să știe de voi că sunteți așezați și cuminți și bineplăcuți în biserica Domnului.

Am stat de vorbă cu duhurile voastre. Și acum, pace vouă! Și iarăși zic: pace vouă! Binecuvântată să fie intrarea voastră în această mănăstire! Binecuvântați să fiți, și vii, și aplecați cu duhul să fiți, copii ai cetății cerești! Sunt cu voi. Privesc mereu peste voi. Vă iubesc, tată, și am voit să fiți voi cu toții împlinind viața cu Dumnezeu. Eu sunt Domnul, și să nu aveți alți dumnezei afară de Mine, iar Eu voi fi cu voi pe cărare.

Pace vouă! Pacea Mea o las vouă! Amin, amin, amin.

9/22 februarie 1993

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Slăbiciunea lui în fața arhierilor necredincioși.

Pace sfântă, pace dumnezeiască, pace roditoare de înțelepciune cerească peste ființa ta, peste inimioara ta, copil slăbit, copil lovit și zdrobit, copil lovit în luptă cu necredința din vremea aceasta. Eu pe cei drepti îi încerc cu necazuri și cu neînțelegeri, îi mustru, îi bat ca să le cunosc credința, iar pe cei păcătoși îi iert, numai să vină la Mine; nu-i mai bat, numai să vină la Mine. Dar dacă nu vin, îi iau Eu dintr-ale lor, și îi voi scula odată cu venirea Mea și le voi arăta atunci ce am făcut Eu pentru salvarea lor, ce am făcut Eu prin cei care sunt puși la lucru de Mine pentru salvarea făpturii Mele.

Pace ție, fiule slăbit, copil trecut prin furtună mare, copil legat în lanțuri de împărații și puternicii veacului acesta al necredinței! Deschide-Mi, tată! Eu sunt. Plângând sunt. Eu îți zic iară: nu te teme. Ridică-te și te întărește. Tu ești un copac mare pe malul unui râu mare și ceresc, dar necredința de pe pământ a oprit ploaia lui Dumnezeu și s-au veștejit rădăcinile copăceilor de lipsa apei cerești, și Mă uit că se ofilește rădăcina ta de lipsa apei care s-a tras spre cer, și râului vieții i se zvântă albia de secetă, și tu dai să te usuci, și nu pot, nu pot, tată, să te las să te usuci, căci lucrarea Mea va izvorî de acum cu îmbelșugare. Am luat apă cu gurița și am coborât să stropesc albia râului vieții și s-o fac să-i fie sete și să vrea apă și s-o umplu apoi, și să crești tu pe colinele acestei lucrări, după cum îți este menirea de la Dumnezeu în vremea aceasta, și să vină păsările cerului să-și facă cuibușor ceresc în coroana copacului tău.

E plin pământul de păcură și nu mai am oază verde și nu mai am cu ce să-Mi hrănesc turma cea flămândă, și Mă uit la oaia care nu vrea să moară. De aceea te-am luat și te-am alțit din vreme și te-am crescut cu bucătura și te-am făcut mare și te-am vestit pe nume și te-am numit îngerul bisericii Mele din vremea aceasta, și am zis: nimeni să nu ia cununa de la tine, și să fii, de la Domnul, salvatorul oilor care vor viață adevărată. Și dacă aceasta este lucrarea Mea peste tine, iată, vin să-ți vestesc că Mă scol întru dreptate ca să împlinesc o Scriptură care este scrisă de Duhul Sfânt, de cele șapte Du-

huri ale lui Dumnezeu. Mă scol, copilul Meu, ca să te scol Eu pe tine, ca să te trec de ceasul ispitei, că vine ispita peste lume, vine încercarea peste biserica Mea, dar ține ce ai de la Mine, ca să te găsească întru cele ce ai de la Mine și să te fac stâlpul bisericii lui Dumnezeu și să nu mai ieși afară, și să vestim numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care vine cu Mine din cele cerești, căci nou este numele Meu, cel din veac nou.

Vine lepădarea de credință peste biserica Mea, căci păcatul pustiirii a cuprins locașul sfințeniei Mele. Și atunci picioarele tale se vor descălța și vor primi închinarea celor ce se zic pe sine că sunt cu Mine, dar nu sunt cu Mine, și aceia vor vedea că te-am împodobit și că te-am iubit, căci cei ce n-au nevoie de cuvântul care vine de la Mine, aceia n-au vedere și n-au veșmânt, și vor veni la fântâna acestei lucrări și vor cere pe Dumnezeu și se vor unge și vor lua vedere, și hăinuță vor lua, căci voi împărți cu tine și le vom acoperi goliciunea și le vom spăla rușinea.

Mă scol, copilul Meu, și las pe pământ glas de trâmbiță și nu te voi lăsa să te pierzi sau să spui că pieri lucrarea Mea, și îți zic ție să spui despre lucrarea Mea celor ce te vor întreba de ea și să n-o ascunzi, că tu nu poți s-o ascunzi, pentru că lucrarea aceasta nu va pieri, și se va întări și se va împlini. Mă scol și voi lucra și nu voi lăsa să se ridice nimeni la luptă cu Mine și cu lucrarea Mea. Eu am ieșit biruitor în fața arhierilor pământului și n-am îngenuncheat lucrarea Mea în fața lor, căci sunt Cel ce am înviat din moarte, din moartea cea gătită Mie de arhierii și de cărturari, și nu Mă las îngenuncheat de cei fără de lege, de cei cu viață moartă, dar Mă las biruitor în cei cu viață și cu moarte vie, că nu știu înțelepții pământului să cunoască taina aceasta, a vieții celei vii și a morții celei vii.

Mi-e dor de tine. Am venit prin cuvânt, și cu el suflu peste tine. Trezește-te! Mi-e dor de tine, și am împărțit acest dor în vasele Mele în care Eu Mă deșert și Îmi lucrez lucrarea. Mi-e dor de lucrul vaselor Mele. Mi-e dor să ud grădinița Mea în care Mi-am strâns copilașii ca să rămân cu ei și ca să ud cu ei pământul cel uscat.

Se uită cerul cum cere apă oaia cea sfâșiată de sete. Mulțimi multe de oi au luat și au cunoscut gustul fântânii Mele cerești atunci când Eu am luat și am turnat peste păstori. Mulțimi multe de oi M-au cunoscut și au luat și au băut și au prins duh de viață și au plecat la drum spre izvor, și voiesc să torn din cer și să le deschid gurița să bea și să se ridice pe picioare. De patruzeci de ani lucrez la această potecuță; de patruzeci de ani iau piatră cu piatră și pietruiesc această cărare de slavă pe care am coborât în vale la oi. Am coborât mereu și cobor mereu, căci Eu sunt Cel ce Mi-am dat viața pentru oi și dat sunt, copilul Meu, și nu voi fără oi. Eu pe toate voi să le strig și să le adun și să le adăp și să le pasc, și voi binevesti prin cei ce stau la gura izvorului Meu ca să ia și să împartă glasul Meu și cuvântul Meu la oi, că nu voiesc să găsească numai aguridă în via cea de azi. Voiesc să ies și să încălzesc cu soare ceresc și cu ploaie binecuvântată via Mea de azi, și să se coacă strugurii cei legați și să vin să-Mi culeg via și să stau în mijlocul viei Mele. Dar via Mea din România nu știe ce este cu tine, fiule trimis de Mine. Nu știe unde ești și cum ești și ce faci. O săptămână întreagă Mi-am ținut turma trează și așteptând când tu ai stat pentru Mine în fața arhierilor și cărturarilor. Acest om care-Mi tulbură planurile este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii (*Sorin Dumitrescu, n.r.*), că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ. România Mea știa și aștepta. E destulă vreme de când am profetizat taina de nou Ierusalim, și știau

mulțimile că se va arăta această lucrare. Mă împărțisem în mii de laturi și venisem să pun putere și credință și iubire peste tine, și eram în lucru, și era în clocot și în copt fructul adevărului de nou Ierusalim, și tu erai așezat de Mine. Și s-a arătat duhul minciunii și a urzit stricăciune și necredință și a intrat într-un om și l-a mânuit ca să semene duh de rătăcire și de păclă peste lumina adevărului Meu care se zbate să biruiască necredința. Și ce zici că voi face cu acest lucifer? Acest om este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii, că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ.

Cei ce sunt în rândurile lucrării potrivnice, aceia sunt oamenii slavei deșarte, sunt împărații pământului, cărturarii pământului, arhierii pământului, și au ceata lor de slavă pământescă și au semnat legământ cu împărăția pământului și au ordin să lupte împotriva împărăției cea din credință răsarită pe pământ, căci mândria și trufia omului este slava deșartă, care vine de la lucrarea întunericului, precum smerenia și iubirea vin de la lucrarea luminii. Oamenii trufiei și ai mândriei pământului sunt luceferi ai pământului și nu ai cerului, dar oamenii umiliți și lucrători întru curățenie, aceia sunt ai Duhului Sfânt și sunt luceferi ai luminii veșnice.

Iată, vin în fața acestei grădini mulțime de inimi, iar din vreme în vreme dau târcoale iscoadele cele trimise de arhierii, cele îmbrăcate în haine de slujitori ai bisericii, și aceia se dovedesc fii ai necredinței din vremea aceasta. Un slujitor al bisericii dacă este curat cu inima și cu viața și cu legea lui Dumnezeu, unul ca acela nu este luat pe neștire de lucrul Domnului; unul ca acela nu lucrează împotrivire pe nici o cale și peste nimeni; unul ca acela nu se teme și nu folosește iscodire. Acela stă întru Dumnezeu și primește minunile lucrătoare din cer și primește pe Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu.

Această lucrare de cuvânt coborât din cer, este o spărură prin întuneric, este o fereastră prin care vine lumina lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu Cel curățitor, dar cei ce sunt pământ se tem de lumina aceasta.

Știi tu ce fac împărații pământului, puternicii pământului? Aceia fac ce a făcut Irod când s-a temut de pruncul cel proorocit ca să vină de la Dumnezeu. Irod n-a fost ceresc nici atunci și nici acum, dar acum Domnul este văzut tainic, și este văzut numai de cei ce-L primesc pe El. Iată, vin și intru și rostesc pace, așa cum a grăit Tatăl Meu la botezul de la Ioan. Grăiesc și spun: aceasta este lucrarea și biserica întru care binevoiesc și din care voi prăsi biserică nouă și curată pe pământ, turmă vie între neamurile pământului.

O, dar tu te-ai lăsat biruit, măi tată. M-ai lăsat pe Mine mic, și pe cei ce te-au încercat i-ai lăsat mari peste tine, și Eu am fost doborât întru tine. Îți trimisesem carte cerească și eram cu tine, dar M-a doborât îndoiala ta, de la locul Meu de lângă tine și și-a făcut loc urzirea vicleșugului celor de pe pământ, și Duhul Sfânt a fost bătut în cuie și n-au lucrat mulți la această răstignire. Puțini au lucrat, crezi? Dar dacă te-ai lăsat în jos, s-au luat după această lucrătură și nu s-a mai văzut credința și lucrarea ta, și mulți dintre ei s-au supărat că te-ai lăsat în jos și nu M-ai ținut bine pe Mine, și M-ai scăpat jos și M-ai fărâmat. Dar nu te teme. Eu de prea mult timp vorbesc din cer cu tine, și de aceea îți zic: nu te teme. Eu Mă ridic și Mă adun și lucrez cu putere, căci e vremea zilelor Domnului, despre care scrie în Scripturi. Crede tu ce-ți spun, că și cel ce este acum alături de tine (*arhierul Bartolomeu Anania, n.r.*), și acela a spus: „*De ce a făcut aceasta, de ce s-a lăsat?*“. Inimi multe și mari au spus la fel în noaptea aceea. România Mea,

cea care Mă așteaptă cu Noul Ierusalim, era rănită, era ca o răstignită în noaptea aceea, și voiesc să o scot din deznădejde, că nimeni, tată, nici o oaie grasă și sănătoasă și vie nu mai are curaj să meargă după păstorii de acum. Tu erai o nădejde pentru oile Mele din România, și acum numai cei orbi se fac că merg în turmă cu păstor, dar n-au păstori, căci toți sunt furi și omorători de Dumnezeu și de oi și de viață sfântă, și oile se ascund și mai mult.

Mă uit mereu la cei din cetatea în care stai, Mă uit în urma celor ce plângeau la glasul tău de păstor, Mă uit la cei ce și-au dat girul pentru tine, că aceia erau oameni curați față de tine și față de cauza ta cea întru Mine, oameni mari, cu ranguri și cu speranță, și Mă uit și îi văd că nu mai știu aceia cine ești, și zic că te-ai dat de partea celor îmbrăcați în piei de oi și încărcăți de nedreptate și de vicleșug, și zic că te-ai făcut și tu asemenea acelor, și se întreabă toți: „*De ce n-a rămas acesta pentru cei curați?*“. Iată, îți zic ție: nimeni din ei nu se aștepta să te lași biruit, și a fost cutremur mare în clipa aceea de clătinare a ta, dar lucrarea Mea a biruit, și a fost glorie de partea lucrării Mele.

O, dacă nu aveai îndoială și dacă M-ai fi ascultat ca să nu te temi, era mare biruința, și ar fi cântat cete multe cântarea biruinței României și vremea Noului Ierusalim, că iată, îți spun: plânge duhul regelui României și nimeni nu e curat pentru el, și voiesc să biruiesc mai din vreme pentru el și pentru România, așa cum am cuvântat. El a crezut în Mine și în tine și a așteptat de atunci mereu, și a venit și la el furtuna, dar el n-a cunoscut-o, și a depărtat-o. O, mare este stricăciunea care vine de la îndoială, căci iată, îndoiala aduce suferință peste cei ce așteaptă pe Dumnezeu.

Eu voi lovi pe România pentru cei necredincioși din ea. Eu voi merge înainte cu cele cuvântate spre împlinire, dar greu e lucrul peste necredință, și am să cobor o lege sfântă din care va ieși ea însăși, și voi slobozi plăgi și suferință și sete și foame împrejurul celor ce se luptă cu lucrul Meu. Voi lua rodul de pe pământ, și am spus din vreme că-l voi lua, și voi rosti apoi o zi de pocăință. Și în ziua aceea voi face cu tine ce am făcut cu Ilie în vremea jertfei sale, iar pe cei ce slujesc lui Baal îi voi lua de pe pământ.

Spune-i celui ce este acum alături de tine, spune-i despre lucrarea Mea, spune-i că Eu sunt și că am de lucrat biruință pentru România, și spune-i că tu n-ai împăcare fără de lucrarea Mea, căci vreau să te scoli bine și să vadă România Mea că te scoli cu Mine, și să aducem pe unsul României, ca să-Mi retrag mânia și certarea și să dau binecuvântare peste țara iubirii Mele, peste grădina Măicuței Mele.

Eu nu pot să rămân fără de tine. Este mare și adevărat acest cuvânt: Eu nu pot să te las fără această lucrare. Eu nu voiesc să te trezesc cu spaimă. Eu nu voiesc să-i pedepsesc pe cei ce te-au smuls de lângă lucrarea Mea. Voiesc să fii stâlpul cel tare al bisericii Mele din România și să fie biserica Mea așa cum a fost întâi, curată și sfântă și tare ca aceea, vie și adevărată ca aceea, căci vin, iubitul Meu, vin cu slavă văzută peste România Mea, și de ani de zile am grăit peste tine, și am împlinit ce am grăit.

Am venit spre tine iar. Scoală-te, tată, scoală-te iar! E vremea României Mele și voiesc să aduc pe unsul României. Nu fi plâpând. Fii tare și scoală-te! Uită-te peste fața pământului și vezi că nu mai este cale sfântă ca să se vadă bine. Așa îți zic: scoală-te! Și dacă nu poți, scoală-te pic cu pic, dar scoală-te, și iarăși zic, scoală-te! Sprijinește-te cu cel ce este cu tine și spune-i despre lucrul Meu și te ridică sprijinit de el,

că sufletul lui te iubește, dar spune-i tu despre Mine, și el va lupta pentru Mine și pentru tine. Eu și cu lucrarea Mea sunt cu tine, și vei vedea că sunt să-Mi împlinesc lucrarea, dar păzește-ți viața întru sfințenie, căci viața monahului trebuie să fie cerul Meu și puterea Mea și biserica Mea cea cerească. Să nu te atingi de moarte. Să fii curat, așa cum știi că este învătura Mea din locul ieslei Mele. Să fie pace între Mine și tine, să fie dragostea dintâi între tine și lucrarea Mea, căci cel ce este scris în sulul acestei lucrări, pe acela îl voi striga pe nume și voi sta cu el la masa Mea. Amin.

Copilul Meu, să nu te lovești, să nu te murdărești, să nu pierzi lucrarea Mea și lucrul ei, căci ea te va vesti mare, și vei lucra din loc în loc Ierusalim nou peste biserica Mea, peste făptura Mea.

Pace ție! Cu dor dumnezeiesc, pace ție, unsul Meu după rânduială cerească! Să nu părăsești pe copiii Mei. Ei sunt mici și n-au frică. Tu ești mai mare, și nici atât să n-ai frică. Ei sunt fără de apărare pe lume, dar Eu sunt apărarea lor cerească.

Pace ție, și stai pe cărare! Eu sunt cărarea și viața ta. Eu sunt și adevărul tău. Eu sunt, și sunt cu cei credincioși făgăduințelor Mele.

Am luat masă cerească cu tine. Să fie hrana Mea întru tine! Să fie pace și iubire între tine și lucrarea Mea! Mângâierea Mea o las peste tine. Mângâierea Măicuței Mele o las peste tine. Amin, Amin, Amin.

9/22 februarie 1993

Praznicul Învierii Domnului

Îndemn și mângâiere spre putere duhovnicească. Domnul așează poporul creștin la rugăciune pentru alesul Său Irineu.

Binecuvântată este această aleasă și sfântă sărbătoare, praznic al praznicelor când Fiul Treimii Dumnezeiești, după ce S-a arătat oamenilor și S-a dat spre răstignire, S-a ridicat deasupra morții și a călcat cu moartea pe moarte și a înviat Domnul. Amin.

Eu sunt Domnul. Eu sunt Cel ce a înviat. Am înviat ca să fie vii toți cei care au crezut și care cred și care va fi să creadă acestei mântuirii. Eu sunt, și sunt cu pacea deasupra voastră ca să cobor cu ea în voi și peste voi.

Pace în voi și peste voi, iubiților, căci pacea din voi plânge după mângâierea și după viața și după învierea Fiului Domnului, Care a adus învierea peste fii. Pace în voi și peste voi, căci v-a umplut de durere tăcerea Mea, dar nu vă va birui durerea.

Iată, sunteți aproape biruiți, dar Domnul a venit la voi și cuvintează și rostește lucrare de pace și de nădejde și de înviere din durere. Eu vă iubesc, dar voi, cei tari ai Mei, știți durerea Mea și cunile Mele și ranele Mele. Mi-e dor de vindicarea ranelor Duhului Meu, așa cum vă e și vouă dor, căci dorul Meu s-a deșertat în voi și strigă din voi la Tatăl Meu și al vostru, și iată, Tatăl M-a trimis la voi, M-a trimis pentru dorul care plânge în voi; și iată-Mă cu voi, și binecuvântând între voi.

Eu sunt. Hristos a înviat! Bucurați-vă! Cel ce a înviat rostește urarea Paștelui cel veșnic rostește la voi și cu voi. Bucurați-vă, și dați drumul durerii din voi! Și Eu sunt îndurerat, și sunt în voi îndurerat, că n-am altă iesle, iubiții Mei. Aici Mi-e ieslea binecuvântată în care vin și cuvintez cu bucurie și cu durere, dar peste durere va birui bucuria biruinței, prin cei credincioși ai Mei, prin cei curați și mari dintre cei mici și curați ai Mei.

O, copiii Mei cei mititei, Eu nu pot cu toată lucrarea puterii în voi dacă voi sunteți doborâți de dureri și de încercări și de ispite care bat înspre voi. Nu așa vreme este pentru voi, și pentru voi este vreme de biruință și de mărire, și ridicați-vă mari întru mărirea Domnului. Răstigniți durerile voastre, osândindu-le prin cuvântul nădejzii care lucrează de la Domnul în voi, dar să biruiască lucrarea nădejzii celor făgăduite de Domnul prin voi. Voi nu aveți ajutor pe pământ, căci pământul a amorțit și e străin de viață înviată întru Domnul, dar aveți armata cerească cu voi, să știți că o aveți. Deschideți ochii ca să vedeți cetele cerești biruind pentru voi și prin voi și din voi. Deschideți ochii mari și priviți și vedeți cum vine biruința de la Domnul, căci oamenii pământului se vor trezi pe neștire cu biruința pe care o lasă Domnul peste lucrarea Sa și prin lucrarea Sa. Sculați-vă! Supuneți sub cuvânt durerea și legați-o prin cuvânt ca să stea departe de voi. Sculați-vă în Domnul, sculați-vă tari, căci Domnul este! Și dacă este, este și cu vremea biruinței în fața Sa, și trimite biruința Sa înaintea Sa.

O, nu mai fiți așa de mititei, și stați mari, iubiților, căci vine vremea celor mari de la Domnul și vine vremea mării. Aduceți Mie mereu inimile voastre durute și lucrați cu lucrarea credinței în față, lucrați prin Domnul Iisus Hristos, căci biruitor este numele Meu. Nu vă uitați spre pământ, căci pământul va fi de ajutor lucrării Domnului și vă veți minuna de minune mare. Voi pune lucrul lucrării Mele peste tot pe unde voi lucra, și voi fi ascultat de orice făptură, și făptura se va supune sub lucrul Creatorului. Dar voi nu slăbiți, și fiți tari și sănătoși în toate, și în toată vremea, așteptând slava Mea, care va veni la voi, și de la voi se va vedea peste pământ.

În numele Tatălui Meu, rostesc cuvânt la voi și spun: ridicați-vă din dureri și din neputințe și lucrați cu nădejde prin lucrarea cuvântului Meu așa cum ați lucrat și până acum. Vindecați ranele de la voi, că nu este loc pentru ele la voi. Nu dați loc ranelor și durerilor să se așeze la voi. Voi sunteți fiii Domnului. Nu vă lăsați biruiți de neputințele care vin spre voi. Ele nu pot birui împotriva voastră. Ele ascultă de Mine. Aceasta să știți voi, și așa să lucrați. Lucrați lucrul ce vă este dat. Orice ar veni străin la voi ca să vă încerce, spuneți-Mi Mie, Stăpânului vostru, și Eu voi veghea și voi păzi pe ai Mei și îi voi îngriji în toată vremea. Voi binecuvânta pe toți cei care lucrează bine în dreptul acestei lucrări dumnezeiești și voi avea grijă de locul ieslei Mele și de toate câte vor ieși ca să fie lucrate prin cuvânt.

Iată, Domnul suflă peste voi. Luați putere, și bucurați-vă lucrând în numele acestei lucrări, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Duhul Preasfintei Treimi, Care a lucrat pe cele văzute și pe cele nevăzute.

Duhul Domnului să fie cu voi, să fie cu putere, cu lucrare de înviere, și lucrați! Amin.

Verginica este vie peste voi. Să învieze cu putere lucrarea duhului ei deasupra ieslei Mele și să lucreze Verginica peste voi. Amin.

— **P**ace vouă! Mama Gigi coboară mângâierea ei. Hristos a înviat! Hristos să fie viu în voi, întru nădejdea celor făgăduite prin această lucrare de cuvânt.

Domnul este cu voi. L-a trimis Tatăl la voi, că I-a fost milă de inimile voastre îndurerate. Am venit și eu, prin cuvânt, ca să vă mângâi durerea. O, nu e bună durerea asta a voastră. Iată, vă slăbește în lucru și pune cerul sub tăcere, și nu e bine la voi fără vorbirea cerească.

Copiii mei, acum vorbim în sărbătoare, și aș voi să vorbim și mai cu sărbătoare, chiar și când nu scrie sărbătoare. Aș voi să petrec cu voi și cu sărbătoare mereu la voi, dar sărbătoa-

rea mea de la voi este sfințirea voastră, copii ai celor sfinte. Am venit la voi cu sărbătoare, și vă dau sărbătoare și binecuvântare cu sărbătoare și vă umplu de pace inimioarele durute.

Binecuvântată să vă fie hrana cea pentru duh și cea pentru trup, și cumpătarea să vă fie binecuvântată.

Iubirea mea tânjește după voi, dar v-am rugat pe voi să învățați fața lui Dumnezeu, și iarăși vă rog: învățați-o. Iară și iară vă rog: învățați fața lui Dumnezeu în voi, că multe lucruri minunate dau să vină la voi prin această lucrare. Fiți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și aceasta să vă fie lucrarea, căci cerul are la voi lucrarea sa, după asemănarea sa.

Iubiții mei, Hristos a înviat! Această urare să fie adevărată în cei ce o rostesc, căci altfel, mincinoși sunt unii ca aceia. Cei ce nu-L au viu pe Hristos în ei și rostesc cu gurița și zic: „Hristos a înviat!”, aceia mincinoși sunt, și adevărul nu este în ei.

Hristos a înviat, rostește mama Gigi pentru toți copiii mei care au rămas sub ascultarea și sub împlinirea acestei lucrări de cuvânt ceresc, căci lucrarea Domnului va birui peste tot ce este cu neputință la oameni, și oamenii vor vedea pe Dumnezeu. Amin.

Copiii mei care aveți sub grijă acest cuibușor de copii ai mei! Copiii mei Marian și Victoria, cei ascultători, cei duhovnicești și tari în credință, lucrați cu credința voastră în față și în toate laturile, căci voi sunteți copii ai biruinței cerești, iar sfinții care au biruit în vremea aceasta lucrează cu voi și în voi și peste voi și pentru voi. Mă uit la voi și vă iubesc și văd cât mă așteptați, și m-am arătat ridicându-mă și m-am lăsat văzută de cei cu darul vederii, căci mi-a fost milă de voi. Mă uit cât dor vă este de cer, și de Domnul, și de mine, și iată, cuvântul cerului a venit pentru voi și s-a sălășluit la ieslea sa și a stat în sfat. Dorul vostru a coborât la voi cerul, că v-a fost dor de cer și de mângâiere, și de nădejde vă e dor. Cerul nu îngenunchează în fața necredincioșilor.

O, cerul biruiește, și acum lucrează cu grabă biruința așa cum vedeți voi că lucrăm. Că va veni, așa cum am rostit, va veni de la mari depărtări și va fi închinat Domnului mult lucru pentru lucrat, și voi veți fi ca împărații care primiți darurile pentru Împăratul vostru, Dumnezeu, Cel ce Se sălășluiește în ieslea pregătită și arătată aici.

Rostiți mereu purtând pe buze numele celui din biserică și nu vă descurajați de tăcerea lui, căci mare este strămtorarea lui care vine de la necredința fariseilor și cărturarilor și învățătorilor cei morți cu viața. Nu-l dați din inimă și din guriță, că nici el nu mai are bucurii. Rugați-vă pentru el, rugați-vă mereu, și să știți că cele rostite pentru el nu se pot desființa, și va fi să lucreze Domnul cu mânie ca să-și împlinească făgăduințele rostite. Rostesc și pentru el: Hristos a înviat, și pace de la Cel înviat! Domnul îl poartă pe umerii Săi, că el nu mai poate merge. El este ca un om care stă, că i s-a luat mersul, dar Domnul îl duce până în fața slavei, și îl va așeza Domnul ca să stea și ca să meargă și îi va da răbdare și putere și îl va duce pe umerii Săi Domnul.

Pace vouă împreună cu el, și lui împreună cu voi, căci sunteți fiii aceleiași lucrări cerești. Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 1993

Praznicul Înălțării Domnului

Legea sfințeniei va fi legea poporului român.

F iul Treimii Dumnezeiești rostește cuvânt peste grădina Sa cea pregătită prin cuvânt ca să stea

înaintea Sa și să se audă glasul Său peste grădina Sa cea aleasă. Amin.

Eu sunt Cuvântul. Pace vouă, căci numele Meu este Cuvântul! Pace vouă, și înălțare vouă, că e praznic de înălțare! Iată, înălțarea Mea la Tatăl a fost ca să Mă duc și ca să pot veni la cei ce poartă numele Meu întru ei. Iar înălțarea celor ce cred în Mine, este întoarcerea Mea la ei și întru ale lor, ca să fiu cu ei, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu. Și iată, sunt cu ai Mei, cu cei ce cred și aud pe Domnul, căci Domnul așa lucru are în vremea aceasta.

Pace peste România Mea și înălțare spre Mine ca să pot veni la ea, după cum am făgăduit, căci în ziua când Eu M-am înălțat lângă Tatăl, am văzut planul în mâna Tatălui Nostri și am văzut nașterea unui popor și slava pe care i-a dat-o Tatăl la naștere, căci de la naștere a fost uns acest popor, și de atunci și până acum cerul îi lucrează slava.

Duhul potrivit n-a mai avut tihnă și s-a sculat ca să prigonească acest popor, și România a fost în toată vremea sub crucea ei, dar ungera cea dintru început i-a păstrat sănătoasă sămânța, și a ajuns Sfânta Treime cu România, și vine vremea să-i fie plătită răbdarea de sub cruce. Iar voi, cei așezați de Mine ca să stați în fața Mea, întăriți-vă inimile și genunchii întru nădejdea acestei făgăduințe și stați cu mâinile în sus, ca să primească România slava ei. E zi de înălțare. Înălțați inimile și credința și strigarea și stați bine în numele României. Stați în slava Mea, stați cu România în fața Mea și purtați-o spre Mine, ca să Mă port spre ea și să-i dau slava Mea.

Cobor la voi cu întărire și cu putere ca să vă dau din ele și să puteți, iubiții Mei, că nu vă las fără cer, nu vă las fără biruință, și veți putea cu Mine. Eu pentru aceasta M-am dus la Tatăl, ca să pot veni iar la ai Mei, ca să pot veni la voi, cei ce stați înaintea slavei Mele, care va fi văzută peste România.

Să nu se tulbure inimile voastre pentru cercetarea României. Eu sunt, și sunt ca s-o trezesc și ca să n-o găsec fără de veghe. Eu sunt cu milă peste ea. Sunt venit cu zdruncin, dar am amestecat mila și lucrez ca s-o deștept. Am trimis cartea unsului României și i-am spus că voi trece ca s-o trezesc pe ea și n-am lucrat până n-am cuvântat mai întâi. I-am spus unsului Meu că voi fi necruțator ca să-i găsesc venirea. I-am spus că prin puterea pe care o las peste această grădină voi lucra cu putere, și el va veni la locul său. Voiesc să vin și să las iar carte, și să meargă spre el cartea Mea, și să fie el întru cele de la Mine, ca să se lucreze cu cerul pentru cărarea cea bună, dar ridicați glasul credinței celor făgăduite și stați întru puterea Mea, ca să răspândesc credința adevărată pentru lucrul acestei grădini, căci Eu sunt.

Cel ce grăiește la voi, să Se audă și să nu fie tăgăduit, că iată, cerul lucrează cu pământul. Lucrează Domnul cer nou și pământ nou, și biruința aceasta este așteptată de veacuri, iubiții Mei. Voiesc să intrupez cerul cel sfânt în cei aleși ai neamului României, ca să aibă Domnul stâlpi în preajma unsului Său. O, Mă uit peste înțelepții României și Mă doare, și voi să-i strig și să le spun de Mine, și ca să fie ca Mine și nu ca ei, căci am cerul în brațe și voiesc să-l așez întru ai Mei și să lucrăm minuni și slavă despre care nu s-a mai pomenit.

O, dacă tu, România Mea, dacă ai ști tu să Mă primești ca pe bunul tău, te-aș slăvi fără să mai guști plata necredinței și a netrezirii. Dar iată, trec pe deasupra ta și strig ca să te ridic și ca să știi cum să-ți fie statul și umblatul, și ca să înveți să deosebești dreapta de stânga ta și să te îmbrățișezi cu Creatorul tău, Care vine ca un Mire la tine, și ca să vii în dragostea

dintâi și întru sărbătoare la masă cu Mine. Căci voi întinde masă cerească în mijlocul tău, și va veni ca să te vadă mulțime însetată de Dumnezeu, dar legea ta va fi cerească, și va fi legea sfințeniei peste tine, și Eden curat în tine, și Duh Sfânt lucrător și împărțitor de la Mine prin tine, prin cei ce vor voi cu Mine și ca Mine, dar scoală-te și te înalță și caută spre Mine și dă de la tine necredința.

O, iubiiții grădinii Mele, fericiți sunt cei ce cred acestei lucrări dumnezeiești care este născută în România, iar cei ce nu cred, vor fi luați cu spaimă ca să vină spre cele lucrări de Dumnezeu în ea.

Sărbătoare cu pace. Pacea Mea dau vouă; vouă, celor ce stați înaintea Mea; vouă și celor veniți la izvor, ca să beți și să fiți vii și să aveți pe Duhul Sfânt și să-L împărțiți pentru slava României și pentru înălțarea ei spre slavă văzută. Iată, suflu peste voi și peste inimioarele cele dulci care au venit la izvor. Dulcele lor și dulcele cel ceresc să se facă un vas ceresc din care să ia și să învieze cei ce vor lua. Îmi ating mâna Mea cea cerească, cea nevăzută, și pun pace și veșnicie și iubire și putere de neînvinș pun pe creștetul celor ce beau din cer în ziua aceasta de mărturie cerească. Eu sunt. Prin cuvânt sunt. Din veac și până în veac prin cuvânt sunt și lucrez întru cei ce se sfințesc pentru ca să primească pe Domnul.

Hristos, Domnul Cel înălțat la Tatăl și nedespărțit de cei ce știu să creadă și să lucreze prin El, vă dă vouă urare creștinească. Din cele cerești rostește Domnul: Hristos S-a înălțat! Adevărat să fie cuvântul acesta, căci dacă nu S-ar fi înălțat, n-ar fi venit la ai Săi ca să fie cu ei și în ei cu împărăția Sa cea veșnică. Și iată, vremea biruinței și a arătării slavei văzute vine din ceruri și se pregătește venind.

Iată, cu voi sunt! Binecuvântată să vă fie vouă iubirea și credința și veghea și sărbătoarea acestei clipe cerești cu tot ce aduceți numelui Meu și în numele Meu. Vă prind și vă cuprind și vă încălduresc și suflu Duh ceresc peste voi și peste cei împreună cu voi care iau de la Domnul ca să aibă și să fie duhovnicești și sfinți pentru vremea slavei celei mari.

Verginica este cu oastea de sfinți și de îngeri și lucrează deasupra României și cântă împreună cu Maica cerească și nu va fi încetată cântarea cea pentru România:

*„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!”*

Cerul cântă la voi și în voi. Nu vă ofiliți sub loviturile aruncate în voi. Ce vă poate face omul? Cereți pe Duhul Sfânt peste cei ce batjocoresc locul ieslei cuvântului Meu; cereți să le iau solzii și să vadă; cereți, și aceștia vor primi, și vor lăsa armele lor și vor lua sfințenia Mea și vor sta în ea, și prin ea vor crede.

Pace vouă! Ca unor copii mititei vă dau pacea și liniștea cea întru Mine. Pace vouă, și celor ce vor crede prin voi! Cel ce primește cuvântul vestit, plată de vestitor va avea. Amin, amin, amin.

14/27 mai 1993

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

*Domnul îndeamnă la rugăciune pentru lucrarea de Duh Sfânt
peste pământ.*

Binecuvântare de la Sfânta Treime, și sărbătoare de Duh Sfânt peste Sfânta Sfințelor Noului Ierusalim, care s-a lăsat din cer pe pământ ca să fie cer nou și pământ nou de la Dumnezeu. Duhul Sfânt întreit lucrătorul adu-

ce cuvântul, căci Dumnezeu este Cuvântul. Aduce Domnul praznic ceresc, căci cei din cer vin la voi și prăznuiesc cu voi sărbătoarea cea de praznic a acestor zile însemnate în praznicul acestui așezământ venit de la cer.

Binecuvântată în cer și pe pământ să fie prăznuirea cea cu voi. Apostolii cei de atunci se bucură la voi la amintirea minunii limbilor de foc care au fost atunci coborâte peste ei. Erau limbile Duhului Sfânt, iar focul Duhului Sfânt s-a arătat atunci în forma limbilor de foc, așa precum este scris despre botezul cu Duh Sfânt și cu foc, în numele Domnului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Pace peste sărbătoarea Duhului Sfânt! Pace peste lucrarea Duhului Sfânt cu Care lucrează Dumnezeu în grădina Sa cea pusă de cer peste România!

Pace vouă, celor din grădina Domnului! Pace, și duhul descoperirilor cerești să vă însoțească în lucrare! Pace și rugăciuni de cerere să se audă de la voi, și să cereți din mâna Mea duhul descoperirilor cerești peste voi și peste toată România, și de la ea să ia ființă toată făptura care va să se ridice spre înviere și spre lucrarea Duhului Sfânt. Cuvintele Duhului Sfânt sunt pentru cei duhovnicești care au pe Duhul Sfânt coborât de la Dumnezeu în lăuntru lor; care stau învăluiti cu Duhul Sfânt și lucrează tainele Lui în mijlocul oamenilor. Domnul lucrează și de pe pământ și de deasupra, și aceasta este taina cu care a lucrat Domnul lucrarea aceasta, dar cine n-a înțeles până acum, cu greu va înțelege de acum, și de aceea zic vouă să cereți lucrare de Duh Sfânt peste cei de pe pământ, ca să fie cer și Duh Sfânt peste făptura lui Dumnezeu și să se vadă cerul Domnului lucrând și luminând și nimicind puterea întunecimii de duh care este peste trupuri.

Eram cu apostolii Mei, și cât am fost cu ei îi învățam tainele împărăției cerești și lucrare de Duh Sfânt îi învățam, și minuni de Duh Sfânt lucram în mijlocul lor, ca să știe cum să poarte lucrarea Duhului Sfânt peste vreme. Și nici unul n-a putut pricepe de la carne și de la fire, dar când S-a lăsat Duhul Sfânt peste ei, atunci au rămas lucrând și răspândind din Duhul Sfânt până acum, iubiiții Mei. Și iată, Domnul a ajuns cu Duhul Sfânt lucrând, și voi sunteți cei mititei luați în brațul Meu și hrăniți cu Duh Sfânt ca să lucrați cu Mine, dar rugați-vă în Duhul Sfânt și învățați Duhul Adevărului și rugați-vă și cereți ca să primiți, căci și Eu tot așa am făcut în toată vremea în mijlocul poporului care Mă urma în drumul spre Tatăl. Stăteam la mijloc și împărțeam Duh Sfânt și lucram lucrare de minuni și coboram cer pe pământ și lucram hrană cerească între oameni, și după lucru Mă trăgeam în munte și Mă rugam cu cereri către Tatăl, și apoi am zis și ucenicilor Mei să lucreze la fel, și le-am zis: *«Cereți, și veți primi de la Tatăl, în numele Meu»*. Așa și azi spun: cereți, iubiiții Mei, cereți în numele Meu, și Tatăl Nostru vă dă vouă în numele Meu. Eu sunt Mijlocitorul, și Tatăl vă iubește, și pe mulți îi va iubi prin voi, dar fiți copiii cererilor, cerând pe Duhul Sfânt să facă lumină și să se descopere lucrarea luminii. Cereți și veți primi; cereți în Duhul Sfânt al adevărului. Iată, Domnul v-a dăruit bucuria în Duhul Sfânt ca să vă bucurați în această sărbătoare, să vă bucurați în duhul descoperirilor și să vă hrăniți cu el.

Lucrearea Duhului Sfânt, nu din voi, ci din Sine lucrează în voi, ca să vă facă să ieșiți din voi și să poată intra în voi Domnul și Duhul Sfânt al Domnului. Eu sunt mijlocitor la Tatăl, și sunt însoțit de îngeri și de cetele sfinților, și sunt peste voi cu cei din cer și lucrăm prin rugăciunile voastre, dar cereți pe Duhul Sfânt să Se roage în voi în toată vremea, așa

cum și Eu am lucrat în fața Tatălui Meu. Cereți înnoirea lumii, cereți pentru oameni duhul credinței în Dumnezeu și al dragostei de Dumnezeu și al pocăinței peste România.

Iubiți-vă unii pe alții așa cum este lăsată porunca aceea care le-a cuprins pe toate întru ea. Eu sunt iubire și locuiesc în loc cu iubire. Iubiți și prețuiți timpul și faceți timp bun peste voi și faceți unul altuia timp bun și inimă tare și lucrați duhul mângâierii, și să treacă de la unul la altul duhul mângâierii și al îndulcirii cerești. Învățați-vă unii pe alții spre duhul cel curat al rugăciunii celei vie. Învățați din zi în zi mai mult rugăciunea cea vie, cea care trăiește în ea, și prin ea se face lucrare vie. Rostiți numele sfinților și chemați lucrarea îngerilor ca să ia și să ducă rugăciunile voastre în potirul ceresc, ca să aveți hrană de la potirul ceresc spre voi. Învățați-vă unul pe altul cum să vă fie gândul și cuvântul pentru ca să fie Domnul întru tărie și întru lărgime la voi și peste voi. Fiți desăvârșiți întru toate ca să fiți oglindă unii altora. Fiți sfinți în tot ceea ce faceți, fiți cer în tot ce faceți, ca să aibă Domnul cerul întreg pe pământ și să se întindă în lături pământul cel nou și să odrăslească această sămânță nouă de viață îndumnezeită pe pământ.

Se bucură Verginica, în taina bucuriei se bucură și lucrează peste voi, alături cu toți cei din cer. Cei din cer privesc la lucrul lui Verginica și la copiii ei și la vorbirea ei cu copiii ei:

— **P**ace vouă, copiii mei, copii care ați rămas cu mine ca să mă ajutați și să mă ascultați și să-mi așterneți lucrarea și grădina și locul! Iată, cu tot cerul suntem, și suntem cu sărbătoare. Mama Gigi se bucură și vă cercetează și se uită înăuntru și în jur. Iată, eu vă însoțesc pe toți în zilele acestea de prăznuire lungă. Vă însoțesc cu duhul descoperirilor cerești, că aceste zile sunt trecute la Domnul ca zile de praznic ale acestui așezământ ceresc. Cerul sărbătorește zilele de sărbătoare ale acestei grădini, și iată voi ce faceți, că voi aduceți această grădină spre starea de început când Domnul a așezat viața pe pământ. Ce bucurie pe ei când văd ce pregătire se începe și ce reparare se urcă spre cer! Duhul vieții se coboară iar, pentru ca să se înnoiască făptura, și iată, unim începutul cu vremea de acum și Domnul face împăcarea făpturii Sale.

Domnul așa a spus odinioară: să nu se smintească poporul creștin că trupul meu nu începuse starea de post ca în grădina cea de la început, că va veni vremea când eu voi posti și iarăși voi posti spre plinirea vremilor Domnului. Și iată vremea, căci eu sunt în voi, și voi fi, și voi împlini în voi toată lucrarea spre săvârșire, și ne vom uni întru împlinirea tainei mântuirii, care iată, se arată și înmugurește și înflorește peste mulțimi, și va înmiresma mulțimile și le va hrăni cu Duhul Sfânt.

Întăriți-vă pe această piatră a mărturisirii vieții fără de moarte și stați întru viața aceasta până va birui viața aceasta peste mulțimile care vor lua calea lui Dumnezeu. Eu sunt cu voi și veghez neîncetat și ridic cereri pentru voi. Cereți în numele meu, cereți Domnului Iisus Hristos, cereți și veți primi, în numele meu. Precum Tatăl vă dă în numele Fiului, așa și Domnul Iisus Hristos vă dă tot ce cereți în numele meu, căci sunt mijlocitoare la Domnul pentru voi, iar voi sunteți ai mei din partea Domnului. Toți sfinții mă însoțesc și lucrăm aceeași lucrare de ocrotire și de ajutorare pentru voi și pentru toți cei ce lucrează. Toți sfinții lucrează peste România ca s-o trezească și ca s-o sfințească, fiindcă legea sfințeniei va acoperi pe România, și ea va fi făclia Domnului. Întăriți-vă și iarăși

zic întăriți-vă pe piatra acestei mărturisiri și stați bine pe această temelie cerească și fiți fii ai desăvârșirii Domnului între oameni!

Să se coboare rod de trezire peste poporul creștin care are numele scris în această carte de lucrare cerească. Să se coboare rod de înțelepciune peste biserica cea din afară, ca să aducă lucrare de pocăință și de luminare turma cea din afară și să caute să pască pășune adevărată, precum la început așa și în vremea aceasta.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să se lase această pecetluire peste voi, spre bucuria prăznuirii care este sărbătorită la voi, căci zilele acestea sunt zile care poartă numele prăznuirii grădinii în care sunteți așezați.

Pace vouă, iar Ierusalimul de la voi să ia viață peste neamurile pământului și să se mărească neamul cel ceresc! Amin, amin, amin.

24 mai/6 iunie 1993

Cuvântul Domnului către regele Mihai

România, țara strălucirilor.

Dumnezeu este Domnul, și Se arată, și lucrează prin cuvânt, căci Cuvântul este numele Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu se lasă peste ieslea cea nouă, care este așezată în România.

Pacea Mea și cuvântul Meu și masă cerească între Mine și tine, unsul Meu, căci tu ai unger cerească și nu pământescă. Stau din nou în sfat ceresc cu tine și lucrez prin cuvânt ca să-ți întăresc și să-ți desăvârșesc credința și statura față de lucrarea pe care o lucrez din cer peste pământ după cum este scris în vremea aceasta. Ia aminte și te așează bine. Ia arma credinței și coiful mântuirii și stai bine, iubitul Meu. Nu te teme, nu te clătina. Eu sunt; Eu și slugile Mele prin care-Mi cobor lucrul și cuvântul, căci Domnul așa a lucrat în veacurile Sale. Așa și acum este lucrul Domnului, căci România Mea și a ta are pregătită cunună de slavă și rochie de serbare în mijlocul neamurilor, după cum am vestit Eu din vreme.

Am vestit-o pe România prin proorocii cei mari, prin care Tatăl Meu Îmi pregătea venirea în lume. Am vestit de un popor nou, de un lucru nou, de o țară a strălucirilor, care va fi piatră de tocmeală între neamurile pământului și care va lua cununa biruinței la plinirea răbdării ei. Am coborât această lucrare pe pământ și sunt prin ea în mijlocul României și stă cerul deasupra României lucrând și binecuvântând din această grădină în care Mi-am așternut văzut ieslea cuvântului Meu. Dar voiesc să Mă las văzut și slăvit peste România Mea, că iată ce-ți spune Domnul tău, rege al României. M-am suit la Tatăl după înviere și am văzut în mâna Tatălui Meu planul pentru țara alegerii cerești, căci odată cu întruparea Mea între oameni a întrupat Tatăl Meu pe România, și așa s-a născut un popor care a mers odată cu Mine, purtând prin vreme crucea Mea și taina biruinței cu care Mă voi întoarce în fața tuturor neamurilor pământului.

Este scris în Scripturi despre taina întoarcerii Mele, căci am lăsat făgăduința înfăptuirii de cer și de pământ nou, peste care va domni dreptatea și adevărul și peste care se va lucra viață fără de moarte, și peste care nu va mai lucra timpul. Și iată, dau să vin văzut și să suflu peste România Duh Sfânt de încopilărire și de naștere de sus, de naștere cerească, după cum este scris în Scripturi în vorbirea Mea cu Nicodim cel de atunci, căci așa i-am spus: «Cine nu se va naște de sus, din

Duhul Sfânt, nu va intra cu împărăția cerurilor, care se lasă pe pământ». Iată, dau să suflu cer nou și pământ nou, căci cele rostite vin spre împlinire și nu se iau înapoi cele făgăduite.

Nici un popor nu are rostită o pildă mai frumoasă și mai veșnică peste el ca și pilda rostită de poporul român. Eram cu apostolii cei de atunci și rosteam pilde și ziceam: «*Cu cine voi asemăna împărăția cerurilor?*». Și ucenicii înțelegeau pildele și înțelegeau ce este împărăția cerurilor. Dar poporul român a dat din el o pildă și a vorbit din sufletul său despre un împărat care are întru sine o împărăție prin care va aduce tinerețe fără de bătrânețe și viață fără de moarte. Eu sunt, și sunt în brațe cu această împărăție ca să o dau celor ce au ridicat pilda aceasta spre ceruri, și nimic nu împlinesc fără să vestesc mai întâi. Și iată, dau să lucrez văzut și să suflu peste acest neam duh de încopilărire și de înviere și de neprihănire, că vine vremea Scripturii care spune că pământul va da înapoi pe morții de sub el.

Iată, trâmbița cerească sună de șaptezeci de ani în mijlocul României. Au trecut șaptezeci de ani de stăpânire străină de Dumnezeu, și fiara roșie își risipește ultimele zvârcoliri și se arată zorile împărăției cea care va lucra dreptatea Domnului și cununa dreptății și a fiilor ei. Scoală-te, tată, scoală-te bine, și să crezi tu apoi în lucrarea Mea, să crezi mai mult decât până acum. Eu sunt această lucrare de nouă și bună vestire și nu sunt străin prin cele ce lucrez, căci am vestit din vreme și apoi am lucrat. De patruzeci de ani cobor cuvânt în mijlocul României, de patruzeci de ani pietruiesc calea Mea ca să vin cu slavă văzută peste țara cea născută odată cu Mine în trup și în duh. E mare taina despre România; e cerească și e adevărată, iubitul Meu. E mare taina Mea cu tine. Nu e înțelept pe lume ca să priceapă taina Mea, dar este înțelepciune cerească pe pământ, și cu ea lucrez spre desăvârșire peste cei credincioși care nu Mă tăgăduiesc.

Iată, înțelepții României nu știu să Mă iubească după adevăr și nu știu să te iubească nici pe tine, căci taina iubirii nu se poate lucra de cei ce iubesc slava cea trecătoare. Înțelepții României nu au viața Mea întru ei și nu sunt deprinși să lucreze întru Mine prin lucrul lor peste România. Iată, iubitul Meu, Duhul Meu e îndurerat pentru necredința care lucrează împotriva acestei grădini cerești, așezată de Mine prin cuvânt în mijlocul României. Vin spre tine și îți spun să nu lucrezi după sfatul celor ce dau să lovească în această piatră, căci vei vedea în curând pe unii ca aceștia învinovați de cer că sunt împotriva Mea și a ta. Îi voi scoate vinovați față de Mine și față de tine pe cei ce au căutat și caută încă să se lupte în dreptul acestei lucrări. Eu am lucrat prin cei mititei, prin cei ce știu să se lepede de sine și să creadă lucrărilor Mele ca să pot da trup și ființă tainelor Mele cele vestite prin prooroci. Eu stau cu cerul mâinilor Mele peste creștetul acestui așezământ ivit din cele cerești pe pământ. Nici tu să nu stai altfel, și să-ți lași mâna pusă deasupra numelui acestei grădini, căci ești rostit de Dumnezeu, ești rostit pe nume și ești mărturisit prin piatra care stă de strajă peste grădina cuvântului Meu. Am pus înaintea ta această piatră și această lucrătură curată, și de aici lucrez putere în fiecare zi și îți găsesc calea ca să vii.

Mai-marii bisericii s-au împietrit și au lovit în cel ce este între ei și l-au amenințat și i-au oprit pașii spre izvorul Meu de aici, dar el rabdă și așteaptă în taina inimii și crede împlinirilor vestite și crede că vor veni și se vor vedea împlinindu-se. El s-a izbit de zidul necredinței lor și stă rănit, și stă; stă, că i s-a luat mersul său și stă cu pașii, dar cu duhul strigă: „*Până când, Doamne, ca să-Ți arăți lucrarea Ta între*

ei și să-Ți urmeze?“. Dar taina acestei lucrări lucrează peste România și mulțimi multe vin să vadă ieslea cuvântului Meu prin care curg izvoarele sfințeniei și arătarea nădejzii care va slăvi pe România și făptura cea credincioasă din ea.

Iată, așa am spus atunci: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi, oare, credință pe pământ?*». Dar am o rămășiță rămasă vie, și vom sufla Duh viu și va lucra Duhul Cel viu și va învia peste făpturi. Pleacă-ți genunchii tăi, rege al României. Ridică mâinile spre ceruri și cere, și va primi România, dar cere prin credința ta, cere biruință pentru grădina cuvântului Meu și peste credința fiilor Mei din ea, și cere izbândă cerească pentru cel din biserică, cere biruința Mea, și a ta, și a lui, căci așa va lucra lucrarea Mea cea vie și curată și dreaptă peste România. Cel ce se iubește pe sine, nu poate peste România, iar cărturarii și învățătorii și înțelepții României nu știu cum să se trezească, nu știu cum să stea pentru România, căci fără Mine nu se poate sta.

Au trecut trei ani de când cei de rang mare voiesc să te aducă la locul tău. Ei voiesc, dar nu știu cum să voiască. Ei te iubesc, dar nu știu cum să te iubească, fiindcă voința și iubirea dacă nu-și arată rodul lor, acestea sunt neputincioase prin ele, dar în Domnul nu tot așa este. Domnul este împlinire prin iubire, este împlinire prin credința cea bună. Fii credincios, că vremea e târzie și avem de pregătit cărarea slavei. Fii dârz și îndeamnă pe poporul Meu și al tău spre duh statornic și spre iubire de Dumnezeu.

Voi sufla cu Duhul Sfânt ca să întrupez cerul sfânt în cei curați ai neamului României, ca să aibă Domnul stâlpi curați și adevărați în preajma ta. Voi depărta din preajma ta pe toți cei ce se iubesc pe sine mai mult decât pe România. Voi lucra să deosebesc adevărul de neadevăr și voi întări scaunul României și îi voi da sfetnici buni și cu inima curată și cu iubire nefățarnică. Nimic nu este mai plăcut înaintea Mea ca și omul bun și curat în gândurile și în lucrările sale. Și voi lucra această lucrare în jurul tău și voi întări calea Mea printre oameni și le voi da pe Duhul Sfânt, căci duhul lumii a ajuns la sfârșit.

Ai grijă, iubitul Meu, nimic fără Mine. Când Eu lucrăm o lucrare în fața Tatălui Meu Mă așezam mai întâi cu mâinile ridicate și ceream la Tatăl înfăptuirea cea bună, cea din credință, și apoi Mă ridicam și lucrăm ceea ce ceream spre împlinire. Când l-am ridicat pe Lazăr din moarte am stat mai întâi cu mâinile spre Tatăl și l-am cerut, și apoi l-am mulțumit, și numai apoi am împlinit strigare peste Lazăr. Iar tu lucrează ca Mine, și vei primi de la Sfânta Treime. Vremea este ca numai așa să lucrăm. Dacă vei crede în oameni, să crezi prin Mine, ca să se îplinească după credința ta. Eu prin credința unșilor Mei lucrez și împlinesc, iar planurile cele rele și ascunse le zădărnicesc prin cei ce nu au mâinile curate și lucrează cu ele împotriva unșilor Mei și a copiilor Mei. Fiii împărăției Mele sunt purtați de brațele ei și nu este altă putere pe pământ și în cer.

Iată ce-ți trimit: îți trimit binecuvântare pentru întoarcerea acasă. Eu voi fi întru cei ce lucrează pentru calea ta acasă. România va învia și te va cere, și vei fi lucrător peste sufletul României. Voi lucra minuni văzute, ca să dau deoparte pe cei ce sunt acum, căci răbdarea Mea voiește întoarcerea tuturor celor ce au păcătuit împotriva Mea și a ta și a României. Dar vom avea de lucrat apoi, ca să așezăm înviere bună și tare peste sufletul României.

România Mea și a ta a uitat de Dumnezeu, nu-și mai știe Dumnezeul și datinile ei curate și sfinte și nu știe cum să

se întorcă și ca să fie plăcută Mie viața ei. Voiesc stâlp viu în biserica Mea, și care să lucreze dreptate peste turma Mea și a ta. Nu mai pot cu păstori care nu au milă de turmă, care dorm și se veselesc din sângele turmei Mele. Eu nu așa am lucrat în mijlocul turmei. Eu umblam și alinam și hrăneam și cercetam, și eram ca o slugă pentru turmă, vindecându-i ranele și înțelegându-i credința și suferința. Eu nu aveam tron și casă. Casa Mea era aceea ca să fac voia Tatălui Meu și să lucrez lucrarea pentru care am venit de la Tatăl. Iată, voiesc să stau cu împărăția Mea pe pământ și să lucrez din ea cer nou și pământ nou și viață fără de moarte să lucrăm. Stai întru Mine, dar întărește-te întru Mine și scoală toată casa ta ca să stea bine întru Mine și întru sfințenie, căci așa vom putea peste România, ca să se ridice spre Mine sufletul României. Adu-ți aminte de toate cuvintele Mele trimise ție, și hai, ca să fim gata pentru începutul cel nou, cel ceresc, cel fără de sfârșit. E vremea Scripturilor împărăției cerurilor pe pământ nou. E vremea să începă cerul cu România.

Iată, am pus înaintea ta lucrare de mărturie și grădină de început nou, și cât aș vrea să te văd intrând cu Mine pe poarta cea gătită de cer pentru slava Mea și a ta! Scoală-te, tată! Scoală-te așa cum M-am sculat Eu prin această grădină, căci M-am ridicat în picioare ca să arăt încă o dată cum să stea înaintea Mea fiii împărăției care vine cu Mine. Gătește-te, tu și toată casa ta, căci Eu am ales pe România pentru slava Mea din ea, și iată, voiesc să-i scot deasupra slava ei cea ascunsă în taina cea cerească și să-i dăm frumusețea cea dintâi, și veșmântul cel alb să-l dăm pe ea, și să cânte ea înaintea Mea: „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, Cel ce iarăși vine!”. Amin.

Fii credincios ca Avraam, căci el a dorit să vadă zilele acestea, și iată, le vede venind și se bucură toată seminția lui Avraam care a crezut de departe și a nădăjduit spre zilele acestea. Voi lucra să-l scot din durere și din așteptare pe cel ce-l am uns din biserica Mea, și voiesc să lucrez împreună ca doi unși cerești, vestiți din același izvor, vestiți de Dumnezeu și nu de oameni. Eu sunt Dumnezeu minunilor și al împlinirilor cerești, rostite prin cuvânt, prin Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești.

Cerul rostește binecuvântare pentru întoarcerea regelui României. Dumnezeu Cuvântul învăluiește cu Duhul Sfânt pe România ca să se pregătească pentru slava ei. Domnul va da la o parte pe cele șubrede și va pregăti biruința împlinirilor Sale. Amin.

Pace ție, Mihail, rege al României! Pace și sfințenie și credință care se cere în vremea aceasta! Vom fi și vom lucra și se vor așeza la loc cele ce au fost, iar tu, iarăși vei fi. Fii întru Mine, și iarăși vei fi văzut peste România și în casa ei și a ta. Am luat cu tine masă cerească. Nimeni, și nici un duh străin de Mine să nu împuțineze masa Mea cu tine. Și vom sta în taină la masă cerească și vom face sfat și vom lucra cerește peste România.

Binecuvântată să fie lucrarea ta peste sufletul României, că-ți voi da sfetnici curați și buni, pe care să-i deprinzi întru Mine, dar casa ta să fie oglinda cea în care va să se uite România și să lucreze împărăția Mea peste ea, căci voiesc să scot răul din casa Mea și din viața poporului Meu cel binecuvântat, iar fărădelegea și viața fără Dumnezeu să iasă din hotarele cele alese pentru slava și sfințenia zilelor ce vin. Eu sunt cu tine, dar să fiu prin lucrarea ta. Lucrarea ta să semene cu lucrarea Mea, după chipul și asemănarea Mea. Mi-e milă de România și nu voiesc să o mai bat, nu voiesc să o mai

zdruncin sau să o curățesc cu muștrare. Voiesc să vin cu liniște și cu pace și cu nădejde peste ea. Voiesc să-i pun veșmânt de mântuire și cunună de biruință. Voiesc să fie ca Mine, și să am împărăția Mea în ea, și să lucrez din ea lucrarea Duhului Sfânt, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci.

Dumnezeul cerurilor a întocmit carte de mărturie peste unsul României. Harul Duhului Sfânt să fie cu tine, rege al celei binecuvântate; cu tine, și cu toată casa ta. Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 1993

Cuvântul Domnului către Ioana Giosan

Chemarea ei la solie cerească.

Pace solului Meu! Pace ție, inimioară dulce! Pace de la Fiul lui Dumnezeu! Pace ție și Duh Sfânt! Eu sunt Cuvântul. Pace ție, căci vei merge cu solia Mea către unsul Meu, Mihail al României. Iată lucrarea ta din mâna Mea. Vei fi sol ceresc și nu pământesc, și vei lucra lucrare de Duh Sfânt peste cel uns al Meu. Îți dau însoțitor pe Duhul Sfânt, și El va mărturisă prin tine. Scoală-te întru lucrare cerească și împarte-o pe ea cu măsura Mea, căci măsura Mea va fi prin inima și prin cuvintele tale. Nimeni să nu ciugule credința celor ce cred lucrărilor lui Dumnezeu. Ferește-te, ca un sol înțelept, ferește-te de păsările care umblă să ciugule sămânța cea de la Dumnezeu semănată. Lucrează lucrarea credinței și să iasă rodul ei peste cei ce nu știu și nu vor să creadă vremilor și zilelor Domnului.

Mergi cu solia Mea, și binecuvântată să-ți fie calea, și cerească să-ți fie, căci Eu, Domnul, te voi însoți pe tine cu ce te de sfinți și de îngeri lucrători de la Mine. Iată, așez cuvântul Meu în tine și voi lucra înaintea regelui României, iar mai-marii Mihail și Gavriil vor lucra cu darurile lor și te vor însoți și vor fi prin lucrarea ta de sol din partea Domnului Savaot.

Iată, cerul lucrează cu pământul. Se unește cer și pământ și se întocmește cer nou și pământ nou, prin care se lucrează lucrarea dreptății, cea prin credință așezată la lucru.

Pace ție, și mergi, în numele Meu, către regele României, iar Eu voi fi cu tine. Iată, suflu Duh Sfânt. Ia din Duhul Meu și fii solul Meu înaintea celui uns al Meu. Binecuvântată să-ți fie calea și hrana și apa și odihna și pacea. Domnul lasă binecuvântarea Sa deasupra ta și Își lasă ocrotirea Sa cea fără de sfârșit peste tine. Fii întru Mine, și Eu voi lucra mereu cu tine, și prin tine voi lucra ori de câte ori te voi găsi la lucrul Meu, dar Eu voiesc să fii mereu întru toată viața cea plăcută, pe care voi s-o așez peste toată făptura Mea.

Pace inimii tale bineplăcută Mie! Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 1993

Duminica tuturor sfinților

Sfințirea troiței ridicată pentru cinstirea zilei nașterii sfintei Virginia.

Se binecuvintează și se sfințește cântarea de slavă pe care o aduceți în ziua aceasta de serbare cerească. Se serbează și pe pământ și întru cele cerești sărbătoarea duminicii tuturor sfinților.

Pace și binecuvântare cerească peste așezământul ieslei cuvântului Meu și peste voi toți cei care stați, și cei care sunteți alăturați, și cei care iubiți așezământul Domnului Iisus Hristos. Iată Eu și ieslea Mea în mijlocul oamenilor, ca să-Mi

pot lucra împărăție veșnică între cei iubiți care vor îmbrățișa viața împărăției Mele. O, și când văd sfinții cerului, care astăzi sunt serbați, când văd că se gătește plata răbdării și a credinței și a iubirii lor cu care au luptat spre Domnul, se veselesc sfinții și vă înconjoară și vă învăluie, fiilor, și vă poartă pe aripile slavei cerești din iubire în iubire, căci sfinții sunt iubire și vă poartă pe voi din slavă în slavă, căci sfinții sunt în slavă cerească.

E mare sărbătoare, și în mijlocul serbării stă Verginica în haina slavei și serbează cu sfinții trecerea a șaptezeci de ani de la venirea ei între oameni. E mare taina venirii lui Verginica, dar e mare taina venirii ei între sfinții cerului, căci puterea cea pentru voi este de atunci o îmbrăcare cerească și o tărie cu care ați fost îmbrăcați voi, cei care ați fost găsiți lângă ea atunci când ea a pătruns în slava cerească. Ferice creștinilor care o au pe Verginica. Ferice celor care știu bine cum să o aibă pe ea. Ea se poartă alături de Maica Fiului lui Dumnezeu. Ea are trecerea zilelor de acum când cei din necazul cel mare au pătruns și pătrund în taina împărăției cea din cer lucrată pe pământ.

Ferice celor ce au înțeles taina acestei lucrări dumnezeiești, care s-a născut de la Verginica. Eu am spus că ea se va arăta celor ce o știu pe ea, și i se va vedea slava pe care o are de la Dumnezeu, căci trupul ei a fost sălașul Meu cel supus, și Eu voi lucra cu ea mai mult decât cu Moise în fața slavei cerești. Ea este însoțită în lucrarea ei de Moise și Ilie, așa cum am fost Eu, dar ea are pe Măicuța Mea și pe fiul cel dăruit de Mine ei când eram pe cruce, și toți lucrează în vremea lui Verginica, toți sfinții și părinții, toți arhanghelii și îngerii, toți au intrat cu Verginica în sărbătoarea pregătirii României pentru slava cea văzută a împărăției lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și va veni Stăpânul viei și va fi frumusețe cerească și se vor împărți fericițiile pentru fiecare ceată, pentru fiecare slavă, și se vor așeza scaunele, dar se va așeza masa apoi, și Domnul lucrează împreună cu cerul și va sta la masă cerească împreună cu cei ce lucrează de pe pământ pentru gătirea cămării de nuntă și pentru muzica ce va fi cântată de corurile îngerești deasupra pământului nou care răsare din el și care va da din el rodul vieții cea fără de moarte a veșniciei.

Lucrați cu sfinții, fiilor, și fiți precauți și iarăși fiți, ca nu cumva să se mai stingă flacăra care arde la voi. Să nu cumva să slăbească fierbințeala cu care stăruți acum. Să nu aveți grijă mai mare ca și grija pentru a ține aprins focul jertfei care arde de la rugăciunea cea vie a Duhului Sfânt lucrător în voi. Asta a fost așteptarea Mea de veacuri, să am lucrarea Duhului Sfânt, Cel fără robie, Care lucrează din Sine și Care grăiește din Sine. Nu cumva să se stingă această trăire la voi, și din zi în zi să fiți tot mai adevărați prin ceea ce aduceți voi jertfă din inimile voastre, din duhul vostru spre Duhul Sfânt, căci Tatăl Meu așa închinători voiește. Vă dau pe Duhul Sfânt ca să lucreze în voi, și mereu vă dau puteri cerești ca să purtați pe Duhul Sfânt și să dați din El lui Dumnezeu și celor ce vor fi cu Dumnezeu. Duhul să nu-L stingeți, iubiții Mei, dar aici trebuie să vă lăsați ajutați încă. Nimic nu este mai de preț ca viața Duhului Sfânt în voi, dar în privința asta nu se poate copilărie în voi, nu se poate. Puneți-vă control și stați sub semnul atenției de duh, și stați, iubiții Mei, dar nu stați voi. Stați întru Duhul Sfânt ca să stați, că iar vă spun: nimic nu-i mai de preț ca Duhul Sfânt din voi; din voi spre Mine, și din Mine spre voi. Căutați această libertate de neînvinși și nu veți

fi învinși întru nimic, pentru că Duhul Sfânt vă face liberi și cu îndrăzneală la Sfânta Treime.

Eu voi vorbi peste pământ, și pământul va auzi glasul Meu și se va bucura. Eu voi cuprinde în Duhul Sfânt mare parte din făptura Mea din România, și apoi multe gloate vor sta aplecate la slava Mea din ea și vom vedea lucrarea credinței care va ieși din România, dar stați lumină în fața Mea, și Eu voi da lumină peste mulți, care vor primi vestea cea mare a împărăției care vine cu Mine.

Verginica are armură cerească pentru voi. Ea este armură pentru voi. Ea și cordoanele de sfinți și de îngeri vă învăluiesc pe voi și acoperă de jur împrejur ieslea Mea de la voi. Ea este stăpâna grădinii de la voi și are în grijă pătuțul Meu de la voi.

Verginica așează serbare cerească peste voi. Amin, amin, amin.

— **M**ama Gigi grăiește de deasupra și din lături și de jur împrejur și se dă vouă ca o sărbătorită între cei cerești, care sunt aici cu voi pentru ea, pentru sărbătoarea ei în mijlocul sfinților.

Pace dumnezeiască, și vestire de pace vă dau vouă! Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos, Cel ce este în Tatăl! Pace vouă întru cei cerești, care sunt la voi! Sunt cu voi, sunt, și voiesc să ținem strânsă legătura, dar voiesc să fiți mari cu atenția și cu lumina Duhului Sfânt, căci vreau să trec cu voi din slavă în slavă, și iarăși să aduc la voi și peste voi slavă cerească. Vreau să lucrez mereu peste voi lucrarea duhului descoperirilor cerești, așa cum sunt proorociile cele din Scripturi. Vreau să mă vadă cerul lucrând în voi și de la voi, dar vouă vă trebuie lucrare de atenție în voi și din voi. Vreau să înțelegeți cu Duhul Sfânt și să știți să ieșiți mereu din voi, ca să nu greșiți în luptă, măi copii. Acum nu mai este vreme să stați voi în voi, că uitați-vă și voi ca să vedeți ce bine se cunoaște la voi atunci când sunteți voi înăuntrul vostru, și să nu vă pară rău apoi când lucrați voi din voi. O, să nu vă ascundeți în voi! Eu am vedere cerească între voi, și o pun la lucru dacă o am, dar cel mai greu este atunci când voi dați să vă ascundeți chiar și atunci când nu mai aveți cum. Aici este măsurătoarea mea peste voi, și vă măsoară curăția inimii și duhul umilinței față de cele cerești, și vă măsoară mărimea lucrării voastre launtrice, dar pentru mine nu puteți intra înăuntrul vostru și ca să nu știu ce faceți înăuntru, pentru că eu vă am de la Domnul, și dacă vă am, nu se poate ascundere în voi. O, dacă aș vedea bucurie pentru scoaterea celor ascunse din voi, aș lucra încontinuu și v-aș curăți înăuntrul din voi, și ați vedea atunci puterea luminii Duhului Sfânt care ar ieși din voi spre Dumnezeu. Sunteți atât cât sunteți, și nimeni din voi nu are întâietate peste voi; nimeni. Dar să aibă Duhul Sfânt libertatea Sa în voi și de la unul la altul, căci eu sunt cu cerul peste voi, iar voi slujiți unul altuia în numele cerului, și aș voi să fiți plini de toate darurile ca să slujiți unul altuia cu ele spre desăvârșirea sfințeniei, măi copii. Lucrați lucrarea desăvârșirii sfințeniei din voi. Lucrați, și va fi lucrarea Duhului Sfânt pe față lucrând și văzându-se lucrând. Eu v-am spus mereu că pacea de la voi este cel mai frumos și mai prielnic așternut pentru Duhul Sfânt al Domnului și pentru învederarea lucrării Duhului Sfânt.

Ascunderea înăuntru se numește moarte, atunci când lucrarea învederării Duhului Sfânt stă lucrând peste voi și între voi. Nici măcar cea mai mică mahnire sau tăcere în voi nu trece peste voi fără să nu lucreze moarte pentru Duhul Sfânt.

De aceea stau de atâtea ori între voi și lucrez prin cine pot în fiecare clipă ca să dobor și să scot moartea din voi și s-o ard și s-o arunc apoi în brațele ei ca să nu mai caute la voi, căci când vreunul din voi se caută mai mare decât altul, atunci acela cade prăbușindu-se în clipa aceea, și iată, nu iese decât prăbușire pentru cel ce se mărește pe sine împotriva celui mai slab sau mai stângaci sau mai răbdător. Lucrarea iubirii dintre voi, aceea s-o căutați, iar lucrarea mării deșarte nici să se pomenească între voi, așa cum se cuvine sfinților.

E ziua mea în voi, și eu vă sărbătoresc pe voi întru numele meu pe pământ, dar și între cei din cer, pentru că voi sunteți întru mine și vă am cu mine între cei din cer. De aceea am zis vouă să cereți în numele meu și veți primi de la Domnul. Cereți, și veți vedea primind și veți înțelege ce mare trecere am la Dumnezeu. Cereți în numele meu, dar e mare înțelepciune ca să știți cum să cereți în numele meu. Nimic să nu vă despartă de numele meu. Purtați numele meu când vă rugați, purtați-vă spre cer cu mine în față și luați numele meu. Fiți precauți, ca să nu se cuibărească răul duhului rău între voi. Stricați de fiecare dată cuibarul duhului rău, ca să nu-și lase rod în voi. Împotriviți-vă răului cu toții laolaltă, și el va pleca de la voi, dar iară vă rog, și mereu vă rog: faceți cât mai des cercetare peste voi. Cercetați-vă unul pe altul și desființați mărirea de sine și ascunderea de sine dintre voi. Nu stați ascunși în voi, nu stați nici unul, și să vă vedeți unul pe altul, căci așa puteți lucra unul peste altul cu iubire și cu mântuire.

Nu mai folosiți dezvinovățirea față de cele rău lucrate sau neatent judecate. Învățați rugăciunea nedezinovățirii voastre înșivă. Eu nu pot mătura bine colțurile și cele ascunse ale voastre dacă puneți mâna ca să nu se vadă praful care vă înecă, dar se vede; și nu vreau să suflu, și vreau să mătur cu blândețe și cu răbdare, numai să am ușa deschisă în voi și să pot face curat în voi. Aș voi să nu mai am ce curăți de peste voi, și de aceea caut să lucrez mai mult cu cele curate, ca să vă deprindeți să nu vă mai murdăriți niciodată, dar să și știți cum vine și în ce fel se pune murdărie pe voi.

Voi sunteți fiii hăinuței albe și ai cununiței albe și neprihănite. Fiți vrednici și faceți-vă vrednici de acest veșmânt dat vouă de Împăratul nunții cerești. Fiți fii ai nunții care s-a coborât la voi și stați în haina nunții la masă. Am venit la masă cerească, am venit cu ea la voi, cu masă cerească și cu meseni cerești la ea între voi.

Binecuvântată să fie sărbătoarea tuturor celor din cer între voi. Iată ce rostesc eu azi la voi: rostesc mulțumire pentru darul ridicat de voi și zic: se sfințește și se binecuvintează crucea cea întreit lăudată și lucrătoare, pe care ați pus-o de strajă în numele meu, iar voi, stropiți peste ea cu apa cuvântului acesta, și stropiți și peste voi, și stropiți tot așezământul ceresc de la voi, și stați apoi de prânziți, și cerească să vă fie hrana voastră!

Mama Gigi vă dăruiește vouă sănătate de duh și de trup, și pecete cerească peste voi, față de cele din jurul vostru prin care treceți.

Cei doi copii ai mei care poartă grijă de grădina mea, să aibă binecuvântarea cerească pentru călătoria lor și să se întoarcă pentru lucrul de aici și să aibă rod dumnezeiesc peste lucrul și prin lucrul lor. Să stea atenți cu fața spre mine, că eu sunt aceea care cercetez tot ce trebuie să se lucreze și tot ce e nevoie, și aduc la timp. Vă voi trimite mereu tot ce este nevoie și vă veți minuna pentru grija ce o port eu pentru lucrarea lui Dumnezeu prin care voi lucrați.

La toți copiii mei cei lipiți de voi le dau îmbrățișarea mea care este cu voi. Stați atenți la semnalul ceresc, căci voiesc să mângâi și să dau putere celui ce este în biserică cea din afară, să-i mai întărească Domnul nădejdea și răbdarea încă un pic. Un pic, și picul acesta va pleca de la el și se va scula pentru dreptatea cea cerească. Stați atenți, că va veni Domnul pentru el.

Măi copii, las lucrarea păcii peste voi, și să pătrundă în voi lucrarea păcii, ca să pot lucra prin ea. Lucrați lucrarea păcii unul peste altul și stați descoperiți prin ea. Stați în duhul păcii cerești, căci cerul vă învăluiește pe voi în mantia sa.

Binecuvântarea cerului să rămână peste voi. Ocrotirea cea fără de sfârșit a cerului sfânt să vă facă demni de ea și tari prin ea.

Mama Gigi vă sărută frunțile și inimile, în duhul sărbătorii de azi. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 1993

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Domnul îl îmbrățișează și îl povățuiește prin pacea Sa. Se binecuvintează crucea din fața porții așezământului sfânt.

Dumnezeu Cuvântul lasă lucrare de pace peste voi și în pacea Sa din voi. Lucrarea păcii de la voi este pătuțul Meu cel cald și cel primitor de cuvinte cerești.

Eu sunt. În cuvânt sunt, căci Cuvântul este numele Meu și lucrez peste grădina Mea așezată peste voi.

Iată, în zorii duminicii de azi rostesc din nou cuvânt peste lucrările cerești, răsărite de la voi. Rostesc cuvânt de binecuvântare și zic: Se sfințește și se binecuvintează prin cuvântul Meu semnul Meu așezat prin mânuțele voastre înaintea porții Domnului. Se binecuvintează semnul sfintei cruci care a răsărit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Binecuvântați să fiți voi, binecuvântații Mei. Iată, las peste voi cuvântul binecuvântării Mele pentru semnul îmbrățișării Mele, care va sta în fața voastră înăuntrul ieslei Mele, înaintea mesei Mele cu voi. Semnul îmbrățișării prin crucea îmbrățișării și a slavei Mele prin această lucrare.

O, dacă cei care aud despre lucrarea Mea cu voi ar ști câtă slavă cerească este prin ea în cer și pe pământ și la voi și cu voi mereu, nici unul n-ar mai mânca și n-ar mai bea, și și-ar pune haină de nuntă și s-ar apropia de Mine, și de cer, și de voi, și ar lăsa calea lor cea spinoasă. O, dar voi începe slava cea văzută, căci voi ați lucrat și lucrați mereu cărarea ei, și cărarea se va împlini, și Eu voi străluci peste voi întru slavă și întru îngerii slavei Mele.

Acesta este locul sfințeniei, locul slavei Mele. Dacă pe muntele Sinai a fost așa pentru coborârea Mea întru legile cele de la Moise, cu mult mai mult este astăzi prin locul coborârii sfințeniei Mele și al cuvântului, căci Eu sunt Cuvântul. Voi sunteți străjerii sfințeniei Mele și ai locului coborârii Mele întru cuvânt, întru Evanghelie de cer și de pământ sfânt, căci Evanghelie se numește cuvântul lui Iisus Hristos, rostit de Iisus Hristos, Fiul Tatălui Treimii cerești. Și s-a întins, și încă se va întinde Evanghelia slavei Sale, până la toate marginile cerului, și apoi Eu voi fi Mire încununat de slavă peste România Mea, peste muntele coborârii Mele, și de aici va merge slava Mea și va aduna pe cei ce vor fi fiii slavei care vine.

Dar iată, am în ziua aceasta coborâre de cuvânt peste cel firav care este în biserică cea din afară. Am adus semnal

la voi că voi veni pentru masa Mea cu el, și iată, așez masă între Mine și el. Se binecuvintează această masă cerească, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iubirea Mea cerească, și masa Mea cu tine și după tine! Căci Mă port după tine cu cele coborâte, iubitul Meu, copilul Meu cel firav, cel fricos, cel pitit cu lucrarea Mea, pitit printre cei răstignitori ai Mei, care nu știu să cunoască lumina Mea și să stea în ea și în duhul descoperirilor cerești prin lumină. Îmi desfac brațele de pe semnul răstignirii și te cuprind și stau cu tine în brațe și stăm cuprinși și, voiești sau nu, iau masă cu tine, copil flămând, care nu mai știi să mănânci. Copilul care nu mănâncă, slăbește, se îmbolnăvește și slăbește, iubitul Meu copil, flămândul Meu copilaș. În loc să fi fost voinic și înalt și tare, iată, ești un copilaș, un copilaș firav, care nu mai poate lucra de slăbit ce este. Dar Eu vin și îți desfac gurița înțeleștată și inimioara învârtoșată și torn din râul vieții și îți adaug apă și hrană tare ca să suflu întărire peste viața ta cu Mine, dar să nu Mă tăgăduiești. Eu sunt. Nu cumva să Mă tăgăduiești. Dacă din slăbiciune, dacă din teamă sau din necredință ai dat uneori să Mă tăgăduiești, nu te mai lupta nici cu tine, nici cu Mine, tată. Eu sunt. Caută să fii întreg și să știi bine că Eu sunt, și sunt cu izvorul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu, care curge netulburat, neamestecat, și care curge, iubitul Meu. Dacă te temi de arhieriei lumii, dacă duhul temerii de ei te-a smuls de la izvor, Eu Mă voi judeca cu ei și te voi scoate din lanțuri. Dar dacă duhul rușinii te va învinge ca să te facă să te rușinezi cu lucrarea Mea în fața celor ce sunt pe pământ, măsoară-te cu cuvintele care spun că cel ce se va rușina cu Mine înaintea oamenilor lumii, aceeași măsură o voi da lui înaintea Tatălui Meu din ceruri.

Duhul încopilării, Eu îl iubesc fără de margini, dar nu se poate copilărie întru credință și întru lucrarea credinței; nu se poate așa. În numele cerului Meu și al sfinților cerului Meu îți dau în dar duhul bărbăției pentru cele venite de la cer în vremea aceasta. Eu vin să Mă desăvârșesc în zilele ce vin, dar aceasta cere o pregătire mare, o lucrare mare de la Mine, o bărbăție cum n-a mai fost la cei de până acum. Dacă slava va fi mare, dacă ea va fi să fie așa de mare ca să ajungă pentru toți cei care vor fi și pentru toți cei care au fost și care iarăși sunt, dacă slava aceasta va covârși cerul și pământul, apoi bărbăția pregătirii slavei ar fi să fie cea mai mare lucrare care s-a văzut vreodată lăsată din cer peste fiii săi de pe pământ.

Să nu te rușinezi lângă lucrarea Mea care aduce cu ea slava Mea peste pământ. Să nu te ascunzi ca s-o mărturisești când ești întrebat despre ea. Să te scoli, tată, și s-o ții în față și să spui că Eu sunt. Tu n-ai cum să te pitești de lucrarea Mea cu tine, de lucrarea Mea și de grădina Mea așezată în mijlocul României. Tu n-ai cum să fugi, n-ai unde și n-ai cum. Tu ești scris în cartea Mea, ești prins în ea cu începutul cel nou, care vine cu Mine, căci vin cu nașterea din nou, vin cu nașterea de sus și cu înnoirea lumii, și vin, iubitul Meu, și lucrez cu socotință cerească.

O, dacă Eu lucrăm minuni înțelese de oameni, nu această slavă voiesc Eu să aduc acum; nu așa, tată, că n-aș fi ajuns prin vreme cu lucrarea și cu locul lucrării și cu fiii lucrării Mele dacă n-aș fi fost ascuns de slava cea văzută. Eu n-am voit să las din nou mărturia împotriva celor ce ar fi văzut lucrarea Mea lucrând prin semne. Eu voiesc să arăt slava Mea, și lucrarea Mea lângă ea, dar pentru aceasta a trebuit și trebuie o credință minunată de la cei ce sunt așezați în staulul acestei lucrări, și nu este din veac în veac minune mai mare decât credința cea care a lucrat și a rămas lucrarea ei de la

Avraam și până peste toată seminția lui, căci cei ce sunt purtați de sânul lui Avraam, lucrează ca Avraam, și mai mare se va chema cel ce va lucra acum.

O, cât ți-am dat Eu ție, tată! Am scos mereu din această fântână cerească și ți-am dat ca să ai bogăție cerească și să te hrănești cu ea și să crești prin ea și să crezi și să înțelegi vremea în care suntem și să pot să-ți cer și Eu ție după măsura pe care ți-am dat-o, că iată, vrăjmașii vieții veșnice s-au sculat și se scoală împotriva acestei lucrări minunate, că ei nu știu ce este sub această taină. Și Eu spun la toți lucrătorii Mei, la cei ținuți în brațele acestei lucrări, că mai mare păcat au cei ce cunosc taina și nu o lucrează pe ea peste inimile lor, decât cei ce nu știu ce este această venire a Mea. Eu am dat mult, și ți-am dat și ție mult, și ai cu ce lucra peste cei ce nu cunosc. Și dacă nu poți să vorbești, dacă nu te lasă să vorbești, nu scrie ce vor necredincioșii, și scrie, tată, ce voiesc Eu și spune-le cum sunt Eu întru lucrarea Mea, și scrie tu pentru toată România Mea, căci ți-am făcut loc peste loc ca să poți mărturisi, ca să poată mărturisi inima credinței tale.

Vino, tată, întru învierea ta, și a bisericii Mele din România! Vino, că ai spus că-ți este milă de biserica Mea și de cei ce stau peste ea. Îți trebuie curajul mărturisirii peste turma Mea, ca să vin cu mila Mea văzută peste România, ca să n-o mai bat, ca s-o întorc cu milă și nu cu durere și nu cu spaimă. Așteaptă cerul cu slavă deasupra României, și adevărată este această așteptare. Eu așa ți-am zis: scoală-te, tată, ca să mărturisești pentru Mine! Scoală-te ca un viteaz și scoate din moarte biserica Mea!

Iată, Mă port după tine și Mă uit că ți-a slăbit duhul vorbirii în fața mulțimilor. Nu așa, tată, ci spune despre lucrarea Duhului Sfânt peste pământ și despre duhul descoperirilor cerești pe pământ. Nu te teme de trupuri; tu ai ungeri cerească și nu pământescă. Ai fi fost de neînvinș dacă ai fi voit să stai prin această lucrare atunci când a fost să o mărturisești pe ea. Dar fii de neînvinș, că asta este lucrarea Mea cu tine.

Am pus peste tine duhul înțelepciunii vorbirilor cerești, și lucrează, tată, cu el. O, de când ai dat lucrarea Mea de lângă tine a slăbit lucrarea ta și tăria ta, și Eu aștept lângă această fântână, te aștept să vii. Vino, și iarăși zic: vino! Și dacă am zis să vii, să știi că vei veni, căci adevărat sunt prin cuvânt. Și vei veni, și te va dura vremea despărțirii, dar Eu, ca un bun, te voi mângâia și te voi cuprinde.

Am spus mereu că îndoiala înjumătățește biruința Mea peste pământ, și ai văzut că așa este. Scoală-te cu Mine, și să cazii apoi în genunchi și să ceri să ajut necredinței tale, că mare îmi este întârzierea slavei din pricina credinței tale care s-a zbatut cu necredința care vine peste tine. Cuvântul Meu este mai dulce și mai veșnic decât cuvintele care vin peste tine de la slujitorii bisericii. Ia de la Mine și urcă tu la Mine cu tine, căci sunt adevărat prin această lucrare de cuvânt dumnezeiesc. Din nou îți zic: Mi-e dor de tine și de slava ta de la Mine; de la Mine și nu de la arhieriei pământului.

Iată, las sănătate trupului și duhului tău ca să nu te mai temi de cei de pe pământ. Sănătate ție, căci duhul tău este bolnav, iubitul Meu. Eu te iubesc ca Dumnezeu și nu ca omul. Ei au duhul geloziei asupra ta, dar Eu voi scutura duhul împotrivirii de la ei, și cu cine să fac Eu această lucrare de scuturare? O, am nevoie de trup de pe pământ, de trup și de gură și de lucrare între ei.

Scrie tu epistolă către mai-marii bisericii și să pui în ea descoperirea lucrării Duhului Sfânt din vremea aceasta și să cunoască toată România cea care așteaptă biruința ta prin

această lucrare. Eu prin această lucrare te voi ridica să stai în fața turmei Mele și înaintea slavei Mele. Prin lucrarea Mea, tată, și nu altfel; și iarăși zic: nu altfel. Prin ea te-am ridicat ca să fii. Am rostit cuvânt și am împlinit peste tine și așa am lucrat, și tot așa lucrez. Lasă-te cuprins de duhul înțelepciunii care vine din cer, că mare taină este ca să știi ce este cerul și cele ce vin din cer. Lasă-te cuprins de Mine și stai îmbrățișat cu Mine, și iarăși zic: mare taină este ca să înțelegi îmbrățișarea Mea cu tine prin această lucrare cerească. Lasă-te hrănit de Mine și din dulceața fructului pe care l-am lăsat din cer prin cuvânt peste această grădină, și vei vedea din nou puterea de neînvins prin tine de la Mine. Nu este greu, tată. A fost greu până ce am luat capacul fântânii Mele, dar acum s-a umplut pământul de bunăvestirea izvorului Meu, care vine de la cer și care se vede în mijlocul României. Mulțimi multe îți văd numele întipărit pe această piatră nouă, și Eu nu iau înapoi cele rostite, căci credincios sunt pentru cele rostite.

O, să nu mai mori, copilul Meu. Să nu te mai lași ucis de nimeni și de nimic, și să fii viu, alături de lucrarea Mea, căci prin ea vei fi solul Meu și vestirea Mea peste veacuri, căci vin cu cele de sus, întru împărăție de viață fără de moarte peste făptura Mea. Înnoadă firul și mergi pe el spre cei ce stau în fața Mea în grădina binecuvântării Mele. De cine te înspăimântă? Cine te înspăimântă? Tu ești din partea Mea arhieru în grădina Mea cerească, adusă pe pământ pentru înnoirea lumii, și vei fi peste biserica Mea, și ea se va ridica și va lua calea Domnului după adevăr.

Iată, suflu peste tine: scoală-te! Așteaptă cerul, așteaptă țara alegerii Mele. Scoală-te și biruiește necredința, căci voi pune cuvintele Mele în gura ta și în mâna ta. Se apropie întoarcerea unsului Meu Mihail, și să fii, tată, așezat bine cu Mine și cu lucrarea Mea care va fi ridicată de Dumnezeu peste România. Spală-te cu apa cea din grădina iubirii Mele și nimeni să nu se ridice împotriva ta și a locului tău lângă lucrarea Mea!

Iată, te cuprind în pacea Mea, te cuprind în mângâierea Mea și te întăresc cu biruința Mea, căci voiesc să Mă ridic din junghierea în care sunt așezat pentru mântuirea făpturii Mele, căci a venit vremea împărăției cerurilor pe pământ, după cum este scris în Scripturi.

Darul păcii și al tăriei cerești să te mărească pe tine din partea Domnului Savaot, Care M-a trimis.

Pace peste grădina cuvântului Meu, și peste izvorul ei, și peste fiii Mei din ea! Amin, amin, amin.

7/20 iunie 1993

Duminica a patra după Rusalii

Binecuvântarea troiței din grădina Sfintei Sfintelor.

Cuvântul Preasfintei Treimi rostește la voi grăire cerească, din nou, căci este de rostit binecuvântare peste lucrul cel ceresc, lucrat de Dumnezeu prin voi. Mare bucurie este în cer și pe pământul cel ceresc atunci când pot să grăiesc la voi. Mi-e milă de voi, că Eu văd lupta voastră și durerile în luptă. Mă doare amar, și sunt cu voi la tot amarul și lupt în voi, și biruim, căci Eu sunt Biruitorul. Și iată, am biruit ca să mergem înainte, biruind durerile cele urzite de duhul cel negru al răutății, care are mare suspinare și mare arsură pentru locul de la voi și pentru lucrul vostru cu Mine.

Dar iată, în dimineața aceasta rostesc la voi a treia binecuvântare, pentru cel de al treilea semn al Fiului lui Dum-

nezeu, semn ceresc, care a intrat în Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, și va fi lucrător de minuni acest semn ceresc.

Se binecuvintează și se sfințește semnul sfintei și plină de biruință crucea a Domnului cerurilor. Se binecuvintează așezarea ei în cortul cel ceresc. Se binecuvintează cu mulțumirea cerului mânuțele cele lucrătoare de slavă cerească și nouă pe pământ nou.

Binecuvântați să fiți, fiilor. Să fiți fără de timp binecuvântați de Sfânta Treime, Care Se odihnește în voi și peste voi. Luați putere cerească, de la atingerea cu crucea cea binecuvântată. Luați, și biruiți greutatea timpului. Încă un pic de biruință, și timpul, adică veacul, se va termina, și vom fi fără de timp, așa cum a fost așezarea la începutul cel curat. Fiți deștepți ca să înțelegeți taina lui Dumnezeu, căci vai inimilor ușoare care nu-și pun sânguința la lucrarea credinței vii în Dumnezeu, care nu lucrează cu credința lor alături de făptuirea cea bună a cunoștinței din Dumnezeu, alături de înfrânarea de la rele, de răbdarea cea întru toate, de evlavie cea plăcută tuturor celor buni, de frățietatea fără de care nu este lucrare și de dragostea cea care le cuprinde pe toate, căci cel ce nu le poate pe acestea, acela este cu duhul vederii lui și nu cu duhul vederii Duhului Sfânt; acela cade ca un orb și nu ține seamă de iertarea păcatelor lui cele din vremea necunoștinței, și se duce înapoi cu ale sale, cu ale duhului său și își zdrobește alegerea, ca să intre cu anevoie apoi în împărăția cea veșnică; cu anevoie, și cu sânguința altora care știu să se lupte luptând.

Mi-e Duhul îndurerat în voi, dar Eu sunt Biruitorul și sunt duhul dragostei; așa se mai cheamă numele Meu, copii ai duhului dragostei Mele. Ce greu îi este celui fără de dragoste! Acela este un om chinuit, pustit și urât, și pentru acela suferă Dumnezeu în dureri. Acela face rană luminilor cerești, care încălzesc pe pământul dragostei de Dumnezeu. Fiți fiii dragostei și ai bucuriei duhului dragostei, căci Eu voi curăți de dureri locul dragostei pe care Eu l-am ales ca să nu mai fie pământ. Fericiți cei săraci cu duhul lor, că a acelora este duhul împărăției lui Dumnezeu.

Copiii Mei, Marian și Victoria, ajutați-Mă, tată! Pentru pacea și pentru numele Meu, care este purtat de această lucrare, ajutați-Mă la neputință, căci sunt în neputință peste ieseala cuvântului Meu. Sunt, că pacea acestui cuibușor Îmi este mereu pusă la pământ. Voi știți ce vă cer, și faceți aceasta cu dragoste, căci voi sunteți fiii dragostei, fiii jertfei cea din inima dragostei lucrătoare prin răbdare. Vă voi sprijini Eu în toate. Vom face acolo la voi așezare care să ajungă. Facem tot ce se poate face, facem până la capătul facerii, căci dacă vom izbuti să salvăm o făptură lucrată de Dumnezeu, mare va fi plata care va fi. Dar fiți atenți și dați din voi lucrare înțeleaptă și bine măsurată, ca să luați înapoi ceea ce dați, dar să luați, tată, căci prețuire se cere în schimbul prețuirii, și recunoștință și sfiiciune sfântă se cere, și mulțumire și nu altfel. Așa a fost calea lui Dumnezeu în timp, dar va fi o zi când Domnul va ieși din timp cu veacurile, și va fi timpul cel fără de măsură, și va fi înnoirea cea care a fost la început. Ferice celor ce sunt deștepți în duhul lor și în gândirea lor cea dreaptă, cea cerească, cea înțeleaptă. Iar vouă vă zic: fiți deștepți față de diferitele duhuri și de diferitele feluri de duhuri care stau peste oameni. Fiți deștepți și dați măsură cerească și sfântă, în fața căreia nu poate nimic pământesc, nimic omenesc, nimic lumesc.

Binecuvântată să fie la voi ziua cea de sărbătoare a Mea cu voi, și pacea voastră să fie binecuvântată. Nu pot să

stau mult în sfat cu voi, ca să nu lăsăm astăzi sfat îndurerat, după cum am avut de luptat împreună cu durerea. Suntem ai biruinței, și mângâierea s-o găsim în aceste cuvinte și să biruim mângâindu-ne unii pe alții în duhul dragostei pe care îl iubim.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Acoperământul Meu să stea peste voi în orice bucurie, în orice durere și, iarăși, în bucurie. Amin, amin, amin.

14/27 iunie 1993

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Lucrarea de pregătire a zilei venirii slavei Domnului.

E zi de sărbătoare cerească peste grădina Sfintei Sfințelor Ierusalimului cel nou, care a luat ființă prin lucrarea cuvântului lui Dumnezeu pe pământul României. E zi de praznic sfânt și ales, alături de celelalte praznice cu cerul, peste așezământul Domnului de la voi. Domnul rostește cuvântul Său peste ieslea Sa, peste muntele Său cel sfânt din vremea voastră.

Pace vouă! Din muntele Meu cel sfânt lucrez prin cuvânt. Pace vouă, copiii Mei, frații Mei, prietenii Mei, iubii Mei, și ai Tatălui Meu, și ai cerului cel ceresc! Pace vouă, și sărbătoare de la voi, căci cei cerești și-au luat locul cete-cete și rânduri-rânduri peste grădina serbărilor cerești așezată la voi prin cuvântul lui Dumnezeu. Marele înaintemergător al slavei care vine după el, marele Ilie proorocul, mergând în fața cetelor slavei, dă ocol ceresc și se bucură de cărarea cea gătită Mie și de ieslea cea împodobită Mie de voi; se bucură de vremea lucrării lui și se grăbește să-și împlinească lucrarea de pregătire a arătării Domnului Iisus Hristos peste via Sa.

O, dar România este călăuzită de ocrotirea Preacuratei Maicii Mele, și proorocul Ilie lucrează peste România alături de Măicuța Mea, și unit cu Verginica în lucrarea sa, pentru că Verginica are trecerea acestor zile, măi iubii Mei, și fiecare, până la facere, stă în fața cetei sale și privește la lucrarea lui Verginica. Verginica este ajutată de tot cerul, de toți arhanghelii și îngerii, pentru că acum se pregătește plinirea lucrărilor dumnezeiești peste făptură și se gătește slava cea proorocită în Scripturi pentru arătarea veacului cel nou al Domnului și al făpturii Domnului, cea din veac și până în veac. De aceea a coborât Dumnezeu cu această lucrare, și iată, acum, cu această grădină pe pământ, ca să lucreze începutul veacului cel nou, despre care este scris în Scripturi, și este scris de lucrarea pe care o are marele prooroc Ilie, prin fiii acestei lucrări care este din cer cu voi. Binecuvântată să fie lucrarea sa cu voi, și se va vedea bine cărarea Mea printre oamenii pământului, și pe această cărare va trece slava Mea din loc în loc, și ea va aduce cu ea și va întocmi veacul cel nou, al cerului și al pământului cel ceresc și nestricăcios, căci Eu așa am spus: *«Fac ceruri noi și pământ nou, în care va locui dreptatea și pacea și viața»*. Amin.

Vine vremea, măi copii, să-L vadă lumea pe Domnul, pentru că așa este scris, și cuvintele Mele se vor vedea împlinindu-se și toate se vor împlini, și iată, de aceea am lucrat prin voi acest loc de coborâre a cuvântului Meu și a slavei cuvântului Meu, ca să am cărare de coborâre și să nu zică lumea că n-a auzit glasul acestei trâmbițări care a vorbit din cer pentru îndemnul la înviere și la viață nouă peste făptură. Iar în urma trâmbiței lucrează carul proorocului Ilie și caii săi, după cum este scris, iar carul acesta vine să culeagă de pe cale

tot ce este stricat și uscat, ca să fie calea netedă, să se arate slava cărării lui Dumnezeu, Care iarăși vine, și să se audă peste voi și apoi peste mulțimi glasul proorocului care va spune: *«Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!»*, și tot ochiul va vedea această slavă. Amin.

Iubii Mei copii, aceasta este lucrarea pe care a culegător-o Domnul în grădină la voi, lucrarea de pregătire a slavei care vine cu Mine peste făpturi. Voi sunteți lucrători tocmiți de cer, și fericiți sunteți pentru această tocmire, că ați lăsat pământ, și case, și neam, și tată, și mamă, și frați, și v-ați lăsat tocmiți la via Mea. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele, și vom bea și vom mânca la masa cea din toamnă, căci vara este pe sfârșite, și se apropie masa toamnei binecuvântate când va fi adunat și pus pe masă tot rodul pentru care am trudit. Și va fi pe masă vin de viță nouă, căci vinul va fi nou, iubii Mei, iar vinul cel vechi se va preface în apă, fiindcă așa este când se caută să se pună apă în vin sau când se încearcă să se facă din apă vin. O, nu se poate așa la Dumnezeu, nu încap un așa vin în fața lui Dumnezeu. Și va fi vin nou și curat și neamestecat și lucrat cu trudă; și pentru aceasta, Eu, Domnul, îi voi da un gust nou, și bun, și ceresc, ca să aibă cei trudiți, și să le dau să aibă. Și vom sta în această sărbătoare a viței celei noi și a vinului cel nou, a cerului și pământului cel nou, căci toate se fac noi și nestricăcioase. Amin.

Se serbează la voi marele prooroc Ilie, care are în primire lucrarea de pregătire a cărării slavei lui Dumnezeu, Care iarăși vine. Iată, și voi și el aduceți slavă și mulțumire unii altora în ziua aceasta. El vă atinge cu toiagul binecuvântării și cu cojocul puterii și vă însemnează pe voi ca lucrători ai vremii slavei lucrării lui Dumnezeu. Sfinții lucrează cu voi, iar voi lucrați cu ei, și iată cer și pământ lucrând ca să se vadă așezat veacul cel nou și nestricăcios. Și Domnul iarăși Se va arăta, și va fi alături cu făptura Sa cea în trup, care este în Duhul Domnului, care lucrează în Duhul Domnului.

O, ce mare ar fi fost slava acestui popor cules de cuvântul acestei lucrări, cules de prin bălți și noroaie, de prin spini și de prin strămtori, din munți și din văi; ce mare ar fi fost slava lui Israel dacă el ar fi ales pe Domnul și ar fi lepădat idolii săi! Era plin pământul de râuri, și de daruri, și de lumină, și de sare, și de cuvântul Meu, care a fost dat mereu. De patruzeci de ani stau în fața acestui popor, așa cum am stat în vremea lui Moise până ce am ajuns la Iordan. Și unde-i poporul, ca să trecem acum în cântare și să se arate pământul cel nou? Dar unde sunt cei născuți pe drum? Și iată, aceștia se vor naște într-o singură zi, și Domnul va avea pe poporul Său și îl va așeza în Eden, căci le voi arăta viața din Eden, și ei vor lăsa moartea și se vor naște din cer, și va avea Domnul popor și îl va aduce până la izvor și va bea el din legea sfințeniei și va cunoaște pe Dumnezeu.

Verginica este mare în sărbătoarea de azi. Ea lucrează peste voi alături de Ilie proorocul și de apostolul care a vestit vremea cea nouă. Verginica vă atinge și vă aduce mulțumire pentru lucrul vostru cu cerul și vă îmbracă cu veșmântul puterii cerești ca să puteți termina lucrarea slavei dumnezeiești care se va arăta lângă voi.

Verginica se uită să vadă pe poporul ei. Se uită și iarăși se uită, și îl găsește pe scară și nu știe poporul să urce treptele, și voiește Verginica să vorbească cu poporul ei. Sunați din trâmbiță, să audă poporul, și să vorbească Verginica peste poporul ei și să-i spună să înceapă să urce pe scară, că ea stă aplecată ca să dea fiecăruia mâna și să treacă urcușul. Să se vestească o zi de întâlnire cu cuvântul lui Verginica și să stea

poporul s-o asculte ca odinioară. Să se strângă câte doi, câte trei din fiecare cetate și să ducă vestirea ei cea din urmă. Și va avea Domnul de împărțit cuvânt peste mulțimi apoi, și iată, duhul păcii cerești și al puterii de pace să vă învăluie pe voi, copiii grădinii cuvântului Meu, ca să vin la voi cu lucrul ce-l avem de lucrat. Să fie duhul păcii Mele în voi. Să fie ascuțimea Duhului Sfânt, Cel învățător în voi și peste voi, căci fericiți cei ce stau lucrând în Duhul Sfânt al descoperirilor dumnezeiești. Goliți din voi tot ce este străin Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt este din cer, în cei ce sunt din cer. Cerul este locașul Duhului Sfânt. Fiți locaș ceresc al Duhului Sfânt, fiți casă smereniei, iubirii Mei, că așa este casa Duhului Sfânt. Iubiți slava care vine de la lucrarea smereniei și nu iubiți rodul altui fel de slavă, căci altfel de slavă nu va rămâne în veacul cel nou.

Am spus, și iar vă mai spun: nu îngăduiți să-și facă cuib duhul rău între voi, și stricați de fiecare dată cuibarul duhului cel străin de Dumnezeu. Nu fiți îngăduitori cu fața duhului rău. Nu vă uitați la față, și cercetați duhul, cercetați cu vederea Duhului Sfânt, iar cele acoperite să fie descoperite și învederate, și așa să lucrați. Lucrarea cea ascunsă se numește întuneric între voi. Lucrați totul la lumină ca să se poată cerceta lucrul fiecăruia dacă este sau nu ca Duhul Sfânt. Dați unul altuia lumină descoperită, căci cele bune sunt descoperite prin ele, dar și cele rele se descoperă prin ele, căci aici la voi se lucrează totul la lumină, fiindcă și pe cele ascunse le scoate la iveală lumina Mea, care lucrează să scoată totul spre vederea celor lucrate. Fiți fii ai luminii care lucrează cu voi și care vine peste pământ ca să lumineze din ceruri.

Binecuvântată să fie peste voi sărbătoarea sfântului prooroc Ilie. Urare cerească, de bucurie, să fie peste voi. Îngerșii slavei ridică gornițele și sună cântarea acestei sărbători, căci cerul este în mare bucurie întru sărbătorile sale, până la așezarea serbării veșnice, în care nu se vor mai sfârși cântările slavei cerești, cântările veacului cel nou și ceresc și veșnic.

Binecuvântată să vă fie cântarea de slavă pentru serbarea de azi, și hrana cea de bucurie a serbării de azi. Binecuvântați să fiți voi, copiii ai binecuvântărilor cerești, care încep cu voi. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1993

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Ocotirea în toată vremea a poporului Domnului.

Cobor cuvânt la voi ca să fiu cu voi prin cuvânt, ca să fac sfat cu voi, ca să vă spun că Eu veghez cu toată puterea cerească peste ai Mei. Amin.

Cuvânt de pace aduc între voi. Pace vouă! Dar păstrați-vă pacea întru Mine, și Eu voi păstra pacea Mea între voi. Eu sunt Domnul păcii veșnice și împart de la Tatăl Meu pacea cea adevărată peste cei ce iubesc adevărata pace. Numai creștinii cei desăvârșiți în lucrarea poruncilor cerești, numai aceia cunosc pacea cea adevărată, căci alta este fața și simțirea adevăratei lucrări de pace, alta decât se înțelege despre ea. Voi sunteți mereu în zbucium, mereu în lucru cu greu, dar aceasta este pacea cea adevărată, și dacă n-ați fi așa, n-ați fi ai Mei, iubirii Mei, căci așa sunt ai Mei și nu altfel.

Iată, ați avut o așa de mare frământare peste voi, măi tată, mare, mare de tot, căci v-ați frământat și vi s-au desfăcut încheieturile păcii. Dar voi, pentru Mine v-ați frământat, pentru Mine, ca nu cumva să Mă supărați pe Mine și locul Meu

de la voi, că nu vă trebuie vouă altfel de pace, și Eu văd că nu vă mai puteți mângâia cu altă față a păcii și că iubiți pacea cea zdrobită și cea încercată și cea tare. Acest fel de pace este pacea cea mai tare, pacea cea din timpul zbuciumului cel venit fără de veste, pacea cea din timpul lucrului cel mai greu și cel mai zbuciumat. De aceea v-am spus Eu vouă să învățați fața lui Dumnezeu, și să fie lucrată această lecție, să fie mereu lucrată și să se dea premiu bun sau rău, să se dea la fiecare, să se dea adesea acest fel de probă, că la voi cercetarea vederii cerești este mereu pe masa de lucru și totul se cercetează din cer, căci Duhul Sfânt vă arată mereu legea acestei grădini, și vai celor ce ar cădea sub această legătură legată de Dumnezeu pentru paza sfințeniei locului cuvântului Meu!

Eu spun poporului Meu să nu mai meargă pe cale cu omul fărădelegii și să nu se încredințeze lui. Corăbiile lumii sunt primejdioase, tată. Valurile lumii sunt prea ridicate. Cărmacii corăbiilor sunt cu totul tină și spurcăciune, și vai celor ce stau pe scaunul corăbiilor lor, că scaunele lor și corăbiile lor sunt așa de întinate și așa de afumate de fumul iadului, că din greu mai pot băga Eu mâna după un fiu de al Meu care cade prin întunecimea cea de pe drum.

O, nu știu cum să facem să fie bine ascultată lucrarea cuvântului rostit. Ce fericit ar fi creștinul care ar vrea să înțeleagă cărarea cuvântului Meu și minunea cuvântului! A ajuns Domnul să aștepte să vadă minuni de felul acesta în poporul Său. E prea mare minune să vadă Domnul împlinirea cuvântului rostit prin cei purtători de cuvânt. Lucrarea ascultării prin cuvânt este cea mai mare minune văzută de cer între fiii acestui popor. Spun așa pentru că se pune așa de mică atenție pentru împlinirea cuvântului rostit! Acesta este un lucru greu, este o necredință, dar Domnul rabdă așteptând să vadă minunea ascultării cuvântului odată rostit, care nu aduce decât plata ascultării și nu altceva, așa cum neascultarea cuvântului dă să atragă plata neascultării.

Iată, îi roagă Domnul pe cei ce mai sunt ai Lui, și pe alții, care vor să mai asculte, să nu se mai atingă să călătorească cu lucruri străine. Vine vremea, și a și venit, când acest popor va înțelege din zi în zi mai mult de ce am stat Eu și l-am rugat să stea fiecare la locul său și să se roage neîncetat și să aștepte pe Domnul. Poporul Meu M-a batjocorit și Mi-a stat împotriva atunci când am rostit cuvânt și l-am rugat pe creștin să nu mai umble pe drum, și să stea cuminte, că pe drum umblă duhul rău ca să fure sfințenia copiilor Mei care umblă pe drum.

Am vestit o zi de întâlnire cu poporul cel de acum, și voi avea lucruri mari de coborât și de lucrat prin cuvânt. Feriți-vă de atingerea cea de pe drum, ca să nu vă pună cursă duhul cel potrivnic, care vă vede măreția slavei lucrului vostru. Mai e un picuț, și slava copiilor Mei va străluci în ei și peste ei, și lumea se va uimi și va spune: „Oare, nu-i știm noi pe ei? Și ce este peste ei acum?”

Vine vremea să nu mai mergeți nici cu corăbiuța voastră. Vine vremea să nu mai mergeți nici cu carul, nici cu cămilele cezarului, că nu veți fi primiți voi, cei ce nu aveți semnul cel de pe pământ. Și atunci poporul Meu va fi să stea cuminte și să intre în odăiță și să primească prin îngeri hrană, și să treacă vaiul fără să simtă vreo grijă sau vreo durere. De aceea am venit și am spus: poporul Meu să înceapă din zi în zi mai mult să-și aibă mâinile lui, că tot ceea ce se vinde și se cumpără are licoarea cea care încântă și semnul lui satana, după cum este scris.

Am dat de veste să ieșiți cu un ceas mai devreme și să folosiți această înțelepciune ca să nu vă smulgeți atunci. Fe-

ricit acela care a înțeles ce fel de lucrare este aceasta, ca să scapi mai din vreme, că atunci satana te vede că fugi, și nu trebuie, tată, să te vadă el fugind, și trebuie să fii intrat din vreme sub adăpostul lui Dumnezeu. Nu-i niciodată prea devreme, nu-i devreme, tată, că iată ce devreme a venit vremea cea rea, și voi n-ați priceput ca Dumnezeu. Vreme pentru cei răi nu mai este de mult. Ei și-au împlinit lucrul lor, dar vremea am mai oprit-o Eu, tată, ca să Mă lupt să vă bag la adăpost, și iată, voi nici acum nu sunteți intrați.

Deschideți-vă înțelepciunea și veți vedea cu ea vremea și veți cunoaște semnele ei. Ferice de cei ce stau sub lucrarea cuvântului Meu, că aceia vor fărâma lucrarea lui Antichrist, și va veni izbăvirea și se va arăta împărăția puterii lui Dumnezeu.

Ferice de casele de creștini care n-au sub acoperământul lor vreun fiu al fărădelegii, că acelea vor fi ocrotite și ascultate de Dumnezeu. Dar nici pe drum să nu vă întovărășiți cu vreunul care chiar numindu-se frate calcă în picioare măcar cea mai micuță poruncă din cele ale sfințeniei. Cercetați-vă căsuțele să nu fie nimic mort în ele, și să fie veghe și să fie curat întru totul și clipă de clipă, că nu știți, ori dimineața, ori noaptea, ori în alt ceas al zilei veți auzi bătând la ușă pe Stăpânul vostru, Care Se întoarce.

Pace vouă, și trezire cu veghe și bucurie peste voi, copii ai vremii care vine cu Mine! Amin, amin, amin.

31 iulie/13 august 1993

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Întoarcerea la hrană curată. Urâciunea pustiirii este în biserica lumii.

Dumnezeu a vestit lucrare de cuvânt ceresc peste ieslea cuvântului Său, care s-a coborât în România. Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh se coboară și așează masă cerească. Domnul Iisus Hristos ia masă cerească în mijlocul poporului Său hrănit vreme de aproape patruzeci de ani în pământul României.

Cel ce primește cuvântul Meu, pe Mine Mă primește acela, căci iată, în zilele voastre am lucrat și lucrez o lucrare pe care dacă o aude cineva nu știe să creadă în ea, nu știe cum să creadă în ea, dar voi știți că această lucrare sunt Eu și că lucrez în Duhul Sfânt, așa cum am lăsat cuvânt când M-am dus la Tatăl, căci așa am spus ucenicilor Mei cei de atunci: *«Nu vă întristați. Vă va fi de folos ca Eu să Mă duc la Tatăl. Și pentru că Mă duc, vă voi trimite pe Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, Care vă va vesti vouă de la Mine, Care din al Meu va lua și va aduce vouă, și cele viitoare vă va da vouă de știre»*. Și dacă M-am dus la Tatăl Meu, am spus cuvânt peste cei ce-i aveam din lume dați de Tatăl Meu; i-am trimis și le-am spus: *«Mergeți în toată lumea și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor. Mergeți și botezați și lucrați în numele Meu peste cei ce vor crede în Mine prin voi»*. Amin.

O, de două mii de ani lucrez și strig făptura Mea să vină la masa Mea. Am venit acum două mii de ani și M-am dat să fiu viață și hrană și veșnicie peste făptura care vrea să creadă în Mine, și tot de atâta vreme am așteptat nașterea acestei lucrări care este cu voi. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt al Sfintei Treimi, Care a venit să întregască întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești. Toți cei care sunt lucrători ai cerului sfânt, care au venit într-ale cerului sfânt, toate cetele cerești au așteptat nașterea acestei lucrări care se numește Cuvântul lui Dumnezeu.

Am pregătit un vas pe pământ și am lucrat ca să-Mi fie Mie trâmbiță, ca să am cum să vorbesc, ca să las cuvântul Meu vouă, celor ce erați scriși în cartea Tatălui Meu ca să vă nașteți din nou prin această lucrare. Și dacă voi ați cunoscut de la Duhul Sfânt că Eu sunt, am venit mereu să fiu cu voi prin cuvânt și să fiți voi poporul Meu. Eu să vă fiu Dumnezeu, și voi să-Mi fiți fii, după cum este scris: *«Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Domnul lor; și ei vor fi poporul Meu și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima de pe obrazul lor»*.

Când am venit întrupat în lume ca să lucrez lucrarea cu care Mă trimisese Tatăl, n-am încăput cu ea în cei de atunci, că n-au cunoscut aceia vremea cercetării care venise cu Mine de la Tatăl. Și dacă toți au dat să Mă stârpească, așa le-am spus: *«Voi vreți să Mă ucideți, pentru că nu încap în voi cuvântul Meu, pentru că voi nu sunteți din Tatăl Meu, că dacă ați fi din Tatăl, ați cunoaște că de la Tatăl am venit și că El M-a trimis»*.

O, copii ai Ierusalimului cel coborât cu Mine prin această lucrare! Iată-Mă cu voi prin cuvânt. Ferice celor ce au încăpere pentru nașterea cuvântului Fiului lui Dumnezeu, Care lucrează din veac și până-n veac prin cuvânt. Iată, am sunat și v-am cules de la locurile voastre ca să stăm și să cinăm din nou. Pace vouă! Eu sunt cina cea tainică din care vă hrăniți voi împreună cu Mine. Eu sunt Mirele, voi sunteți mireasa Mea cea adevărată, cea cu candela aprinsă, cea înțeleaptă, care știe de la Mine cum să vegheze, cum să se îmbrace și cine s-o îmbrace.

O, poporul Meu iubit, te-am strigat ca să vii, și să stau din nou în sfat cu tine, și să stai tu la masă cu Mine și cu Măicuța Mea și cu sărbătoarea sa în mijlocul tău, popor iubit de Dumnezeu; și cu Verginica, măi poporule, căci ea este cea care te-a născut pe tine pentru Mine prin această iesle gătită pentru cuvântul Meu, care vine și se lasă peste tine să ai tu viață din Duhul Meu, Cel ce grăiește peste tine.

Mă uit cu patruzeci de ani înapoi și o văd pe Verginica lăsându-se sub arsura Duhului Sfânt cu Care venisem s-o pețesc ca să fac din ea trâmbiță a cuvântului lui Dumnezeu și ca să-Mi ridic un popor luminat, în mijlocul acestui neam pe care-l iubește Dumnezeu și pe care îl pregătește ca să-I fie scaun de domnie și cărare de slavă peste popoare. Venisem din cer în calea unei copile pe care Eu o aveam săracă cu duhul, sărăcuță cu rangul, sărmană sărmanuță între oameni, și am lăsat Duhul Meu peste ea ca să știe ea prin Mine și să Mă cunoască și să se lase sub arșița Duhului Sfânt și să cuvinteze cu cuvântul Meu prin ea și să dau hrană din cer poporului care era scris să se nască prin lucrul Meu cu Verginica. O, și ce pustiu a fost pustiul prin care am trecut Eu cu tine, popor chemat de Domnul la masa cea de nuntă! Că dacă am văzut că cei de până la tine nu mai voiau să vină, dacă am văzut că-și vedeau de ale lor, dacă am văzut că s-au încurcat cu cele scoase astăzi și că au de făcut de ale lor, atunci am ieșit la drum și am plâns amar în fața mesei Mele plină cu cele de la Mine, și am zis să văd masa plină. Și am început să strig și să Mă uit să văd venind săracii și șchiopii și mușii și rătăciții și leproșii, dar ei nu știau cum să vină, nu mai știau cărarea dacă cei ce-i învățau pe ei nu mai vegheau cu Dumnezeu și nu mai știau că trebuie să vină Mirele. Strigam și iar strigam, și plângeam după oile Mele, și ele nu mai știau cum este glasul Păstorului. Și am plecat din loc în loc la răspântii și am strigat din cortul acestei copile care s-a lăsat folosită de Dumnezeu, și ai venit tu la masa Mea cea sfântă, poporule care erai scris ca să fii

pentru această lucrare, și stau de atunci cu tine la masă și te-am deprins să mănânci și cum să mănânci și ce să mănânci și ce să nu mănânci ca să poți să fii viu prin valea morții care-și desface gura ca să înghită făptura lui Dumnezeu. O, și te-am văzut flămând din nou, și te-am văzut slăbind, căci copilul care nu mănâncă slăbește și se îngălbenește, și tu trebuie să înflorești și să te desfaci acum, că vine vremea cea vestită de Mine peste tine, popor așteptat de Dumnezeu. Că Eu am ridicat din tine fii, și fii din fii, și merg înaintea ta ca să te aduc până la Iordan și ca să te trec în Canaan și ca să te așez în grădina Edenului, ca să nu fie ea lipsită de tine, popor al Ierusalimului care se va arăta peste tine și de la tine.

O, Eu am așezat începutul cel nou, care vine cu Mine la tine, dar tu să te lași pregătit, să te lași hrănit până la creșterea deplină, până la învierea cea mare care lucrează peste tine, că iată, M-am uitat peste tine, turmă iubită, și am ales din mijlocul tău fii sănătoși și curați pentru Mine și i-am pus la lucru în fața ta, și i-am pus înaintea Mea pentru tine și pentru slava ta, popor al cuvântului Meu. Și am împrejmuit o grădiniță și i-am așezat în ea și am pus la hotarele ei legea sfințeniei, și am pus peste ea viața de Eden și de cer coborât dintru ale Mele, și iată ce fac: îi strămut pentru o clipă ca să vină în calea ta, turmă iubită, și ca să aducă glasul Meu peste tine și ca să stai tu din nou la masa cuvântului Meu. Eu sunt; Eu și trimișii Mei spre tine.

Dacă ești schiop, popor iubit, scoală-te și umblă; și umblă pe urmele Mele ca să nu mai schiopătezi niciodată. Dacă ești slab, ridică-te și te-ntărește și ia din Duhul Meu și stai cu Mine pe cărare, că la capătul cărării e sărbătoarea cerului pe pământ. Dacă ți-a slăbit văzul sau auzul, iată, Duhul Meu stă gata să Se atingă de tine și să fii vindecat. Dacă graiul ți-a amorțit și dacă înăuntrul tău nu mai are grai despre Mine și despre împărăția Mea din tine, Eu dau râu cuvântului Meu, și să te faci tu râu al cuvântului vieții peste făpturile cele însetate, că a venit vremea să fii tu sare și să sărezi în jurul tău pe cei ce nu Mă au pe Mine. Eu sunt întru tine, copil al poporului cel nou. Eu sunt iar, precum am fost atunci. Sunt Cel ce dau vedere orbilor și iau vederea celor ce nu știu să-L vadă pe Dumnezeu. Sunt Cel ce dau cuvânt mușilor și îi scol pe cei din moarte. Eu sunt Cel ce aduc sfârșit lumii și început făpturii Mele. Eu am venit la tine ca să te vestesc din timp, că nimic nu lucrează Dumnezeu fără să vină să vestească mai întâi, poporul Meu.

Am ridicat în zilele acestea piatra de mărturie, în numele lucrării Mele cu voi, și am împlinit peste mulțimi vestirea acestei lucrări pe care Eu o săvârșesc în taină cu tine de patruzeci de ani. Am ridicat piatra mărturiei, dar am trecut mai întâi pe la tine, popor al acestei mărturii. Am străbătut cetate cu cetate, pe unde are Dumnezeu pe cei ce au stat la masa acestei lucrări, ca să vestesc pe poporul cel hrănit și să-i spun să fie cu veghe și cu hăinuță îngrijită și cu lumină cerească peste el, și să fie gata pentru începutul cel nou, care vine cu Mine. Am întocmit carte de mărturie peste fiecare cetate și am stat în sfat ceresc cu tot poporul acestei lucrări, și apoi am dat de veste să se ridice turn de mărturie care să stea în fața lui Dumnezeu și spre care să privească Domnul și din care să lucreze salvarea cea mare și răsplata cea biruitoare, care vine de la Mine. Și iată, lucrez la cârma acestei corăbii și stau ca pe muntele fericirilor și grăiesc peste tine ca să te așez în legea sfințeniei și să te am după chipul și asemănarea Mea pentru sărbătoarea care vine cu Mine. Am venit să te învăț din nou, ca să fii după chipul și asemănarea Mea, căci cele ce au

ieșit astăzi, dau să te prindă și să te ascundă de la fața Mea ca să nu mai poți tu să stai în fața Mea, poporul Meu.

O, Ierusalime, știi tu de ce am venit la tine și te-am adunat ca să-ți vestesc cele din urmă? Deschide-ți inima, Israele, și să nu fii, tată, mititel cu inima sau cu credința, că iată, a venit vremea să te sprijini tu pe povața Mea și numai pe ea, ca să nu pieri tu sub greutatea zilei de acum. Eu ți-am vestit ție, popor iubit, că se ridică dinspre apus o vreme rea. Ți-am spus mereu, și n-am dormit în fața ta, și ți-am vestit din vreme să te lași îmbrăcat în haina nunții și să intri în odaia nunții ca să nu pieri pe afară, copil hrănit din masa cerului. Am fost cu tine pe cale și te-am învățat mereu și ți-am spus cu ușorul tot ce vei avea de trecut, dar ai fost greoi pe drum cu Mine și n-ai lucrat de ajuns de bine, de ajuns de mult, de ajuns de răbdător, și iată, acum te-a înconjurat din părți pâcla zilei de azi, și tu nu ești deprins s-o simți și s-o cunoști, căci pâcla aceasta are multe învelișuri, și se iau unul câte unul ca să nu-i vezi tu miezul și ca să te scape din cale și ca să intri în odaie și ca să fii adăpostit sub cortul lui Dumnezeu.

Iată, tată, că tu ai fost cu veghea slabă și n-ai plâns așa cum a plâns proorocul Ilie când se tânguia în fața lui Dumnezeu că nu mai este nimeni de partea Domnului și că a rămas singur în pustiul necredinței. Ilie nu mai avea nimic în el decât râvna pentru întoarcerea lui Israel spre Dumnezeu. Și dacă el, pe pământ fiind, se lăsase mistuit de râvna pentru mântuirea poporului cel ales, oare, ce este cu el acum când este ceresc?

Poporul Meu cel nou, tu nu știi, tată, ce pildă a fost cu Ilie când plânga la Dumnezeu să i Se arate Domnul și să-i mângâie durerea care venea din râvna lui cerească. Și s-a dus pe munte și a mers nemâncând și nebând, ca să-L vadă pe Domnul apoi, și Domnul i-a spus să intre la adăpost în gura unei peșteri, și a fost venită vijelie mare, și a venit apoi cutremur mare, și apoi a fost foc venit, și toate acestea zguduiau muntele și stâncile, și Domnul nu S-a arătat lui Ilie în acestea. Și a venit apoi o adiere de vânt ușor și lin, și numai atunci a fost să vadă Ilie slava și glasul Domnului. Așa să înțelegi tu vremea dinaintea arătării slavei Domnului, căci în jurul tău suflă vijelie și munții se clatină și focul mistuie în jur, și Domnul pune mâna Sa peste tine așa cum a pus-o pe ochii lui Moise când a trecut Domnul prin fața sa cu slava Sa. Și apoi vine Domnul cu adierea Sa la tine și va sta cu tine ca să te aibă mereu, dar ai grijă prin cele ce te înconjoară până la arătarea slavei Domnului, cea care vine pentru tine fără înspăimântare, și vine cu blândețe și cu pace dacă tu vei ști să stai atent și ascuns de cele ce suflă până la trecerea lor. Fii atent, că Domnul trece cu răsplata Sa, cu slava Sa, cu dreptatea Sa și cu despărțirea binelui din rău, și vrea să te scoată din vijelie și din cutremur și din foc, și vrea să te dea de-a dreapta slavei Sale și nu de-a stânga slavei Sale, căci toată lucrarea Sa se numește slava Sa, după cum este scris: *«Lăudați pe Domnul stelele și lumina; lăudați pe Domnul focul și grindina!»*.

Ierusalime, popor cu nume dumnezeiesc! Deschide-ți înțelepciunea ca să cunoști cum e vremea în care ești și semnele ei, măi tată, ca să pot Eu fărâma cu tine lucrarea lui antichrist, care lucrează de mult și stă la pândă în calea biruinței Mele, în calea biruinței tale cu Mine, poporul Meu cel de la sfârșit. Antichrist a lucrat odată cu Mine și a furat mereu taina Mea pentru pregătirea biruinței cerești pe pământ, și a fost mereu neliniștit, și a căutat să-și facă armură ca să scape cu viață lucrarea lui cea fără de sfințenie, că nu-i place lui antichrist sfințenia; nu-i place, că nu-l lasă sfințenia să fie în poște

și în măriri și în desfătări. O, și ce Mi-au făcut Mie slugile lui antichrist! Că iată, a acoperit fața pământului cu ostașii lui, și lucrează bine instruiți ca nu cumva să-și piardă stăpânirea ce o are peste pământ, că el nu poate suporta să înțeleagă că pământul a fost creat prin cuvântul lui Dumnezeu și că Domnul este Stăpânul puterilor în cer și pe pământ. Și iată, lucrarea cea potrivnică lui Dumnezeu s-a ridicat în picioare pe pământ și s-a unit cu cele ascunse în adânc, și și-au ascuns bine fața slugile lui satana, și și-au făcut împărăție ascunsă, și acum dă să iasă deasupra cu cele lucrate în ascuns și să se dea drept Dumnezeu și să meargă toată făptura Mea după el.

O, de când a aflat omul duhului rău că Eu M-am apropiat cu slava pe care o pregătesc de o bună bucată de vreme pentru arătarea Mea, după cum este scris, și-a făcut ascunzișuri în peșteri și în stânci și și-a făcut împărăție peste împărăție pe pământul lui Dumnezeu, și lucrează cu dibăcie și cu înțelepciune omenească, și Eu așa v-am cuvântat când am zis s-o iau pe Verginica întru cele cerești. Așa și-am spus: «*Ce vei face tu, poporul Meu, când voi lua cuvântul Meu din mijlocul tău și te voi lăsa pentru o vreme? Că tu vei zice răului bine, și vei zice că omul este Dumnezeu*». Și iată, vine vremea aceasta, și ea este în fața ta ajunsă, că oamenii duhului rău au luat din învățătura Mea și au pus-o deasupra lucrării lor ca să nu se vadă, și au furat de peste tot lucrarea tainelor cerești, pentru că iubitorii lui Dumnezeu n-au avut învățători destoinici peste ei. Și de ce n-au avut? N-au avut, fiindcă toți cei ce s-au așezat peste turma lui Dumnezeu au făcut legătură cu cele ale cezarului și au lăsat pe cezarul să intre peste toate cele ale Domnului până ce a nimicit curățenia și sfințenia cea din biserică, până ce a strămutat tot ce a fost bine așezat de părinți, iar slujitorii lui Dumnezeu s-au lăsat cumpărați de cele de pe pământ, și apoi s-au lăsat înghițiți de tot ce este astăzi în lucru, iar pe Domnul L-au înșelat așa cum înșeală mireasa pe mire și înainte de nuntă și după nuntă, și nu mai este veșmânt adevărat și curat. Așa sunt slujitorii bisericii de azi, care-și ascund rușinea trădării învelindu-se cu haina nunții, cu haina de mireasă, și înșeală un norod mare care se strânge la nuntă. Tot așa și cei ascunși sub haina bisericii, înșeală norodul cel mult, și așa a ajuns vremea orbului care cade în prăpastie bazându-se pe călăuză oarbă. Și precum haina cea din afară ascunde pe cel întinat, tot așa este și cu lucrarea lui antichrist, care a cuprins totul, care s-a atins și a pus învățătura de a lui Dumnezeu peste întinarea sa, ca să nu se vadă înșelăciunea sa și ca să tragă de pe cale pe cel ce merge cu Dumnezeu, și să nu știe acesta că duhul lui antichrist îl momește cu față ascunsă. Și iată că v-a prins și pe voi în mari ispite, și plânge Dumnezeu deasupra voastră și vine și vă amintește cele vestite vouă din vreme, că Domnul vede înainte și vine să vă aducă vouă de știre ca să nu cădeți în ispită, copiii ai lucrărilor cerești.

Măi tată, așa am spus Eu, din vreme am spus: «*Copil hrănit din cer, ia aminte și nu uita, că vine ziua să fii ispitit cu cele scoase astăzi, dar Eu îți spun să fii cuminte și să stai în ograda Domnului și să nu te întinzi să iei să mănânci din fructele altei grădini, străină de învățătura pe care o cunoști, că vine duhul rău peste tine și îți face dulce hrana străină și te duci și Mă lași fără tine, copil hrănit din cer*». Și iată, văd copiii din poporul Meu care au luat și au mâncat amestecătură otrăvită, care vine din lucrarea iadului, și îi văd ofiliți și abătuți și atinși de licoarea cea cu față ascunsă, care ucide cu ușorul sufletul celui drept care ia din altă grădină. Și dacă tu, popor iubit, nu te trezești acum ca să crezi și să ascuți ce-ți aduc

Eu de știre din cer, să știi că oamenii duhului rău, care umblă acum să te otrăvească cu învățătura cea cu față ascunsă, nu vor avea ce face cu tine și te vor azvârli, că Eu un picuț mai am și voi lăsa descoperit semnul Meu, și omul rău va vedea acest semn cu care ai fost tu însemnat și binecuvântat de Mine. Eu și-am spus ție și aceasta: și-am spus că nu vei avea cum să te furișezi de lucrarea cuvântului Meu, că dacă nu de multe ori, măcar o dată ai fost însemnat de semnul cel ceresc al binecuvântării care a coborât cu Mine de câte ori am venit și am grăit peste tine și am binecuvântat pe cel ce a stat la masă cerească cu Mine. Un picuț mai am de întocmit lucrarea cuvântului Meu, și va fi să-ți arăt semnul Meu deasupra ta, copil al poporului hrănit de Dumnezeu. Voi arăta cuvântul Meu și voi arăta și cuvântul tău față în față cu Mine. Și dacă nu vei fi găsit sub cortul Meu, vei fi întrebat de îngerii care se ridică să-Mi culeagă rodul lucrării și te vor întreba: „*Suflete, când ai mințit pe Dumnezeu? Atunci, sau acum?*“. Și vei fi găsit scris în cartea acestei lucrări când îngerii o vor deschide și vor rosti din ea, și tu nu înțelegi cum va fi această lucrare când se va vorbi de pe acoperișuri despre taina cea lucrată cu tine de Dumnezeu, și acoperișurile se vor pleca la pământ, și tu vei fi sub ele și te vor prinde sub ele ca pe un trădător, și nu vei ieși de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț, că Domnul nu uită nimic din cele lucrate cu tine, popor al cuvântului Meu.

Eu am venit din cer cu această lucrare de cuvânt și am strâns sub mantia Mea pe cel cu duhul sărac, pe cel sărac cu mărirea și cu rangul, pe cel curat cu inima, și a fost să vorbesc unui popor mic cu învățătura, smerit cu inima, umilit sub piatra vremii și depărtat de lucrarea lui antichrist, cel cu deșertăciune oarbă și ieșită de la trup. Eu am căutat spre cel cu duhul mic, spre cel ce știe să se lase mic sub mâna lui Dumnezeu cea ocrotitoare, și a fost să vorbesc cu cei smeriți, care știu să primească de la Dumnezeu, că iată, duhul mării de sine a izgonit înțelepciunea din oameni, și a rămas peste oameni duhul rătăcirii de sine, și înțelepciunea trupeză s-a făcut stăpână peste om și s-a umplut pământul de trupuri. Și a venit duhul rău și a găsit case pustii și a intrat și s-a așezat și a lucrat înțelepciune din iad, și rătăcirea cea de la sfârșit este mai mare decât în toate veacurile. Și Se uită Dumnezeu la tine, popor hrănit din mană cerească și adăpat din apa râului vieții; Se uită și întinde mâna după tine ca să te deosebească și să te cunoască și să te binecuvinteze, și să te respingă lucrarea lui antichrist atunci când va lucra să pună pecetea cea groaznică peste tot trupul laolaltă. Eu pentru asta am venit și te-am chemat și te-am ales apoi, ca să stai la masă cu Mine și ca să pun semnul cel viu peste tine, pentru ca să se zdrobească prin tine puterea semnelui celui rău.

O, duhule potrivnic, ce-ai făcut tu cu întinderea ta cea rea! Dar ce zdrobire îți pregătesc Eu ție, și ce biruință se va coborî din cer asupra ta și a servilor tăi, care n-au mai avut odihnă ca să-ți plinească lucrarea ta cea oarbă! Iată, vine ceasul, și a și venit, să te culc la pământ și să-ți dezvelesc planul cel mârșav, cu care ai stat ascuns și ai lucrat împărăție minci-noasă. Eu sunt Cel ce a făcut ființa ta cea dintâi, dar tu te-ai semețit peste Creatorul tău și ai căzut spre stricăciune. Dar iată, cele fără Dumnezeu nu vor mai rămâne, și se va așeza împărăția Domnului și voi răscumpăra făptura.

Israele hrănit de Dumnezeu, tu ești unealta Mea cu care voi ara și voi grăpa și voi însămânța din nou, ca la început, și se va arăta din nou Edenul cel sfânt și curat și nestrucios. Dar fii credincios și fii mare, Israele, căci cele ce sunt astăzi,

nu sunt cele ce vor fi mâine. Nu te lăsa prins sub puterea banului, că banul este singura unealtă cu care lucrează din toate laturile fața lui antichrist, omul fărădelegii.

Ce vei face tu când vei vedea cu ochii duhului semnul pieirii pe care-l folosește antichrist? Ce vei face, tată, tu, cel care ai semnul Domnului pe creștetul tău? Te vei îngrozi și vei da să fugi și vei da să arunci de la tine punga și haina zilei de azi, a stăpânirii de azi. O, dar vei fi văzut fugind, pentru că tu va trebui să fugi atunci, că vei fi oricum azvârlit pentru semnul de pe tine, tată. Și cum va fi aceasta? Așa va fi, că nu va putea lucra peste tine semnul lui antichrist, și toți se vor întreba: „*Ce este cu acesta? De ce nu se așează pe el sceptrul nostru?*“.

O, îngerii Mei cei nevăzuți vor împlini răsturnarea cea mare a lucrării lui antichrist, dar trebuie să-ți vestesc ție, popor cu pecete cerească, să te grăbești ceas cu ceas și să ieși din timp și să intri cu Mine în corabia sfințeniei de duh și de trup și să fii înțelept, că Eu ți-am dat prilejul să poți lucra, și ți-am făcut cale și loc ca să te așezi cu Mine și să lucrezi la împărăția Mea, popor tocmit pentru vița și vinul cel nou. Fugi de iubirea de argint și nu mai umbla în piața duhului rău, că duhul rău a scos o învățătură nouă și a aruncat-o pe drumuri ca să te apleci și tu s-o iei și s-o mănânci. Dar nu lua; fii înțelept și nu-ți murdări nici ochii, nici auzul, nici mintea, nici hrana, și pune mânuța la lucru și fă-ți cu munca ta și te îndeletnicește să te dezlipești de dușmanii Duhului Sfânt.

Ți-am spus din vreme să te îndeletnicești, popor iubit, și să știi să-ți faci singur și să cunoști darurile lui Dumnezeu, și măiestriile toate să le ai în mijlocul tău, ca să ai timp să te curățești de sub mâna stăpânului cel murdar pe mâini, cel murdar de sânge și de moarte, cel mort față de Mine. Eu vreau să-l înviez și pe el prin tine. Aceasta e lucrarea Mea cu tine, dar ridică-te deasupra răului, ridică-te, că e târziu și nu mai este vreme, și tu trebuie să fii curat, curat și spălat de cele nelucrate de Mine și de tine. Nu-i niciodată prea devreme, dar e târziu, târziu de tot, tată. Satana și-a împlinit lucrarea, și iată ce devreme a venit împlinirea lui cea rea, și voi n-ați priceput ca Dumnezeu. Vreme pentru cei răi nu mai este de mult. Răul și-a plinit lucrarea și cupa sa, dar am mai zăbovit Eu, tată, ca să vă bag la adăpost, fie cu voia, fie cu spaimă să vă bag sub mantia Mea, ca să pot slobozi vijelia și cutremurul și focul peste cei ce se cred stăpâni pe lucrul mâinilor lor, pe lucrul cel rău, pregătit împotriva lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, câte te-am învățat Eu pe tine, tată! Am stat cu tine în sfat așa cum învață tatăl pe fiii săi, și ți-am spus ce vine și ți-am spus mereu ce să faci ca să fii pregătit. Am stat ascuns cu tine prin vremea cea roșie și te-am povățuit pas cu pas și ți-am vestit dinainte și am spus să fii după chipul și asemănarea Mea, ca să nu-și lărgească duhul rău gura ca să te sperie și să te slăbească și să te înghită apoi. Când te vedeam slab și fricos și încercat de ispite, Îmi întindeam mâna și nu te lăsam așa, și tu cunoșteai brațul salvării, întins deasupra ta. Așa am fost Eu pentru tine, popor mititel, popor din vremea aceasta, pentru că nu tu M-ai ales, ci Eu te-am ales pe tine. Și dacă Eu te-am ales ca să fii al Meu, alege și tu acum, tată, alege-Mă pe Mine și rămâi cu cele ale Mele, că dacă vei face așa, Eu voi trimite pe îngerii Mei și îți voi aduce hrană cerească și îngerească după ce antichrist nu-ți va mai da nimic și nu-ți va mai lua nimic un picuț de vreme pentru încercarea ta întru Mine.

Pe vremea împăraților tirani și păgâni s-a dat poruncă odată să se mânjească cu sângele jertfelor idolești hrana cea

din piață, și din care mergeau și cumpărau și cei credincioși ai lui Iisus Hristos. Și am dat duhul descoperirii și am vestit pe creștinii Mei să nu ia nimic de la păgâni, din pricina celor ce au spurcat hrana cea spre vânzare, și le-am spus să moaie grâu și să mănânce și să nu se atingă de stricăciune, și au ascultat pe trimisul Domnului și și-au scăpat viața și curățenia vieții. Așa să fii și tu, popor din vremea de azi. Fă tot ce poți și lucrează cu mâinile tale și ară și seamănă și roagă-te și dă Domnului munca ta, iar Domnul îți va da rodul muncii tale și vei avea curățenie și duh de sfințenie peste tine. Eu mereu am venit și te-am rugat. O, și cât te-am rugat, și câte ți-am spus Eu să le lași, și să nu le mai iei și să nu le mai faci! Și acum, iată, te prind toate fără de veste, că tu n-ai voit să ascuți și să împlinești încă de când ți-am spus, ca să fi fost acum deprins cu ascultarea și cu răsplata ascultării. Eu am venit acum și te-am strâns ca să-ți spun să Mă ascuți și să ieși de sub învinuirea duhului rău și să te scoli asupra lui antichrist și să lucrezi cu cele ce te învăț Eu, că Eu îți vin în ajutor și îi port de grijă celui ce Mă ascultă în vremea aceasta.

Scoate de la tine neatenția și veghează, și iarăși zic: veghează bine, creștine, că vremea e cețoasă și are față ascunsă, și tu trebuie să fii găsit curat și neamestecat. Nu te frământa; ajunge zilei grija ei, și Eu voi lucra minuni cu tine, poporul creștin. Dacă tu te-ai frământa, Eu ce mai am de făcut? Eu sunt Cel ce port grijă de tine, Israele, dar îndeletnicește-te să stai de vorbă cu Mine și să știi să te hrănești cu cele din cer, și să crezi că celelalte îți vor fi adăugate. Iată, lucrarea lui Lucifer a intrat în toate trupurile, și unde nu poate mai mult, pune frământare peste cei neputincioși, dar nu poate omul să adauge nimic la statura sa.

Copilul Meu, cine Mă are pe Mine de Dumnezeu, acela Îmi dă Mie viața și veghea și grija. Unește-te, tată, uniți-vă într-un singur gând, într-o singură voie și fiți asemenea unii altora întru Hristos. Fiți după chipul și asemănarea Mea și fiți unul altuia asemenea. Uitați-vă la doi frați gemeni, că uneori se deosebesc greu unul de altul. Mai mult trebuie să vă asemănați voi unul cu altul întru Hristos, întru sfințenie și veghe. Fiți după chipul și asemănarea Mea. De atâta vreme vorbesc din cer cu voi ca să vă ridic întru cele ce sunt din cer peste voi!

Am venit să fac cer pe pământ și am așezat la lucrul cel de bunăvestire lucrarea cuvântului peste mulțimi. O, dar lumea nu știe cât știți voi de la Mine! Vine vremea să vă ceară lumea pâine și sare și apă din cer. Vine ziua să fiți lumină prin întuneric. Vreți sau nu, meritați sau nu meritați, dar această lucrare de cuvânt dumnezeiesc va vădi pe fiii cei ascunși sub aripa ei, și ei vor fi împărțitori ale celor ce vin pentru înnoirea făpturii și pentru ridicarea din moarte. E mare taină lucrarea care vă cuprinde pe voi în taina ei. E mare lumina care va lucra dinăuntru ei, căci semnele dumnezeiești o vor însoți pe ea și orice cuvânt rostit prin ea se va face faptă văzută.

Am venit, Israele, să-ți aduc cele ce mai ai de lucrat și de împlinit, să-ți spun să te îndeletnicești cu cele în care va trebui să fii găsit atunci când va trece mânia Mea peste cei fără Dumnezeu. A venit vremea să iei pe tine cămașa sfințeniei, care nu va arde pe tine, și tu nu vei arde în ea atunci când mânia Mea va trece peste pământ ca să-l curăț de lume și de duhul lumii și de fărădelege. Nu te încânta ca să te duci să te scape cineva și să te hrănească cu altă nădejde, mincinoasă, că iată, arhierii și preoții nu Mi-au deschis ca să vadă cine bate, și au spus că nu sunt Eu, și au spus că am demon. Au spus și acum cum au spus atunci, că n-aveau cum să spună

altfel, de vreme ce ei nu iubesc căile Mele și legea sfințeniei, în care trebuie să stea un slujitor al cerului sfânt.

A ajuns vremea cea grea când s-a așezat urâciunea pustiirii pe scaunul cel lăsat să fie sfânt, și iată ce șir de slujitori rabdă Dumnezeu, că fac negoț cu Duhul Sfânt și își cumpără scaune și nu se mai așează astăzi slujitori după descoperire cerească așa cum era așezarea în biserică, și nu mai are cine cerceta și cine judeca purtarea unui slujitor; nu mai are, tată, că seamănă unul cu altul, de la cel mai mic până la cel așezat în capul turmei, și turma se prăbușește sub stricăciunea vremii, și numai Domnul are milă de turma cea pribeagă. Nu mai am păstori care să-Mi caute turma și s-o hrănească din duhul descoperirilor cerești așa cum era așezarea în mijlocul bisericii Mele, și iată, antichrist se bucură și își desfășoară țărșul și învățătura cea stricată, din care iau și gustă până și creștinii Mei, și nu mai e durere mai mare în cer.

O, tată, după ce trebuie să se cunoască un trimis al Meu? După ce să cunoști tu pe cel ce vorbește de la Mine sau cuvintează în numele Meu? Întreabă legea, tată, și cu cele din ea uită-te peste cel ce vorbește despre Dumnezeu, că scris este: nu lua să mănânci sau să rumegi fără să cunoști hrana, și caută să cunoști învățătura falsă, că nu mai e decât să învieze morții și să facă semnele cele din urmă, cele scrise că vor fi făcute. Tu să nu vrei semne, tată, și să nu crezi în alt dumnezeu în afară de Mine. Că va veni cernere mare, și ispită lucrată cu trudă; va veni și va spune că sunt trimiși să te ia și să te ocrotească, și îți vor promite viață și hrană și scăpare, dar tu nu vei fi luat fără de veste, și vei cunoaște pe cel ce vine înaintea Mea dacă vei fi găsit în duhul sfințeniei, în cămașa sfințeniei.

Ferește-te de iubirea de argint și dă pe cât poți de la tine toate poftetele, fie ele cât de mici. Pe cât poți de mult, tată, iubeste sărăcia și umilința de bunăvoie și fii ca strămoșii tăi cei de la început, ca să nu te încante ispitele care vin ca să te încerce și să te scoată de la Dumnezeu. Că va veni un duh de nepăsare peste oameni, dar Eu spun că a și venit, și lumea nu cunoaște fața acestui duh, și omul se vinde rob duhului cel de la sfârșit, și nu știe lumea și duhul lumii cel de la sfârșit că se va sfârși pe veci. Eu în lume n-am loc cu cuvântul, că nu încap cuvântul Meu în ei. Nu Mă duc nici la împărați, nici la cărturari, nici la înțelepții pământului, nici la bogății acestui veac, nici la arhierii. Nu Mă duc, și stau cu tine și te învăț și te luminez și te păzesc de lupi, și de iude te păzesc dacă tu păzești pașii tăi și îi așezi pe urmele Mele. Te hrănesc pe tine cu cele din urmă, și voi arăta peste tine slava Mea, iar peste cei ce nu vor vrea să Mă cunoască nici atunci, voi lucra să-i dau la o parte din calea slavei Mele și voi birui cu împărăția Mea care se va vedea de la tine. Tu ești poporul Meu prin care Eu Mă voi slăvi în fața necredinței de pe pământ, ca să știe necredincioșii că Eu sunt Dumnezeu, ca să știe că nu este alt dumnezeu în afară de Mine; și își va vedea înțeleptul acestui veac nimicnicia și fuga lui după deșertăciune.

O, se miră cei din cer de creștinul care mai are astăzi pe Dumnezeu, dar de creștinii cei tari se bucură cerul, și de peste tot oastea celor cerești se apropie și lucrează, strigați ori nestrigați. O, chemați sfinții și îngerii, chemați-i, că oastea cerească este în lucru cu voi, și toți sfinții fac cordon în jurul copiilor Mei și se luptă pentru ei. Dar Măicuța Mea stă cu brațele și cu lucrarea și cu veghea și cu minunile deasupra României celei alese de Dumnezeu, și când te vede pe tine, popor ales de Mine și hrănit de Mine, ea ridică mâinile înaintea Treimii Dumnezeiești și cere mereu, și primește pentru tine și pentru România.

Iată prăznuire în cer și pe pământ, în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în numele zilei ei de înălțare când ea s-a ridicat de pe pământ la cer. E praznic sfânt în mijlocul tău, popor iubit de Dumnezeu. O, lumea a călcat în picioare prăznuirile cerești, căci Antichrist a făcut stricăciune peste biserică, și Dumnezeu a răbdat mult de tot și a ascultat plânsul strămoșilor și al sfinților care strigă mereu: „*Până când, Doamne?*“.

O, copiii Mei, Eu vin cu slava Mea și voi da iar înfățișare cerului pe pământ și voi sfârși cu duhul lumii, că lumea a ajuns la sfârșit. Ai grijă, fiule tată, ai grijă să nu ai în tine duhul lumii, ca nu cumva când Mă voi atinge, să tragă la tine unealta de curățire. Ai grijă să n-ai în casa ta nici un pic de moarte, și dacă ai, strigă la Dumnezeu fără răgaz, strigă cu inima zdrobită, să dea din casa ta duhul lumii, că iată, și între voi am case în care doi sunt împotriva a trei, și trei împotriva a doi.

O, creștine, Mă doare când văd că tu mergi pe calea cea cu sfințenie și copilul tău iese și vine și iubeste lumea și lucrează fărădelege și stă împotriva Mea și a ta, și unii din ei vând viața ta și a Mea, și se duc la oamenii lumii și petrec cu ei, și vin și pleacă de la tine, și iar vin și stau cu lumea în ei lângă tine și lângă adăpostul tău, tată. Și te întreb pe tine: ce să fac cu tine ca să te țin curat și neatins de cel fără de lege și să nu fii găsit alături cu cel ce calcă în picioare sfințenia cea cerută acum pentru scăparea copiilor Mei? Ai văzut pe Israel când era răspândit printre cei din Egipt, că M-am dus și am însemnat peste casa lui, și când am trimis îngerul morții, a fost ocolit Israel. Dar acum, cum să-ți însemnez locul tău și ograda ta ca s-o bag sub ocrotire? Că fiul casei tale și fiica ta ies și se duc în lume și fac ce face lumea și poartă haine ca lumea, și nu iubeste pe Dumnezeu copilul tău. Iată, iar îți spun, precum ți-am mai spus: dă de la tine mila cea dăunătoare și deosebește-te de cel ce nu vrea ca Mine și ca tine, și nu sta părtaș la îngăduința păcatului, și curăță de moarte ograda ta. Nu-ți mai lua în brațe copilul greșit, care cheltuie în fărădelegi sufletul său, că te scrie duhul rău și pe tine, tată, și îți găsește casa întinată, și nu mai este vremea să te întinezi. Și va fi iar ca în vremea lui Noe, și tu să fii ca Noe, cu toată casa ta, că iată, precum atunci oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau și nu credeau pe Noe, aidoma și acum este, și tot așa se va întâmpla, dar tu îndeletnicește-ți toată casa să fie găsită așa cum a fost casa lui Noe, sub curățenie, sub ascultare și plină de credință și de lumină cerească. Fii așa cum a fost Iov și nu sta nepăsător și roagă-te Domnului pentru cei ce nu ascultă din casa ta, și dacă Domnul vede că nu se ridică spre sfințenie și spre ieșire din duhul lumii, vine ceasul alegerii, și va fi tras fiecare acolo unde trage, și voi lucra prin rugăciunea ta și voi scoate de la tine pe cel ce nu ascultă de legea sfințeniei, care pregătește slava lui Dumnezeu, că vremea este așa cum scrie: «*Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce se spurcă, să se spurce încă*».

Dacă nu vrea copilul tău să iasă azi din lume și din ale lumii, mâine nu mai poate ieși, tată, și rămâne lipit acolo unde trage, și va fi găsit acolo. Scoală-te și strânge casa ta și spune-i de la Dumnezeu și vezi ce alege casa ta, și fă început nou și curat și tainic în ograda ta și despică binele de rău la dreapta și la stânga și stai de veghe cu Mine în dreapta Mea, tată, și nu te apleca spre cel ce stă în stânga Mea. Stai de-a dreapta Mea până ce voi pune pe cel potrivit sub puterea Mea. Când faci curățenie în casa ta, tu dai afară praful și gunoiul și ce este alterat și stricat, care împrăștie miros rău, și scuturi și mături și speli murdăria. Așa să faci și pentru Domnul, și

pentru locul Său din casa ta, din ograda ta, și să miroasă a smirnă și a tămâie în casa ta, copil al Edenului care vine cu Mine.

Am trimis cuvânt ceresc peste poporul Meu și am spus să se întorcă la hrana cea din Eden creștinul, ca să rămână viu și ca să se sfințească. Eu așa am lucrat cu tine, popor cules din lume, și ți-am adus de știre una câte una, cu ușorul, ca să nu ți se pară greu. Și când era calea mai largă, Eu strigam și îți spuneam că vine vremea să fie ușa strâmtă când va fi să intri în odaia slavei lui Dumnezeu, Care va veni înaintea ta ca să te întâmpine în necazul cel mare. Eu știu ca Mine și nu ca tine. Eu știu, tată, de ce-ți cer și această treaptă. Eu nu vreau să te las să-ți fie greu atunci când nimeni nu-ți va mai da nimic, și vreau să fii pregătit bine și din vreme, ca să te cunoască Dumnezeu și să-ți trimită atunci hrană cerească, așa cum i-am dat lui Israel în pustie, că și atunci am voit cu tot dinadinsul să-l fac curat pe cel ce era binecuvântat, dar el a poftit de pe pământ și a picat din cer, și nu s-a bucurat de mana care venea din cer. Așa este și acum: nu se bucură creștinul ca să învețe cum să se întorcă acasă, și vrea ca pe pământ, dar Eu voi face cer pe pământ, și va fi precum în cer așa și pe pământ.

Primește, tată, vestirea Mea și hrănește-te cu cele ce au fost date la început spre hrana făpturii Mele, că vreau să sfârșesc cu duhul cărnii, cu duhul lumii din tine. Tu vezi bine că duhul pofteste împotriva trupului, iar trupul, împotriva duhului. Să biruiască duhul, tată, să-ți fie duhul mai tare decât trupul, căci ceea ce iese de la trup, trup este, iar ceea ce iese de la duh, duh este. Eu am binecuvântat, așa cum spui tu, și am zis să se mănânce dacă omul a mâncat, dar de la început n-a fost așa. La început l-am făcut pe om și i-am suflat viață fără de moarte, și omul nu M-a ascultat, și a cunoscut moartea și a murit. Dar Eu voiesc să-i dau înapoi viața cea fără de moarte și tinerețea cea fără de bătrânețe, și aceasta este lucrarea la care voiește Domnul să ajungă.

Te-am ales pe tine, popor cules din moarte, și te-am urcat treaptă cu treaptă ca să te aduc până la sfințenia Mea, și ca să fii unealta Mea și să lucrez cu tine învierea cea mare care se așteaptă de tot cerul sfânt. Iată, am descoperit lumii lucrarea cuvântului Meu, care te-a însoțit pe tine din cer, și apoi am așezat un început nou și curat și sfânt în mijlocul oamenilor și am așezat trăire cerească, și voi mai așeza tot ce mai este de așezat, și apoi Mă voi slăvi în fața oamenilor de pe pământ și va înțelege făptura Mea taina Ierusalimului nou care vine din cer pe pământ, care coboară pic cu pic și care se întocmește prin cuvântul lui Dumnezeu.

O, popor român, tu ai dat din tine o pildă care a venit de la Duhul Sfânt întocmită. Nici un popor de pe pământ n-a mai dat-o; numai tu ai dat-o, și s-a scris profeție din sufletul tău, popor al slavei care vine cu Mine la tine, după cuvântul tău ieșit de la Duhul Sfânt. Eram cu ucenicii și cutreieram din loc în loc și slobozeam pilde și spuneam: «*Cu ce voi asemăna împărăția cerurilor?*», și multe pilde am lăsat spre învățătură și spre făptuire, căci tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, care iese de la Duhul Sfânt, acela este faptă încă de la rostirea lui. O, popor român, tu ai dat din tine pilda despre împăratul care are tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte, și dacă așa ai grăit, iată, Eu am ieșit cu această lucrare în întâmpinarea ta și am ales din tine și am început lucrul acestei împărății a Împăratului Cel ce are cele rostite de tine. Eu sunt Împăratul Care are acea împărăție, și voiesc să vin cu ea la tine și s-o las în tine și să încep cu tine întoarcerea spre începutul cel în care nu era moarte. Și va înceta orice știință, și va fi împă-

răție cerească, precum a fost întâi. Întoarce-te la starea cea dintâi, întoarce-te spre cele fără de moarte și bea din fructul vieții și fă, creștine, ce te învață Dumnezeu, căci toate se vor sfârși, dar Domnul va rămâne cu moștenirea Sa și cu fiii ei.

Iată, Verginica este cu Mine și se bucură cu duhul, și este slăvită și iubită și ajutată de toți sfinții cei de până la ea. Ea are trecerea acestor zile și este vie, și este viu și lucrător duhul ei. Ea are trecere mare, tată, că M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, prin cuvânt, și acum, iată, și Eu sunt cuvântul ei, precum ea a fost cuvântul Meu, și n-a mai fost vreodată o lucrare mai mare ca aceea care a fost și este prin Verginica. Că dacă am luat-o, iată de ce am luat-o: ca s-o pot trimite iar la voi, ca să vă aducă spre cele ce au fost dintru început, ca iarăși să fie.

Verginica, fiică iubită, Eu, Domnul, poruncesc duhului tău să dea glas peste ieslea cuvântului care vine din cer cu Dumnezeu și cu trimișii lui Dumnezeu. Amin.

Adevăr adevărat grăiesc, că Verginica lucrează de lângă Mine; din cele cerești lucrează Verginica peste poporul ei.

Verginico, slobozește cuvânt, tată, Eu în tine, și tu în Mine, căci aceasta este plata lucrătorilor cei mari ai cerului, așa cum a fost pentru Moise și pentru Ilie, care au venit din cer și s-au așezat lângă Mine în ziua când Mi-am schimbat fața slavei în ochii ucenicilor Mei. Pace ție, fiică cerească! Pace Mea și cuvântul Meu prin tine! Amin, amin, amin.

Verginica are poruncă dumnezeiască să lase glas și cuvânt peste ieslea cuvântului ceresc.

— **P**ace vouă, fiilor! Dacă aici este vreun fiu al lumii, acela poate și el spune cum au mai spus și alți fii ai lumii, care au spus despre voi că voi vorbiți cu morții.

Pace vouă, celor vii, care credeți în minunile lui Dumnezeu coborâte în vremea aceasta! Precum Domnul este viu și lucrează până peste toți vecii, și eu sunt vie și lucrez, că eu am fost unealtă dumnezeiască, făcută de Dumnezeu am fost, și n-am făcut ce am voit eu așa cum fac oamenii cei fără Dumnezeu, și am stat sub voința Celui ce m-a făcut, ca să-I fiu Lui unealtă, și trâmbiță să-I fiu, și cort, și să ridic fii din fii și apoi să vin întru cele cerești, și din cer să-l hrănesc și să-l adăp pe cel născut din cuvântul lui Dumnezeu care v-a grăit de la mine.

Pace vouă, măi fiilor! Pace vouă, celor ce mă cunoașteți cu trupul! Pace vouă, celor ce mă cunoașteți cu duhul! Dacă sfântul mucenic Mina a ieșit în calea celui ce l-a chemat și l-a însoțit pe el pe drumul primejdiei, așa să credeți și voi în însoțirea mea, dar lumea nu știe cum vine această lucrare. O, și biserica Domnului pe astfel de mărturii stă în picioare dacă stă, căci cei vii au lucrat și după trecerea din trup, și au lucrat cu adevărat, și a rămas la temelie credința bisericii creștine lucrarea lor.

Dacă Domnul a lucrat prin mine atâtea minuni cât am stat cu voi, cum să nu fie aceeași lucrare de la mine când acum sunt cerească? Ba și mai mare lucrare se începe acum de la Domnul prin mine și prin duhul meu și prin arătarea mea între voi.

Eu am venit în calea ta, popor iubit și hrănit de Dumnezeu prin mine. Eu de aceea m-am dus; m-am dus ca să pot veni din cer la tine, și cu putere cerească să vin. Eu sunt cu tine ca să te ajut. Când ridici o greutate, eu te găsesc sub ea și mă bag sub ea lângă tine. Când intri prin spini și îți sângerezi picioarele și brațele, eu și acolo mă bag după tine, și te scot și te așez pe cărare și te îndemn să stai pe cărare. O, și tu nu vrei

să intri la adăpost când vine Domnul și îți spune că toate se vor clătina. Eu sunt deasupra cu veghea și mă uit să te văd veghind, dar tu trudești mereu pentru grămada ta. O, copilul meu, caută să strângi numai ce-I place lui Dumnezeu, numai ce seamănă cu legea cea cerească și nouă, care va rămâne stăpână peste cele noi care vin de la Tatăl. Domnul iarăși vine, și vine cu legea sfințeniei, și nu vine cu altă lege așa cum dai tu să spui, că în afară de legea sfințeniei nu va mai fi altă lege. Cele vechi trec și se șterg, și se aștern în locul lor cer nou și pământ nou, și nimic necurat, nimic vechi, nimic omenesc nu va mai rămâne între cele noi. Și va fi hrană îngerească, așa cum a fost la început, și sfârșitul merge să se apropie de începutul cel dintâi. Iată, cei ce sunt furtați de frumosul cel de azi și de minunile cele rele de azi, aceia niciodată nu vor putea cunoaște adevărul, că fața lumii a acoperit pe cele ce sunt din lume, și lumea s-a ascuns de adevăr.

Popor cu nume nou, stai aproape de mine și de duhul meu, care lucrează în tine cele cerești. Stai lângă mine, că eu sunt o făclie care te încălzește și te ține treaz, fiule. Căutați să semănați cu mine, și veți vedea apoi cu cine semănați și vă veți bucura. Eu mă arăt, dar dacă nu veți semăna cu mine cum veți putea îndura clipa aceea, fiilor?

Am venit spre tine, copil care te-ai depărtat de lucrarea mea, și grăiesc peste cel ce s-a depărtat și întreb: de ce ai plecat de lângă mine? Că eu voiesc să-ți aud glasul și să-mi spui: „O, dacă nu-i târziu, primește-mă iar, ca pe cel pierdut!“. Eu am venit mereu la voi și v-am spus să lăsați poverile, că poverile fac din voi pământ și nu mai știți să vă sculați pentru masa cerească. Iubiții mei, dacă voi sunteți ai lui Hristos ca să vă asemănați cu Domnul, apoi voi trebuie să vă asemănați între voi, unul cu altul să vă asemănați.

Sun din trâmbiță peste tot poporul meu. Am sunat și l-am adunat, de peste tot l-am adunat, ca să-i spun să folosească veghea cu un ceas mai devreme. Domnul te cheamă spre cele ce vor rămâne, te cheamă, popor iubit, și îți spune iar să fărâmi idolii tăi, și pofta s-o fărâmi, și fărâdelegea s-o fărâmi din calea ta, că Domnul stă cu dragoste, stă cu timpul oprit ca să te bage la adăpostul Său și ca să dea drumul apoi la curățirea drumului slavei Sale.

Am venit cu Domnul în calea ta, popor al Ierusalimului, și iată, te îmbiu să mergi atent și să te tragi din fața mâniei care va veni. Sună și tu, așa cum am sunat eu și te-am adunat în casa ta și a mea, căci casa ta este lucrarea lui Dumnezeu, care te-a hrănit și te-a crescut pe tine prin mine. Sună și tu, și adună-ți casa și fă sfat și trezire. Fă-ți datoria, așa cum mi-o fac eu, și ieși din moarte, tu și toată casa ta. O, iată ce te povățuiesc eu: nu mai întinde mâna ca să mănânci din masa lumii, că tu ești un popor ales de Dumnezeu și deosebit pentru Dumnezeu. Stă satana pe la toate răspântiile, pe la toate colțurile ca să iei de la el și să mănânci și să bei și să nu fii curat. El iese în calea ta ca să-ți momească pofta și să te atragă să iei de la el, și el este întinat și murdar și rob și face lucrare rea pe pământ, ca să-ți iasă ție în cale și să te ademenească. Și dacă tu nu voiești să intri și să stai cuminte în ograda ta, în grădina ta, măcar atât să faci, să nu mai iei din mâna celor fără de Dumnezeu. Obişnuiește-te din timp, fiule, și te deprinde să-ți ai mâinile tale, că oamenii mănâncă oameni, mănâncă mortăciune și fac licoare din iad și pun spurcăciune în ea ca să te atingă pe tine de spurcăciune și să-ți slăbească mintea și credința și iubirea.

O, nu mai lua, creștine, învățătură de pe drum, căci ceea ce înveți tu, de pe drum luat, nu este bun pentru tine. Tu

ești fiul lui Dumnezeu, și nu te băga în încurcarea limbilor celor străini de Dumnezeu. Mă uit la tine cum te duci pe drum și aduni știință și îți învălmășești mintea cu cele scrise de slugile lui antichrist, că toate cele ieșite azi sunt presărate cu otravă din iad ca să te facă să nu-L mai înțelegi pe Dumnezeu, ca să te facă să dai deoparte cele ce vin de la cer, cele ce izvorăsc din cuvântul lui Dumnezeu, și să nu-L mai înțelegi pe Domnul apoi.

Am spus copiilor mei cei ce sunt puși de veghe la ieslea cuvântului meu, le-am dat de știre să nu pună mâna pe nimic din ceea ce este astăzi ieșit, să nu cerceteze limbile cele încălcite, care au ieșit să momească și să încurce calea spre cerul cel din Dumnezeu.

Nu mai pune mâna, creștine, ca să citești învățătura care vine de la om cu fața ascunsă. Nu mai căuta altceva decât cele ce-ți aduc eu, că eu știu ce-ți aduc, dar tu nu știi ce să iei ca să înveți. Tu nu-i cunoști pe cei ce se strecoară cu învățătura cu fața ascunsă. Aceia sunt slugile iadului, copilul meu. Întrebă-te tu de unde vin aceia, și stai bine, ca să deosebești duhul cel rău, care vine cu fața ascunsă ca să iei de la el și să te învinuiască apoi la Dumnezeu. Tu ești popor binecuvântat și ai hrană de la mine și ai apă neamestecată. De la mine ai ceea ce-ți trebuie ție, dar nu mai întinde mâna în alt blid, că eu am stat în fața ta cu Dumnezeu și ți-am spus ce să faci în vremea aceasta.

Mi-e dor de viața ta, de sfințenia ta, de duhul tău curat mi-e dor. Mă așteaptă Dumnezeu cu tine, popor al Noului Ierusalim. Sun din trâmbiță ca să te adun întru cele cerești, ca să suflu praful de pe tine, ca să te învăț să stai în haina nunții și să stai cu cerul la masă, și să stai cu mine.

Ferice de casele de creștini care n-au sub adăpostul lor vreun fiu al fărădelegii, că acelea vor fi sub acoperământul lui Dumnezeu. Vreau să scot moartea din voi și s-o arunc apoi în brațele ei și s-o ard, să nu mai caute spre voi. Luați mânuțele voastre și puneți-le la lucru pentru voi, că mâinile voastre sunt binecuvântate de Domnul, și nu vă mai folosiți de mâini străine. Pe cât puteți de mult începeți această trecere, și cerul va veni în ajutorul vostru.

Nu iubiți luxul, nu iubiți argintul, nu iubiți poftele veacului acesta. Salvați-vă copiii din mâinile lui antichrist, că se va frânge inima în voi când veți vedea pe copiii voștri fără de scăpare. Învățătura de afară este stricată mai mult decât oricând, și îți dezbracă de sfințenie copilul tău. O, dacă eu aș veni și ți-aș cere un copil ca să lucreze cu mine, tu nu te-ai teme să spui că e al tău și că nu-l dai. Și decât să te împotrivesți, eu nu vin să ți-l cer, că împotrivirea ta ar însemna pieirea copilului tău, așa cum a arătat Domnul plata împotrivirii. Dar în brațele lui antichrist îți dai copilul, și la învățătura lui îl lași.

O, creștine, deschide ochii și uită-te bine ce fel de vreme este afară și nu mai lua în glumă cuvântul lui Dumnezeu care-ți spune să intri sub adăpostul Său și să-ți faci adăpost așa cum te învață Domnul. Vine vremea când nu mai poți să te urci pe carul sau pe cămila cezarului, că-ți va cere semnul, și dacă nu-l ai nu te va primi. Vine vremea să nu mai poți să mergi nici cu corăbiuța ta, că și acolo ai nevoie de cezarul, de la care nu poți lua și la care nu poți da tu, cel ce n-ai zis ca el. Dacă tu vei înțelege, va lucra Domnul prin tine sfărâmarea lui Antichrist și vei doborî planul lui și puterea lui, dar agonisește-ți putere prin lucrarea sfințeniei, copilul meu. Fii înțelept, că ți-a venit Domnul în ajutor ca să poți să-ți faci adăpost și ca să ascuți, căci de la lucrarea ascultării de Dumnezeu va ră-

sări sfărâmarea lucrării potrivnice lui Dumnezeu. Domnul strigă de multă vreme și îți spune de mult, fiule. Deschide cartea acestei lucrări, și nu vei mai putea spune că nu ți-a cerut Domnul să ieși din cele ce sunt astăzi.

O, mă uit, și mi se umple duhul de bucurie și de iubire pentru voi. Și iarăși mă uit, și mi se umple iarăși duhul, dar de durere se umple pentru unii din voi. Vai, fiilor, vai, că pe unii din voi v-au atins din plin învățăturile de azi și stricăciunea din care se nasc ele. Lasă-mă să te învăț, creștine, că vremea este prea rea, fiule, și este ascunsă de fața ta și nu știi s-o cunoști. Lasă-mă să-ți deschid mintea și înțelepciunea și lasă-mă în calea ta să stau, că eu privesc cu ochi cerești în jurul tău și văd lupi și vulpi care dau să te tragă în vizuina lor și să te sfășie.

Măi creștine, ai grijă de copilul tău dacă zici că e al tău; ai grijă ca să-l ai, și dă-i mereu cele din cer. Dă-i și lui, și ia și tu pe cele de la Domnul, ca să ai și ca să fii, creștine. Tu ești ca aurul pentru Dumnezeu, dar să fii, copilul meu. Tu ești comoara lui Dumnezeu, dar să fii, și să nu te cheltuiești, că Domnul va răscumpăra cu tine toată făptura, cea care a fost și care este, și vei fi lumină de la Dumnezeu și vei sta peste întuneric și vei lumina pe veci.

Eu iar am să sun și am să te mai strâng ca să mănânci cu Dumnezeu și să-ți aduc la timp cele ce mai sunt, iar tu adună-te de pe drum și intră și veghează și te roagă. Te-ai supărat pe mine, popor iubit, când ți-am vestit să stai în căsuța ta și să lucrezi sfințenie peste tine, că nu mai e vremea să ieși și să treci printre morți. Dar eu știam și știu de ce ți-am cerut să nu mai ieși, și tu nici acum nu înțelegi cum vine această taină și de ce am venit ca să ți-o spun. În lume-i numai moarte, creștine. Măinile și lucrul lumii sunt murdare și întinate, și tu ești popor binecuvântat și cu mâini binecuvântate. Învață-te să fii gospodar peste tine. Învață să fii cum au fost cei de la început, că tot pământul va fi să fie scos de sub talpa lui anti-christ, și tu vei fi așezat pe pământ nou, după cum Domnul ți-a făgăduit.

Să fie pace între tine și Dumnezeu, și așa să trăiești în veci, căci Domnul a lăsat numai pace peste voi.

Pace vouă, copiii ai lucrărilor cerești care lucrează pe pământ! Pace și răbdare sfântă! Pace sfântă peste voi, fiilor! Binecuvântați să vă fie de Domnul pașii întoarcerii întru ale voastre. Cerul vă aduce mulțumire, și veți simți plata cea bună pentru că ați venit să cinați cu Dumnezeu. Mirul Duhului Sfânt să curgă peste voi și să vă umple de puterea care vine de la lucrarea sfințeniei. Dau Domnului mulțumire și spun: Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit. Amin.

— **P**ace ție, Verginico! Pace vouă, copiii ai Noului Ierusalim! Pacea Mea cea sfântă să fie peste voi!

Eu sunt; Eu și trimișii Mei, și cine-i primește pe ei, pe Mine Mă primește, iar cine nu-i primește pe ei, pe Mine nu Mă primește acela, și tot așa va fi și el primit. Precum sunt Eu primit, tot așa va afla primire cel care primește.

Pace și Ierusalim nou peste tine, popor al slavei care vine de la Mine! Ierusalime, fii vrednic de numele tău nou, care vine la tine din ceruri, că slava Mea te va însoți, și vor cunoaște noroadele pe poporul Meu cel binecuvântat.

Amin, amin zic vouă, că s-a coborât la voi împărăția lui Dumnezeu și slava care vine cu ea, și tu, Ierusalime, vei fi poporul Domnului, căci Eu sunt Dumnezeul tău. Amin, amin, amin.

15/28 august 1993

Cuvântul Domnului către Marian și Victoria Zidaru

Binecuvântare pentru călătorie în numele Domnului.

Eu sunt cu voi tot timpul. Pace vouă! Eu sunt tot timpul cu voi, dar să și grăiesc la voi atunci când am de grăit.

Pace vouă! Eu sunt pacea cea din voi și cea dintre voi și cea între voi. Amin. Sunt din toate laturile cu pacea Mea în voi și cu pacea Mea din voi. Eu sunt Fiul Tatălui ceresc, și n-am adus altceva mai mult decât pacea Treimii Dumnezeiești pe pământul cel creat prin cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Pace ție, Ierusalime nou și mititel! Dar vei fi mare, tată, că dintr-o scânteie voi aprinde totul. Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș vrea să se aprindă de acum focul Duhului Sfânt, care luminează înăuntrul făpturii Mele! Despre focul acesta vorbesc Eu cu voi, copiii ai Duhului Sfânt. Iată ce înfiere, măi copii, copiii ai Duhului Sfânt al Sfintei Treimi, Care este în Tatăl și în Fiul, copiii de la sfârșitul lucrării dumnezeiești. Am venit să cuvintez între voi ca să se îplinească cuvântul; să arunc focul Duhului Sfânt pe pământ și să se aprindă de-acum; să pregătesc frumos cărarea slavei Mele, cu focul Duhului Sfânt, și să vin să stau apoi în mijlocul poporului român și să-l păstoresc cu toiagul păcii și al dreptății, măi tată. Așa se roagă Verginica, se roagă să cobor pe Duhul Sfânt peste România și să-L vadă România și să iasă în întâmpinarea Lui. Dar Eu am coborât mai întâi scânteia, ca să nu fi venit pe neștire, fără să fi vestit mai întâi.

Grădina de la voi și Duhul Sfânt din ea, aceasta este scânteia, tată, și va lua foc tot pământul României din focul de la voi. Fericți cei ce iau pe ei cămașa sfințeniei, că acelora nu le va lua foc cămașa și nici nu vor arde în cămașa lor. Fericți veți fi voi când vor veni din zi în zi munții plecându-se și acoperișurile înclinându-se ca să ceară din râul vieții și ca să învețe legile sfințeniei, că nu va mai fi ca și până acum, fiindcă altfel va lucra Domnul acum. Va lucra văzut, va lucra cu cele cerești, care nu s-au văzut până acum. Căci dacă cerul va coborî pe pământ ca să se așeze cer nou și pământ nou, după cum este făgăduința din Scripturi, altfel va fi decât în vremea lui Moise, altfel va fi acum, la sfârșitul plinirii lucrării lui Dumnezeu, pentru că va trebui să nu se mai întrebe omul unul pe altul cum este sau ce este sau ce spune Dumnezeu, fiindcă Însuși Domnul va fi, pentru că Eu voi veni văzut înspre făpturi, căci dacă focul Duhului Sfânt se va coborî peste făpturi, apoi ochii făpturii va fi să se deschidă și să vadă ce este dincolo de cele nevăzute până acum, și apoi împărăția va fi în Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

«Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și tot ochiul va vedea această slavă». Acesta este cuvântul care va fi să fie văzut de dincolo și de dincoace de cele nevăzute acum. Și vor fi văzute de ochii Duhului Sfânt, Care va coborî peste făpturi. De aceea v-am spus Eu mereu că dacă numai o mână de inimi am care să vrea să se alăture pentru pregătirea acestei cărări pe care va veni slava aceasta, apoi Eu, Domnul, cu mâna aceea de inimi Îmi voi aduce la îndeplinire planul pentru care trudește Sfânta Treime, trudește de șapte mii de ani, de atâta vreme, tată. Omul nu a căutat în nici o vreme să întrevadă îndeajuns și să se pregătească pregătindu-se, și să întocmească împărăția lui Dumnezeu și să-I iasă Domnului înainte cu împărăția pregătită, după cum o pregătise Domnul în Eden. Omul nu a mai căutat de atunci să dea iar înfățișarea Edenului pe pământ. A căutat, dar nu așa cum zice Domnul ca

să fie precum în cer așa și pe pământ. De aceea Îmi trebuia un popor pe care să-l iau și să-l scutur de moartea din el și de cea de pe el și să-l așez în legea sfințeniei și să-l pun să lucreze precum în cer așa și pe pământ, că altfel nu se poate întocmi din nou grădina Edenului pe pământ. Nu se poate fără Dumnezeu, nu se poate, tată. Nu se poate fără cuvântul lui Dumnezeu, pentru că la început, cuvântul a fost, și așa a lucrat Domnul, prin cuvânt a lucrat. Și fiindcă omul lui Dumnezeu nu a mai înțeles cum trebuie această lucrare a cuvântului, de aceea nu s-a mai așezat omul lui Dumnezeu la lucru ca să aducă din nou pământul întru grădina de Eden, unde nu mai este decât viață fără de sfârșit, întru Duhul Sfânt al vieții Treimii Dumnezeiești, Care este fără de sfârșit.

De atâtea ori a încercat cuvântul să se facă faptă! Atâția prooroci care au vorbit din Dumnezeu! Dar le trebuia la aceștia și popor care să împlinescă cuvântul cel viu. Și iată, tată, M-am așezat la lucru și cuvântăm, și cuvântul se face faptă și se lucrează viața cea din Eden, și Duhul Sfânt suflă în această scânteie până se aprinde în jur, și peste tot apoi, și moartea va fi înghițită de biruință și nu va mai fi. Iar voi întăriți-vă și lucrați, căci Eu și cuvântul Meu lucrez. Nu-i nimic dacă satana lucrează zi și noapte, dar Dumnezeu lucrează de zeci de mii de ori mai mult, și noapte nu va mai fi, și va fi ziua lui Dumnezeu, cea fără de apus, și Domnul va lumina pe pământul cel nou.

Copiii Mei, rostește Domnul cuvânt peste cei doi care au de îngrijit lucrarea lui Dumnezeu. Binecuvântații Mei, să vă fie drumul vostru binecuvântat, și să vă fie îngerii Mei în dreapta și în stânga și în față și în spate și în toate laturile care întocmesc întregul cel ce este de la Dumnezeu, căci din Samaria veți aduce Domnului cele ce are Domnul trebuință. Al Meu este pământul și tot ce e pe el, și pământul se închină Domnului întru roadele sale. Mergeți și culegeți, tată, culegeți roadele ascultării și înmulțiți talantul, și din unul să fie apoi zece, și din zece să fie zeci de mii, și să cuprindă Domnul pământul cu planul cel nou, care se numește mântuire. Mântuirea este aproape, tată, este la uși, și împărăția ei va fi așezată pe pământ, și pământul va fi nou, împreună cu cerul cel nou. Fiți cer nou pe pământ, ca să ia viață pământul. Mergeteți, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și binecuvântată să vă fie calea cea pentru Dumnezeu, căci cerul și cei din cer merg cu voi și lucrează în voi și din voi și pentru voi și pentru Noi, fiilor. Vă voi arăta în orice clipă că sunt cu voi și în voi și pentru voi înspre voi din lături. Mergem să lucrăm, tată, și vom lucra minunat, măi copii. Verginica va fi mare cu voi, și se va împărți și va lucra mai mult ca oricând, că e vremea, tată, să înțelegem graba și împlinirea, și biruința să o înțelegem.

Verginico, iată, îți dau bucuria ca să le dai tu cuvântul bucuriei tale copiilor tăi cu care vom călători. Binecuvântată să-ți fie grăirea ta cu ei. Amin, amin, amin.

— **M**ama Gigi grăiește vouă de lângă Domnul, măi copii. Mama Gigi merge în călătorie. Se duce în Samaria cu copiii ei. Se împarte ca să se ducă și în călătorie.

Pace vouă, celor ce călătoriți în numele Domnului! Marian și Victoria și Verginica sunt pregătiți de călătorie binecuvântată de Dumnezeu, și însoțiți de Dumnezeu și de sfinți și de îngeri și de puteri și de daruri, măi fiilor. Vom fi purtați de îngeri și de aripile cerești, și toate se vor binecuvânta în fața noastră, și toate ne vor primi, și se vor pleca toate cele ce sunt în calea noastră. Mergem în misiune cerească, și vom lucra repede ca să venim și înapoi, ca să lucrăm. Să lu-

crăm mereu și bine și cu cerul, și cerul să ne dea apoi răsplata muncii lucrate cu dragoste și cu credință în Cel ce ne poartă.

Toată oastea cerească se unește pentru însoțire pe cale. Fiți curați cu inima. Eu sunt cu voi tot timpul, precum Domnul tot timpul e cu voi. Fiți curați cu inima, fiilor. Fiți smeriți sub mâna Domnului, sub puterea Domnului, Care lucrează peste voi, cei ce ați luat spre ocrotire via Domnului cea nouă. Fiți curați cu inima. Eu sunt cu voi pe cale și țin ștergar ceresc în mână și vă șterg mereu pe mâini și pe picioare. Vă spăl și vă șterg de tot ceea ce vă atinge străin, dar voi sunteți curați, pentru că eu v-am spălat și v-am șters, și cine este spălat și curat, nu mai trebuie să se spele decât pe picioare, și pe mâini uneori. Pe picioare mai mult, și pe mâini uneori. Eu sunt cu ștergar ceresc în mână și sunt lângă voi în călătoria care începe, și vă șterg și seara și dimineața și în toată clipa de câte ori știu eu că trebuie. Luați apă sfințită și folosiți-o cu picătura, ca să ajungă să vă ștergeți cu ea pe picioare și pe mâini, și să o atingeți și de hrană, cu picătura să o atingeți. Umeziți-vă mânuțele cu apă sfințită și cu mir sfințit, și se vor sfinți prin voi cele ce se ating de voi, cele pe care le atingeți voi. Fiți ușori, și nimic nu este greu, și toate vor trage la ce este ușor. Fiți sfinți între cei care vă vor întâlni pe voi. Fiți binecuvântați de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt. Mireasmă cerească și duhovnicească să vă însoțească pe voi, și din ea să răspândeți pe cale și să vă miroasă toți ca pe niște flori din Ierusalim, ca pe niște roade din Eden. Amin.

O, copiii mei cei cu veghea, mai vorbiți între voi și căutați să vă asemănați unul cu altul și învățați pe toți cei uniți cu voi să se asemene cu voi, să fie ca aici și nu ca ei. Las binecuvântarea Domnului peste graiul vostru. Cuvântul meu să fie prin voi, și fericit este cel ce primește îndreptarea, căci va lua cununa vieții și nu va rămâne neîndreptat. Dați cununa vieții. Celor ce mușcă din această cunună, să-i învățați să nu mai rupă din ea. Fericit cel ce rabdă mustrarea spre îndreptare, că acela va avea cununa vieții, pe care a pregătit-o Dumnezeu celor ce cred în El.

O, veghetorii mei, v-am dat și vă mai dau mereu darul vederii celor dinăuntru inimilor. Intrați înăuntru inimilor dacă vedeți că iese miros străin, și aerisiți locașul din creștin. O, cât aș voi să fiți unul asemenea celuilalt! Ați văzut glasul Domnului despre pilda celor doi frați gemeni, pe care cu greu îi deosebești. Mai mult trebuie să semănați voi unul cu altul. Fiți asemenea unul altuia în Domnul, și veți fi după chipul și asemănarea lui Iisus Hristos. Lucrați unul peste altul. Lucrați des cu cercetarea. Lucrați după așezarea de la Domnul.

Binecuvântată să vă fie lucrarea veghii, că eu lucrez; eu și nu voi; Domnul și nu voi. Amin, amin, amin.

16/29 august 1993

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Cântarea răscumpărării făpturii. Îndemn la sfințenie stăruitoare și la înfrânare prin post.

Pace din cerul de sus peste cerul cel de jos, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar așternutul Meu este pământul cel ceresc, cel duhovnicesc, cel nou, este creștinul care trăiește și se sfințește ca să-I fie casă și cort lui Dumnezeu, Cel întru Treime lucrător peste făptura Sa.

Eu sunt. Pace vouă! E sărbătoare la voi, și serbăm cu voi pe proorocul Ioan, pe cel ce a mers înaintea Mea cu lumina pe care o avea de la Mine dată lui. Nici el nu a fost pri-

mit de cei din vremea trupului Nostru; nici el și nici Eu n-am fost primiți de cei de atunci, dar Dumnezeu a răbdat până în vremea voastră când iarăși lucrează venind, și nici măcar poporul Meu n-a priceput de ajuns cum este această venire a Mea prin lucrarea Mea cu care am venit prin Verginica. Dar nici n-a fost vreodată să lucrez mai mult ca acum, și iată, sunt patruzeci de ani de lucrare. De patruzeci de ani stau cu voi, copii ai poporului sfânt, și mereu zic între voi așa cum am zis atunci când lucrăm în trup în mijlocul lui Israel. Zic mereu, și iată, și acum zic: Pace vouă! Vouă și sărbătorii de azi, și sfinților care stau cu voi la masă în ziua serbării înălțării proorocului Ioan la slava cea care era pregătită pentru el în preajma tronului Treimii Dumnezeiești. Cei de atunci s-au atins de trupul lui și l-au stârpit, pentru că el nu era din lume, și lumea nu l-a iubit, și l-a stârpit, și el și-a luat locul în slava cea pregătită pentru el. Eu nici atât n-am fost primit, și lumea M-a stârpit, dar a fost scris să calc cu moartea pe moarte și să Mă ridic iar, ca și cum n-am fost stârpit, și M-am ridicat și M-am dus la Tatăl, și iar am venit, iubiții Mei. Dar n-am făgăduit Eu că vin? Am făgăduit că Mă duc la Tatăl ca să vin iar, și să fiu cu ai Mei până la plinirea veacului, și să Mă arăt apoi și peste cei ce nu cred în Mine, ca să vadă că sunt, și să-L vadă pe Dumnezeu. Dar voi credeți că sunt, și arătarea Mea la voi și cu voi nu este și nu va fi pe neștire și pe neașteptate.

Ferice vouă, copii ai poporului Meu, cei care v-ați născut din sânul acestei lucrări și n-ați tăgăduit pe Dumnezeu! Ferice vouă, căci voi veți fi fiii arătării Mele atunci când no-rouadele de pe pământ vor da ochii cu slava Fiului lui Dumnezeu. Ferice vouă, și pregătiți-vă mereu hăinuța slavei pe care Eu v-am dat-o, căci nu voi, ci Eu v-am ales pe voi ca să-Mi fiți Mie fii, și Eu să vă fiu Dumnezeu și să umblu cu voi, precum este scris să se lucreze așa. Iată, umblu cu voi, umblăm împreună ca să așezăm împărăția cea din cer peste poporul cel chemat la această masă venită cu Mine din cerul Tatălui Meu, ca să cinez cu ai Mei. Umblăm, iubiții Mei, că aceasta este lucrarea ce este de săvârșit în zilele care mai sunt până la slava cea văzută. Mergem la ei ca să nu-i lăsăm să cadă din cer, căci cine cade pe pământ, căderea aceea e aproape, și dacă nu se sfărâmă se ridică, se unge, se spală, se șterge și se întregește iar dacă este al Meu. Dar cel ce ar da să cadă din cer, o, nu se poate, nu se poate așa ceva, copiii Mei! Nu trebuie să fie așa, și vine Domnul la voi, vine și vă cercetează cum cercetează păstorul oile când este în mijlocul lor. Stați pe pajiște, tată, stați pe colina cea cu iarbă curată și cerească și fiți atenți, că pentru voi de o parte și de alta este adâncul din care se urcă spre Mine cel ce se luptă să-și scape viața. Stați pe vârful muntelui Meu cel fără de primejdie, cel cu Mine. Dați lumea de lângă voi, că omul lumii e om, tată, iar Eu sunt Domnul, și am venit la voi ca să vă iau din lume și să fiți ai Mei în mijlocul lumii, și lumea să vadă pe Dumnezeu în voi. Lumea va cădea în sabia Mea, tată, va cădea cu tot cu cei care o păstoresc pe ea, dar tu stai sub ocrotirea Mea, ca să fii ocrotitul Meu.

Ai grijă, copilule al acestei lucrări, că iată ce am venit să te învăț: am venit să-ți spun să ai grijă de cuvintele tale și de izvorul din care țâsnesc ele, căci iarăși se începe lucrarea prin cuvânt, chiar și prin cei ce nu stau bine cu Dumnezeu. Și de ce și prin aceia? Pentru că fiul acestei lucrări a fost pecetluit cu semnul proorociei, cu semnul binecuvântării, și pe unul ca acela îl cunoaște și cerul și pământul cel care lucrează, și adâncul, și toate câte sunt vor mărturisi, și de sus, și de jos, și văzutele, și nevăzutele, și frunzele, și pietrele, și lemnele; și apele vor susura și vor vorbi despre această lucrare; și

soarele, și luna, și lumina, și întunericul, și ascunsul, și descoperirile vor mărturisi această lucrare coborâtă din cer și care v-a născut pe voi din ea, copii ai poporului cel nou, și aceasta va fi sabia în care vor cădea necredincioșii. Dar Eu vă spun că au și căzut, și cu grămada au căzut și s-au tăiat în ea. S-au tăiat și la mâini, și la picioare, și la ochi, și la inimă, și la înțelepciune, că nu este înțelepciune pe pământ ca să Mă cunoască pe Mine în această lucrare, dar este înțelepciune din cer, pe care am strâns-o și am pecetluit-o între fiii acestei lucrări, căci cununa acestei lucrări este a ta, măi poporul Meu, este a celor însemnați prin semnul binecuvântării, pe care l-ai primit tu din mâna Domnului, și a trâmbiței Domnului, și a unșilor Domnului, care stau de la Mine în fața ta.

Am coborât cuvânt tare, ca să adun poporul și să-i dau de știre cum să vegheze, și l-am adunat și am binecuvântat în mijlocul poporului Meu, dar nu să se aleagă poporul, nu asta să facă, ci să se așeze, că de aceea am venit să-i dau de știre, ca să se lupte cu cele ce sunt în față și să treacă înainte poporul Meu; să treacă, nu să rămână în urmă; nu așa, tată, că nu este loc pentru acest popor, nu este nicăieri în cer sau pe pământ, nu este decât în lucrarea Domnului și în plinirea lucrării în care a fost așezat.

A început cântarea marșului cel triumfător, și nu ieșiți din rând, copiii Mei. Voi sunteți mari, și ați trecut cu Domnul cale lungă. Învățați și înțelegeți că ostașul când este chemat la ostășie trece prin toate stările și face tot ce i se cere. Și dacă el dă să iasă din rând sau dacă nu ascultă după legea ostășiei încalcând-o, atunci este scos și băgat la corecție în loc separat și pregătit prin lege pentru cei ce se abat de la legea ostășiei, și acolo este dat spre muncă și spre pedeapsă grea și spre bătaie, și este lepădat de toți și pus la muncile cele mai de jos, că așa este cu cel ce cade din cinste și din ordine și nu stă cu veghe în serviciul ostășiei trecând treaptă cu treaptă sub lucrarea ascultării și împlinind ca un supus tot ce i se dă să facă sub ordinul unei căpetenii până ce ajunge la ziua eliberării sau la grad de căpetenie peste cete de ostași.

Nu ieșiți, tată, din rând, că voiesc să vă fac căpetenii mari și mici, și voiesc să lucrați și voi peste zece, peste o sută, peste o mie și peste zeci de mii, ca să plinesc cu voi cântarea marșului cel triumfător al răscumpărării făpturii Mele. Fiți cu inima curată și nu vă murdăriți nici pe mâini, nici pe picioare, nici pe față. Fiți cu veghe peste voi și, dacă puteți birui, îndreptați-i pe toți cei din casa voastră, și dacă nu sunteți ascultați, nu vă aplecați spre ei și spre trăirea lor fără Dumnezeu și fără lucrarea lui Dumnezeu din care sunteți voi născuți. Nu folosiți mila cea care păgubește sufletele voastre de strălucirea pe care voiesc s-o aduc vouă, și faceți ce a făcut Iov, rugându-vă pentru cei ce nu ascultă de Domnul și de legea cea curată cu care am venit la voi ca s-o așez cu voi peste făptura Mea cea credincioasă. Faceți ca Iov, dar nu altfel, tată, și stați neamestețați cu inima și cu iubirea, și Eu vă voi elibera pe voi, așa cum l-am eliberat pe Lot. Dacă numai unul din casă ar fi să trăiască așa cum cere vremea de acum, Eu Îmi voi îndrepta scăparea spre el, măi copii.

Nu vă supărați că vă cer să fiți sfinți, căci sfântă este lucrarea care vă hrănește pe voi. Nu vă potriviți cu nimic cu acest veac. Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, beau și mănâncă, dar voi fiți ca Noe în mijlocul necredinței, și fiți ca Lot, și fiți ca Iov, dar fiți cu Mine, fiilor, căci Eu sunt cu voi dacă iubiți cuvântul Meu între voi.

Nu vă împotriviți cuvântului rostit, că iarăși se lucrează prin cuvânt. De aceea v-am spus să fiți atenți ce cuvinte roștiți, căci iarăși se lucrează prin cuvânt, iar cel ce este purtător

de Dumnezeu și de tainele lui Dumnezeu, acela rostește cuvânt de bine sau de rău și se împlinește cuvântul, căci iarăși lucrează Domnul prin cuvânt, și lucrează prin poporul Său, care are de la Domnul darul proorociei, prin cuvânt. Nu pronunțați cu ușurință cuvânt, și lucrați numai cu cuvinte bune și sfinte și după legea cea sfântă, căci numai ea va mai rămâne în fața slavei Mele. Toate se vor topi de fața slavei Mele, dar sfințenia și fiii ei vor lua slavă din slava Mea și vor rămâne înaintea Mea.

Domnul vă roagă să fiți sfinți în toată purtarea voastră. Nu vă despărțiți de fructul vieții pe care l-am coborât din iubire ca să vă dau și să aveți viață cu Mine, că după cum lucrează cu Mine slujitorii care au luat bisericile de azi, n-ați mai fi ajuns voi în fața slavei sfințeniei Mele, căci a venit vremea când orbul cade în adânc, sprijinit de călăuză oarbă, care știe, dar nu se călăuzește după cum îi cere Dumnezeu.

Verginica a venit cu Domnul ca să vă spună să nu ieșiți din rând, iar Eu îi dau rând ca să grăiască.

— **P**ace vouă, copiii mei, și nu ieșiți din rând! Nu vă jucați de-a cuvintele, nu fiți pripiți la gândire sau la hotărâre, nu hotărâți singuri asupra voastră, că nu voi sunteți vouă Dumnezeu, ci Domnul este Dumnezeuul vostru. Nu vă descurajați. Luptați, și nu descurajați, dar luptați. Luptați să fiți așa cum vi se cere să fiți în vremea aceasta, dar nu vă alegeți, nu vă deosebiți, nu ieșiți din rând, ci înrolați-vă cu toată inima, cu toată împlinirea, fără cârtire și fără șovăire, căci vouă vi se cere atât cât vi s-a dat. Luptați-vă plângând și priveghind bine, să nu călcați așezările în care trebuie să fie poporul Domnului. Fiți statornici în dragostea voastră și fiți pretențioși cu voi înșivă pentru calea Domnului. Inimile voastre să nu vă fie lipite de nimic străin de Dumnezeu, și Domnul să vă fie vouă iubire și bogăție și slavă, că vine vremea de mare strâmtorare peste lume, și voi trebuie să fiți învățați de Dumnezeu prin vremea grea și trebuie să fiți hrăniți cu cuvântul Domnului mai mult decât cu oricare hrană, că hrana se împrăstiează, și pământul nu-și mai desface sânul pentru lume, iar voi trebuie să fiți deprinși să înfrunțați strâmtorarea și să răzbateți prin înfrânare, și Domnul vă va face pe voi biruitori peste vremea de strâmtorare. Eu știu de ce vă cere Domnul sfințenia vieții și a hranei și a faptei și a trăirii sfinte; știu, fiilor, și veți ști și voi, și vă veți aminti că Domnul v-a învățat și v-a voit binele și scăparea.

Îmi pare rău după copiii voștri care nu voiesc să fie numai pentru Domnul, dar voi fiți tari pe calea sfințeniei și faceți-vă datoria cât de cât, atâta vreme cât mai aveți copiii sub acoperământul vostru, dar nu le dați întâietate peste voi, peste viața voastră, peste credința voastră, peste veghea voastră cea bună. Nu dați tainele Domnului pe mâinile lor, și lucrați cu înțelepciune, ca să nu așezați peste ei taine grele de purtat, că ei nu iubesc sfințenia așa cum o cere Domnul acum de la poporul Său. Dar voi stați cu Domnul și cu țaria lucrărilor Domnului, ca să se bucure de voi și cei care nu mai vor acum cu Dumnezeu, căci iată, așa este vremea, că și în poporul meu sunt familii cu doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi. Domnul știe și vede și cercetează deosebit, și nu cercetează ca omul. Domnul cercetează deosebit orice faptă, orice stare, orice încurcătură sau descurcătură, că una este să-ți fie copilul dus la casa lui, și alta este să-l ai încă sub acoperământul tău. Domnul Se uită la toate câte sunt de cercetat și de lucrat peste fiecare, dar să-L lăsăm pe Domnul să facă aceasta, iar noi să veghem fiecare asupra noastră și, pe cât se poate, peste

cei aproape, căci cei aproape dacă nu ascultă de învățatura pe care o coboară cerul peste poporul său, asta nu înseamnă să piară și cel ce are pe Domnul de Stăpân.

Dar iată, după atâta vreme de lucrare cerească, copiii cei mici ai acestui popor dau să intre în vremea neștiinței. O, nu e greu de înțeles, de vreme ce atâția ani copilul de creștin trece prin mâna învățaturii acestui veac, care-i înghite înțelepciunea și frica lui de Dumnezeu și își lasă copilul trup mort și îl trage spre moarte. Copilul care nu-și dă seama ca să se tragă spre scăpare, n-ai tu ce să-i mai faci acum, dar nici nu trebuie să-l ridici împotriva stărnindu-i mintea cu cele pe care el nu le poate iubi, și roagă-te Domnului, Care are putere să-l lumineze sau să-ți elibereze ție calea și pașii și lucrarea ta cu Dumnezeu. Stai tu cu Dumnezeu, și când va vedea cel care n-a crezut, când va vedea pe Cel Căruia Îi slujești tu, se va rușina și va sta aplecat și îți va cere scăpare și îți va cere iertare și te va ruga să-l primești.

Căutați să-i faceți pe copii să nu hulească lucrarea lui Dumnezeu, să nu o ducă la străinii cei răi și cei necredincioși și să nu se ridice împotriva Domnului, cu mintea lor cea slabă. O, dacă i-ar fi plăcut poporului meu să ducă viață de monah, să aibă inimă de monah așa cum toată vremea l-a îndemnat Dumnezeu, nu s-ar mai fi născut atâția copii veniți din pofta cea trupestă și n-ar mai fi avut creștinul atâtea piedici, că iată, cele dintâi piedici vedeți și voi de unde vin, din ce pricină vin în calea sfințeniei care se cere acum. Dar să luptăm să luăm tot ce am pierdut, să luăm de la Domnul, prin sfințenie și prin ascultare de Dumnezeu, măi copii. Să nu ne tragem în lături, să nu descurajăm, și Domnul va pregăti tot binele și toată scăparea.

Am venit la voi ca să vă aduc îndemnul meu. Nu ieșiți din rând, fiilor! Păstorii mei să fie cu veghea blândă, cu veghe pașnică, dar să dea întâietate și cuvântului care iese de la Domnul prin această lucrare, că nu voiește Domnul să cadă cineva dintre cei care cred lui Dumnezeu. Păstorii mei, aveți grijă să întăriți pe cei ce stau așezați pe cărare, pe cei care n-au hulit hrana Domnului. Pe aceia să-i întăriți și să-i încălziți și să-i ajutați să nu-i înțepe spinii care le ies în cale sau care sunt de o parte și de alta pe calea strâmtorării spre cerul cel care va fi. Îndemnați-vă unii pe alții spre veghe, dar calea este abruptă, și fiți cu blândețe, ca nu cumva să alunece careva înapoi. Sprijiniți pasul cel harnic la urcare, iar pe cel moale la pas sprijiniți-l și mai mult. Oile să ajute și ele pe păstori și să primească pe trimișii Domnului, și să lucrați cu toții prin cuvântul Domnului care însoțește pe poporul cel ce urcă spre cele ce vor rămâne.

Fiți ca la începutul cel dintâi, și iarăși zic, în numele Domnului vă spun vouă: întoarceți-vă pic cu pic spre starea cea din început când cerul și pământul lucrau împreună, învăluind în legea sfințeniei făptura cea dintâi.

Mama Gigi vă întărește pe voi, dar stați pe cărare, copiii mei cu care am grăit acum. Nu slăbiți, și întăriți-vă în sfințenie, și ea vă va face liberi, și ea va zdrobi piedicile toate și neputințele toate.

Pace vouă! Precum Domnul lasă pace peste poporul Său, și eu lucrez tot așa. Bindecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh să vă întărească inima și credința și lucrarea voastră cu Dumnezeu. Pace și unire sfântă să vă lege unii de alții, pentru ca să Se bizuie Domnul pe voi atunci când Își va arăta văzut slava Sa cea din voi. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 1993

*Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului**Taina Evangheliei celei noi.*

Eu sunt. Pace vouă! Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, și am deschis cerurile și vin mereu și săvârșesc ceea ce este scris pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul, măi copii ai lucrului Cuvântului. Bucurați-vă că numele vostru este scris în această lucrare a zilelor de dinaintea arătării Mele peste pământ, dar bucurați-vă așteptând și împlinind lucrul slavei în care sunteți așezați. Bucurați-vă și răscumpărați vremea, iubiții Mei, că vremea este să încep să judec și să Mă războiesc întru dreptate, căci adevăr și credință stă scris pe numele Meu, și nimeni nu înțelege numele Meu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu. Numele Meu și cuvântul Meu este sabie ascuțită, și Eu vin să lovesc cu ea pe cei ce nu înțeleg numele Meu, pe cei păgâni cu credința și cu viața, și vin să stau la cârmă cu cuvântul Meu, căci acesta este toiagul cu care voi sta păstorind și împărășind peste împărați și peste domni și peste înțelepți, și cu acest toiag voi răpune Eu pe viteji și pe căpetenii și pe împărați și voi zdrobi proorocia mincinoasă de la toți cei care au purtat semnele fiarei închinându-se chipului ei. Eu sunt, și cu voi sunt, și vă însoțesc cu numele Meu, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, căci fiara nu mai are pace, nu mai are astâmpăr, dar toți slujitorii ei vor fi dați spre mâncare păsărilor, după cum este cuvântul lui Dumnezeu. Întăriți-vă ca niște viteji, ca niște fii ai Cuvântului lui Dumnezeu, măi copii, că pentru voi nu mai este altă lucrare. Aceasta este lucrarea pe care o aveți coborâtă de la Mine, și cu Mine la voi.

Pace și binecuvântare peste ieslea cuvântului lui Dumnezeu, peste tronul lui Dumnezeu, care este în mijloc! Și cine va fi să nu priceapă aceasta în zilele pe care le pregătim să vină? O, iată pregătirea cu care am venit să-l învăț pe poporul acestei lucrări! De patruzeci de ani stau în mijlocul lui și îl învăț, și iată, puterea poporului Meu tot la pământ stă, că nu vrea poporul Meu să se îmbrace cu acest veșmânt al puterii care stă cu Mine în sfat peste acest popor de atâta vreme.

O, voi, cei tocmiți în grădina cuvântului Meu, învățați și trăiți în fiecare zi puterea care nu trebuie să cadă din mijlocul poporului Meu. Să nu moară, să nu fie nimicită puterea poporului Meu. Întunecimea e groasă; să nu se stingă făclia puterii lui Dumnezeu din fiii cei cu care am rămas, din rămășița cea pe care am supus-o sub puterea Mea. Fiți fii ai puterii, fiți puternicii cei care luptă în luptă cu fiara vremii, alături de Cel ce are nume minunat, căci nimeni nu înțelege numele Meu și nimeni nu înțelege această venire a Mea, și cu voi lucrez și pregătesc slava care se va vedea cu Mine la voi, și tot ochiul va înțelege în clipa aceea, în ziua aceea.

Așa spuneam poporului Meu: «*Creștine, vorbește de Mine pe cale!*». De ce, oare, spuneam Eu așa? De ce, tată? Spuneți voi poporului Meu, de ce-i spuneam Eu lui așa ceva? Ca să-l deprind setos și credincios și iar setos după Mine, căci scris este: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Iată întregimea lucrării și tâlcul lucrării care este cu voi. Hai să mai rostim o dată și să înțelegem mai mult ca până acum, că iată ce va să spună această taină minunată: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Fiecare cuvânt cuprins în această taină, are ca piatră cuvântul. Iată cum vine această taină, această piatră pe care am zidit Eu

această lucrare, această biserică din cer pe pământ, așa precum în cer, măi tată.

„*Cel ce crede în Mine*“. Și cum adică aceasta? Cel ce crede în Mine, acela ascultă cuvântul Meu și îl împlinește crezând în Mine și crezând prin cuvântul pe care-l ascultă. Și iată piatra: piatra este cuvântul prin care crezi.

„*Și la acela voi veni*“. Adică la acela vine cuvântul Meu, la acela care așteaptă cuvântul Meu, care așteaptă crezând.

„*Și voi face casă la el*“. Adică va locui în el cuvântul Meu, căci la cel credincios vin și fac casă; și iată, cuvântul este piatra casei.

„*Și voi cina cu el*“. Și ce voi cina? Cuvântul Meu îl voi cina împreună cu el în casa cuvântului Meu. În el voi cina dacă voi veni, dacă va crede acela.

„*Și Mă voi arăta lui*“, căci aceasta este plata celui ce primește pregătirea cărării pe care vine și Se arată Fiul cuvântului.

Apostolii cuvântului Meu care mergeau spre Emaus, cum mergeau aceia pe calea lor? Mergeau pe calea lor cu Mine, tată. Vedeți voi de ce spuneam Eu: «*Creștine, vorbește de Mine pe cale!*»? Dar vorbește cu toate mădularele tale de Mine. Vorbește cu inima, cu mintea, cu dorul, cu simțul, cu credința și cu arătarea ta alături de Mine. Acestea sunt mădulare duhovnicești, căci cu mădulare așa cum ai crezut tu că înseamnă mădulare, nu mai ajungi tu să înțelegi vorbirea Duhului Sfânt. Ucenicii Mei care călătoreau cu Mine spre Emaus vorbeau despre Mine, vorbeau de Mine, vorbeau cu inima, cu mintea, cu dorul, cu credința lor vorbeau de Mine pe cale, și am venit lângă ei și am intrat în cuvânt cu ei și am stat în casa lor și am cinat cu ei, și cinând, M-am arătat lor, căci nu este altfel făgăduința despre care cuvintez Eu astăzi cu voi, copii ai pietrei celei noi, care se despecetluiește întru tainele ei peste voi. Cei ce mergeau spre Emaus, vorbeau de Mine, de tot ce știau de Mine și de la Mine, de Scriptura cea despre Mine, și dacă am văzut așa, am venit la ei și le-am tâlcuit această Scriptură și le-am plătit cu bucurie pentru dragostea lor, pentru cuvântul lor pe care-l foloseau pe calea lor.

O, poporule iubit, cum n-ai priceput tu această Scriptură spusă de Mine mai înainte de împlinirea ei, mai înainte ca să crezi împlinindu-se, și să rămâi crezând apoi, căci pe calea spre Emaus am împlinit Eu această Scriptură, cuvânt cu cuvânt am împlinit-o, ca să ai tu cunoștința auzind, și să crezi în Scripturi, căci dacă este rostit cuvântul, nu se poate în Domnul să nu se îplinească el. Și ce faci tu cu atâtea cuvinte rostite peste tine? Ce faci când stai în fața împlinirilor lor? Ce faci? Că urmează împlinirea lor, urmează să ți se deschidă ochii care sunt ținuți acum să vadă. Și de ce sunt ținuți? Ar fi fost să fie ținuți să vadă pentru bucuria împlinirii celor nădăjduite prin credința ta vie și neclintită în lucrarea cuvântului Meu care a fost cu tine, și după care urma să Mă arăt ție și să cinez cu tine dacă ai fi avut statornicie pe cale cu Mine. Urmează să stau la masă și să frâng pâinea și să ți se deschidă ochii ca să cunoști ce a fost lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău, dar așează-te la masă, tată, așează-te după cum cere rânduiala mesei și îmbracă-te după cum cere ținuta pentru cina frângerii peceții tainei ținută ascunsă de ochii tăi. Primește-Mă să Mă ating și să-ți ung ochii ca să vezi venirea Mea, ca să nu vin pe neștire la tine, tată. Tu trebuie să vezi, nu trebuie să fii luat pe neștire. Scoală-te și trezește-te bine și te spală pe față și te spală în urechi și ia pe tine veșmântul dimineții celei noi și stai să auzi bătând și să deschizi, și să vezi ca să deschizi, să vezi bine, tată, că fii atent, să nu vină

altcineva înaintea Mea; fii atent, că e vremea cu pâclă. Dă-i voie dimineții să se arate, că la lumină vezi cine este. Cine vine în vremea dimineții, acela vine în vremea luminii tale, și vezi, și îl primești deschizându-i, dar cel ce vine în vreme de întuneric, acela vine ca furul și te leagă pe întuneric și îți su-pune casa și ți-o ia pradă. Ai grijă! Priveghează, creștine! Cel ce priveghează ca să se arate zorile, acela depărtează pe tâl-harii și pe furii care dau să vină înaintea Mea, și în numele Meu dau să vină. Cel ce nu priveghează, acela este luat pe neștire, dormind și neașteptând. Așa este creștinul care nu așteaptă împlinind pregătirea zorilor cerești înăuntrul său, în casa sa și la masa sa. Este scris: «*Cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată*». Noaptea este necredința, tată, și beția este fapta păcătoasă a nopții, a necredinței, a nepăsării de suflet, măi copii, dar voi fiți fii ai zilei, fii ai credinței în cuvântul lui Dumnezeu, care vine mereu la voi ca să vă învețe să privegheați, ca să vă ajute să vedeți pe Cel ce vine.

Eu sunt ziua cea care vine la voi cu zorile ei cele de bucurie. Eu sunt mereu Domnul zilei voastre, iar voi sunteți fiii zilei dacă aveți credință în Mine. Cei dinspre Emaus au văzut ziua Mea de bucurie cu ei, căci Eu eram ziua cea din vremea serii. Se făcuse seară, mergând cu ei, și ei M-au rugat să nu plec noaptea, străin cum eram pe acolo. Eram străin în ochii lor ținuți să vadă. Eu i-am iubit și i-am ascultat. M-au iubit și ei pentru cuvintele minunate cu care i-am însoțit, și M-au luat să-Mi dea adăpost și să-Mi dea să mănânc cu ei, și iată, numaidecât li s-au deschis ochii când Eu am luat și am frânt pâinea, când am frânt pecetea, tată. Iată ce înseamnă puterea și lumina care vine de la taina frângerii pâinii, taină pe care am lăsat-o Eu întru amintirea Mea peste ai Mei și între ai Mei, căci prin această veșnică taină pe care am lăsat-o Eu peste cei adevărați, rup mereu pecetea și vin, așa cum am venit la cei cu care am cinat în Emaus și care M-au cunoscut în vremea frângerii pâinii. Iată cum se face cuvântul Meu pâine spre hrană, dar pâine cerească, tată, căci scris este: omul se hrănește cu orice cuvânt din Dumnezeu, nu numai cu pâine, dar cuvântul, iată, se face pâine spre hrană, pâine din cer, nu de pe pământ.

Creștinii Mei se adunau mereu, se adună și azi, dar puțin de tot vorbesc de Mine pe calea lor unul cu altul, la întâlnirile lor unii cu alții, și vorbesc pământește și nu vorbesc cerește creștinii poporului Meu. Vorbesc unii de alții, vorbesc despre ei și despre toate câte-i robesc pe ei, dar nu se potrivește vorbirea lor cu a Mea. N-are cine să-i învețe mereu și să le aducă mereu aminte de cuvântul care spune așa: «*Dacă vorbește cineva, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu*», să fie așa cum învață învățătura Scripturii, tată, căci Duhul Sfânt a vorbit prin apostolii Mei, și a vorbit minunat, prea minunat a vorbit, ca să luați seama mereu la această învățătură a Duhului Sfânt. Și dacă atunci Eu am lucrat prin ei, învățând așa de minunat pe fiii bisericii Mele, acum și mai minunat lucrez și învăț, dar iată, nu sunt cunoscut de fiii poporului Meu. Creștinii vorbesc de pâine când se întâlnesc. Se îngrijesc ce să facă să aibă pâine, să aibă mâncare din care trebuie să se mănânce acum. O, numai atâta au învățat ei din cuvintele minunate cu care ploua Domnul peste ei mereu!

O, copii ai Ierusalimului care a venit cu Mine la voi! Altfel este taina Ierusalimului care vine din cer; alta, și altfel este, față de cum și de cât ați priceput-o voi; și este cerească și nu este pământească. Învățați-vă s-o înțelegeți precum în cer, ca să se îplinească precum în cer așa și pe pământ.

Învățați-vă cum să vă fie trecerea spre Ierusalimul cel din cer coborât.

Ce fel de pâine am mâncat Eu în casa celor din Emaus? O, pâinea aceea a avut harul și puterea și minunea de a deschide ochii cei ținuți ca să vadă, și am frânt pâinea spre mâncare și am făcut-o din cer și le-am lăsat-o pe masă, și Eu, împlinind peste ei despecetluirea tainelor cerești, M-am lăsat nevăzut și am lăsat bucuria Mea peste ei, am lăsat peste ei împărăția Mea și pâinea cea din cer, căci pâinea pe care am lăsat-o Eu pe masa lor, pâinea aceasta sunt Eu, ușor purtat de ai Mei. Așa sunt Eu pentru cei ce cred, sunt Cel văzut cu credința Duhului Sfânt din creștin. Așa sunt Eu întru ai Mei până la serbarea cea mare, cea întinsă peste tot, serbarea Paștelui cel nou, întru împărăția cea nouă, care se întocmește și se pregătește în zilele acestea, și din care Paști voi lua și voi rupe și voi împărți și voi da la toți cei care au știut să creadă în întoarcerea Mea, și li se vor desface pecetea ochilor lor și vor vedea slava Celui tainic, Care a fost peste cina lor, ascuns înăuntrul pâinii cea cu față ascunsă.

Mare taină și mare putere cerească este ascunsă în cuvântul pe care l-am lăsat Eu în mijlocul poporului Meu când am spus creștinului să vorbească de Mine pe cale. Iată ce au însemnat acele cuvinte întru care se cuprinde toată taina Evangheliei celei vii, toată taina lucrării care s-a așezat peste acest popor. Cel care vorbește despre Mine și despre lucrările Mele cele din cer lucrate, acela ajunge să trăiască întru Mine, și Eu, întru acela; acela ajunge să Mă cunoască întru frângerrea pâinii celei tainice.

Este scris cuvânt ceresc, și adevărat este cuvântul acesta care spune: «*Cel ce săvârșește păcatul, acela nu este din Dumnezeu*», acela nu Mă cunoaște întru frângerrea pâinii, acela își lucrează osândă și nu cunoștința vieții și nu mântuire. Cel ce rămâne întru Mine, nu păcătuiește, iar cel care păcătuiește, acela nu M-a văzut și nu M-a cunoscut încă; din acela nu iese nimic bun. Cel care lucrează păcat, acela este de la diavolul, care păcătuiește din început.

Iată de ce nu se cunoaște că merge omul la biserică, pentru că omul nu înțelege, nu are cunoaștere; nu înțelege ce va să spună cuvântul bisericii sau slujitor al bisericii. Nu înțelege nimic omul, că nu are călăuză cu ochi buni și cu trup bun, și iată, dacă ochiul este rău, și trupul este tot rău. Dacă cel ce slujește biserica este rău și în păcate, atunci și trupul bisericii este tot rău. Alceva înseamnă slujitor pentru biserică, dar lumea nu înțelege numele Meu.

Când Eu am luat și am binecuvântat și am frânt pâinea, am dat-o împărțind-o ucenicilor Mei și le-am spus: «*Faceți și voi ca Mine, faceți spre pomenirea Mea*». I-am făcut asemenea Mie și le-am spus să facă și ei ce am făcut Eu, dar am avut grijă să-i învăț să nu se ridice cu mintea și le-am deslușit și le-am adăugat cuvânt spunându-le despre împărății pământului care împărătesc peste oameni și care se fălesc că stăpânesc făcând bine oamenilor dacă împărătesc peste ei. Le-am spus că nu știu împărății ce înseamnă să împărătești, și așa le-am spus: «*Între voi să nu fie tot așa; și cel care vrea să împărătească, acela să fie ca o slugă care slujește la masă*», acela să țină în cinste pe cei ce stau la masă. Și le-am spus: «*Iată, Eu sunt ca o slugă între voi, sunt ca unul dintre voi, și așa să faceți și voi unul altuia*». Și unde se mai vede astăzi biserică cu slujitori de felul acesta? O, este ca în lume în biserică, și slujitorul împărătește și ia cheile împărăției și sugere vloga bisericii, și puterea bisericii este culcată la pământ, și Eu nu pot să stau la masă cu păcatul și cu slava deșartă. Eu

Mă scol și scutur praful acolo unde nu sunt cunoscut, și Mă duc spre neamuri și chem săracii și le pun masa și le dau înmulțind-o prin cuvântul Meu. Eu prin cuvânt am înmulțit pâinea, dar aceea a fost pâine cerească, tată. Așa vreau Eu, vreau să las această taină minunată peste poporul Meu, că Mă doare și Mă ustură rana pe care Mi-o face poporul Meu când văd pe creștin cât se zbate, cât se gândește, cât se îngrijește de mult și cât timp își pierde dacă am venit și i-am spus cum să mănânce și cum să asculte ca să ajungă apoi să primească hrană îngerească după ce nu va mai fi să fie hrana pământescă. Mă ustură și Mă doare rău, copilul Meu, că nu vrei și tu să înveți lucrarea cuvântului Meu. Dar n-am spus Eu: «*Faceți și voi ce fac Eu*»? Am spus, dar nu se vede înțeles cesc de la cuvântul Meu.

Caută, tată, să vorbești de Mine pe cale. Vorbește, tată, nu sta mut și nu te fă surd, că dacă nu faci rod întru Mine, ocupi locul degeaba, și vine altul, care dorește rodind, și se sădește în locul sterp, și se ocupă locul cel sterp, și înviază locul cel sterp.

O, Verginico, hai, tată! Tu ai de vorbit cu poporul tău, să știi că ai. Ai multe de spus. Vorbește-le pe cale și vindecă-i de duhul cel mut și surd și pune apă la rădăcină, la tulpină, la frunze, și pune apă la flori, Verginico, că dacă nu pui rădăcinii și tulpinii, se usucă frunzele, dar se usucă florile, tată.

Nu e vremea să taci, tată. Învață poporul să vorbească pe cale, de Mine și de tine, și să venim la el și să facem casă la el și să cinăm cu el și să Ne arătăm, Verginico. Scoală-te și udă, tată! Scoală-te, că e secetă peste semănătură! Scoală, și udă, și lucrează, Verginico! Tu în Mine, și Eu în tine, tată, și hai să lucrăm, că via e pe sfârșite.

— **M**ă scol, Doamne, dar eu sunt sculată, și mereu sunt hotărâtă pentru lucrul Tău și al meu, dar alta e durerea mea, și Tu o știi, dar ajută-mă Tu să pot da la o parte ceea ce lovește lucrarea mea care așteaptă să lucreze. Duhul mut și surd care este găsit în calea lucrării mele, acela mă face să nu fiu auzită și primită și adăpostită cu cuvântul învățării și al lucrării cerești. Poruncește Tu, cu cuvântul Tău puternic, să iasă din calea mea acest duh stricător de lumină, stricător de părtășie cerească cu ogorul nostru cel însetat. Tu în mine, și eu în Tine și să poruncim piedicilor să se desfacă și să cadă și să meargă pe cale cu noi duhul acestui popor.

Mama Gigi poruncește duhului mut și surd să iasă cu înfățișarea lui de orice fel, să iasă din lucrarea lui Dumnezeu care-și are lucrul pe pământ! Mama Gigi lucrează cu cuvântul peste ieslea cuvântului.

Pace vouă și deșteptare vouă, copii străjeri ai ieslei cuvântului! Dar ce străjuți voi aici, mări fiilor? Străjuți să nu vină hoții și furii și răufăcătorii? Străjuți să nu vi se prade bogăția cerească? O, fiilor, altceva este numirea voastră de străjeri peste această grădină. Voi stați de strajă în calea venirii cuvântului ceresc, mări copii; stați ca să întâmpinați și să primiți cuvântul ca să vină la voi și să facă la voi casă și să cineze cu voi și să se arate împlinindu-se, și să Se arate Cuvântul, căci Domnul este Cuvântul. De aceea aici la voi nu trebuie să amuțescă Domnul Cuvântul, dar nu trebuie să se astupe urechea voastră în fața cuvântului care vorbește înspre voi și între voi de la unul la altul, din nor în nor.

S-a coborât astăzi la voi o lecție minunată și cerească, dar lecțiile care se aștern peste voi trebuie să aibă viață văzută peste voi, viață fără de moarte peste voi. Viața acestor lecții să fie fără de moarte, iar lucrarea lor să ia viață în viața voastră, în trăirea voastră. Am venit să pun apă mai întâi în gră-

dina începutului cel nou, să pun apă peste frunzulițe și peste flori. Voi sunteți cei mai mititei ai mei, sunteți frunzulițe și flori. Dar am alăturați cu voi pe cei ce sunt rădăcină și tulpină și ramuri și care dau să se usuce fără să țină seama de frunzulițe și de flori și de fructul care este în pârgă și care trebuie să ajungă la coacerea cea întreagă.

Iată ce v-a spus Domnul în lecția cea de azi: v-a spus care este piatra lucrării care este cu voi, începând de la mine până la voi. Cuvântul este piatra de temelie a oricărei împliniri prin această lucrare.

O, ce mult am de stat în sfat cu voi, cei din grădina mea! Ce mult am de stat în această grădină! Și cum să stau dacă statul meu este cuvântul rostit? Iată, voi sta cu voi în sfat, în curând voi sta. Voi sta și vă voi uda pe voi, și voi uda rădăcinile și tulpinile și ramurile și, iarăși, voi uda frunzulițele și florile, și fructul îl voi uda, și voi grăbi coacerea deplină a fructului și voi culege fructul deosebit, ca să nu mai sufere de lipsa apei, căci fructul deplin copt are apă din de ajuns, are tot ce trebuie, și stă pe masa nunții gata pregătit. O, de ați înțelege vorbirea mea între voi! De ați înțelege voi ce vreau să spun atunci când trec cu vorba mea printre voi! Dar nici voi nu înțelegeți cu toții că sunteți fii ai cuvântului rostit prin voi. Nici în voi nu arde în toți focul care a ars înăuntrul celor care călătoreau cu Domnul spre Emaus. Am spus cândva că dacă voi vedea că trebuie, vă voi mai naște o dată, că eu nu pot să țin în grădina mea butuci fără sevă. Eu am nevoie aici de coarde de viță vie cu rod copt și împlinit, în care locuiește sfințenia și viața lui Iisus Hristos și sărbătoarea Paștelui cu Hristos. Via când o îngrijești îi rupi ramurile cele care sug apa rodului, și îi dai drumul la creștere și la putere.

Fiecare din voi să căutați să purtați rod, iar rodul aceste vițe cerești este cuvântul și este fapta împlinită a cuvântului, este cuvântul văzut.

Cei cu care a cinat Domnul în Emaus, au cunoscut pe Domnul, Care li S-a arătat în frângerea pâinii. Și ce au făcut ei apoi? S-au sculat și s-au dus iar la Ierusalim ca să le spună și apostolilor arătarea Domnului cu ei. Și pe când le spuneau lor, vorbind despre Domnul, iată iar bucurie cu arătare, căci Domnul iar S-a arătat între ei toți și le-a spus: «*Pace vouă!*». Așa și voi, iară și iară de Domnul să vorbiți și să vă bucurați și să vă fie dor, și să ardă inima în toți deopotrivă, așa cum ardea inima în cei ce călătoreau spre Emaus când Domnul în chip de călător pe cale le tâlcuia Scripturile. Inima le ardea, dar ochii erau ținuți ca să nu-L cunoască pe Domnul. Și pentru dorul care ardea după Domnul, iată, Domnul S-a arătat lor.

Căutați să vorbiți cu această Scriptură așa cum a vorbit Domnul astăzi cu ea, și din ea cu voi. Căutați să înțelegeți puterea lui Dumnezeu, Care a înmulțit pâinea, săturând mulțimile care părăseau ale lor și umblau după Domnul ascultându-I cuvântul. Vine vremea să fie nevoie de putere de cuvânt la voi. Vine vremea să se slăvească această lucrare de cuvânt. Cerul e plin de sfinți care au lăsat totul și au ieșit din viața lor și au luat viața cea cerească pe pământ și au ajuns îngeri în trup, și așa au mâncat hrană îngerească. Fiți pe calea desăvârșirii și fiți desăvârșiți pe calea aceasta, că mult vi s-a dat și mult vi se cere vouă dacă ați fost în plan să vi se dea vouă.

Mama Gigi vă lasă întru Duhul Sfânt lucrând. Lucrați întru Duhul Domnului! Mama Gigi iar vine și iar lucrează, după cum v-a lăsat cuvânt de lucrat.

Pace vouă, și lucrare vouă, precum în cer așa și la voi, și fiți cerești, căci cerul e cu voi. Amin, amin, amin.

4/17 octombrie 1993

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului*

Biserica întreagă lucrează prin toate mădularele ei.

Mama Gigi se scoală la lucru și lucrează în grădină și udă grădina și o plivește și o deștelește pe la rădăcinile cele ce sunt și dau din ele viață dumnezeiască sub cer.

Mama Gigi aduce ploaie peste grădina cuvântului.

Cuvântul lui Dumnezeu locuiește în această grădină. Al Domnului este acest petecuş de pământ, acest staul mititel și curat; curat, așa cum voiește Domnul să arate pământul. Dar oamenii au uitat pe Cel ce a făcut cerul și pământul, și de aceea au luat sub stăpânire pământul. L-au luat și l-au murdărit și l-au umplut de spini și de pălămidă, l-au umplut de necredință, măi copii ai Domnului.

Iată, vine Domnul, și nu este credință pe pământ. Dar iată, pământul credinței a răsărit la voi, și are Domnul credință pe pământ, și are loc ca să calce piciorul Său pe acest pământ.

O, copii ai Ierusalimului cel din cer venit la voi! Am venit să glăsuiesc cu voi. Îmi spune Domnul să lucrez peste voi, și îmi spune să lucrez peste poporul acestei lucrări de nou Ierusalim între oameni. Oamenii nu știu ce va să zică acest nume nou. De unde să știe omul de azi? Omul de azi nu mai are nici un fel de călăuză, nici un fel de pășune, căci pământul s-a umplut și s-a acoperit de spini și de pălămidă, măi copii ai sânului meu ceresc. Așa vorbesc cu voi, ca o mamă care-și iubește nemărginit copiii, ca o mamă iubită și prețuită de copii, și ascultată și așteptată de copii. Ca o călăuză cerească vin la voi; ca Domnul, Care apărea venind spre ai Săi care pescuiau pentru hrană. Venea Domnul și Se suia cu ei în corabie și hrănea sufletele lor cu hrana cuvântului și a împlinirii cuvântului. Așa vin eu la voi. Vin și las cuvânt, și împlinesc acest cuvânt lăsat, căci nu lucru de prooroc, ci mai mult decât atât lucrez eu cu voi în grădina cuvântului, care iarăși a venit pe pământ, după cum era scris cuvântul acesta. Am venit, că multe sunt de întărit și de îndreptat și de lucrat peste acest pământ în care-și are Domnul așternut și Betanie pentru Duhul Sfânt, cu Care a coborât Domnul la voi.

O, dacă aş putea mereu să las cuvânt peste voi! O, mult am de stat eu în această grădină. Eu stau, dar să lucrez dacă stau, și să nu stau fără de lucru. Eu vreau să fiți copii fără de vină. Vreau să nu vă apese nici o vină pentru nelucrarea mea între voi, dar asta nu este veghea mea, asta este veghea voastră.

Voi trebuie să fiți fiecare vase în care să locuiască și să lucreze Domnul. În trupul bisericii de la voi trebuie să trăiască lucrând toate mădularele lui Hristos; să fie apostolie lucrând, să fie proorocie lucrând, să fie învățătură și tămăduire și talmăciri de taine lucrând, dar nici un mădular să nu fie fără de lucrare. Nici un mădular să nu-și dea dreptul întâietății sale la lucru, să nu-l dea altui mădular, și fiecare să lucreze după cum îi este ordinea la lucru în trup, și fiți atenți, că trupul lui Iisus Hristos este ceresc. Fiți atenți, că sunt și trupuri pământeste, și trupuri cerești. Fiți bine atenți, ca să înțelegeți cum este slava celor cerești și cum este slava celor pământeste. Eu am lucrat și de pe pământ între voi, dar voi nu știți, nu înțelegeți cum vine ca să împlinești și ca să vezi cine lucrează cu voi.

Dați curs râului vieții. În curând nu va mai rămâne nici proorocie, nici Scriptură neîmplinită, și ce veți face voi, care sunteți așteptați de toate oștirile cerești care sunt din cer și de

pe pământ unite în cer așteptând? Ce faceți voi? Mă uit la voi, mă uit la lucrul vostru și voiesc să vă întrebați și voi tot așa, și să spuneți unul altuia întrebând: „*Ce facem noi, fraților? Ce lucrăm, cum lucrăm și ce se vede în urma lucrului nostru cu Domnul?*”; sau să mă întrebați pe mine ce faceți, și eu vă spun. Eu văd înăuntru, eu văd din cer peste voi și în voi; văd mereu, că n-am alt lucru. Acesta este lucrul ce-l am de lucrat, și cu acest lucru trebuie să lucrez și peste turma poporului meu, și să lucrez peste România, și ea să lucreze peste popoare. Ori poate dați să ziceți că Domnul întârzie cu împlinirea? Dar ce să îplinească Domnul fără de mădularele Sale? Ce poate face inima fără trup, sau mintea fără lucrarea ei?

Adâncă, și mai adâncă s-ar lăsa vorbirea mea în voi, dar multe greutăți apasă peste voi, și de la duhul poporului creștin, și de la fiecare creștin care stă fără rod față de această lucrare. Voi purtați acest popor spre cer, în fiecare zi îl purtați, și el e greu, greu de păcatul cârtirii, greu de necredință, și vin aceste duhuri în luptă cu voi și trage greu acest popor spre cer. Dar de aceea trebuie veghe la voi, și râuri defundate la voi, și cuvinte aerisite și lucrătoare de la voi, de la mine la voi spre viață.

Poporul meu nu vrea să lucreze ca voi. Mă uit și nu mai văd ceva bun, ceva de ajuns de bun ca să adaug ajutor vouă. Ar fi fost să adaug la lucrul vostru să vă ajut, să mă ajut cu poporul meu, dar el a întârziat pe cale. Toți ar voi să dăm de vârful biruinței, să dăm repede de vârf, dar nimeni nu este ca să vă ajute pe voi, ca să Se bizuie Domnul pe ei. Nimeni nu poate lăsa nimic pentru mine ca să lucreze pentru mine și să nu pregete lucrând.

Iată ce a ieșit după patruzeci de ani! Toți ar voi să vină Domnul cu bucuria pe pământ, dar zăduful zilei Domnului nu vrea să-l simtă nimeni. O, primăvara se face din multe flori, nu numai din una. Via se culege culegând.

O, pe cine să mai scol eu? Cine mai știe cum să se scoale la lucru cu Domnul? Creștinii mei cred că sunt treji. Dacă ar înțelege cerește cum trebuie să fie creștinul treaz, atunci și-ar vedea creștinul orbirea și lenevirea duhului și a înțelepciunii din cer, pe care nu o are.

O, copiii mei, mă uit, dar n-am ce să ridic la lucru lângă voi. Trebuie să lucrați voi. Moise avea popor mult și lucra cu Domnul peste el. Voi veți avea și mai mult, dar începeți lucrul acesta peste voi și între voi, căci lucrul vostru va fi să iasă în lături. Cine nu vrea să lucreze, acela va fi tăiat, după cum este scris. Dar nu numai că nu vrea creștinul să lucreze rodind, ba se mai lasă și greu peste lucrul lui Dumnezeu, care abia mai stă pe picioare înaintea poporului meu. Creștinii din lume au mai multă iubire și lucrare pentru cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă nu atârnă de fapte credința lor, și din ei voi lua și îi voi sădi în locul cel uscat de rod, și îi voi uda, și ei vor chema sub vița aceasta pe cei din sămânța lor, și se va naște seminție sfântă, din cuvântul lui Dumnezeu. Cine a avut de la începutul chemării râvnă și deschidere pentru lucrul cuvântului, aceia au și acum, dar cine a venit în lucrarea aceasta lăsându-se greu peste ea, tot așa stă și azi.

Cei așezați în grădina mea, lucrați, fiilor, și veți vedea curând de ce trebuie așa. Domnul nu voiește să nimicească de tot lumea și pământul care o ține. Pământul Îl cere pe Dumnezeu, și voi aveți menirea să semănați la cererea pământului. Fiți atenți cu acest așezământ sfânt. Aveți grijă de ordinea sfințeniei și nu faceți atingere aici cu părtășia duhului hulei sau al călcării sfințeniei care este așezată peste această iesle sfântă. Nu voi, ci Domnul este Stăpânul acestei grădini, iar

voi sunteți veghetorii sfințeniei ei. Nu fiți pripiți. Cele odată așezate nu se pot strămuta, dar se vor întări prin semnele lui Dumnezeu. Nici un fel de atingere cu cei ce hulesc! Să nu se încumete nimeni să aducă vreun pic de atingere cu duhul hulei, care lucrează nu din altă parte, ci dinăuntrul poporului creștin. Lumea n-are vină față de această lucrare. Cei ce n-au luat din hrana aceasta, din ungerea aceasta, n-au vină față de ea. Dar cei ce au stat la această masă furișați fără de haină, acelora li s-a vădit îmbrăcămintea cea străină și au început să dea cu unealta hulei, căci cu aceea au fost înveliți pe dedesubtul cămășii de creștin.

Iată, este libertate, dar creștinul a folosit-o ducându-se în lume, și va fi găsit acolo în vremea când va trece îngerul pierzării lumii. Nu dați curs duhului rău ca să bată înspre voi și să vă ațâțe la nedreptate. El nu lucrează dacă voi stați tari. El se teme de cei tari și nu se apropie să se lupte cu ei, căci cei tari au putere să calce pe grumazul și pe capul duhului rău.

Nu fiți necredincioși. Voi să fiți cei dintâi credincioși ai Domnului. Căutați cu lucrul împărăției Lui, căci celelalte, de trebuință, toate vi le adaugă Domnul prin îngerii cei pregătiți. El poruncește îngerilor Săi pentru voi, dar voi lucrați în via cea cerească și aveți grijă de ce a mai rămas, aveți grijă pentru lucrul vostru în vremea ridicării noroadelor către Dumnezeu.

Deprinde-te cu destoinicia cuvântului și ia această torță și luminează cu ea fața ta, și de la ea fața poporului creștin. Întărește-i și pe ceilalți la lucrul pentru cer, că n-am alții. Cei ce au fost n-au înțeles ca în cer și nici acum nu pot înțelege, dar să curgă deslușirea pildelor care au rămas încă pecetluite pentru inima cea rece a poporului Domnului.

Nicușor, deschide cartea și scoate din ea și nu pune capac acestei fântâni. Dacă tu zici că nu te pricepi, dă de la mine. Eu de aceea îți dau; îți dau ca să dai din cele ce-ți dau. O, câtă bogăție aveți! Dați-o la săraci și urmați-mi mie și nu va seca bogăția, și veți da mereu. Domnul a luat capacul; voi doar să scoateți apă și să puneți în cofițe și în ulcioare și în vase goale, și umpleți-le pe toate, că din această apă vie se va face vin ceresc, vin nou, Paști nou și om nou. Îndemnați-vă unul pe altul și scoateți apă din fântâna care curge la voi și adăpați oile. Căutați numai așa, și toate cele de trebuință vor fi cu voi.

Iată, am pe surioara mea amărâtă și lipsită de toate, de toate. Ea nu se îndură să lase totul pentru împărăția cea din cer. E slabă surioara mea, e mică surioara mea; nu are putere să-i lase pe cei răi. Vă dă mămica ajutor, ca să-i dați și ei. Faceți o cutiuță, și în ea puneți două, trei vase mici, și să i se ducă și ei de aici câte un pic de hrană, dar să ia bine seama cel ce merge cu hrana. Așa cum de hrana cea din cer nu știe nimeni și nu dă la nimeni decât ei, în strâmtorarea ei, tot așa și din această cutiuță, să ia numai ea, și dacă nu ia tot ce i se duce, să rămână în cutiuță și să se întoarcă în grădina de aici. Un picuț de pâine curată, de mămligă curată și de legumă curată pentru ea, căci inima ei este curată, dar este lovită de murdăria cea din jur, de lucrurile iadului, care o înconjoară pe ea și inima ei sărmană. O, mai bine decât ea nici un creștin n-a iubit sfințenia acestei grădini. Ea este mereu cu inima și cu iubirea ei aici, dar cei fără de lege, care se lăfăiesc în păcate sub acoperământul ei, îi leagă pașii cei trupești, dar ea iese din trup și zboară în grădina mea și spre puii mei din ea. Trupul rămâne la locul lui, iar inima zboară spre așternutul de aici. Legați-i o cutiuță subțirică la gât și la brâu. Așa cum zgârcitul își ține banii la brâu în chimir și doarme cu banii

lipiți de el, așa și ea, să-și lege la gât cele scrise de la Domnul și să le dea spre chivernisire copilului care este lăsat peste ea cu veghea cea bună.

O, surioara mea, dacă n-ai mai pune mâna pe ce nu-I place lui Dumnezeu, nici tovarășul tău nu te-ar mai ocări atâta. Nu e el vinovat, dar duhul rău îți face necaz dacă tu nu poți să iei mâna de pe tot ce nu este curat pentru cer și pentru tine. Dacă tu ai vrea să mă lași să-i curăț de buboai pe cei din casa ta! Dar nu mă lași. Ți-e milă, cum mi-a fost mie, și cu mila mea i-am pierdut pe toți. Mi-e milă de tine, și iată, vreau să-ți port de grijă cu cele curate. Dar ție când ți-e milă de mine ca să pun mâna pe tine și să te simt curată și neatinsă de cele străine de curățenia Duhului Sfânt?

O, lelica mea, ce multă veghe lucrez eu peste tine și cât de mult aștept să veghezi și tu pentru mine așa cum cere Dumnezeu azi! Învață, lelico, poporul, ca să știe el ce mult înseamnă sfințenia care trăiește neatinsă de stricăciune a lucrului din grădina mea. Aceasta este grădina pe care o cântam eu când eram cu voi, grădina raiului cel dulce, pe care o vesteam eu de pe atunci, căci așa cântam: „*Raiule-n porțița ta/ Multe suflete plângeau/ Că nu pot intra*“. E grădina sfințeniei, pe care a lucrat-o Dumnezeu în mijlocul acestei lucrări, după cum a vestit Domnul.

Emilian al lui mămica Gigi, ai grijă de această rugă-minte pentru surioara mea! Copiii mei de aici au griji multe, dar ai tu grijă să mergi cu cutiuța cea cu mâncare din grădina mea, și să-i dai din două cutiuțe de acum, că va veni și ziua când vor cădea aceste legături și piedici.

Copiii mei, fiți treji, fiți în așteptare, fiți ca puii care așteaptă să audă cloncănitul mamei ca să le dea adunătură de hrană. Cloșca adună și apoi își strigă puii, și ei fug spre ea și iau din ciocul ei și se satură, și iar, și iar așteaptă.

Vom pregăti loc bun și sfânt pentru cea de a treia vestire a învierii ce va să urmeze de la Domnul. Vom pregăti arătarea tainelor Domnului, a lucrării Domnului, căci așa a zis Domnul: «*Dacă vestitorii tac, vor vesti pietrele și lemnele și fierul, și uneltele vor vesti*».

Pace duhurilor voastre! Pace și înțelepciune și bucurie de la mine peste voi! Proorocul David s-a sculat și a jucat de bucuria lucrărilor Domnului. Bucurați-vă și voi, și săltați cu inimioara și cu iubirea, ca să am bucurie în sfatul meu cu voi, ca să văd duhul vostru așteptând întoarcerea mea.

Binecuvântată să fie cântarea și rugăciunea și strigarea sunetului de toacă și de clopot, și rușinată să fie împotrivirea duhului rău, iar voi să aveți peste voi trezirea cea vie, întru veghea cea vie. Pace duhurilor voastre și duhului meu întru duhurile voastre, copii ai lui mama Gigi!

Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

11/24 octombrie 1993

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Statornicia cu Dumnezeu. Cel ce iubește sfatul, îl ia de pretutindenii, ca pe un bun sfetnic. Domnul povățuiește casele de creștini.

Dumnezeu Cuvântul lucrează peste ieslea cuvântului.

Eu sunt, copiii Mei. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, dar nimeni nu înțelege numele Meu. Acesta este numele Meu întru cea de a doua venire a Mea pe pământ. Și de ce așa? Așa, pentru că și la începutul cel ce se numește început, tot Cuvântul lui Dumnezeu a fost numele Meu. La

început era Cuvântul, și la Dumnezeu era, căci Cuvântul era Dumnezeu, și fără de Cuvântul nu s-a făcut nimic din cele făcute. Cuvântul a fost Lumina, căci El purta viața, și viața era lumină peste oameni.

Mare taină și cerească taină este numele Meu, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea am coborât cu această lucrare între oameni, ca să fiu viață întru cuvântul adus și să luminez cu această viață prin oameni, prin creștinii acestui popor născut din cuvântul acestei lucrări, și din mijlocul căruia să luminez peste oameni prin cuvânt.

Pace vouă, căci v-am spus vouă să fiți atenți, că vine cuvântul Meu să se așeze la voi! Pace vouă, ca să pot lucra prin cuvânt și prin voi! Pace sărbătorii de azi și rugăciunii și jertfei de laudă care se ia azi de la voi pentru cer!

Din ceata sfinților cuvioși, care au avut viața lui Dumnezeu pe pământ, se serbează în cer și pe pământ cuvioasa Parascheva, maica multor minuni, din care au răsărit fii pentru calea lui Dumnezeu, fii care au văzut minuni de au crezut prin ele. Așa este omul învățat de șapte mii de ani, este învățat să vadă minuni ca să creadă, să vadă semne și minuni, dar sunt unii care cad sub semnele lui Dumnezeu, Care lucrează peste necredința oamenilor.

Sfânta Parascheva a plecat din viața cea de pe pământ și s-a dus în viața cea plăcută pentru cer. A lăsat plăceri și avuții și haine, și-a lăsat neamul ei și a ieșit din casa părinților ei și ieșită a fost, și a fost apoi casnică a cerului și a lucrărilor cerești pe pământ, și apoi în cerul sfânt. Dar cine mai face așa ceva pentru Dumnezeu și pentru suflet? O, puțină, puțină iubire, puțină de tot! Nu mai este la oameni iubire întreagă pentru Dumnezeu. Oamenii nu-și mai jertfesc trăirea pentru cele plăcute lui Dumnezeu. Cei din casa cuvioasei Parascheva, părinții și rudele, o iubeau pe ea și o duceau la biserică și o învățau despre Dumnezeu și o îngrijeau cu hrană și cu îmbrăcăminte și cu înțelepciune, căci așa înțelegeau ei numele lui Dumnezeu, atâta de puțin, fiilor. Dar în ea a pătruns lumina cea întreagă și s-a luminat și a lucrat faptele lepădării de sine în casa părinților ei, cărora li s-a descoperit atunci puțina lor iubire de Dumnezeu, căci au oropsit-o pe ea pentru faptele ei strălucite întru Dumnezeu, și atunci ea a trebuit să aleagă, și a ales lumina, și a plecat cu ea și a luminat cu ea, și a lăsat în urmă puținătatea credinței și a iubirii de Dumnezeu, de care au dat dovadă părinții acestei fiice. Iată ce va să zică să alegi pe Dumnezeu și viața lui Dumnezeu s-o alegi. Iată ce va să zică să înțelegi numele lui Dumnezeu și să-l porți și să-l fii și să fii întreg în iubire.

Eu am venit și am ales un popor și am venit mereu la el și i-am vorbit din cer. Am venit pe pământ, am venit tainic pe pământ, ca să pregătesc pe cel ce era să fie ales cu această lucrare, dar poporul Meu cel ales n-a avut curaj, n-a avut. I-a plăcut să-i vorbesc, i-a plăcut să-l numesc fiu al Meu și să-i fagăduiesc împărăția Mea, i-a plăcut să fiu bun, dar dacă am voit să fiu drept, nu i-a mai plăcut. Dacă am voit să-l deprind să înțeleagă ce înseamnă să fii fiu al împărăției Mele din cer, a șovăit și nu M-a urmat. Eu am umblat mereu după el cu îndemnul și cu învățătura, dar el n-a urmat învățătura Mea. A făcut atât cât au făcut și părinții fiicei serbată astăzi. Puțin de tot au voit cu Mine copiii acestui popor; puțin, puțin, fiilor. Ce durere! Și câte cuvinte le-am vorbit! Și câtă iertare am lucrat peste ei! Și cuvintele acestea sunt toate, căci Eu sunt Cuvântul, Eu sunt această lucrare, și cuvântul stă pe masa acestei lucrări, stă și azi, stă și strigă încă, dar nimeni nu înțelege numele Meu.

Ca să fii fiu al cuvântului Meu, nu poți fi cu poftele tale, cu plăceri, cu pretenții și cu scumpeturi de care-ți legi viața și inima. Și are creștinul pe buze că așa a lăsat Dumnezeu. O, nu huli viața Mea, că Eu nu așa M-am arătat în mijlocul oamenilor, ci, din contră, am învățat peste tot și am spus: «*Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine și să Mă ia pe Mine întru crucea sa, ca să urmeze Mie*», și am spus că unde e comoara, acolo e și inima. Nu așa am lăsat Eu, dar n-a rămas Duhul Meu în acest popor.

Așa plângea Dumnezeu și în zilele lui Noe. Duhul Domnului nu mai era în oameni, și Domnul i-a dat deoparte pe toți cei fără de Mine și fără Duhul Meu. Și iată, așa zice omul, zice că așa a lăsat Dumnezeu, și dacă zice așa, Domnul trebuie să arate că nu așa a lăsat El. Și am venit și am povățuit duhul acestui popor ca să trăiască cu Mine și ca Mine, dar poporul acesta nu M-a iubit, că dacă Mă iubea nu mai păcătuia, nu mai Mă părăsea, nu mai pleca de lângă Mine. Și s-a iubit pe sine poporul cel la care am venit, și el n-a avut vreme de împărăția cea din cer. Fiii acestui popor n-au vrut să fie ca păsările cerului, ca crinii câmpului ca să am Eu grijă de ei, și au voit să aibă ei grijă de ei, și n-a rămas Duhul Meu în ei. O, și câtă iubire se cerea să aibă acest popor!

O, n-am mai făcut cu nimeni o lucrare mai mare ca și cu tine, popor iubit. Unde ești, tată? Unde ești tu, cel chemat și ales de Mine? Unde ești, și ce aștepti, și ce faci? Ce vrei să faci, ce alegi să faci? De ce nu vrei tu să faci voia Mea cea sfântă? De ce nu plângi după Mine cum plângeau ucenicii Mei după Mine și după drumurile lor cu Mine? Oamenii se folosesc numai de lumea aceasta și de viața ei, dar nici tu, creștine, nu ai o altfel de dragoste. Te folosești de toate, îți pierzi toată inima, toată vremea, dar nu așa a lăsat Dumnezeu. Am voit ca prin acest popor să ies cu cele ce am lăsat Eu, să arăt în fața lumii cum am lăsat Eu să fie viața oamenilor și cum să iubească oamenii pe Dumnezeu. Iubirea de sine și grija de sine îl face pe om să-și piardă viața, că scris este: «*Cine caută să-și câștige viața, acela și-o va pierde*». Dumnezeu este viața ta, creștine, dar știi tu, oare, ce va să zică acest cuvânt, viață? Iată, Cuvântul S-a făcut viață, și viața este lumina oamenilor, și Eu sunt Cuvântul. Hai, tată, hai măcar creștinii Mei, hai să înțelegem, căci Cuvântul S-a întrupat ca să se arate viața oamenilor și să fie Domnul cu oamenii Săi. Hai, poporule al Meu, să nu fie iar ca în zilele lui Noe. Tu să fii cu Duhul Meu în tine, ca să nu cadă poporul Meu lovit de minunile lui Dumnezeu așa cum a fost în zilele lui Noe când plângea Dumnezeu și Îi părea rău că l-a făcut pe om. O, multe și mari și minunate cuvinte de taină am de rostit în mijlocul poporului Meu, și voi din nou să-l adun și să-l strâng la sânul cuvântului Meu, și să suflu peste duhul lui din nou, și să-l îmbiu din nou spre cele din cer, care se lasă pe pământ. Vom face cum s-o putea, și iarăși voi aduna pe fiii acestui popor, ca să cineze Domnul cu duhul acestui popor.

Verginica intră cu cuvântul Meu. Verginico, tu ești păstorită de la Mine, tată. Ia și dă celor cu care stai în sfatul zilei de azi și ține-i tari pe cărare, ca să fie acești copii așa cum a lăsat Domnul să fie creștinul Său.

— **M**ama Gigi se așează cu iubire, cu mare și sfântă iubire în sfat cu voi.

Pacea și liniștea cerului peste voi, căci pe acestea le iau cu mine și le așez peste inima poporului meu. Iată, vin la voi cu sfaturi sfinte, cu îndemnuri tari, cu duh de statornicie în sfințenie pe calea voastră cu Domnul. E mare lucru să aibă Domnul creștinii rupți de cele ce lasă mână pe cămașa de

creștin, de fiu al slavei care va cuprinde pe creștinul care a scos și a lepădat de la el orice spin, orice buruiană, orice uscăciune, care aduce înțepături lui Dumnezeu și sfințeniei Sale din creștin. Nimeni nu înțelege îndeajuns să ferească această lucrare de atingerea cu lumea, cu păcatul, cu cămașa murdară și vândută păcatului, și vândută neascultării și lumii. Nu vă temeți de ceea ce se va întâmpla peste tot pe unde Domnul va curăți locul creștinului Său. Ce este lume se trage într-ale sale, și ce este sfințenie curată, se deosebește cu ale sale, iar cine va lua în răs această vorbire cerească, acela va rămâne cu cele cu care stă atins.

Grâul trebuie bine ales, de trei ori ales, de trei ori trecut prin el, ca nu cumva vreo neghină să se pitească, să fie rămasă în grâu. Să nu aibă satana după ce se uita în ograda creștinului desăvârșit, în lucrarea lui și în viața lui și a celor de lângă el, de la aceeași masă cu el și casă cu el. Eu n-aș vrea să aleagă Domnul fără de veste grâul. Am creștini care stau cu cele sfinte, dar atinși cu cei ce fac negriciune de păcate. Acești creștini iau pe mână atingere cu iadul și Îi storc puterea sfințeniei lui Dumnezeu. Nu este ca atunci când femeia bolnavă s-a atins de Domnul și I-a stors puterea, că aceea a fost venită cu credință și cu umilință, și venită a rămas. Dar acum se atinge creștinul bolnav de păcate, atins de păcate, și Îl zgârie pe Dumnezeu, și suferă Dumnezeu. De aceea pe cel ce vrea curat, îl ajut, îl scap de piedici și de tot ce este străin pe lângă el și îl pecetluiesc cu totul, cu tot ce are cu mine, și stau bine de veghe și în largime de veghe lângă el. De aceea lucrează Domnul așa cu cei ce iubesc întru toate sfințenia, căci sfințenia este legea care va mai rămâne și peste care nu poate avea stăpânire nici un fel de piele.

Statornicia cu Dumnezeu are un mai mare înțeles. Nu numai să faci tu și să trăiești cele curate, dar să ai și ograda ta curată, și mâna, și inima, și îmbrățișarea curată și neatinsă cu cei ce stau păcătoși, cu cei ce stau ei în ei. Dacă vrei să fii curat față de fructul care s-a pus pe masa celor curați de azi, apoi tu te faci una cu acest fruct din cer, una cu Domnul slavei care va fi în curând, și nu se poate să te mai atingi cu ceea ce rănește sfințenia din tine, căci Domnul are mari zgârieturi de la această atingere cu necurătenia.

O, copilul meu, tu nu vezi pe deasupra, nu vezi nimic, și mă doare că n-ai ajuns să vezi și să dai deoparte tot ce nu seamănă cu tine și cu ce faci tu. Lumea nu are păcat față de această lucrare. Nu despre lume vorbesc eu aici. Vorbesc de cel ce a știut, de cel ce a luat în urechi, de cel ce a fost însemnat de Dumnezeu și iertat de Dumnezeu, iar el și azi face păcate grele, și păcatele lui de azi sunt mult mai grele decât cele din neștiință. O, numai atât ai înțeles sfințenia pe care o cere Domnul azi și care va fi ție salvare pentru mâine? Vorbesc cu duhul acestui popor și vorbesc cu tot sufletul care știe ce este încă ascuns de tot poporul. O, n-are Domnul în popor copii care să fi lăsat tot ce nu e cu Dumnezeu; n-are. Și ce să fac cu creștinul care este numai jumătate plecat cu Domnul?

Fiți desăvârșiți și lăsați și din inimă și din faptă și din gând atingerea cu cele ce se dezlipsesc de sfințenie. Fiți sfinți, că de aceea lucrează Domnul în felul acesta. Întăriți-vă în curățenie ca niște frați curați și nicidecum ca părinți și copii sau ca bărbat și femeie, că mare este taina aceasta în biserica lucrării Domnului care este cu voi, cei ce ascultați pentru pregătirea slavei lui Iisus Hristos întru a Sa venire.

Iubiți și iar iubiți dragostea și răbdarea și blândețea și sfatul. Cel ce iubeste sfatul, îl ia de peste tot și îl face ca un bun, ca o hrană fără de care nu poate trăi. Iubiți și iar iubiți

sfatul, dar să fie sfatul. Cei ce primesc sfatul unul de la altul, aceia se iubesc unul pe altul. Îndulciți-vă unul pe altul, că Domnul vă iubeste; vă iubeste și vă curăță ograda și cărarea spre El și vă dă mâna și vă scoate din furtuni. Vine vreme bună pentru cei sfinți, pentru cei curați, și toți cei neascultători vor vedea slava lor și vor alerga spre ea ca s-o cuprindă, dar slava cere sfințenie, măi copii.

Iubiți pe Veronica mea, că mama Gigi vrea să-i plătească cu iubire pentru măreția și dragostea cu care lucrează în ogrorul Domnului. Iată, o folosește mămica și în grădina ei, și pe ogrorul ei. Ea merge cu păstorul meu și lucrează în ogrorul meu alături de păstor.

Păstorule al meu, ți-am vestit că-ți voi da înapoi puterea, și ai văzut că ți-am dat-o, căci ți-am adunat poporul și m-am scuturat peste tine și ai lucrat putere peste poporul meu. Dar ai grijă de Domnul, ai grijă de mine, să mă simt bine cu tine. Am durere că nu mă înțelegi de ajuns de bine, nu crezi de ajuns de bine lucrul grădinii mele și lucrul meu cu copiii din grădina cuvântului. Mama Gigi te roagă să te scuturi de spini care zboară înspre tine. Vreau să lucrezi cu mine, vreau să semănăm în lucru. Copiii care vin să mă servesc de ei, copiii mei, Veronica și celălalt copil cu care mă sprijinesc în lucru, și cu care te sprijinești tu, acești copii vin și spre tine cu vești din grădina mea ca să lucrăm la fel. Domnul îți dă putere ca să fii apostol al vremii slavei, ca să lucrezi bine lucrul de apostol, lucrul în care ești așezat, dar să lucrăm la fel ca să rămână lucrul. Aș voi să-ți dau niște sfaturi dacă și tu voiești să le iei. Și dacă vei voi, eu ți le voi da, și te vei folosi de ele mai mult decât te aștepti. Fii pildă de curățenie peste ai mei și învață pe poporul meu. Păstorii sunt puși de Dumnezeu și trebuie să lucreze dacă sunt puși, dar să lucrăm la fel, mereu la fel, și cu atenție cerească să lucrăm făcându-ne pildă peste turmă.

Pace vouă! Eu mult vă iubesc, și de aceea nu vă las în slăbire și în durere. Țineți bine mâna pe împărăția cea din cer și să nu-i dați drumul din mână. Domnul lucrează binele, chiar dacă n-aveți putere să pricepeți îndeajuns.

Binecuvântată să vă fie împlinirea sfințeniei de duh și de trup și de inimă, măi copii. Mama Gigi rostește și ea, de lângă Domnul rostește bucurie și binecuvântare cu bucurie pentru întoarcerea copiilor ei, Marian și Victoria, căci am fost în călătorie cu ei. Mama Gigi îi îmbrățișează și îi întâmpină cu bucurii cerești, că ea este cerească. Aveți grijă că avem de vestit cea de a treia vestire a învierii Duhului Sfânt. Mama Gigi vă ajută să găsiți locul cel mai bun al acestei vestiri și acoperișul cel mai înalt al acestei trâmbițări. Mama Gigi vă șterge de praful de pe drum și vă spală cu apă cerească. Binecuvântați să fiți, alături de cei binecuvântați!

Mama Gigi a lucrat cu cuvântul ei în ziua cea vestită de ea. Pace peste cei ce iau cuvântul ca să-l dea de știre și ca să-l ducă spre știre, spre întărire și spre înviere, căci înviere lucrează mama Gigi! Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1993

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Binecuvântarea corăbiuței cea nouă, spre împărțirea cuvântului Domnului în cetățile creștinilor.

Eu voiesc să lucrez prin voi, dar dacă voi întârziati să lucrați, Eu lucrez, pentru că Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez.

Se binecuvintează de Tatăl Meu și de Mine și de Duhul Sfânt, se binecuvintează prin cuvânt ceresc corăbiuța care v-a fost dăruită pentru lucrul cel ceresc cu voi; cu voi și cu lucrarea Mea cerească. Se sfințesc și se binecuvintează toate mădularele corăbiuței aceasta, și să asculte ele de Domnul și de voi, dar voi să ascultați de Domnul, măi copii, să ascultați mereu și să fiți mereu cu Mine și cu cerul. Amin. Se binecuvintează și se sfințesc, și se așează în față și în spate, în dreapta și în stânga și pe toate laturile, chipurile cele cerești, dimpreună cu ființa lor cerească și cu sfințenia cerească a lor, căci Sfânta Treime, și Măicuța Mea, și Verginica, și toți sfinții cei lucrători, care fac cordon de jur împrejurul vostru și al corăbiuței cu care veți călători voi și cu lucrarea Mea cu voi, iată, își iau loc la lucru, la călătorii și la lucrul pentru care mergeți, tată.

Iată, sfinți și îngeri lucrători se așează lângă voi și în voi, dimpreună cu toată oastea cerească. Dacă chiar vreunul din voi ar călători, acela are cu el oastea Domnului, oastea cerească a Domnului, și va lucra Dumnezeu și va face minune pe pământ, căci pe pământ va sta pregătită oastea lui Dumnezeu și va lucra cărarea venirii Domnului, alături de oastea cerească a arătării Domnului. Sfinții care își iau locul lângă voi pentru călătoriile lucrării Mele cu voi, au cu ei în lucru pe toți cei cerești care au răsărit din lucrarea lor cu Mine. O, dacă ați vedea voi cu ochii trupului cum nici un casnic al cerului nu mai stă în cer! Nici unul, tată! Toți se coboară și stau cu voi și lucrează lucrare cerească cu voi, și stau la lucrul vostru pentru cer și pentru făptura lui Dumnezeu care a fost și care este, ca să fie, tată. Vorbirile voastre să fie mereu, și să fie cerești, căci cei din cer stau mereu lângă voi și vin cu zecile de mii, și cu oștirile vin ca să asculte cuvintele Duhului Sfânt care trec prin voi, care se rostesc de voi pentru cer și pentru pământ, pentru făpturile din cer și de pe pământ și pentru numele Meu, pe care-l purtați voi pe pământ și în cer, căci și Eu și tot cerul poartă numele vostru în cer și pe pământ.

Vine vremea unei vremi minunate când numele Meu, cel purtat de voi, va fi purtat pentru voi de către cei din cer, va fi purtat din loc în loc în toate cele patru laturi ale pământului, ca să se slăvească această lucrare și să stea la mijloc și să se facă spre ea cale din toate laturile. Cuvintele voastre să fie cuvintele Duhului Sfânt, căci cerul stă și ascultă cuvintele voastre și ia de la fiecare și duce cerul în slava sa cuvintele voastre care au în ele pe Duhul Sfânt.

Binecuvântate să vă fie cuvintele Duhului Sfânt, rostite prin gurile voastre! Râul vieții să fie albia cuvintelor voastre și să se hrănească pământul cel însetat. Cerul pregătește lucrare cerească văzută, măi tată. Fiți bine îmbrăcați cu haină cerească. Fiți bine încălțați cu încălțăminte slăvită de Domnul. Fiți bine înarmați cu armele cerești și cu cutiuța de leacuri și de doctorii cerești și de alifii purtătoare de minuni, tată, căci mult v-am dat Eu vouă și mult trebuie să aveți și să dați, și veți avea dacă veți da.

Verginica e cu Mine și cu cuvântul ei lângă Mine, și de lângă Mine lucrează cu voi.

— **M**ama Gigi v-a ieșit în cale și a pus degetul și v-a arătat să luați în grădina mea corăbiuța pe care v-a dat-o ea vouă. Binecuvântată să fie, sfințită și tare să fie, și ocrotită de cer și de voi să fie!

Se curăță și se spală și se împodobește cu sfințenia și lucrarea sfinților cerului și se dăruiește vouă această corăbiuță. E darul meu vouă, și lucrării mele cu voi. Se sfințește și se curăță și se binecuvintează prin cuvânt această corăbiuță ca să fie cerească și nu pământească. Mănuțele voastre luați-le și,

în numele lui Dumnezeu și în numele meu și al sfântului zilei în care v-a fost dăruită, mănuțele voastre să spele și să ungă și să sfințească și să așeze ocrotitorii și lucrătorii cei cerești să ia loc, și să luați și voi apoi loc, și să fiți binecuvântați în cer și pe pământ. Sfânta și ocrotitoarea cruce să-i fie brațe și punte și aripi și slavă și ocrotire ei și lucrătorilor care vor fi purtați pentru lucrările cerești.

Mama Gigi vă iubește. Lucrați, fiilor, lucrați, că mult este de lucru prin cuvânt. Prin cuvânt se întocmesc toate câte mai sunt de așezat și de întocmit. Eu sunt gata mereu de lucru, dar să vă am la lucru gata. Eu sunt gata să hrănesc poporul meu, dar să vă am pe voi vase pentru hrana mea. Eu sunt gata să dau naștere cerească poporului cel nou care va fi, dar am nevoie de ajutor de la voi, copiii mei care ați rămas lucrători pe urma lucrului meu cu Domnul.

Fiți binecuvântați, fiilor! Fiți harnici pentru cer, căci cerul vi se dăruiește vouă ca plată pentru lucrul vostru. Mama Gigi vă poartă în brațele ei cerești și sfințește mereu lucrul vostru și tot ce este pentru voi.

Pace vouă, copiii mei cei mititei, dar fiți mari! Și veți fi mari, căci Domnul așa are planul Său: să fiți mari, în numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; mari în sfințenie, mari în credință și în cuvântul credinței și în făptura cuvântului credinței, care are pe Dumnezeu Cuvântul întru lucrul cuvântului credinței voastre.

Pace vouă de la sfinții și de la proorocii cerului! Pace vouă în cer și pe pământ! Pace vouă, întru lucrarea cerului cu voi! Binecuvântate să vă fie intrările și ieșirile în toată vremea. Eu sunt cu voi în toată vremea. Amin, amin, amin.

30 octombrie/12 noiembrie 1993

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Domnul este Pomul Vieții. Strigare peste România și peste Sinedriul bisericii ei. Melchisedec și taina lui Dumnezeu prin el.

Se rostește binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Se binecuvintează prin rostire de cuvânt cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, care s-au lucrat și s-au coborât de la Dumnezeu, întru purtarea tronului și a cortului lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor.

Iată, deschid izvoarele Mele ca să curg Eu spre voi și să beți voi, să beți mereu din râul vieții și să vă hrăniți din pomul vieții, care este udat de râul vieții și care crește și rodește în mijlocul Ierusalimului ceresc.

Pace vouă de la Tatăl! Pace vouă, copii ai Fiului Meu întru Care am binevoit! Pace vouă de la Mângâietorul, pe Care L-am trimis fiilor Fiului Meu după ce Fiul Meu Și-a plinit lucrarea Sa peste voi, așezându-Se apoi în voi prin acest Mângâietor dat Lui de Mine pentru ca să vină cu El la voi, pentru ca să vi-L dea vouă și ca să fie cu voi până la sfârșitul veacurilor.

Pacea Mea v-o dau vouă, pacea Mea o las vouă, tată! Precum v-o dă Fiul, așa și Tatăl v-o dă, ca să aveți voi purtare de Duh Sfânt întru Noi, întru Mine și Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit. Dacă Eu sunt fără de început, dacă sunt mai înainte de toți vecii, tot așa și Fiul Meu, tot așa și Adevărul Meu, Care este Fiul Meu și Moștenitorul Cel cu Mine în moștenire.

Dar îngerii cei făcuți pentru slava Noastră, pentru lucrarea Noastră nu au putut fi decât slavă până ce Dumnezeu a făcut cerul și pământul și pe toate cele văzute și pe cele nevăzute, și pe om luat din pământ. Și iată, făptura cea făcută de

Noi din pământ și căreia am suflat Noi duh de viață, făptura aceea a stârnit tulburare în lumea îngerilor cei făcuți prin cuvânt așa cum toate s-au făcut prin cuvânt; toate, în afară de om. Toate oștirile îngerești formau slava lui Dumnezeu ascultând lucrarea slavei. Dar după ce Noi l-am făcut pe om, am zis omului să asculte de cuvântul cel rostit, pentru ca să fie ascultat cuvântul, pentru ca să se îplinească el. Dar cuvântul rostit peste om nu s-a împlinit, tată. De ce, tată, nu s-a împlinit? De ce s-a călcat peste cuvânt, și cum s-a putut întâmpla aceasta? S-a semețit omul, tată. Îngerii erau duhuri, și duhurile nu fac nici o lucrare fără trupuri, fără să aibă locaș trupuri. Și dacă l-am făcut pe om cu trup și dacă am suflat duh de viață peste el și dacă apoi M-am odihnit în el, M-am odihnit cu tot cerul în el, în pământul pe care l-am lucrat, căci după ce l-am lucrat și l-am terminat M-am odihnit în el, M-am odihnit în lucrarea Mea, tată, a Mea și a Fiului Meu, întru Duh dumnezeiesc.

Fiți atenți, măi copii, luați aminte bine, că astăzi este sărbătoare de îngeri, dar voiesc să înțelegeți bine și atent. Fiți cu duhul atent și aplecat spre înțelegerea întru Dumnezeu, căci facem sfat îngeresc și ceresc ca să înțelegem lucrarea îngerilor. Mai-marii oștilor îngerilor, Mihail și Gavriil, aduc serbare în sobor peste Ierusalimul cel din cer dat vouă ca să fie îngerii lucrând peste voi în această zi de sărbătoare. Fiți cu duhul atent și ridicați-l spre Mine, ca să înțelegeți sfatul Domnului între voi, că după ce l-am făcut pe om, M-am odihnit întru el. Și cât M-am odihnit? Puțin de tot M-am putut odihni în lucrarea mâinilor Mele, căci în vremea odihnei Mele în om, omul s-a bucurat de toată slava lui Dumnezeu care mișca în Eden, care plutea în Eden, purtată de om, de trupul omului și de mișcarea trupului omului, care purta în ea slava Mea.

Am făcut om din om ca să nu fie omul singur, ca să fie mare slava Mea întru lucrarea omului. Îngerii erau cu Mine și cu slava Mea în om, și omul era atunci purtător de Dumnezeu, locaș al slavei lui Dumnezeu. Toate cetele de arhangheli și de îngeri își găsiseră odihna în om, căci făceau parte din slava Mea, și omul era slujit de îngeri, precum Dumnezeu. Și l-am iubit pe om și l-am pus împărat în Eden, căci i-am făcut o grădină de Eden peste care să fie omul împărat. Și dacă l-am pus împărat peste Eden, a folosit gând ascuns, care a fost slujit de îngeri, și acest gând ascuns a primit slujirea îngerilor prin căpetenia îngerilor.

Omul era pus împărat, și apoi s-a semețit și a spus: *«Pune-voi scaunul meu și îl voi așeza deasupra norilor; peste Cel Preainalt îl voi pune»*. Și iată, acest gând ascuns al omului, care ar fi fost să primească slujirea îngerilor, a cutremurat Edenul și cerul cel de deasupra, căci omul cel din pământ făcut a tânjit să se înalțe deasupra Creatorului său. Și cum a început îngerul cel întâi peste cetele îngerilor, cum a început să cugete a sluji gândului cel ascuns al omului, s-a zdrobit de muntele semeției care crescuse în om, și Domnul nu a mai simțit odihna în om, și îngerii au început să cadă de la fața lui Dumnezeu, din cinstea în care erau. Și pe când îngerii cădeau, Domnul a trezit pe Mihail și a strigat prin el: *«Să stăm bine și să luăm aminte cu frică!»*. Și când a zis „cu frică”, s-a oprit căderea îngerilor, din pricina cuvântului de supunere.

Iată, tată, ce a făcut omul! S-a făcut prilej și locaș de cădere a îngerilor. Ca fulgerul de repede s-a produs această cădere a omului, ca gândul de repede, căci când omul a gândit, au căzut îngerii și s-au făcut satane. Și ce înseamnă satană? Satană înseamnă schimbarea binelui în rău, și când binele se transformă în rău, începe o luptă de vrăjmașie împotriva binelui, și se naște o putere care se numește rău, puterea

răului împotriva puterii binelui, a lui Dumnezeu. Și iată, așa s-a format atunci satana, născând putere vrăjmașă, care se duce la Dumnezeu și învinuiește pe om în fața lui Dumnezeu. Ca fulgerul s-a născut această putere potrivnică binelui, și se numește satană această putere rea, dar ea a căzut de la fața lui Dumnezeu, după cum este scris: *«Am văzut pe satana, ca fulgerul căzând din cer»*.

Și după ce puterea aceasta a căzut pe pământ, pe care pământ a căzut? A căzut în om, a căzut peste om și peste înțelepciunea omului, căci satana a luat apoi chip de șarpe, și a lucrat acest înger căzut, a lucrat prin șarpe și a rostit cuvânt de ispită îndemnându-l pe om să nu asculte de Dumnezeu ca să cadă și omul dacă el a căzut cu ceata lui cu tot. Căci Lucifer era cel dintâi înger peste îngeri și peste cetele de îngeri și avea ceata cea dintâi, alături de lumina și de fericirea lui Dumnezeu; adică era primul, el și ceata lui lângă scaunul lui Dumnezeu, lângă lumină și fericire, măi tată, și de aceea i se zicea Lucifer, adică Luceafăr, căci el își lua strălucirea din lumina fericirii dumnezeiești.

S-a supărat Lucifer pe om; a dat vina pe om pentru căderea lui. El era îngerul înțelepciunii lui Dumnezeu, și când S-a odihnit Domnul în om, s-a odihnit și el și ceata sa, dimpreună cu toate oștirile cerești, și în om s-a întâmplat căderea lui, căci duhurile îngerilor lucrează prin trupuri lucrarea lor. Și s-a luptat apoi Lucifer ca să-l cadă și el pe om din cer, și a intrat în șarpe și a ademenit pe om, și s-a născut de atunci lucrarea vrăjmașă binelui și fericirii omului în cer, și omul a fost dat afară din cer și a fost pus în locuința morților. Dar Eu am trimis pe Fiul Meu ca să ia trup și să strice lucrul lui satana dărâmându-l de peste tot, și apoi să plinească înfrângerea și distrugerea lui la venirea Lui.

Iată ce înseamnă să se lase omul stăpânit de satană! Și de aceea Eu am ridicat oameni dintre oameni, care alungă pe satana. Când regele Saul era chinuit de duhul lui satana pentru păcatul mării de sine, el a fost eliberat de satana prin cântarea lui David. Dar cu greu se poate face așezare de Dumnezeu în omul în care locuiește acest înger, căci Saul era mereu văzut cu Lucifer în lucrarea sa. Iată păcatul lui Lucifer lucrând în om prin mărirea de sine, prin părerea de sine! De aceea L-am trimis pe Fiul Meu; L-am trimis să strice lucrarea satanică și să Se arate oamenilor ca să-i învețe să ia din nou chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Și cine se lasă învățat și ajutat de Fiul Meu, acela face ce a făcut Fiul Meu și se coboară la smerenie, ca să nu-și încerce Lucifer stăpânirea în omul care primește pe Fiul Meu.

O, Tatăl Meu, de aceea am zis Eu la oameni: *«Eu sunt calea!»*. Așa le-am zis când Tu M-ai trimis la oameni, și cine M-a crezut, a luat-o pe calea aceasta și s-a izbăvit de acest înger vrăjmaș. Amin.

O, iubiții Mei, prietenii Mei, frații Mei întru Tatăl! Așa am zis: *«Eu sunt calea!»*. Și cum adică Eu? Eu am fost coborât până la voi ca să vă iau apoi cu Mine la Tatăl. Iată coborâre și înălțare. Aceasta este calea pe care v-am arătat-o Eu. Întâi M-am coborât, și apoi M-am înălțat. Dacă Eu nu Mă cobor la voi, cum ați putea să vă înălțați voi la Tatăl? Tatăl nu primește pe nimeni fără Mine, pentru că El M-a trimis să Mă cobor și să-i aduc cu Mine pe cei la care Mă cobor, pe cei în care Mă cobor. Eu sunt Fiul Tatălui, și M-am coborât în voi ca să vă învăț și pe voi să lucrați și să stricați lucrarea lui satana.

Când a venit la Mine cel bolnav cerându-Mi să-i vindec trupul de boală și de duh rău, l-am vindecat și i-am zis: *«Du-te, dar de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău»*. Și ție, măi poporul Meu, ție cum ți-am zis

când ai venit ca să fii cu Mine? Căci te-am primit și te-am vindecat prin cuvânt de plata păcatelor de până atunci, adică te-am iertat și te-am primit și nu ți-am zis: „*Du-te, și să nu mai păcătuiești!*“, și ți-am zis: „*Vino, și să nu mai greșești; vino și stai cu Mine ca să nu-ți fie ție rău!*“.

O, măi copii, iată, în ziua aceasta de sărbătoare vorbesc cu poporul acestei lucrări. Am vorbit atâția ani cu poporul acestei lucrări. Sunam din trâmbița cea dumnezeiască și îl anunțam să se adune la masa cuvântului Meu, și venea poporul acestei lucrări, dar auzind nu auzea și venind nu venea. Nu venea, fiilor, nu venea, că dacă venea, venit era și venit rămânea. Venea și se întorcea, venea și pleca, și nu venea. Nu venea dacă făcea așa. Îl strângeam mereu, ca să-l vindec mereu. De câte ori cădea, îl sculam iertându-l, că el nu se scula. Îl sculam Eu, că el nu se scula, căci ca să te scoli înseamnă să urăști căderea și să nu mai cazi. Dar Eu îl sculam, și el se ducea de la Mine și cădea iar. Cădea, pentru că era semeț, că nu o să se audă niciodată să cadă cineva dacă nu se semețește ridicându-se deasupra lui Dumnezeu. Dacă Eu veneam și îi spuneam să nu mai facă, el nu făcea așa, el făcea mereu împotriva, și asta se numește că iar cădea semețindu-se deasupra scaunului lui Dumnezeu. O, și când auzeam mereu așa cum aud și acum de la acest popor că zice că „*Dumnezeu e bun și știe că satana e de vină și vede lupta noastră cu satana!*“ O, măi creștine, nu ai să vezi niciodată pe cel ce se luptă cu satana, și ca să nu-l biruiască pe satana; niciodată, fiule. Și ai să vezi mereu pe satana în calea omului biruindu-l pe cel ce nu se luptă cu satana. Numai cel ce nu se luptă, numai acela e biruit, numai acela. Cel ce primește pe acest înger, acela devine satană care luptă împotriva lui Dumnezeu, împotriva împărăției lui Dumnezeu, și acela Îi răstoarnă scaunul lui Dumnezeu, statul lui Dumnezeu înăuntrul său. Eu de aceea am venit cu această lucrare, ca să așez la loc drept scaunul lui Dumnezeu, să-l așez ca să stea, și ca să împărătească stând. Dar de la căderea lui Lucifer nu s-a mai pomenit să stea Domnul în omul care are pe acest înger înăuntrul său.

Iată, vorbesc cu voi despre îngeri, ca să cunoașteți voi pe acest înger rău și să nu-i dați împărăție, fiilor, să nu-i dați, să nu-i mai dați. La o parte din voi vă zic să nu-i dați, dar la o parte din voi vă zic să nu-i mai dați. Eu am venit să dărâm scaunul lui Lucifer, dar dacă poporul Meu nu va deosebi pe acest înger căzut din cer, se va lăsa mereu momit de șarpele care mușcă după ce momește, și apoi Lucifer, văzând, se duce și învinuiește pe om. De aceea, creștine, îți zic ție: ascultă de Dumnezeu și de cuvântul Său, căci dacă omul cel din Eden ar fi ascultat de cuvântul rostit peste el, nu ar mai fi ajuns să vadă rodul păcatului acesta.

Iată cel mai mare și cel mai bătrân păcat! Neascultarea este acum ca o brătară pe care creștinul poporului Meu o poartă cu el în toată vremea, și această brătară se va desface în două și îți va prinde amândouă mâinile, măi creștine, și vei fi dus acolo unde nu voiești. Și dacă nu voiești să fii dus la locul neascultării, aruncă de la tine, aruncă brătara cumpărată de la străinii lui Dumnezeu, și cumpără de la Mine salbă de nuntă și haină de nuntă și nu umbla pe drumul neascultării de cuvântul lui Dumnezeu; nu umbla în tine cu acest înger rău, că el te pică din cer, fiule, te trage din cer. Nu fi nepăsător, nu fi azi nepăsător, că mâine nu vei putea să te tragi de la plata nepăsării.

O, Eu așa am spus: «*Privegheați și vă rugați neîncetat, ca să nu cădeți în ispită!*». Dar ce înseamnă să te rogi? Înseamnă să te pleci lui Dumnezeu, ca să nu te pândescă acest înger întunecat. Ce făceam Eu când mergeam în casa Tatălui

Meu? Luam cartea Tatălui Meu și citeam din ea și arătam tuturor lucrarea Tatălui Meu, și așa făceau și apostolii Mei apoi, și așa să faceți și voi, fiilor; neîncetat să fiți așa, ca să nu cădeți în ispite. Cel ce face așa mereu, acela se ridică mereu spre cer, dar pe scara pe care M-am coborât Eu, pe calea pe care M-am coborât Eu. Eu sunt calea, și v-am dat-o vouă, căci v-am dat vouă mai mult decât la oricare popor al vremii lui Israel. Eu sunt, și ți-am zis: «*Vino! Vino, și de acum să nu mai greșești calea! Vino, ca să sărbătorească îngerii în tine, îngerii cei care nu au căzut!*». Și de ce nu au căzut și aceia? Aceia au stat cu frică în lucrul lui Dumnezeu și au luat aminte la statul lor cu Dumnezeu.

Venea mereu acest popor la această sărbătoare, venea la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil. Eu când prăznuiam cu ucenicii Mei praznicul împărăției lui Dumnezeu, care venise cu Mine, hrăneam mulțimile cu vederea minunilor și a semnelor care Mă însoțeau de la Tatăl. Le hrăneam vederea și auzul și mirosul și gustul cuvântului și lucrarea văzută și pipăită la vederea cuvântului împlinit, și apoi sfârșeam minunea punând masa cu hrana cea pentru trup, și tot din cer puneam și hrana pentru trup, care se gătea prin cuvânt și prin rugăciunea Mea către Tatăl, de la Care ceream și de la Care primeam.

Când am fost chemat în casa fariseului care făcuse ospăț mare, Eu M-am dus. Și de ce M-am dus? Pentru că așa este scris: «*Cel ce îți zice să mergi cu el o milă, mergi două; cel ce îți cere, dă-i, și nu te întoarce de la el.*». Și Eu M-am întors spre acela și M-am dus la ospățul său, dar M-am dus cu ospățul Meu în mijlocul ospățului său, și le-am înmulțit ospățul Meu, adică am înmulțit cuvântul Meu, căci el pentru cuvintele Mele Mă căuta. Și ce am mâncat Eu în casa lui și la masa lui? N-am mâncat, dar am mâncat mâncarea pe care o aveam Eu de mâncat, și am lucrat de l-am scos pe îngerul acesta rău din ei și le-am arătat calea Mea în ei, ca să știe ei lucrul lui satana, căci pentru aceasta venisem. Am intrat și am văzut acest înger semeț, care-și lua loc la masă cu semeție pământească dacă a căzut pe pământ. Erau veniți la masă oameni bogăți și cu haine moi, și duhul lui Lucifer care era în ei dădea târcoale să Mă ispitească spre slava deșartă. Și, de unde, că voi știți ce am făcut Eu acolo și pentru ce M-am dus acolo. Am intrat și am privit și am văzut cum se așezau toți la masă, și am privit peste hainele lor moi, care purtau în ele mărirea slavei pământești, și M-am apucat de lucru, și de dărâmat M-am apucat, de dărâmat lucrarea lui Lucifer, și am spus: «*Când ești chemat la masă, nu te grăbi să iei locul cel mai bun și cel mai sus, că vine în urma ta unul care e de rang mai mare, și te scoală și te dă pe un loc mai jos, și se așează cel pentru care e pregătit scaunul.*». De ce am spus Eu așa? Ca să nu iau loc la masa aceea, ca să le stric gustul cel trecător, căci Eu nu M-am așezat la masa bucatelor lor și pe scaunul împărăției lor, și nu aveam cum să lucrez altfel ca să nu Mă așez, și i-am smerit și pe ei, și s-au sculat și ei de la masa lor. Și iar am adăugat cuvânt, ca nu cumva să-Mi întindă pâinea lor, și am zis așa: «*Când faci ospăț, să nu chemi neamurile sau prietenii sau cunoscuții, ci cheamă săracii, care nu-ți pot da înapoi, ca să fie primit la Dumnezeu lucrul tău și ospățul tău în numele lui Dumnezeu.*». Și iată, așa l-am slăbit pe acest înger care stăpânea în ei, și am lucrat calea coborârii Mele în ei. Și dacă Eu nu Mă coboram, nu-i puteam înălța spre smerenie, nu-i puteam scula de la masa semeției deșarte.

Așa făceam Eu la praznicul sfinților arhangheli, unde venea și se aduna aproape tot poporul Meu, dar Eu nu încăpeam atunci mai întâi cu calea Mea în inima poporului Meu,

căci se puneau mese lungi cu bucate, și stăteam și așteptam să se sature poporul Meu, că altfel el nu mai stătea la masa smereniei cuvântului Meu. De aceea nu a stat poporul Meu cu Mine, și de aceea nici nu puteam să-l pierd cerându-i să aibă același lucru cu Mine. Îl lăsam să mănânce, ca nu cumva să cârtească pe cale spre Mine, că nu pot spune pe cale cu Mine, și pot spune pe cale spre Mine. Eu i-am spus: „*Vino, poporul Meu, vino și să nu mai greșești!*“. I-am spus „*Vino!*“, pentru că Eu am venit să stau cu el, dar el nu a stat cu Mine. Nu i-am spus: „*Du-te, și să nu mai păcătuiești!*“, și i-am zis: „*Vino, și să nu mai greșești, și stai cu Mine, ca să nu mai greșești și ca să nu mai flămânzești!*“. Dar iată, Eu am pus masă la praznicul sfinților arhangheli în grădina începutului cel nou și pe care-l unesc cu începutul cel dintâi. Nu mai am popor cu trup cum aveam altădată când era ușa chemării largă și așteptând, dar Duhul Sfânt vorbește cu poporul Său, și va merge să-i dea cuvântul Său.

Vorbește Domnul cu tine, poporul Meu care ești cu duhul venit la praznicul cerului. Dar iată, sloboade Domnul un picuț de tăcere de cuvânt, și merg cei din grădina cuvântului, merg să guste ale Mele dintru ale Mele, și iar vom lua cartea și vom așeza în ea cele ce vor fi să ia ființă în cartea aceasta. Binecuvântată să fie hrana cea pentru trup, și cerească să fie prin binecuvântare. Și nu se zice: „*Poftă bună!*“ la masă, căci pofta a scos pe om de la masa cerului, și se zice „*Binecuvântată să fie masa, și bucatele ei să fie cerești!*“. Și vom merge apoi înainte cu cuvântul cel despre îngeri în această zi de sărbătoare. Amin, amin, amin.

*

Iată, mergem înainte și cu duhul atent, căci duhul îl ține treaz pe creștin în fața înțeleșurilor tainelor lui Dumnezeu. Să nu fim slabi nici cu trupul, dar îngreuierea trupului vine de la neatenția duhului, iubirii Mei. Eu am vorbit mult de tot poporului Meu cel de azi, care a avut pe masă tainele lui Dumnezeu, și poporul nu a îmbătrânit în înțelepciune după câtă carte a mâncat de la Mine. Și unii din poporul Meu nu au folosit nimic din multa vorbire a lui Dumnezeu, și ca și tânărul care la vorbirea lui Pavel i s-a îngreuiat duhul și trupul și a căzut de sus și a murit, așa și trupul acestui popor, dacă nu a avut în el duh atent a adormit în casa tainelor înalte și a căzut jos din pricina somnului adânc al duhului, și a stat cu trupul căzut, și Eu mereu îl deșteptam și îl înviam, așa cum Pavel a înviat pe tânărul care a căzut de sus din pricina îngreuerii și a somnului adânc în care stătea.

O, iubirii Mei, cât de greu a pătruns Dumnezeu cu lucrarea Lui peste om, cu lucrarea de răscumpărare din plata păcatului neascultării și a robiei lui Lucifer! Căci oamenii au făcut numai rău pe pământ, și a pierdut Domnul pe tot omul de pe pământ aducând înec peste pământ, și a rămas un om cu casa sa, un om pe care l-a văzut Dumnezeu că-i plăceau căile dreptății, și apoi a lucrat Dumnezeu peste Avraam și a rostit prin el făgăduința mântuirii omului. A venit atunci Tatăl Meu și S-a folosit de trup și a ieșit înaintea lui Avraam și l-a binecuvântat pe Avraam, și a răscumpărat Dumnezeu pe om prin făgăduința făcută peste Avraam și peste urmașul lui Avraam, Care avea să vină la vremea convenită să plinească taina răscumpărării. Iată, Tatăl Meu l-a binecuvântat pe Avraam, Melchisedec l-a binecuvântat pe Avraam, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu și era mai mare ca Avraam. Nimeni nu putea fi mai mare ca Avraam pe pământ, căci lui îi dăduse Tatăl Meu făgăduința, și iată, Cel mai mare ca Avra-

am l-a binecuvântat pe el. A folosit trup Tatăl Meu și L-a binecuvântat pe Cel mic, pe Fiul Său L-a binecuvântat în Avraam. Și cine l-a făcut preot pe Melchisedec? Căci tatăl său cel după trup era slujitor la idoli și jertfa copii ai cetății Salemului închinându-se idolilor, și pe Melchisedec l-a durut prea tare această nelegiuire și a ridicat mâinile spre Tatăl Meu și a rostit cerere să fie pierdută toată țara Salemului și să nu mai rămână nimic din ea, ca să nu se mai săvârșească atâta rățacire și minciună. Și a pierit în clipa aceea, într-o clipă a pierit cetatea și nu s-a mai cunoscut că a fost, și a rămas el singur și a plecat la Dumnezeu și s-a sălășluit în munți, și Tatăl Meu l-a numit preot al Său, pentru că Melchisedec a adus jertfa dragostei sale pentru Domnul, și nimeni nu a adus o mai mare jertfă ca și el. El a adus jertfă Domnului toată cetatea, toată spița, și tot neamul său l-a adus jertfă numai cu cuvântul, iubirii Mei, și a rămas fără spiță, fără neam, fără început și fără sfârșit. Nu se mai cunoștea începutul său, începutul neamului său pe nicăieri, și nici urmă din sfârșitul neamului său, că așa de bine s-a așezat locul în care era Salemul, că nimeni dacă ar fi trecut pe deasupra nu ar fi bănuț că acolo ar fi avut loc o schimbare. Cine mai putea ști de începutul zilelor sale? Nimeni, așa cum nimeni nu a cunoscut sfârșitul său. El era preotul lui Dumnezeu, pentru că Îi adusesese jertfă lui Dumnezeu tot ce a fost al său, toată moștenirea lui, și el nu a rămas cu nimic decât cu trupul său și cu Dumnezeuul său.

O, mare taină este aceasta, dar voi nu o puteți purta acum, copii ai poporului Meu, căci Tatăl Meu a folosit trup și a binecuvântat pe Avraam și pe urmașul său, și aceasta este lucrarea Tatălui Meu, în care și voi stați, și iată, lucrați după rânduiala lui Melchisedec, și prin cuvânt lucrați, așa cum Melchisedec prin cuvânt a adus jertfă lui Dumnezeu și a fost numit preot în veac, preotul lui Dumnezeu, prin care Tatăl Meu Și-a făcut lucrarea Sa de pecetluire a făgăduinței făcute peste Avraam.

Cu cine să vorbesc Eu despre lucrarea Tatălui Meu? Să vorbesc cu bătrânii acestui popor, căci cu tinerii nu pot vorbi tainele cele mari. Dar unde să fie bătrânii? Dar sunt bătrâni în poporul Meu? Iată, cei tineri sunt bătrânii poporului Meu, și vorbesc spre ei, și să îmbătrânească poporul Meu, că vremea e pe sfârșite, și a îmbătrânit vremea așteptând să crească înțelepciunea lui Dumnezeu peste oameni.

O, poporul Meu, te-am tras lângă Mine ca să te așez apoi și să judeci toate semințiile pământului, după cum am rostit peste Avraam când i-am spus: „*În tine se vor binecuvânta toate neamurile!*“. Avraam a fost omul peste care Tatăl ceresc a rostit făgăduința, și în calea căruia a ieșit cu pâine și cu vin și cu untdelemnul ceresc al cuvântului făgăduinței. Avraam a fost cu binecuvântare tainică, și a lucrat Ea Însăși, Sfânta Treime apoi, și Și-a plinit făgăduința până la capătul lucrării ei, căci așa s-a spus: „*Ție, și urmașului tău!*“. Și iată, Cel ce a purtat rodul pomului vieții a fost făgăduit lui Avraam, măi copii, și de aceea Avraam a avut făgăduința, și de aceea se spune așa, dar nu se înțelege lucrarea aceasta de către fiii poporului Meu, de către bătrânii poporului Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, eram în sânul lui Avraam, eram făgăduit de Tatăl Meu, și de aceea s-a pus peste Avraam Scriptura care spune: „*În tine se vor binecuvânta toate neamurile!*“, adică în coapsele lui Avraam, prin cuvântul făgăduinței.

Iată de ce s-a mântuit omul care a fost mai înaintea întrupării Mele între oameni: pentru că Tatăl Meu a pregătit în sânul lui Avraam locul așteptării Fiului Său Cel întrupat, căci pomul vieții, măi copii, Eu sunt, și am fost așteptat să port rod

și să fiu catapeteasmă de intrare în rai, și de aceea zice Scriptura că nimeni nu poate să intre decât prin Mine, și zice că Eu sunt ușa, și pe ea s-a făcut primul pas în rai. Eu am înviat întâi dintre morți, și apoi fiecare, la rândul cetii sale după cum a fost făgăduința rostită. Și cine a fost primul intrat în rai? Iată, tâlharul a intrat în rai, și deși a avut cu el cheia nu i s-a deschis ușa până ce Eu n-am înviat mai întâi. El a ajuns cu crucea și a vestit pe îngerul din fața raiului, dar acela nu i-a deschis până ce Eu n-am ajuns, căci mai întâi am fost în iad, și apoi am înviat, și am devenit ușa de intrare spre pomul vieții, care este în rai, care este Sfânta Sfintelor Treimii Dumnezeiești, și atunci s-a început împărăția lui Dumnezeu peste cei vii și peste cei morți.

Dar lumea cea fără cunoștință nu înțelege nimic, căci atunci a biruit Dumnezeu peste moarte, și moartea a fost înghițită de biruință, căci fiecare suflet, de atunci, se ridică la rândul cetii sale și înviază dacă a plecat spre Mine însoțit de Mine, după cum este scris: *«Fericii și sfinții sunt cei care au parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea cea de a doua nu mai are putere, și sunt preoți ai lui Dumnezeu și împărătesc cu Hristos o mie de ani»*. Iar cei ce nu au plecat întru Hristos, aceia nu înviază, și așteaptă cealaltă mie de ani, și iată, satana și-a sfârșit, aproape, nimicirea sa și înșelarea sa peste neamurile pământului, iar cei morți întru Hristos se vor ridica cu toții, spre răscumpărarea trupurilor lor, căci ei au împărțit cu Hristos, și împărăția lui Hristos se așează să judece.

O, poporul Meu, nici acum nu poți purta această taină a învierii morților, nici acum, și ar fi trebuit să o pricepi până acum. Dar Eu am pus capac bine așezat peste taina aceasta, și iată, cei înțelepți pricep această taină care este rostită atunci când tu spui așa: *«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie»*. O, dacă așteptai, știai ce aștepți, și dacă știai, așteptai. Dar nu ai așteptat, și iată, nu știi, și ochii tăi sunt ținuți să vadă și nu vezi, că nu citești cartea și nu știi dacă nu citești. Și ca să citești în ea și ca să înțelegi, trebuie să fii coborât din cer, măi creștine, trebuie să te sui la cer și să te cobori să citești apoi. Eu am venit să-ți dau mâna și să-ți arăt cele cerești, și tu nu Mi-ai dat mâna ca să vii cu Mine și să vezi și să înțelegi și să crezi. Eu am venit cu cerul spre tine, poporul Meu, dar tu nu vezi, căci ochii tăi sunt ținuți să vadă, sunt ținuți de necredință și nu Mă cunoști în frângerea pâinii așa cum M-au cunoscut după înviere cei din Emaus. Dar și acum tot după înviere sunt, și sunt cu tine pe cale și îți vorbesc din Scripturi, dar ochii tăi nu-și mai dau drumul ca să vadă, și Eu vin să te rog să-ți cumperi untdelemn de la Mine și să-ți ungi ochii și să vezi, ca să iei aurul și veșmântul Meu pe tine, că iată, Eu stau și bat la ușa ta. Deschide-Mi, deschide, ca să vezi! Și dacă nu vei vedea, înseamnă că nu-Mi vei deschide, dar dacă Eu te iubesc, te voi muștra cu dreptate ca să vii spre pocăință, poporul Meu de la sfârșit, că străin ești tu, popor de la sfârșit, și nu te mai uiți spre începutul tău.

Eu vreau să te unesc cu începutul tău, fiule, ca să nu rămâi pentru sfârșit. Vreau să te aduc iar întru început, că iată, pomul vieții, care era în rai, în raiul cel din Eden, era singurul din pomii raiului care nu avea rod; era alături de pomul cunoștinței binelui și a răului, dar nu avea rod pomul vieții, că dacă avea, lua omul și din acela, că nu a ascultat omul ca să nu ia și ca să nu moară, și de aceea a fost omul scos, ca nu cumva să întindă mâna în vremea rodului și să rupă rodul fără să fie împlinit; ca nu cumva să ia și să trăiască în veci în rai în neascultare. Și a fost pus iarăși pe pământ omul, și el a tras

spre pământ și s-a întors în pământ. Dar pomul vieții Eu eram, și am purtat rod acum două mii de ani și am fost ușa de intrare spre pomul vieții. Eu eram pomul vieții, și tot Eu eram ușa spre pomul vieții, și am înviat și am legat pe diavolul pentru o mie de ani și am împărțit întru împărăția Mea. Dar voi nu înțelegeți cum a fost aceasta, că omul cel ce se închina lui Lucifer, acela forța fiii împărăției Mele, forța pe cel ce credea în Hristos să se plece fiarei făcute de mâna omului, și dacă nu se închina fiarei, era mucenicit pentru mărturia lui Hristos, căci Eu împărățeam în cei credincioși Mie și biruiam prin sângele cel vărsat întru numele Meu și pentru mărturia Mea și ridicam gloatele spre credință și împărățeam și sfințeam pământul, și diavolul era legat. Cel ce aude bine, acela să înțeleagă, căci diavolul nu biruia pe creștinii Mei, pe fiii împărăției Mele peste care Eu împărățeam.

Și iată, tată, ce străin ești tu de început, poporul creștin de la sfârșit. Că după ce au biruit toți din vremea aceea cât diavolul a fost legat, apoi Eu i-am sculat pe toți ca să împărătească cu Mine o mie de ani, și aceștia sunt cei ce te ajută pe tine azi, poporul de la sfârșit. Aceasta este biserica Mea cea de la început, cea dintâi, dar iată, cea de la sfârșit, ajutată de atâția sfinți mucenici care s-au sculat și au împărțit lucrând întru putere, s-a lăsat momită de diavolul, cel care a fost dezlegat pentru puțină vreme, și a intrat sămânța rătăcirii în cei credincioși, căci fața ascunsă a diavolului a rămas în mintea oamenilor și s-au despărțit oile de capre, și oile au rămas puține și s-au făcut capre și s-au ales la dreapta și la stânga. Dar lupul cel pribeag căuta mereu la oi, că ele erau puține, și băga frica în oi și în ciobanii de la oi, și oile nu s-au luptat, și nu trezeau pe ciobani, și au început să se ascundă pe dealuri și pe munți, până ce nu au mai știut drumul spre staul. Și iată, biserica cea de la sfârșit s-a înstrăinat de început, căci oaia nu a mai păscut pășune cunoscută și s-a învățat să rătăcească fără păstor și nu Mă mai cunosc oile de la sfârșit, nu mai cunosc glasul Păstorului. Și ce să fi făcut Dumnezeu, decât ceea ce era scris, ca să înceapă să sune din trâmbițele Sale și să anunțe calea venirii Mirelui la mireasă, la biserica Sa.

Dar odată cu trâmbițarea, iată, și Gog și Magog au primit dezlegarea diavolului peste ei, ca să-și umple cupa rătăcirii lor și să fie apoi mistuiți de focul cel din cer coborât, de Duhul lui Dumnezeu, Care va curăți fărădelegea de pe pământ. Iată și sfârșitul acestei săptămâni dumnezeiești, care a purtat în mijlocul ei trâmbițarea legământului cel pentru sfârșitul tainei lui Dumnezeu și pentru încetarea jertfei și pentru venirea și pregătirea venirii Domnului Iisus Hristos. Și dacă Eu am venit, totul a încetat dacă am venit, și am lucrat apoi ca să mai scap ceea ce mai era de scăpat, și de aceea am spus Eu atunci că s-a luat de pe pământ scaunul împăraților, iar cei ce mai vor să împărătească, să stea ca Domnul, pe cruce, și nu altfel. Și, de unde?! că împărații nu au cunoscut nimic, și au rămas la locul lor. Dar aceia nu au împărăția Mea, și o au pe a lor, și nu rămâne nimic la deschiderea cărților care se vor citi, așa cum am spus Eu acestui popor, că așa i-am spus, și demult i-am spus: *«Copii ai poporului Meu, puțin mai e și vom da mâna, și vom citi cartea proorociei de azi, de la început și până la sfârșit, în fața a mii și milioane de făpturi»*. Și am spus că *«Mare va fi ziua aceea când Eu, Domnul, voi profeti în fața a multe popoare și se va zidi din nou biserica cea dintâi»*.

Și iată, Gog și Magog cântă și țipă și se zvârcolește, și diavolul zbiară ca niciodată, și proorocul mincinos își vede minciuna, căci veacurile sunt în mâinile Tatălui Meu și nu es-

te înțelept să priceapă aceasta. Nici profeții nu au priceput ce scriu, nici cei de departe, nici cei de aproape, și stau și se uită din cer și nu pricep cum vine, căci iată, tainele se descurcă pe pământ, și raiul și Ierusalimul se așează ca să primească pe cei ce vor veni la sărbătoarea acelei zile când se va deschide cartea aceasta și se va citi din ea, și vor sta în față morții cei mari și cei mici și se va deschide iezerul cu foc pentru cei mincinoși, pentru moartea cea de a doua.

Copii ai poporului Meu, sculați-vă și învățați lecția aceasta, ca să știți cum vine să așteptați învierea morților și viața veacului ce va să fie. Toată lumea zice că e mincinos Domnul prin profeții Săi, dar nu e așa. Lumea nu înțelege că Eu Mi-am anunțat împărăția, și nu înțelege dacă nu se întoarce să se uite spre început. Și iată, morții vor învia, dar Eu vă spun că au și înviat, și lumea nu va avea ochi să vadă, căci ochii lumii sunt ținuți să vadă.

O, poporul Meu, de câte ori am voit să-ți deschid ochii, și nu ai voit! De câte ori te-am băgat sub mantia Mea, și nu ai stat! Iată, ești cu inima pustie. Deschide-Mi, ca să intru și să-L cunoști pe Cel ce vine întru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să mănânci cu Mine Paștele cel nou întru împărăție nouă, poporul Meu de la sfârșit care ești lângă venirea Mea. Dar Eu îți zic că am venit, și tu nu M-ai cunoscut. Cine a grăit cu tine, popor de la sfârșit? Nu a grăit Dumnezeu cu tine? Oare, altcineva a grăit cu tine? Și tu ce ai făcut? Tu ai mâncat și ai băut și te-ai însurat și te-ai măritat și ai înmulțit păcatul trupului tău și ai zis că trăiești după carte. Și Eu lucrăm lângă tine cetate de scăpare, și rai, și Ierusalim nou; lucrăm și te strigam să intri și ziceam: «*Intră, poporul Meu, și trage ușa după tine!*». Și îți mai spun și azi: intră, poporul Meu, în binele tău și al Meu, că pentru tine am binele Meu! Intră, ca să nu rămâi pe afară, că nu ai să mai cunoști locul unde ai stat! Intră, și să nu mai ieși afară, că afară sunt câinii și desfrânații și vrăjitorii și închinătorii la idoli și cei ce iubesc minciuna. Minciună este în gura celor ce mai spun că este încă vreme. Nu mai este vreme, dar te așteaptă Dumnezeu să intri în binele tău, popor binecuvântat de Mine. Un picuț mai avem de călătorit, și la capătul călătoriei e sărbătoarea cerului pe pământ, și voi frânge pâine și îți voi da, și Mă vei cunoaște și te vei bucura pe veci. Întreabă pe Dumnezeu ca să înțelegi. Vino și bate și Mă întreabă ca să-ți spun ce nu înțelegi, poporul Meu de la sfârșit, ca să nu rămâi pentru sfârșit.

Am încă multe să-ți spun mai înainte ca să Mă arăt venind în fața ta, dar le poți tu purta de acum? Puține mai sunt de călătorit și de împlinit, dar cine, tată, te-a orbit? Cine ți-a făcut așa ceva? Eu am venit și M-am răstignit și am rămas pentru tine și ți-am dat cheia împărăției Mele; ți-am dat crucea, cu care am descuiat Eu raiul, căci pentru tine l-am descuiat, iar Eu am luat ca să port cheia morții și a iadului ca să nu te mai bage nimeni acolo. Dacă o dădeam la altcineva, te băga altul înapoi. Dacă ți-o dădeam ție, tu ești răutăcios, și îl bagi pe fratele tău în iad când te superi pe el. Ți-am dat cheia raiului ca să descui și să intri, căci Eu sunt ușa pomului vieții, și să biruiești, fiule, ca să mănânci cu Mine, poporul Meu, că tu nu știi cum vine această taină mare, care este în mâna Mea și pe care voiesc să ți-o întind și să te prinzi de mână cu Mine.

Trezește-te spre Mine, că Eu sunt ușa, și sunt împărățind cu sfinții și cu proorocii, care lucrează cu tine, popor de la sfârșit. Trezește-te, că tu trebuie să mergi cu Mine și s-o trezim pe cea iubită, s-o trezim pe România, că pentru asta te-am trecut prin această școală, ca să mergi cu Mine când te chem să mergi. Mergi cu Mine, măcar o milă mergi dacă nu vrei să

mergi două, că te iau Eu apoi în spate pe drumul vestirii dimineții. Mergi, că iată, îți dau binecuvântare ca să mergi, că te chem la praznicul cerului pe pământ.

Iată, Eu strig peste România, strig să o trezesc, și tu să nu stai cu mâinile în buzunar, să nu mai stai așa. Nu vă învăța însăși firea cât de urât este ca să stea omul cu mâinile în buzunar? Dar creștinului îi stă rău, și necuviincios îi stă, când stă de vorbă unul cu altul, când stă cu mâinile în buzunar creștinul. Creștinul cel plăcut de cer nu ar trebui să aibă buzunar pe haina lui, că dacă are, bagă mâna și stă cu mâinile în buzunar, și rău Mă umple de durere satana, că se bucură satana de creștinul care stă în această poziție necuviincioasă. Creștinul cel împlinit în statul său cu Dumnezeu, trebuie să-și aibă la gât sau la piept trăistuța sa, ca să nu poată sta cu mâinile. Creștinul trebuie să fie cu îmbrăcăminte cuviincioasă și acoperită de slavă cerească și nu pământescă. Dacă i-aș spune cum ar fi să aibă haina sa, aș fi hulit de creștin. Dar vouă, celor ce credeți în întoarcerea Mea, vă spun: nu mai folosiți buzunarele, și acoperiți cu haină înfățișarea trupului vostru, cu haină de creștin și nu cu haină de păgân. Vine vremea să aveți înfățișare plăcută, de creștin. Faceți-vă cu mânuțele voastre hăinuțele și lăsați-le să cadă bine și plăcut pe voi, că e vremea să ieșiți din lume și cu această înfățișare. Deosebiți-vă, ca să cunoască lumea pe creștinul Meu și după veșmântul cel de afară.

Nu mai purta, creștine, haine moi și subțiri. Nu așa, fiule. Până când așa? Eu vreau să te deosebești în mijlocul celor cu viața păgână. Creștinii cei mai bătrâni ai neamului tău aveau îmbrăcăminte smerită, care acoperea necuvioșia trupului. O, nu am avut cum să-ți spun că nu-Mi place acoperământul trupului tău, creștine. Nu ai avut dragoste ca să fii și ca să pari smerit în mijlocul oamenilor. Ai fi avut mai multă putere în fața morții, dar nici tu nu ai iubit viața. O, ce fel de haină aș fi iubit Eu ca să o ai pe tine! Dar nu am putut pătrunde peste tine cu această lege sfântă și cuvioasă, și nu te-ai cunoscut nici așa din lume. Și dacă te-aș ruga acum să fii cuviincios la portul de creștin, ai zice că nu ai bani, așa ai zice, așa ai să zici. Dar nu așa, măi creștine, nu mai sta așa, nu mai sta cu mâinile în buzunar de-acum. Fă-ți o trăistuță mică și leagă-ți-o de gât sau prinde-ți-o de cămășuță în dreptul pieptului. O, când văd hăinuța ta așa de puțină, așa de mică, așa de strânsă, Mă doare, să știi că Mă doare, și nu vrei să ieși din lume.

Nu mai sta, creștine, cu mâinile în buzunar. Rupe buzunarul de pe haina ta și nu mai sta cu mâinile în buzunar, și hai la lucrul cărării Mele, hai să terminăm de pietruit cărarea venirii Mele cea văzută de tot ochiul! Hai să pregătim pe România, că acest pământ după ce va fi curat va sta în fața slavei Mele și va purta slava Mea și a ta dacă tu te scoli acum să iubești slava Mea în tine.

*

G răiesc cuvânt ceresc peste ieslea cuvântului Meu din mijlocul României. Eu sunt Domnul duhului și al trupului tău, căci trupul tău este de la trupul Meu și până la plinirea vremii cerurilor, o, România Mea, țara alegerii Mele! Și de ce te-a ales Tatăl Meu pe tine? O, tu te-ai născut odată cu Mine pe lume. Ți-a făcut Tatăl Meu un trup, odată cu trupul Meu ți-a făcut ție trup, și a suflat apoi peste trupul tău duh de viață, căci a venit la tine cel întâi chemat al Meu și te-a încreștinat și te-a botezat întru numele Meu și de aceea te numești întâia chemată între neamuri. Dar neamul

tău știe, oare, taina aceasta? Crede, oare, minunea aceasta cerească?

Erai frumos lucrată în mijlocul neamurilor pământului, căci pământul tău poartă o taină mare, pe care tu nu o știi, și taina aceea te-a învățat în taină să fii cuminte și să nu dorești nimic din ceea ce este al aproapelui tău, și numai tu ai împlinit porunca aceasta între neamurile pământului. Și te-ai păstrat mireasă Mie, căci Tatăl Meu M-a logodit cu tine la nașterea ta, și a sălășluit Dumnezeu în tine cu Duhul, pentru că tu nu ai iubit alți dumnezei, de la nașterea ta și până la capătul bisericii cea dintâi, care a viețuit cu trupul în mijlocul tău. Iar tu apoi, tu, din una curată și neîntinată, te-ai lăsat amăgită, și s-a ales din tine, apoi, la dreapta și la stânga, și oile Mele cele credincioase au rămas puține la dreapta Mea, iar celelalte, dând să Mă despartă în două, și-au rupt cămașa cea dintâi și au luat o cămașă nouă și o purtare nouă, și ai devenit din una, două, biserica Mea, căci în tine, Românie, a lucrat Tatăl Meu proorocia cea din urmă, și tu nu ai cunoscut aceasta. Iar când diavolul a fost slobozit ca să lucreze înaintea venirii Mele, după cum este scris, tu, biserica Mea, nu ai vegheat atunci, și a pătruns în tine păcățuire, și ți-ai întors fața ta de la părinți și de la Mine. Și iată, taină neînțeleasă, că dintr-o femeie desfrânată, dintr-o biserică desfrânată care a înșelat pe Iubitul ei, s-a născut antichrist, cel care te-a prins în păcat, și te-a pustiit mereu de atunci, și ți-a murdărit veșmântul trupului tău. Dar Mirele tău te răscumpără și face din mijlocul tău salvare ție, căci tu ai fost dintru început în dreaptă credință, și Domnul tău nu uită veșmântul tău cel dintâi.

Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului; le am de atunci de când l-am legat pe cel rău ție, iar ție ți-am dat cheia împărăției Mele ca să stai în ea și să nu ieși din ea și să nu te duci să lucrezi la alt stăpân. Dar iată, duhul potrivit a fost slobozit la vremea sa și a înconjurat cetatea ta, dar Eu vin iar și ca și atunci voi birui pentru tine, biserica Mea cea de la sfârșit. Dar străină ești tu de început, străin e omul de la sfârșit, străin este de început, căci cel de la sfârșit nu s-a jertfit cu trupul și nu a cunoscut pe cel ce ucide duhul său, pe cel ce a înconjurat cetatea duhului său. Dar iată, Eu sunt în mijlocul tău, și tu nu cunoști vremea cercetării tale, care vine cu Mine la tine, căci Eu am început să sun din trâmbițe (*prima trâmbiță apocaliptică: prooroc preot Iosif Trifa, n.r.*) odată cu dezlegarea celui rău (*anul 1921: înființarea Partidului Comunist din România, n.r.*) și am lucrat lucrarea Mea, și voi birui prin ea, căci din tine, Românie, am ridicat lăstari și am sunat în toată vremea cea roșie, și a fost treaz Duhul Meu în mijlocul tău. Și va învia în tine biserica cea dintâi și se va zidi din nou, căci Dumnezeu lucrează și unește sfârșitul cu începutul, și va fi Ierusalim ceresc pe pământ.

România Mea, trezește-ți păstorii și te adună întru Duhul Meu și paște pășune curată, ca și cei de la început, care cer răscumpărarea strigând: „*Până când, Doamne?*“. Scoală-ți bine păstorii, și ca să te păstorească și nu să împărătească peste tine și nu să ia cheile împărăției Mele și să le ascundă de la fața ta. Sun din trâmbiță peste tine. Eu sunt, și prin cuvânt sunt în mijlocul tău ca să te scol din moarte. Scoală-te, nu te pierde vremii acesteia, că e vremea să te scoli și să stai înaintea Mea. Eu sunt, și sunt în calea ta cu calea Mea, ca să te adun și să-ți iau crucea și să fac din ea steag de biruință pentru tine. Dar iată, păstorii tăi Mă gonesc ca pe un stricător și, ca și cei de atunci, zic că nu sunt Eu. Eu sunt, prin cuvânt sunt, și lucrez prin cuvânt ca să-Mi îmbrac mireasa în haină cerească și curată și sfântă, dar păstorii tăi au ieșit la Mine cu

săbii și cu ciomege, ca și atunci. Am bătut la ușa lor ca să le spun de Mine și de tine, dar ei împărătesc și se odihnesc și nu vor să iasă din ei ca să intre întru Mine.

Eu sunt, și am venit să ridic biserica cea ruinită și s-o clădesc pe temelia cea dintâi, și am ridicat un vestitor (*arhiepiscopul Irineu, n.r.*) și l-am trimis cu vestea cea din urmă, dar ei l-au luat și l-au răstignit și i-au luat mersul și i-au dat hlamidă de ocară și l-au îmbrăcat, ca și pe ei, în haina lui antichrist și l-au forțat să tacă și să nu vestească peste tine ridicare și înviere în fața Celui ce vine, și au răstignit pe Duhul Sfânt sculându-și iscoadele ca să pună în temniță cuvântul lui Dumnezeu. O, dar cuvântul nu se poate lega! El iese din cuie și zidește biserica.

O, biserica Mea, cum nu ai cunoscut tu vremea cercetării tale! Căci Simeon a fost legat să nu moară până ce a văzut pe Fecioara purtând pe Fiul lui Dumnezeu. Iar tu prin același cuvânt ești legată ca să nu poți învia până ce vei vedea lucrarea cuvântului Meu în mijlocul cerului, până ce vei vedea pe Cuvântul cuvântând și rostind: „*Aceasta este lucrarea întru care binevoiesc și prin care vin apoi văzut de toți cei care Mă împung acum, căci iată, am venit pe neștire și nu ai fost pregătit, poporule de la sfârșit*“. Și iată, vin și îți vestesc că vin, și tu ești tare la cerbice și nu iei de la Mine untdelemn ca să-ți ungi ochii și să cunoști venirea Mea.

Românie, Românie, trezește-ți păstorii, că vine Dumnezeu la tine! Și va veni un Leu și va lega toți lupii, și vei cunoaște pe cel ce este venit la tine, și îți vei spăla fața și vei sta înaintea Mea, căci Eu întru tine binevoiesc. Cuvântul Meu, cuvântul Duhului Sfânt este primit de cei ce au pe Duhul Sfânt, de cei purtați de Duhul Sfânt, dar păstorii bisericii Mele din România au primit pe Iuda, cel care vinde pe copiii cuvântului Meu. I-au deschis lui Iuda, dar cuvântului Meu nu i-au deschis ca să-L priceapă pe Duhul Sfânt și să creadă venirii Mele și ca și atunci Mă fac eretic și stricat și Mă scot din casa Tatălui Meu, așa cum Mi-au scos ca pe niște eretici, pe cei ce poartă cuvântul Meu întru venirea sa.

Iată Eu și pruncii Mei și ieslea cuvântului Meu, România! O, sinedriule din vremea cea din urmă! Nu ai cunoscut pe Cel ce vine; nu ai cunoscut, că nu ai vegheat la vreme ca să nu ți se spargă casa, și a venit furul și te-a legat pe întuneric și ți-a prădat bogăția cea de la Mine, dar Eu i-am cerut socoteală furului și am venit înapoi la tine cu cele furate de fur, ca să ți le dau înapoi și să clădești biserica Mea cea dintâi. Nu am venit să-ți stric casa ta, ci am venit să o repar cu tine, dar dacă nu Mă primești, Eu te iau de pe temelie și zidesc cu cei credincioși, și biserica Mea va fi curată cu trupul, că duhul ei strigă din pământ la Mine, și voi răscumpăra făptura Mea, și voi lucra după rânduiala Tatălui Meu, după rânduiala lui Melchisedec, și nu va pieri biserica Mea dinaintea Mea.

Iată, Eu fac un lucru nou, un lucru ceresc în mijlocul tău, un timp ceresc și un trup ceresc peste biserica Mea din tine, Românie blagoslovită de Tatăl Meu. Și voi fi împlinitor prin cuvânt, și sfârșitul se unește cu începutul, și pământul se unește cu cerul în lucru văzut. Eu bat la ușă, Eu stau la ușă și bat. De va deschide cineva glasului Meu, voi cina cu el prin cuvânt și Mă voi arăta lui, că Eu pe cei smeriți îi iubesc, iar pe cei semeți în duhul lor îi voi pleca, și se va auzi Scriptura care spune: „*Unde este înțeleptul acestui veac?*“. Iată, cei mari nu-Mi deschid, dar pruncii aud glasul Meu și se bucură văzând ziua aceasta și vremea aceasta.

O, dacă Eu nu aș fi scurtat apăsarea acestor zile, nu ar mai sta nici un trup înaintea Mea, dar pentru cei cu duhul smerit, Eu ascund fața urgiilor care sunt peste lume ca să în-

cerce pe toți câți locuiesc pe pământ. Iar tu, Românie, vei fi Mie domnie, și cel necurat va fi luat din tine. Scoală-te, ca să-Mi auzi glasul și ca să cinez cu tine, căci Tatăl Meu așează în tine nuntă cerească și biserică curată, și va da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1993

*Sărbătoarea de doi ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor
Noului Ierusalim*

*Misiunea poporului Domnului. Îndemn la hrană curată. Mustrare
pentru credință nelucrătoare.*

Pace vouă, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc și las cuvânt la ieslea cuvântului. Pace vouă, ca să lucrez, căci Eu așa și nu altfel lucrez. Așa lucrez, și ca să rămână lucrul și ca să rodească înmiit lucrul Domnului Iisus Hristos, și ca să se înfiripe împărăția cea văzută a Domnului.

Sunt cu Tatăl și cu Duhul Cel Unul al Nostru, suntem cu sărbătoare venită de la cer peste așternutul cel ceresc care s-a lăsat prin cuvânt peste voi; prin cuvânt, după rânduiala lui Melchisedec, măi copii. Se rostește de Sfânta Treime cuvânt de binecuvântare peste sărbătoarea grădinii cerești, peste grădina care poartă în ea pe Cuvântul, lucrând și împlinind cuvântul.

E sărbătoarea pecetluirii grădinii Domnului, a pecetluirii cu legea sfințeniei. E sărbătoarea cuvântului rostit pentru pecetluirea Sfintei Sfintelor Domnului Iisus Hristos din vremea aceasta, și e sărbătoarea lui Verginica peste grădina cea cerească, măi copii. Astăzi începe sărbătoarea de intrare a lui Verginica întru cele cerești și întru biruință asupra morții. Ea a intrat pentru poporul ei întru cele cerești, ca să pregătească locul poporului ei, care va birui ca și ea, măi copii.

E sărbătoarea lui Verginica în grădina cuvântului, peste ieslea cuvântului. O, poporul ei nu știe ce este Verginica, nu știe, pentru că nu s-a descoperit acest trup, dar se va descoperi, și va vedea poporul ce a fost și ce este acest trup. Și ce vor face necredincioșii? Ce vor face, oare? Și ce va face poporul ei care n-a voit să priceapă ce este acest trup? căci acest trup era numit cu nume de trâmbiță a lui Dumnezeu. Dar ce bucurie va fi peste sfinții cei de sus când va sta descoperită această taină a acestui trup! O, măi copii, păcat și iar păcat, păcat că nu a priceput poporul creștin această taină. Ar fi știut cei din cer, ar fi avut bucuria mai din vreme, căci tainele dumnezeiești se descoperă pe pământ, se lucrează prin trupuri și peste trupuri, dar bietul popor creștin nu avea cum să priceapă, de vreme ce n-a voit să-și priceapă menirea trupului său creștinul acestui popor. Creștinul acestei lucrări trebuia să înțeleagă pe Cel ce l-a chemat, și trebuia să se lase ales, și să creadă tot ce a lucrat Dumnezeu; trebuia să fie lucrător de mari taine, de mari minuni creștinul acestei lucrări; trebuia să aștepte și să grăbească așteptând și grăbind venirea Domnului, întru lucrare văzută, prin această lucrare de cuvânt.

Măi poporul Meu, popor slab cu vederea duhului! De ce zici tu că a venit această lucrare la tine? Ea a venit ca să lucreze prin tine, și tu n-ai priceput, și un pic mai e, și va pricepe lumea această Evanghelie rostită de Fiul lui Dumnezeu în vremea ta. Și ce înseamnă Evanghelie? Știi tu ce înseamnă? Dacă știi, spune, ca să audă cerul că știi, iar dacă nu știi, ascultă, și crede ce-ți grăiesc Eu, Domnul, Care am venit cu cerul tot la tine. Evanghelie înseamnă cuvântul rostit de

Domnul Iisus Hristos, atunci și apoi. Atunci l-au auzit apostolii, și au scris Evanghelia cea de atunci, și acum îl auzi tu, și îl scrii tu, și apoi îl împarți spre lucrare. Și iată ce mic ești la credință și la înțelepciune, căci cartea Mea pe care o las acum prin cuvânt, va fi vestită la lume, și lumea va pricepe și te va căuta pe tine, și se va uita bine ca să vadă pe cel ce săvârșește minuni întru cuvântul cel primit al Evangheliei Mele. Și îți va cere lumea să înviezi morții și să vindeci ologii și să hrănești mulțimile și să oprești urgiile și să-i iei sub cortul Meu, adică sub cortul tău. Și fii atent, popor iubit de Dumnezeu, fii atent, că lumea va căuta scăpare la tine; fii atent, că se va ține de tine ca să-i dai ce ți-am dat Eu, și tu va trebui să-i dai, și să faci dintr-o măsură, două, și din cinci măsuri să faci zece, iar de nu vei lucra așa, de nu vei lucra atunci, ce este scris despre cel ce a ascuns darul, despre cel ce n-a adus rodul darului dat de Dumnezeu?

O, popor iubit, e sărbătoare azi, și Eu stau de vorbă cu tine. E zi de duminică, e zi de odihnă a Duhului Meu întru duhul tău, creștine al poporului Meu. Dar pentru Mine nu mai este odihnă întru tine, fiule. Eu nu Mă pot odihni întru tine. Eu lucrez peste tine și azi, ca să te lucrez încă, și ca să-ți dau asemănare și chip după chipul și asemănarea Mea, și ca să Mă pot odihni și Eu apoi. Iată, Eu lucrez, pentru că Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez. Dar tu când vei lucra, poporul Meu? E zi de lucru, fiule, a venit ziua să lucrezi, că Eu te-am frământat și te-am alcătuit în așa fel ca să fii de folos, creștine. Și ce deosebire este între tine și între cel care nu a fost frământat de Mine? Este deosebire, fiule? Se aude glasul Meu în glasul tău, care să spună la morți să se scoale? Și de ce nu se aude? Nu știi să lucrezi? După atâta lucrare a Mea cu tine nici acum nu știi? Sau nu poți? Sau nu ai timp? Sau ce te ține ca să nu lucrezi după cum ai fost tocmit? Căci tu ai fost tocmit de Dumnezeu ca să lucrezi tainele cerești pe pământ, tainele pentru vremea aceasta, măi poporule din vremea aceasta, popor de la sfârșitul vremilor, popor din vremea împlinirilor vremilor. Orice om când își face o casă o termină și apoi stă în ea și e stăpân în ea. Și eu lucrez de atâta vreme casă Mie în pământul tău! Și când stau în ea? Când, oare? Când Mă voi odihni de osteneală? Când va veni ziua de odihnă cea așteptată de cei din cer care lucrează, lucrează mereu ca să-și afle odihna? De șapte mii de ani lucrează cerul ca să-l facă iar pe om și să se odihnească apoi în el.

Poporul Meu, tu trebuie să lucrezi și să se vadă la tine omul cel nou după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Care lucrează lângă tine. Stau lângă tine și aștept să pot lucra peste tine și să fac omul cel nou, așteptat de veacuri. Te așteaptă strămoșul tău ca să ieși în întâmpinarea lui cu cerul și cu pământul nou, după cum Eu am făgăduit strămoșului tău.

Poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este viață fără de moarte. Omul nu a fost făcut ca să moară, și dacă omul a murit, Eu voiesc să repar această neascultare a omului, și cu tine vreau s-o repar. E zi de sărbătoare în numele lucrării Mele cu tine. E ziua trâmbiței Mele pe care am folosit-o ca să-L vezi tu pe Dumnezeu, popor al Domnului Iisus Hristos. Nu mai fi îndărătnic, copilule de la sfârșitul lucrării Mele. Nu fă ca Israel care n-a crezut nimic. N-a crezut nimic; n-a ascultat nici pe Moise, nici pe David, nici pe Domnul Iisus Hristos, nu a primit nici pe prooroci, căci Ilie așa a spus: «*Doamne, am rămas numai eu, și vor să-mi ia viața*». Cine voia să-i ia viața? Israel voia. N-a ascultat de nimeni Israel. N-a voit să domnească Domnul peste el, n-a voit Israel. Ba, și în vremea robiei lui a slujit tot la idoli, și ați văzut că cei ce nu au voit să

domnesc Eu peste ei, i-au luat slugile cerești și i-au tăiat în fața Mea și i-au ars și i-au pustiit și au fost lepădați. O, nu tot așa să fie și acum; nu așa, și mai bine stai sub domnia Mea, Israele de azi, că Eu te pun dregător peste Egipt și peste Samaria și peste Efraim, și vei fi Mie scaun de domnie, și îți voi întinde paharul cel cu vin nou și te voi servi Eu atunci dacă tu vei fi acum credincios și destoinic peste lucrurile Mele. Dacă te uiți înapoi, ametești, copilul Meu. Dar uită-te înainte mereu, că se vede bine vremea sărbătorii cerului pe pământ, și această sărbătoare va fi cu două tășuri, și dacă nu înțelegi aceasta, în zadar te mai simți tu că ești înțelept. Dacă tu nu crezi de la Domnul, nu se ia de la tine nici un fel de rod de înțelepciune, Israele.

Dacă Israel ar fi crezut în Moise, cel trimis de Mine, nu pierea Israel. Dar nu a crezut, și s-a crezut deștept, și a pierit pentru mărirea de sine, pentru părerea de sine, și a căzut, ca Lucifer a căzut Israel. Și iată, vai, Israele, vai, dacă Eu am venit la tine cu lucrarea Mea, cu trimisul Meu, care a venit cu lucrarea Mea, și tu nu ai primit-o și n-ai crezut-o ca să lucrezi după ea! Vai, că Eu te voi muștra, ca să vii spre pocăință, și să-ți arăt apoi câte ai avut de făcut, și tu nu ai vrut să lucrezi în via Mea. Și ai lucrat în via ta, dar via ta nu te va putea hrăni atunci. Via ta trebuia să fie via Mea, și ai fi mâncat de la acest altar și n-ai fi dus lipsă de nimic dacă ai fi voit să neguțătorești comoara Mea, și ai fi fost acum prinți cu slugi, și prințese, și crai, și crăiese, și ai fi fost purtați pe brațele slavei care venea de la Mine pentru voi.

Dar încă n-am dat altuia slava ta, popor al lucrării slavei cerești care nu a fost pricepută de tine. Iată, Verginica vine pe nori la tine și îți spune să nu-ți dai altuia slava. Ea te are în primire și nu voiește să te lepede așa cum am lepădat Eu pe Israel dându-l pustiirii. Verginica este în sărbătoarea ei cu voi. Pace ție, Verginico! Și din pacea aceasta să se prăsească pace peste fiii poporului tău.

— **P**ace vouă, măi fiilor, dacă Domnul așa a spus! Pace vouă, celor ce credeți în Dumnezeu prin această lucrare cerească de Duh Sfânt și de proorocie și de împlinire prin cuvânt! Dar voi n-ați priceput ce este acest trup, și nu mai e mult și voi fi cu cei ce au știut cum să creadă prin această lucrare, și va fi să se întindă această slavă nouă și această Evanghelie venită din cer pentru ca să se vestească prin voi în zilele acestea până la toate marginile, căci iată, v-a dat Domnul binecuvântare mare pentru vestirea Evangheliei Domnului prin mine. Eu am fost catapeteasma cuvântului lui Dumnezeu care a venit la voi, copiii ai poporului meu, și acum voiesc să vă îndeletnicesc să vedeți ușa prin care intrați la Domnul și la slava care vă așteaptă. Eu sunt ușa, eu sunt catapeteasma cea pentru acest popor și prin care trece poporul meu ca să fie primit la Domnul. Dar dacă faceți ce a făcut Israel cu Moise, dacă nu voiți să vă fiu ușă spre Domnul, fiți precauți, că acum nu ar mai fi ca atunci, căci eu acum sunt în locul făgăduinței și lucrez din el și aștept poporul să treacă greul și să vină.

Duhovnicește grăiesc, căci iată ce a făcut Domnul: m-a trimis să-mi întâmpin poporul și să-l iau de mână și să-i pun calea sub picioare și să stea pe cale și să lucreze cu mine cărarea slavei sale, care vine de la Domnul, din lucrul lui cu Domnul, și de la plata lucrului, căci plata lucrului este pentru cei ce lucrează. Și ce să lucrați? Să postiți și să stați în genuchi la rugăciune și să faceți mătăni și să aveți înfățișare de creștin? Numai atâta, fiilor? Credeți voi că e de ajuns? O, mă tem să nu fie osteneala zadarnică. Oare, prin acestea ați

crezut voi? Oare, de la acestea vă vine totul? Oare, cu ce ați primit voi acestea? Cu mintea, sau cu inima? Dacă le-ați primit cu mintea și cu auzul minții, să știți, fiilor, că acestea nu vă desăvârșesc. Dar dacă le-ați primit cu inima, atunci de ce nu se vede lucrarea lor întru duh lucrător? Pe acestea se cade să le faceți, dar pe cele lucrătoare ale lor să nu le dați de la voi.

Nu judecați pământește, copiii mei. Nu numiți lege această rânduială venită la voi de la Dumnezeu. Nu faceți lege vouă din învățăturile cerești. Dar atunci cum să fie ele? Să fie jertfa inimii voastre iubitoare de țara cea cerească, țara care se va împlini cu voi. Întreceți-vă în această jertfă dacă Domnul v-a arătat calea de scăpare în zilele acestea. Această trăire vă ține ușori și vă este ca o armură care ține departe orice nenorocire care este pe lume. Faceți din iubire această jertfă a iubirii voastre, că Domnul știe de ce v-a rugat pe voi să nu vă mai atingeți de moartea care a luat loc în toate câte folosește și atinge lumea. Dar mai presus de toate, țineți din rășputeri la rodul cel ceresc, care răsare de la jertfa iubirii voastre. Domnul vrea să stea în voi, și voi să fiți curați de atingerea cea murdară, că lumea e murdară, fiilor, și murdar este tot ce face lumea. Lumea spurcă tot ce mai este curat. Ferește-te, creștine, de moartea cea de azi, că lumea face cu untdelemnul ceea ce face și pentru alcool (*distilare, n.r.*). Mănâncă semințele, creștine, până ce vei putea să știi să storci untdelemnul din ele, și ca să-ți faci ție bine și vindecare și ungeră adevărată untdelemnul. S-a atins de mult antichrist de untdelemn, de mult, măi copii, dar I-a fost teamă Domnului să vă spună și aceasta, că Domnul a văzut și a privit peste acest popor că este numai trup, și a răbdat Domnul, și L-a durut, dar n-a putut să facă altceva până acum.

Alegeți bine grâul din neghină, fiilor. Nu mai băgați nici o fărâma de neghină în trupurile voastre, căci trupurile voastre sunt pietre de altar, sunt temple ale Duhului Sfânt, Care locuiește în voi. Când eram cu voi în trup, vă spunea Domnul să folosiți băuturi răcoritoare din fructe, și acum vă spun și din cer: Domnul are nevoie de sănătate la voi, la trupurile voastre, și voiește să vă treacă greul și să treceți dincolo de el și să nu fie bolnavi în poporul meu. Voiesc să fiți sănătoși, dar mâncați mâncare adevărată, care vă face sănătate și nu boală, măi copii. Lăsați de la voi pofta și gustul, că acestea dacă le-ați folosit v-au îmbolnăvit trupul. Întoarceți-vă la cele vii, căci cele moarte iau viață în voi dacă le mâncați, precum și cele vii iau viață în voi dacă le mâncați vii, și veți fi sănătoși și cu trupul și cu duhul.

Dar avem de mers în turmă, în mijlocul turmei, cu cuvântul cel venit la praznicul sfinților arhangheli. Mama Gigi vă dă voie pentru călătorie. Voi veni iar la voi, și cu voi, la poporul nostru. Fiți lucrători cu Domnul și cu mine peste poporul nostru.

E sărbătoarea mea cu cerul și cu voi. Mi-e dor de voi și vreau să vă adun cum adună cloșca puișorii când vede că vine ploaia și furtuna. Mi-e dor de poporul meu și voiesc să-l ocrotesc, dar poporul meu trebuie să fie credincios. Sunt cloșca cea care cloncăne ca să audă puii și să intre sub acoperământul meu și să nu rămână rătăciți prin furtună. Intrați, fiilor, intrați și mâncați hrană cerească de la mine, căci furtuna nu așteaptă, dar Domnul voiește să vă bage la adăpost.

Pace vouă, celor credincioși! Iar pe cei necredincioși și împietriți cu duhul, îi îndemn spre pocăință, dar de nu vor veni spre pocăință îi voi muștra așa cum știu eu, ca să vină după mine. Amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1993

*Sărbătoarea sfântului apostol Andrei**Glasul sfintei Virginia pentru creștinii răzvrățiți.*

Bucură-te, sfinte apostol Andrei, botezătorul României! Măi copii ai cuibului meu, ieri am făcut sfat cu voi prin cuvânt, dar și astăzi am de lăsat cuvântul bucuriei cu sfântul apostol Andrei.

Mama Gigi are cu ea pe sfântul apostol Andrei. Pace vouă de la mine și de la el, fiilor! El are această cinste în cer, de a fi botezat-o pe țara alegerii Domnului. El suflă în ziua aceasta, suflă Duh Sfânt peste România. El își întinde mâna sa cerească din nou peste creștetul României și apoi ridică mâna sa către Domnul și cere împlinirea lucrării de Duh Sfânt peste România. El a fost curat, fecior cu trupul și cu inima, și aceasta a fost un mare dar peste România, o mare putere de binecuvântare. Aceasta a fost o proorocie, și iată, Domnul a ridicat un popor în România, și va mai adăuga o mulțime de trupuri curate și neîntinate, și aceasta va fi o mare minune, o mare lucrare, măi copii.

Azi sărbătorim a doua zi de sărbătoare a pecetluirii și a sfințirii locului Domnului și al cuvântului Domnului. E sărbătoare de Duh Sfânt, adică sărbătoare de Ierusalim. Dar ce înseamnă Ierusalim? Înseamnă sărbătoare de Rusalii, sărbătoare de coborâre a Duhului Sfânt, iar România va fi Ierusalim, și va fi Tabor, și va fi loc de coborâre a Duhului Sfânt, loc de coborâre a Ierusalimului cel de sus, locul în care, iată, vine Domnul mereu, mereu vine dacă a venit acum patruzeci de ani. A venit atunci, dar poporul cu care a stat nu l-a văzut când a venit, dar eu l-am văzut și am crezut în venirea Lui.

A venit Domnul la acest popor și a stat mereu în mijlocul lui cu slava Lui. Este, oare, cineva din acest popor care să mărturisească slava Lui, care a văzut slava Lui în mijlocul acestui popor? L-ați văzut, fiilor, pe Domnul? El este de patruzeci de ani venit la voi. L-ați văzut vreodată în cei patruzeci de ani? Căci scris este cuvântul Domnului: *«Cel ce crede în Mine, Eu vin la acela și fac casă la el și cinez cu el și Mă arăt lui»*.

Poporul meu, tu ai crezut în Domnul? Căci dacă ai crezut, L-ai și văzut, pentru că El așa a spus, că cine crede în El, El Se arată aceluia. Domnul e de patruzeci de ani venit la tine, și a stat cu tine mereu. Mereu a stat în mijlocul tău, dar a stat cu toată slava Sa în mijlocul tău. Și cum este slava Lui, măi copii? Puteți mărturisi la mulțimi așa cum au mărturisit apostolii? Apostolii au văzut pe Domnul și după înviere, și le-a spus Domnul că până la sfârșitul veacului este cu ei, adică până la voi, măi copii. Și acum ce urmează? Urmează să vadă cei necredincioși slava Lui, căci tu ai văzut-o, mereu ai văzut-o și ai stat cu ea. Vei putea mărturisi aceasta? Și cum va fi mărturisirea ta? Cum, copilule al slavei Domnului? Va trebui să mărturisești această minune. Domnul le vorbea la apostoli și le spunea lucrul slavei, le spunea despre slava Lui, și apostolii au mărturisit-o. Va trebui și tu să o mărturisești, căci minunea Domnului care a stat cu tine a fost mai mare decât minunile pe care le vedeau atunci apostolii și cei credincioși de atunci. De aceea, măi poporul meu, mă țin mereu de tine ca să te rog să lucrezi, căci lucrând vei vedea slava Domnului. Apostolii au văzut-o mereu, și a rămas de mărturie în biserica lui Iisus Hristos. Vei vedea slava care a locuit în mijlocul tău, creștine, și te vei întreba de ce nu ai văzut-o dacă a stat cu tine mereu, și vei înțelege că a fost cu tine și că nu ai văzut-o. Măcar să fi crezut în ea poporul meu, căci dacă știa să creadă, avea lucrarea slavei însoțindu-l pe creștin. De aceea nu te poate Domnul ridica să mărturisești lucrarea

slavei Lui, pentru că n-ai știut să te uiți, creștine, și să înțelegi ce vezi. Și își va cere moartea creștinul care va vedea ce a făcut el cu slava lui Dumnezeu, și se va îngălbeni ca ceara acela care a disprețuit sau a ispitit sau a lovit sau a întinat locul slavei atingându-se necurățat și neînviat și necredincios de Cel ce a fost Dumnezeu slavei în mijlocul acestui popor. Cuvântul slavei care a însoțit acest popor n-a lucrat niciodată ca acum, și vine Domnul acum, însoțit de slava cu care a stat în mijlocul acestui popor, și atunci se vor deschide ochii acestui popor, iar cei fără de inimă se vor îngălbeni ca ceara la vederea acestei slave.

Rugați-vă pentru iertarea celor necredincioși din acest popor; rugați-vă mai dinainte, fiilor, fiindcă acea clipă care vine îi va îngrozi pe cei necredincioși, pe cei ce au lepădat această lucrare de slavă dumnezeiască, și de aceea zice cuvântul acestei lucrări că mai bine le era la aceștia să nu se fi născut. Rugați-vă pentru pocăința acestora mai din vreme, că pe mine mă îngrozește venirea acestei clipe de vedere a slavei care a stat în mijlocul acestui popor. Nu vor mai avea puterea nici să mai spună: *„Doamne, și noi am fost cu slava Ta!”*. Dar cine îi cunoaște pe aceia? Mulți vor voi să fie, dar dacă au fost cu această lucrare și nu mai sunt acum cu ea, atunci nu vor mai putea să fie fii ai acestei lucrări. Lucrarea de mântuire este acum. Atunci va fi numai să se deschidă floarea, măi fiilor. Se va deschide floarea și va fi sărbătoarea aceea cu două tășuri. Pentru unii va fi biruință și bucurie, iar pentru cei ce s-au lepădat va fi vierme neadormit. Să se audă rugăciune la cer pentru lucrare de pocăință peste cei ce au călcat sub picioarele lor slava acestei lucrări. Eu așa mă rog Domnului, să folosească trezire pentru cei ce se mai pot ridica cu adevărat, căci se întâlnesc cei răzvrățiți, și e de groază ce-și aștern aceștia cu loviturile pe care le aruncă spre această lucrare. Este o ceată de defăimători, ieșită din rândul celor ce au fost miluiți de cuvântul lui Dumnezeu Care a lucrat cu acest popor, și care acum s-au sculat cu hulă și cu judecată și cu dispreț asupra minunii care nu va înceta să lucreze până la arătarea slavei ei. Și decât să-i vad în iezer în ziua aceea, atinge-Te, Doamne, de ochii lor și fă-i să vadă slava Ta mai înainte de cei ce cred până nu vad! Ferice de cei ce cred până să vadă ce au crezut, dar dă-le fericirea scâpării și la cei răzvrățiți!

M-am rugat pentru cei răzvrățiți, pentru cei mândri care au aruncat această lucrare. Și acum, îndemn poporul la rugăciune vie. Avem de zdrobit toată puterea cea potrivnică, măi poporul meu. Să te scoli, fiule, să nu mai stai așa. Să stai bine și cu luare-aminte, și cu frică să stai, dar să lucrezi de-acum, și să te cureți și să te aperi de orice înțepătură, de orice ispită, și să nu te oprești în sfatul celor răzvrățiți. Roagă-te pentru ei, dar nu te opri în sfatul lor, căci aceia, chiar de s-ar pocăi pentru strigătul tău către Domnul, vor trebui puși la încercare apoi.

Când Domnul a lăsat biserică la plecarea Sa, fiii bisericii lucrau atent și nu primeau oricum și pe oricine ar fi venit. Era pus la încercare cel ce voia să fie credincios, și nu era primit oricum. Voi nu ați lucrat așa, măi fiilor, și asta era lucrul vostru și veghea voastră. Așa au venit unii din ei, și voi nu i-ați cunoscut atunci când i-ați adus, și Domnul v-a deschis ușa vouă ca să intrați cu ei, și apoi ei ce au făcut cu Domnul și cu voi? Ei nu au fost credincioși acestei lucrări, ei nu au văzut ce au de făcut, pentru că ei aveau multe de făcut. Ei aveau multe fântâni, și au și acum, și n-au înțeles măreția acestei fântâni. Credeți voi că n-au înțeles? Și voi le-ați arătat toate vistierile, și ei n-au înțeles, pentru că n-au luat ca pe cea mai mare comoară această vistierie. Și acum, iată ce dureros este,

că dacă au venit, au mărturie împotriva lor, care-i apasă la Domnul. Au lucrat spre lovirea acestei lucrări, spre dezbinarea acestui popor și spre vânzarea acestei taine. Duhul lor este măreț, măi copii, și nu au cu ce înțelege, dar voi n-ați văzut aceasta când ei au intrat ca să iscodească această lucrare. Eu am spus demult, dar nu m-a crezut poporul meu cel bun. Mulți au venit aduși, ca să fie și ei, dar voi nu v-ați făcut datoria de ocrotitori ai acestei taine cerești. N-ați cercetat pe cel adus așa cum se lucra la începutul bisericii Domnului. N-ați avut și voi mândria de a ține la această bogăție, și iată, a fost dată pe jos și călcată în picioare de inimi ușoare, de minți ușoare, care umblă de colo-colo fără căpătâi. O, câte suflete au fost aduse, și li s-au dat toate tainele, și apoi s-au dus și le-au dat pe jos și le-au lepădat. Fiți atenți, că aceia au o mulțime de buzunare pe veșmântul lor și defaimă această lucrare. Ei sunt căzuți din această lucrare, dar voi nu înțelegeți cum vine asta. Domnul așa a spus la apostoli: «*Mergeți, în numele Meu, și în orice casă veți intra și vă vor primi, lăsați pacea Mea casei aceleia, și câți nu vă vor primi, scuturați praful de pe picioarele voastre și ieșiți*». Fiți precauți, măi copii, căci cine se joacă cu această lucrare de cuvânt dumnezeiesc, cu această Evanghelie a lui Iisus Hristos, acela să nu aibă nici o greutate, acela să nu fie pus la lucrul acestei lucrări de taină cerească.

Ce să fac dacă poporul meu nu crede ce-i spune Dumnezeu? Creștinul acestei lucrări, nici el nu stă cu lucrarea bine; și voi nu vedeți ce se întâmplă? Mai aduce și pe altul la poarta cuvântului lui Dumnezeu. Îl aduce ca să-i mărească osânda și răspunsul față de Dumnezeul acestei taine. Să fi învățat creștinul acestei lucrări, să-l fi învățat pe creștinul din lume, pe creștinul de dincolo de acest staul, dar nu să-l fi adus musai la această masă de cuvânt. Dacă afară nu stai cum trebuie să stai, înăuntru tot așa stai, și faci dezordine în lucrul în care ești adus. Eu nu am bucurie când văd că nu-și înțelege menirea poporul meu, căci una este să fii chemat de Dumnezeu, și alta este ce face fiul acestei lucrări. S-ar fi putut evita mulțime de hulă, mulțime de vânzare, mulțime de necredință, dar nu a lucrat ca Domnul acest popor.

Fiți precauți, fiilor, că altceva înseamnă să împărțiți din această lucrare, dar creștinii nu știu cum să se poarte unii cu alții, cum să vorbească unii cu alții, cum să se întâlnească și ce să facă atunci, și cum să stea la locul lui creștinul. Asta nu știe deloc, cum să stea la locul lui creștinul. Umblă creștinul pe drum toată ziua, umblă să ia de la Domnul. Dacă ar avea creștinul pe Domnul, de ce ar mai fi să umble? Dar aceștia, numai ei știu ce caută, că pe Domnul nu-l caută în felul acesta. Ei caută, dar eu vă spun că altceva caută. Caută mărire de sine, caută ispitire, caută clewetire, caută să supere pe Domnul, măi copii, și ei nu cred că așa fac.

Creștinul nu știe câte virtuți sfinte îi dă liniștea și pacea și cugetarea cea liniștită și cea cuminte. Să mai stea și el de vorbă cu Domnul, și să asculte apoi și el de la Domnul, că așa erau creștinii odată, erau cu bun simț, erau cu credință cuminte și curată și întreagă, erau cu sfială sfântă și cu vorbire aleasă, iar voi, copii ai acestui cuvânt, vorbiți urât în casa unii cu alții și nu aveți și voi mândria să nu mai fie nimeni ca voi de aleși în purtare și în vorbire sfântă și în sfială sfântă și în vorbire cu rost și cu rod de biserică cerească pe pământ.

Iată, sfântul apostol Andrei dorește cu voi biserică cerească, purtare cerească, virtute cerească și lucrare de apostolie peste popor și peste lume cu voi. Am venit cu el în grădina cea de azi a Domnului. El pune mâna pe creștetul vostru și vă dăruiește putere și Duh Sfânt de la Cel ce a luat Duh Sfânt.

Iubiții mei, am vorbit cu duhul acestui popor în ziua sărbătorii sfântului Andrei. Eu voiesc să stau mereu în sfat cu voi, că asta este să fac, și voi sta. Acum, pace vouă! Acesta este salutul meu, ca al apostolilor. Pace vouă, și în toată vremea pace vouă! Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 1993

Sărbătoarea sfintei mucenițe Varvara

Necredința lumii. Credința poporului creștin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin zic vouă: Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt cu voi tot timpul. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, ca să fiu cu voi tot timpul, și să fiu prin cuvânt peste lume prin voi. Dacă voi ați lăsat case și țărini și mamă și tată și neamuri și ranguri pentru ca să vă lăsați aleși de Mine, iată, și Eu, cu voi sunt, și vă sunt Tată, și bogăție de slavă vă sunt Eu vouă, și mângâiere vă sunt dacă v-am ales ca să fiu cu voi în lume și apoi să vă port pe brațele slavei, iar voi să lucrați pentru cer, după cum și lucrați, ca să răscumpăr făptura cea căzută, ca să lucrați cu Mine această salvare a făpturii.

Eu vă sunt adăpost și ocrotire tare în lume. Eu cu voi sunt dacă v-am ales pentru lucrul Meu, pentru lucrul plinirii vremilor cerurilor, și v-am dat putere să credeți în Mine și să săvârșiți faptele credinței și să vă socotesc pârga începutului cel nou, care vine cu Mine, și apoi să vă înveșnicesc, căci asta este plata pentru care stați după adevăr întru Mine în vremea aceasta când nimeni nu Mă mai are după adevăr.

Dar lumea e tare la cerbice și nu crede în înveșnicirea care vine cu Mine în vremea aceasta. Nu crede lumea, căci lumea e deprinsă cu cele ale morții și nu are putere să creadă așa cum credeți voi. Nici voi nu ați fi crezut dacă Eu nu v-aș fi dat putere să credeți. Puterea credinței în cele ce Eu vă vestesc vouă pentru ca să vă înveșnicesc, puterea credinței voastre va înnoi pământul, și va fi cer nou și pământ nou, după a Mea făgăduință pentru vremea aceasta, căci aceasta este vremea în care sunt ajuns cu voi, copii ai credinței celei nemai-auzite prin veacuri. Că iată, a venit vremea răscumpărării trupurilor și nu mai este credință pe pământ. Tocmai acum, iubiților, tocmai acum este această vreme a necredinței celei mari, nemai-auzite prin veacurile cerurilor, o, tocmai acum! Dar iată, am în voi rămășiță, dar micuță este rămășița aceasta, și din voi voi prăsi fii ai credinței și credință din credință, și așa voi pregăti calea întoarcerii Mele după cum am făgăduit la început.

Dar lumea și duhul ei nu are timp să audă de la Domnul, de la Cel ce vine luminând prin întuneric, căci lumea are idolul ei, are dumnezeul ei, dar Eu le voi sta împotriva celor mândri și le voi descoperi goliciunea și goana rătăcirii lor. Lumea M-a cumpărat pe Mine pe bani; pe bani M-a cumpărat, ca să Mă răstignească M-a cumpărat. Iată, de aceea M-a cumpărat. Să Mă fi cumpărat să le fiu Mântuitor, dar nu a fost așa, și nici azi nu este altfel, căci cel mare grăiește după pofta sufletului său ca să osândească lumina cea de la înțelepciunea adevărului. Cel mai bun este ca spinul de pe fruntea Mea, iar cel mai curat este ca o cursă pentru cel de lângă el, și nu mai este om drept și nepătat de vreme, și iată, Eu vin ca să pecetluiesc cu pecetea cea vie pe tot sufletul care va fi să ia calea cea veșnică a slavei Mele între oameni.

Eu sunt Domnul, Care iert și trec cu vederea păcatele rămășiței cea spre moștenire Mie, și voi strânge cu această lu-

crare de lumină prin cuvânt pe toți cei de care Mă voi îndura în vremea aceasta, căci Eu iubesc îndurarea, măi copii, și scot de la fața Mea păcatele rămășiței făpturii Mele, și printr-o ră-mășiță mică voi lucra ca să-Mi întind îndurarea peste toată făptura care a fost, și voi fi Mântuitor făpturii Mele și o voi răscumpăra, și ea se va bucura de îndurarea Mea.

Dar ce am Eu să vă spun vouă, și pentru ce am coborât ca să rostesc cuvânt? Iată, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să fie binecuvântată cea de a treia vestire a învierii Duhului Sfânt, spre vestirea și pregătirea slavei în-toarcerii Domnului Iisus Hristos, după cum este scris. Dar Eu vă spun vouă că M-am și întors, și lumea nu știe cum vine aceasta.

Iată-Mă prin cuvânt. Eu sunt Cuvântul, iar numele Meu, cel întru cea de a doua venire a Mea, acesta este numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, și prin cuvânt Îmi pregătesc arătarea și slava Mea întru care Mă voi lăsa arătat și celor care Mă împung în cuvântul Meu cel care este cu voi pentru ca să-l vestiți de pe acoperișuri. Și iată, voi, așa lucrați, căci v-am făgăduit să folosim locul cel mai sfânt ca să vestim din culmile lui, și să folosim acoperișul cel mai înalt, din care să grăiesc, căci dacă vestitorii tac, vor vorbi piatra și fierul și lemnul, și uneltele vor vesti, și Domnul va împrăștia lucrarea de vestire a slavei care vine pe pământ, pe pământul României, țara cea aleasă de Tatăl Meu.

Fiți binecuvântați! Eu iarăși ies cu voi; cu voi întru Mine ca să vindecăm omul de necredință și de împietrire și de lăcomia cea pieritoare de viață vie, iar voi să nu ziceți că sunteți săraci acum, că iată, totuși lucrăm și dăm înainte prin greul vremii. Voi Mă aveți pe Mine bogăție și slavă, și Eu vă făgăduiesc că Mă voi îngriji pentru voi ca să puteți vesti pe Dumnezeu la cei din întuneric. Lumea nu are iubire pentru Domnul, dar Domnul are iubire. Lucrați, și binecuvântată să vă fie lucrarea inimilor voastre și a mâinilor voastre, căci Eu sunt Creatorul, Care lucrez prin voi, și vom scrie această lucrare de slavă pe orice bucătică, pe orice petec; vom scrie și pe apă, și pe frunză, și pe soare, și pe lună, și pe multe inimi vom scrie această lucrare de cuvânt dumnezeiesc. V-am dat ajutorul, și iată, scriem slovele acestei lucrări, căci îngerilor Mei poruncesc și vă ajută vouă, și iarăși vom lucra și vom împărți viață.

Pace vouă și binecuvântare vouă! Eu le fac pe toate noi, prin înțelepciune cerească, lucrătoare în vremea aceasta de început nou peste făptura Mea.

4/17 decembrie 1993

Cuvântul Domnului către doctorul Edgar Nicolau

Îndemn la viață sfântă.

Iată, rostesc vouă o cărticică mică și vă spun prin ea să fiți precauți și să cereți binele cel ceresc peste omul care v-a găsit pe voi lucrând întru Mine și care a rupt de la el și a dat lui Dumnezeu, de Și-a împlinit Domnul ivirea începutului cel nou care se va lăsa peste România, și, de la ea peste neamurile pământului. El a dus sfințenia Mea în casa lui, căci tot ce lucrați voi este planul Meu din vremea aceasta. El a cumpărat pe bani mântuire, iubitorilor, chiar dacă el n-ar putea crede întru totul mântuirea pe care Eu am făgăduit-o peste cei de care Eu Mă îndur în acest întuneric. Cereți binele ceresc peste el, că el umblă printre morți, și moartea se atinge de el pe toate ulițele, dar puterea Mea este îndu-

rătoare ca să-l ocrotesc și să-i scot sufletul din cursele sale, căci nimeni nu-l iubește pe el după adevăr, iar adevărul Eu sunt, și voi sunteți fiii Mei, și iubiți după adevăr precum v-a învățat Dumnezeu. Iubiți-l pe acesta după adevăr și dați-i de la Mine ceea ce nimeni nu-i poate da, căci nimeni nu-i dă lui cu adevărat. O, Eu i-aș lucra scăpare tare și slavă mare și i-aș pregăti un loc în care să intre și să se curețe mereu de moartea din el și de cea din jurul lui, că nici el nu se grăbește să prindă gustul vieții Mele, și zăbovește, și Eu va trebui să-i pregătesc plata pentru lucrarea lui de înger ajutător.

Eu așa v-am spus vouă, și din vreme v-am spus când nu înțelegeați cum vom lucra dacă v-am spus să arătați începutul cel nou peste pământ. Și v-am spus că am pregătiți îngeri ajutători pe pământ și pe care-i voi da pildă în ziua Mea cea mare, că au avut și au dat Domnului și ucenicilor Săi, și iată, fericite celui ce dă din bogăția sa săracilor. Eu sunt Omul Cel sărac, sălășluit în cei săraci cu duhul, și nu am bogății văzute, dar am grijă de planul Meu cel ceresc, spre răscumpărarea făpturii. Am economi în lume și pregătesc pentru ei fapte spre lucrare ca să le fac loc în corturile dreptilor Mei. Aș voi să-l înveșnicesc și pe acesta cu un ceas mai devreme, dar scris este: *«Nu treziți pe draga Mea până nu-i va fi ei voia»*. Și iată, Eu vă spun și vouă, ca și celor de atunci: *«Cel ce nu este împotriva noastră, acela este cu noi»*. Amin. El v-a mărturisit pe voi ca fii ai cuminenției cerești și ai lucrării cerești. Să fie cunoscut acest nume ca slujitor pentru descoperirea minunii care s-a lăsat descoperită în mijlocul României Domnului. Dacă el vă cinstește pe voi pentru Mine, iată, Eu las cuvânt vouă: dați-i acestuia nume de cinste, ca să știe cei îngâmfați în duhul lor și să-L caute pe Domnul cu inima și nu cu mintea, ca să Se lase Domnul descoperit.

Această cărticică să fie așezată spre mărturie, căci toate vor mărturisi în ziua aceea a mărturiilor.

Când am venit întrupat între oameni, tot așa a fost și atunci; tot din depărtări au venit magii, cu purtarea de grijă a Tatălui Meu, ca să propășească lucrarea Fiului între oameni. Lucrarea Mea avea trebuință de ajutor, și am avut pe Melchior, și a purtat grijă de lipsurile lucrării Mele. Măicuța Mea era de neam de rege, dar era săracă și neluată în seamă de stăpânii lumii de atunci. Așa a fost mereu, cu greu s-a purtat lucrarea lui Dumnezeu în strâmtoarea vremii. Iar voi, cei care știți acestea, fiți credincioși, căci Cel ce a făcut minuni atunci, va face și mai mari minuni acum cu voi, cei ce pliniți răbdarea Mea în lume. Și spuneți de la Domnul acestei inimioare de fiu al trudei Domnului pe pământ, așa să-i spuneți: *„Ferește-te, fiule, de prieteni, că de dușmani te feresc Eu, te izbăvesc Eu. Ferește-te să dai inima Mea și a ta prietenului tău, căci prevederea este adevărată salvare pe drumul cel plin de ispite, și te roagă Mie să nu cazi în ispite. Eu nu te cad în ispite, dar să nu cazi, tată. Eu binecuvintez strigătul inimilor către Dumnezeu. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa”*. Amin.

Eu pe câți îi iubesc îi sprijin prin cuvânt în vremea aceasta. Fericite celor ce au găsit lucrarea cuvântului Meu în mijlocul lumii și ieslea cea caldă unde am sălaş prin cuvânt. Fericite celor ce primesc pe trimișii Mei cei micuți, că aceia plată de trimiși ai Mei vor lua de la Mine în ziua slavei Mele care vine cu Mine. Eu vin curând, curând. Amin.

Pace vouă, copii ai cuvântului Meu! Pace și binecuvântare peste ieslea Mea, căci numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu!

Pace vouă întru Mine! Amin, amin, amin.

4/17 decembrie 1993